



SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-182-18

Druk nr 3052

Warszawa, 27 listopada 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Energii.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

U S T A W A

z dnia

o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady udzielania wsparcia dla energii elektrycznej wytwarzanej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji oraz wydawania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) biomasa – biomasę w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 1269, 1276, 1544 i 1669);
- 2) ciepło – ciepło w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r. poz. 755, z późn. zm.²⁾);
- 3) ciepło użytkowe w kogeneracji – ciepło użytkowe w kogeneracji w rozumieniu art. 3 pkt 34 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 4) dystrybucja – dystrybucję w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 5) energia elektryczna z kogeneracji – energię elektryczną z kogeneracji w rozumieniu art. 3 pkt 36 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 6) energia elektryczna z wysokosprawnej kogeneracji – energię elektryczną wytworzoną w wysokosprawnej kogeneracji w rozumieniu art. 3 pkt 38 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 7) instalacja odnawialnego źródła energii – instalację odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii oraz ustawę z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 685, 771, 1000, 1356, 1629 i 1637.

- 8) istniejąca jednostka kogeneracji – jednostkę kogeneracji, w której wytworzenie energii elektrycznej po raz pierwszy nastąpiło przed dniem 1 stycznia 2019 r. i zostało potwierdzone wydanym świadectwem pochodzenia z kogeneracji;
- 9) istniejąca mała jednostka kogeneracji – małą jednostkę kogeneracji, w której wytworzenie energii elektrycznej po raz pierwszy nastąpiło przed dniem 1 stycznia 2019 r. i zostało potwierdzone wydanym świadectwem pochodzenia z kogeneracji;
- 10) jednostka kogeneracji – jednostkę kogeneracji w rozumieniu art. 3 pkt 35 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 11) mała jednostka kogeneracji – jednostkę kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 1 MW;
- 12) moc zainstalowana elektryczna – moc znamionową czynną:
 - a) generatora,
 - b) ogniwa paliwowego– wyrażoną w [W] lub wielokrotnościach tej jednostki miary, osiąganą przy znamionowym współczynniku mocy $\cos \varphi_n$;
- 13) modernizacja – proces inwestycyjny, którego celem jest odtworzenie stanu pierwotnego lub zmiana parametrów użytkowych lub technicznych jednostki kogeneracji, w czasie którego zainstalowano urządzenia wyprodukowane w okresie 60 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w zmodernizowanej jednostce kogeneracji, wiążący się z poniesieniem kosztów inwestycyjnych nie mniejszych niż 25%, ale nie większych niż 50% jak na nową porównywalną jednostkę kogeneracji;
- 14) nowa jednostka kogeneracji – jednostkę kogeneracji, w czasie budowy której zainstalowano wyłącznie urządzenia wyprodukowane w okresie 60 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej jednostce, przy czym:
 - a) wytworzenie po raz pierwszy energii elektrycznej w jednostce o mocy zainstalowanej nie mniejszej niż 1 MW i mniejszej niż 50 MW nastąpiło nie wcześniej niż po dniu rozstrzygnięcia aukcji,
 - b) wytworzenie po raz pierwszy energii elektrycznej w jednostce o mocy zainstalowanej nie mniejszej niż 50 MW nastąpiło nie wcześniej niż po dniu rozstrzygnięcia naboru;
- 15) nowa mała jednostka kogeneracji – małą jednostkę kogeneracji, w czasie budowy której zainstalowano wyłącznie urządzenia wyprodukowane w okresie 60 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej jednostce, przy czym wytworzenie

po raz pierwszy energii elektrycznej nastąpiło nie wcześniej niż w dniu 1 stycznia 2019 r.;

- 16) odbiorca – odbiorcę w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 17) odbiorca końcowy – odbiorcę końcowego w rozumieniu art. 3 pkt 13a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 18) odnawialne źródło energii – odnawialne źródło energii w rozumieniu art. 2 pkt 22 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;
- 19) operator rozliczeń – podmiot, o którym mowa w art. 47 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1571);
- 20) operator systemu dystrybucyjnego – operatora systemu dystrybucyjnego w rozumieniu art. 3 pkt 25 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 21) operator systemu przesyłowego – operatora systemu przesyłowego w rozumieniu art. 3 pkt 24 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 22) paliwa – paliwa w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 23) paliwa gazowe – paliwa gazowe w rozumieniu art. 3 pkt 3a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, z wyłączeniem gazów:
 - a) powstałych w wyniku procesów zgazowania paliw stałych,
 - b) pozyskanych z odmetanowania kopaliń,
 - c) koksowniczych,
 - d) innych odpadowych z procesów technologicznych;
- 24) paliwa stałe – stałe nośniki energii chemicznej;
- 25) płatnik opłaty kogeneracyjnej – operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego obliczającego opłatę kogeneracyjną;
- 26) premia gwarantowana – dopłatę do:
 - a) wytworzonej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji przez wytwórcę w:
 - zmodernizowanej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 1 MW i mniejszej niż 50 MW,

- istniejącej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 1 MW i mniejszej niż 50 MW,
- b) wytworzonej energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji przez wytwórcę w:
 - nowej małej jednostce kogeneracji,
 - znacznie zmodernizowanej małej jednostce kogeneracji,
 - istniejącej małej jednostce kogeneracji,
 - zmodernizowanej małej jednostce kogeneracji,
 - istniejącej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 1 MW i mniejszej niż 50 MW opalanej metanem uwalnianym i ujmowanym przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego,
 - zmodernizowanej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 1 MW i mniejszej niż 50 MW opalanej metanem uwalnianym i ujmowanym przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego;
- 27) premia gwarantowana indywidualna – dopłatę do wytworzonej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji przez wytwórcę w:
 - a) istniejącej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 50 MW,
 - b) zmodernizowanej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 50 MW;
- 28) premia kogeneracyjna – dopłatę do wytworzonej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji przez wytwórcę w:
 - a) nowej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 1 MW i mniejszej niż 50 MW,
 - b) znacznie zmodernizowanej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 1 MW i mniejszej niż 50 MW– który wygrał aukcję;
- 29) premia kogeneracyjna indywidualna – dopłatę do wytworzonej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji przez wytwórcę w:
 - a) nowej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 50 MW,

- b) znacznie zmodernizowanej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 50 MW
- który wygrał nabór;
- 30) przedsiębiorstwo energetyczne – przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 31) przesyłanie – przesyłanie w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 32) publiczna sieć ciepłownicza – sieć ciepłowniczą służącą do przesyłania i dystrybucji ciepła, które w ciągu roku kalendarzowego w co najmniej 50% wykorzystywane jest do ogrzewania lub chłodzenia budynków i przygotowania ciepłej wody użytkowej, do której przyłączona może zostać nieokreślona liczba odbiorców końcowych i do której jest już przyłączony co najmniej jeden odbiorca końcowy niebędący właścicielem, współwłaścicielem lub eksploatującym jednostkę kogeneracji przyłączonej i wprowadzającej ciepło do tej sieci ciepłowniczej;
- 33) referencyjna wartość sprawności dla wytwarzania rozdzielonego – referencyjną wartość sprawności dla wytwarzania rozdzielonego w rozumieniu art. 3 pkt 37 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 34) sieci – sieci w rozumieniu art. 3 pkt 11 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 35) sieć ciepłownicza – należące do przedsiębiorstwa energetycznego instalacje połączone i współpracujące ze sobą, służące do przesyłania lub dystrybucji ciepła;
- 36) sieć dystrybucyjna – sieć dystrybucyjną w rozumieniu art. 3 pkt 11b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 37) sieć przesyłowa – sieć przesyłową w rozumieniu art. 3 pkt 11a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 38) świadectwo efektywności energetycznej – świadectwo efektywności energetycznej w rozumieniu art. 20 ust. 1 i art. 57 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. poz. 831 oraz z 2018 r. poz. 650) oraz art. 20 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 2167 i 2359 oraz z 2016 r. poz. 266);
- 39) świadectwo pochodzenia – świadectwo pochodzenia w rozumieniu art. 44 ust. 1 oraz art. 186 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;

- 40) świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego – świadectwo pochodzenia w rozumieniu art. 48 ust. 1 oraz art. 186 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;
- 41) świadectwo pochodzenia z kogeneracji – potwierdzenie przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne wytworzenia do dnia 31 grudnia 2018 r. energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostce kogeneracji:
 - a) opalanej paliwami gazowymi lub o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej źródła poniżej 1 MW,
 - b) opalanej metanem uwalnianym i ujmowanym przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego lub gazem uzyskiwanym z przetwarzania biomasy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1344, 1356 i 1629),
 - c) innej niż wymieniona w lit. a i b;
- 42) wytwórca – podmiot, który ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wytwarzający energię elektryczną w jednostce kogeneracji;
- 43) zmodernizowana jednostka kogeneracji – jednostkę kogeneracji, która została poddana modernizacji i w której wytworzenie po raz pierwszy energii elektrycznej w zmodernizowanej jednostce nastąpiło nie wcześniej niż w dniu 1 stycznia 2019 r.;
- 44) zmodernizowana mała jednostka kogeneracji – małą jednostkę kogeneracji, która została poddana modernizacji i w której wytworzenie po raz pierwszy energii elektrycznej w zmodernizowanej jednostce nastąpiło nie wcześniej niż w dniu 1 stycznia 2019 r.;
- 45) znaczna modernizacja – proces inwestycyjny, którego celem jest odtworzenie stanu pierwotnego lub zmiana parametrów użytkowych lub technicznych jednostki kogeneracji, w czasie którego zainstalowano urządzenia wyprodukowane w okresie 60 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w znacznie zmodernizowanej jednostce kogeneracji, wiążące się z poniesieniem kosztów inwestycyjnych powyżej 50% jak na nową porównywalną jednostkę kogeneracji;

- 46) znacznie zmodernizowana jednostka kogeneracji – jednostkę kogeneracji, która została poddana znacznej modernizacji i w której wytworzenie po raz pierwszy energii elektrycznej w znacznie zmodernizowanej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej:
- a) nie mniejszej niż 1 MW i mniejszej niż 50 MW – nastąpiło nie wcześniej niż po dniu rozstrzygnięcia aukcji,
 - b) nie mniejszej niż 50 MW – nastąpiło nie wcześniej niż po dniu rozstrzygnięcia naboru;
- 47) znacznie zmodernizowana mała jednostka kogeneracji – małą jednostkę kogeneracji, która została poddana znacznej modernizacji i w której wytworzenie po raz pierwszy energii elektrycznej w znacznie zmodernizowanej małej jednostce kogeneracji nastąpiło nie wcześniej niż w dniu 1 stycznia 2019 r.

Art. 3. 1. Do postępowania przed Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki, zwanym dalej „Prezesem URE”, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096).

2. Na decyzje oraz na postanowienia, od których przysługuje zażalenie, przysługuje odpowiednio odwołanie lub zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów.

3. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji oraz zażalenia na postanowienie Prezesa URE toczy się według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

4. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

5. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Rozdział 2

Zasady uczestnictwa w systemie wsparcia dla wytwórców energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji

Art. 4. 1. Wytwórca energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji wytworzonej w nowej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 1 MW i mniejszej niż 50 MW lub w znacznie zmodernizowanej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 1 MW i mniejszej niż 50 MW, może uzyskać wsparcie na zasadach określonych w rozdziale 3, z zastrzeżeniem art. 101.

2. Maksymalny okres wsparcia dla energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji dla jednostki, o której mowa w ust. 1, wynosi 15 lat, przy czym okres ten liczy się od dnia pierwszego, po dniu rozstrzygnięcia aukcji:

- 1) wytworzenia, wprowadzenia do sieci i sprzedaży energii elektrycznej z tej jednostki po uzyskaniu lub zmianie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej albo po uzyskaniu lub zmianie wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego – w przypadku nowej jednostki kogeneracji,
- 2) wytworzenia, wprowadzenia do sieci i sprzedaży energii elektrycznej z tej jednostki po uzyskaniu lub zmianie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej albo po uzyskaniu lub zmianie wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego po zakończeniu znacznej modernizacji, o którym mowa w ust. 3 – w przypadku znacznie zmodernizowanej jednostki kogeneracji

– nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2048 r.

3. Przez zakończenie znacznej modernizacji rozumie się dzień uzyskania pozwolenia na użytkowanie znacznie zmodernizowanej jednostki kogeneracji, jeżeli jego uzyskanie jest wymagane przepisami ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2018 r. poz. 1202, 1276, 1496 i 1669), zwanej dalej „ustawą – Prawo budowlane”, lub pozwolenia na eksploatację urządzenia technicznego, jeżeli jego uzyskanie jest wymagane przepisami ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1351 i 1356), zależnie od tego, które z tych zdarzeń nastąpi później.

Art. 5. 1. Wytwórca energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji wytworzonej w:

- 1) zmodernizowanej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 1 MW i mniejszej niż 50 MW,
- 2) istniejącej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 1 MW i mniejszej niż 50 MW,
- 3) nowej małej jednostce kogeneracji, znacznie zmodernizowanej małej jednostce kogeneracji, istniejącej małej jednostce kogeneracji lub zmodernizowanej małej jednostce kogeneracji, wchodzącej w skład źródła o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 1 MW

– może uzyskać wsparcie na zasadach określonych w rozdziale 4.

2. Maksymalny okres wsparcia dla energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji dla jednostki, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wynosi:

- 1) 5 lat, przy czym okres ten liczy się od dnia pierwszego, po dniu dopuszczenia do systemu premii gwarantowanej, wytworzenia, wprowadzenia do sieci i sprzedaży energii elektrycznej z tej jednostki po zakończeniu modernizacji, o którym mowa w ust. 3 – w przypadku poniesienia kosztów inwestycyjnych modernizacji nie mniejszych niż 25%, ale nie większych niż 33% jak na porównywalną nową jednostkę kogeneracji,
- 2) 6 lat, przy czym okres ten liczy się od dnia pierwszego, po dniu dopuszczenia do systemu premii gwarantowanej, wytworzenia, wprowadzenia do sieci i sprzedaży energii elektrycznej z tej jednostki po zakończeniu modernizacji, o którym mowa w ust. 3 – w przypadku poniesienia kosztów inwestycyjnych modernizacji większych niż 33%, ale nie większych niż 40% jak na porównywalną nową jednostkę kogeneracji,
- 3) 7 lat, przy czym okres ten liczy się od dnia pierwszego, po dniu dopuszczenia do systemu premii gwarantowanej, wytworzenia, wprowadzenia do sieci i sprzedaży energii elektrycznej z tej jednostki po zakończeniu modernizacji, o którym mowa w ust. 3 – w przypadku poniesienia kosztów inwestycyjnych modernizacji większych niż 40%, ale nie większych niż 50% jak na porównywalną nową jednostkę kogeneracji

– nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2040 r., z zastrzeżeniem ust. 7.

3. Przez zakończenie modernizacji rozumie się dzień uzyskania pozwolenia na użytkowanie zmodernizowanej jednostki kogeneracji, jeżeli jego uzyskanie jest wymagane przepisami ustawy – Prawo budowlane lub pozwolenia na eksploatację urządzenia technicznego, jeżeli jego uzyskanie jest wymagane przepisami ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym, zależnie od tego, które z tych zdarzeń nastąpi później.

4. Maksymalny okres wsparcia energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji dla jednostki, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wynosi 15 lat, przy czym okres ten liczy się od dnia pierwszego wytworzenia energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia z kogeneracji, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2035 r., z zastrzeżeniem ust. 8 i 9.

5. Maksymalny okres wsparcia dla energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji dla jednostki, o której mowa w ust. 1 pkt 3, wynosi 15 lat, przy czym okres ten liczy się od dnia pierwszego:

- 1) po dniu dopuszczenia do systemu premii gwarantowanej, wytworzenia energii elektrycznej w tej jednostce po uzyskaniu lub zmianie koncesji na wytwarzanie energii

elektrycznej albo po uzyskaniu lub zmianie wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji albo po uzyskaniu lub zmianie wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego – w przypadku nowej małej jednostki kogeneracji, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2048 r.;

- 2) po dniu dopuszczenia do systemu premii gwarantowanej, wytworzenia energii elektrycznej w tej jednostce po uzyskaniu lub zmianie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej albo po uzyskaniu lub zmianie wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji albo po uzyskaniu lub zmianie wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, po zakończeniu znacznej modernizacji, o którym mowa w art. 4 ust. 3 – w przypadku znacznie zmodernizowanej małej jednostki kogeneracji, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2048 r.;
- 3) wytworzenia energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia z kogeneracji – w przypadku istniejącej małej jednostki kogeneracji, z zastrzeżeniem ust. 9, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2035 r.

6. Maksymalny okres wsparcia dla energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji dla zmodernizowanej małej jednostki kogeneracji, o której mowa w ust. 1 pkt 3, wynosi:

- 1) 5 lat, przy czym okres ten liczy się od dnia pierwszego, po dniu dopuszczenia do systemu premii gwarantowanej, wytworzenia energii elektrycznej z tej jednostki po zakończeniu modernizacji, o którym mowa w ust. 3 – w przypadku poniesienia kosztów inwestycyjnych modernizacji nie mniejszych niż 25%, ale nie większych niż 33% jak na porównywalną nową jednostkę kogeneracji,
- 2) 6 lat, przy czym okres ten liczy się od dnia pierwszego, po dniu dopuszczenia do systemu premii gwarantowanej, wytworzenia energii elektrycznej z tej jednostki po zakończeniu modernizacji, o którym mowa w ust. 3 – w przypadku poniesienia kosztów inwestycyjnych modernizacji większych niż 33%, ale nie większych niż 40% jak na porównywalną nową jednostkę kogeneracji,
- 3) 7 lat, przy czym okres ten liczy się od dnia pierwszego, po dniu dopuszczenia do systemu premii gwarantowanej, wytworzenia energii elektrycznej z tej jednostki po zakończeniu modernizacji, o którym mowa w ust. 3 – w przypadku poniesienia kosztów inwestycyjnych modernizacji większych niż 40%, ale nie większych niż 50% jak na porównywalną nową jednostkę kogeneracji

– nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2040 r.

7. Maksymalny okres wsparcia dla energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji dla jednostki, o której mowa w ust. 1 pkt 1, opalanej metanem uwalnianym i ujmowanym przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego, wynosi:

- 1) 5 lat, przy czym okres ten liczy się od dnia pierwszego, po dniu dopuszczenia do systemu premii gwarantowanej, wytworzenia energii elektrycznej z tej jednostki po zakończeniu modernizacji, o którym mowa w ust. 3 – w przypadku poniesienia kosztów inwestycyjnych modernizacji nie mniejszych niż 25%, ale nie większych niż 33% jak na porównywalną nową jednostkę kogeneracji,
- 2) 6 lat, przy czym okres ten liczy się od dnia pierwszego, po dniu dopuszczenia do systemu premii gwarantowanej, wytworzenia energii elektrycznej z tej jednostki po zakończeniu modernizacji, o którym mowa w ust. 3 – w przypadku poniesienia kosztów inwestycyjnych modernizacji większych niż 33%, ale nie większych niż 40% jak na porównywalną nową jednostkę kogeneracji,
- 3) 7 lat, przy czym okres ten liczy się od dnia pierwszego, po dniu dopuszczenia do systemu premii gwarantowanej, wytworzenia energii elektrycznej z tej jednostki po zakończeniu modernizacji, o którym mowa w ust. 3 – w przypadku poniesienia kosztów inwestycyjnych modernizacji większych niż 40%, ale nie większych niż 50% jak na porównywalną nową jednostkę kogeneracji

– nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2040 r.

8. Maksymalny okres wsparcia dla energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji dla jednostki, o której mowa w ust. 1 pkt 2, opalanej metanem uwalnianym i ujmowanym przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego, wynosi 15 lat, przy czym okres ten liczy się od dnia pierwszego wytworzenia energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia z kogeneracji, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2035 r.

9. Przy ustalaniu maksymalnego okresu wsparcia, o którym mowa w ust. 4 oraz ust. 5 pkt 3, nie uwzględnia się okresu od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 29 kwietnia 2014 r., z wyjątkiem energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji wytworzonej w jednostce kogeneracji opalanej metanem uwalnianym i ujmowanym przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego lub gazem uzyskiwanym z przetwarzania biomasy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

Art. 6. 1. Wytwórca energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji wytworzonej w:

- 1) nowej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 50 MW lub znacznie zmodernizowanej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 50 MW, z zastrzeżeniem art. 101,
- 2) zmodernizowanej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 50 MW,
- 3) istniejącej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 50 MW

– może uzyskać wsparcie na zasadach określonych w rozdziale 5.

2. Maksymalny okres wsparcia dla energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji dla jednostki, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wynosi 15 lat, przy czym okres ten liczy się od dnia pierwszego, po dniu rozstrzygnięcia naboru:

- 1) wytworzenia, wprowadzenia do sieci i sprzedaży energii elektrycznej z tej jednostki po uzyskaniu lub zmianie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej albo po uzyskaniu lub zmianie wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego – w przypadku nowej jednostki kogeneracji,
- 2) wytworzenia, wprowadzenia do sieci i sprzedaży energii elektrycznej po uzyskaniu lub zmianie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej albo po uzyskaniu lub zmianie wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, po zakończeniu znacznej modernizacji, o którym mowa w art. 4 ust. 3 – w przypadku znacznie zmodernizowanej jednostki kogeneracji

– nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2048 r.

3. Maksymalny okres wsparcia dla energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji dla jednostki, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wynosi:

- 1) 5 lat, przy czym okres ten liczy się od dnia pierwszego, po dniu dopuszczenia do systemu premii gwarantowanej indywidualnej, wytworzenia, wprowadzenia do sieci i sprzedaży energii elektrycznej z tej jednostki po zakończeniu modernizacji, o którym mowa w art. 5 ust. 3 – w przypadku poniesienia kosztów inwestycyjnych modernizacji nie mniejszych niż 25%, ale nie większych niż 33% jak na porównywalną nową jednostkę kogeneracji,
- 2) 6 lat, przy czym okres ten liczy się od dnia pierwszego, po dniu dopuszczenia do systemu premii gwarantowanej indywidualnej, wytworzenia, wprowadzenia do sieci i sprzedaży energii elektrycznej z tej jednostki po zakończeniu modernizacji, o którym mowa w art. 5

ust. 3 – w przypadku poniesienia kosztów inwestycyjnych modernizacji większych niż 33%, ale nie większych niż 40% jak na porównywalną nową jednostkę kogeneracji,

- 3) 7 lat, przy czym okres ten liczy się od dnia pierwszego, po dniu dopuszczenia do systemu premii gwarantowanej indywidualnej, wytworzenia, wprowadzenia do sieci i sprzedaży energii elektrycznej z tej jednostki po zakończeniu modernizacji, o którym mowa w art. 5 ust. 3 – w przypadku poniesienia kosztów inwestycyjnych modernizacji większych niż 40%, ale nie większych niż 50% jak na porównywalną nową jednostkę kogeneracji

– nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2040 r.

4. Maksymalny okres wsparcia dla energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji dla jednostki, o której mowa w ust. 1 pkt 3, wynosi 15 lat, przy czym okres ten liczy się od dnia pierwszego wytworzenia energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia z kogeneracji, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2035 r.

5. Przy ustalaniu maksymalnego okresu wsparcia, o którym mowa w ust. 4, nie uwzględnia się okresu od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 29 kwietnia 2014 r., z wyjątkiem energii wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostce kogeneracji opalanej metanem uwalnianym i ujmowanym przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego lub gazem uzyskiwanym z przetwarzania biomasy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach.

Art. 7. Wytwórca energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji w:

- 1) nowej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 300 MW,
- 2) znacznie zmodernizowanej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 300 MW,
- 3) istniejącej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 300 MW,
- 4) zmodernizowanej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 300 MW

– może uzyskać wsparcie na zasadach określonych w rozdziale 5, na podstawie art. 108 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, po ogłoszeniu przez Komisję Europejską decyzji o zgodności pomocy indywidualnej dla wytwórcy energii elektrycznej w tej jednostce kogeneracji z rynkiem wewnętrznym, z zastrzeżeniem art. 99.

Art. 8. Wytwórca energii elektrycznej wytworzonej w jednostce kogeneracji, w której do wytworzenia energii elektrycznej i ciepła zużywa się więcej niż jeden rodzaj paliwa, o którym mowa w art. 15 ust. 5, wsparcie, o którym mowa w rozdziałach 4 i 5, przysługuje w wysokości obliczonej proporcjonalnie do procentowego udziału energii chemicznej danego paliwa w łącznej ilości energii chemicznej paliw zużywanych do wytwarzania energii elektrycznej i ciepła w tej jednostce.

Art. 9. Wsparcie, o którym mowa w rozdziałach 3 i 5, nie przysługuje dla nowej jednostki kogeneracji, jeżeli ciepło wytworzone w tej jednostce będzie wprowadzane do publicznej sieci ciepłowniczej zasilanej przez istniejącą jednostkę kogeneracji, z wyłączeniem przypadku, gdy nowa jednostka kogeneracji zastępuje jedną lub więcej jednostek wytwórczych lub stanowi niezbędną rozbudowę jednostek wytwórczych, w celu zapewnienia dostarczania ciepła do tej sieci ciepłowniczej.

Art. 10. 1. Wsparcie, o którym mowa w rozdziałach 3–5, nie przysługuje wytwórcy energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w jednostce kogeneracji w godzinach dostawy, dla których średnie ważone wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych ceny energii elektrycznej publikowane przez podmiot prowadzący giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 622, 685 i 771) lub przez podmiot prowadzący wielostronną platformę obrotu w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, z późn. zm.³⁾) były niższe niż 0 złotych za 1 MWh przez co najmniej sześć kolejnych godzin dostawy energii elektrycznej w trakcie których zawierane są transakcje sesyjne giełdowe wykonywane z dostawą energii elektrycznej następującą w pierwszym i drugim dniu po zawarciu transakcji sesyjnej.

2. Wsparcie, o którym mowa w rozdziałach 3–5, przysługuje wytwórcy energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostce kogeneracji, jeżeli wytworzona energia jest opomiarowana w sposób:

- 1) umożliwiający ustalenie ilości wytworzonej energii elektrycznej w przedziałach godzinowych – w takim przypadku do ustalenia wielkości przysługującego wsparcia przyjmuje się wskazania urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego tej jednostki;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2486 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 650, 685, 723, 771 i 1669.

- 2) uniemożliwiający ustalenie ilości wytworzonej energii elektrycznej w przedziałach godzinowych – w takim przypadku do ustalenia wielkości przysługującego wsparcia przyjmuje się ilość energii elektrycznej, jaka mogłaby zostać wytworzona w tej jednostce w godzinach, o których mowa w ust. 1, przy założeniu, że jednostka ta pracowała w tym czasie z mocą równą mocy zainstalowanej elektrycznej.

Art. 11. Wsparcie, o którym mowa w rozdziałach 3–5, nie przysługuje:

- 1) wytwórcy energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji dla ilości energii elektrycznej, w odniesieniu do której korzysta on z prawa do wynagrodzenia z tytułu świadczenia na rzecz operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego usługi, o której mowa w art. 16 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy (Dz. U. z 2018 r. poz. 9);
- 2) instalacji odnawialnego źródła energii, w odniesieniu do której wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w tej instalacji korzysta z:
 - a) systemu wsparcia świadectw pochodzenia, o którym mowa w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, albo
 - b) systemu wsparcia świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, o którym mowa w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, albo
 - c) systemu wsparcia, o którym mowa w art. 70a–70f ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, albo
 - d) aukcyjnego systemu wsparcia, o którym mowa w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;
- 3) wytwórcy energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji w nowej małej jednostce kogeneracji, znacznie zmodernizowanej małej jednostce kogeneracji, istniejącej małej jednostce kogeneracji lub zmodernizowanej małej jednostce kogeneracji, opalanej wyłącznie paliwem, o którym mowa w art. 3 pkt 3b lit. j lub k ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

Art. 12. Na nabywcę jednostki kogeneracji uczestniczącej w systemie wsparcia, o którym mowa w rozdziałach 3–5, z dniem nabycia tej jednostki, przechodzą wszystkie prawa i obowiązki zbywcy jednostki kogeneracji, wynikające z przepisów ustawy dotyczących wsparcia udzielonego tej jednostce.

Art. 13. 1. W przypadku prawomocnego orzeczenia sądu w zakresie uchylenia lub zmiany decyzji w sprawie odmowy dopuszczenia wytwórcy energii elektrycznej z

wysokosprawnej kogeneracji do systemów wsparcia, o których mowa w przepisach rozdziałów 4 i 5, przepisy dotyczące prawa tego wytwórcy do wypłaty przez operatora rozliczeń premii gwarantowanej albo premii gwarantowanej indywidualnej stosuje się odpowiednio w odniesieniu do ilości energii elektrycznej wytworzonej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej, z zastrzeżeniem ust. 2, za okres rozliczeniowy do dnia ogłoszenia prawomocnego orzeczenia o uchyleniu lub zmianie decyzji, o ile z orzeczenia tego wynikać będzie prawo wytwórcy do udziału w systemie wsparcia.

2. W przypadku jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 7 i 8, do obliczeń przyjmuje się ilość energii elektrycznej wytworzonej w danej jednostce kogeneracji w okresie rozliczeniowym do dnia ogłoszenia prawomocnego orzeczenia o uchyleniu lub zmianie decyzji, o której mowa w ust. 1.

Art. 14. 1. Pomoc inwestycyjna przeznaczona na realizację inwestycji w zakresie jednostek kogeneracji udzielona w okresie 10 lat poprzedzających dzień złożenia oferty, o której mowa w art. 21 ust. 1, albo wniosku, o którym mowa w art. 30 ust. 1, pomniejsza odpowiednio premię kogeneracyjną wynikającą z oferty, o której mowa w art. 21 ust. 1, złożonej przez wytwórcę, którego oferta wygrała aukcję albo premię gwarantowaną w odniesieniu do zmodernizowanej jednostki kogeneracji, nowej małej jednostki kogeneracji, znacznie zmodernizowanej małej jednostki kogeneracji oraz zmodernizowanej małej jednostki kogeneracji, przyznaną wytwórcy zgodnie z zasadami określonymi w rozdziałach 3 i 4.

2. Do pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, nie zalicza się:

- 1) wartości praw majątkowych wynikających ze:
 - a) świadectw pochodzenia z kogeneracji,
 - b) świadectw pochodzenia,
 - c) świadectw pochodzenia biogazu rolniczego,
 - d) świadectw efektywności energetycznej,
 - e) przyznanych bezpłatnych pozwoleń na emisję gazów cieplarnianych przydzielonych jednostce kogeneracji na podstawie art. 10c dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32, z późn. zm.⁴⁾ – Dz. Urz. UE

⁴⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 338 z 13.11.2004, str. 18, Dz. Urz. UE L 8 z 13.01.2009, str. 3, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 63, Dz. Urz. UE L 112 z 24.04.2012, str. 21, Dz. Urz. UE L 113 z 25.04.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 343 z 19.12.2013,

Polskie wydanie specjalne, rodz. 15, t. 7, str. 631) w odniesieniu do jednostek, które w danym roku korzystają z prawa do wynagrodzenia wolumenu mocy objętego w wyniku aukcji mocy obowiązkiem mocowym, o którym mowa w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy;

- 2) środków na pokrycie kosztów osieroconych otrzymanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej;
- 3) pomocy przeznaczonej na budowę lub eksploatację tej jednostki kogeneracji, mających miejsce przed rozpoczęciem robót związanych z modernizacją lub znaczną modernizacją tych jednostek, w przypadku modernizacji lub znacznej modernizacji jednostki kogeneracji lub małej jednostki kogeneracji.

3. Wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, jest wyrażana w kwocie pieniężnej, po przeliczeniu jej w sposób pozwalający na ustalenie kwoty, jaką otrzymałby beneficjent pomocy, gdyby została ona udzielona w formie dotacji, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362).

4. Wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, oblicza się na dzień złożenia oferty, o której mowa w art. 21 ust. 1, albo wniosku, o którym mowa w art. 30 ust. 1, według następującego wzoru:

$$PI_c = \sum_{i=u}^j \left(PI_i * \prod_i (1 + r_i) \right)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

PI_c – sumę zwaloryzowanej wartości pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, wyrażoną w złotych,

PI_i – wartość w roku „i” pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, wyrażoną w złotych, udzieloną w danym roku „i”,

j – rok kalendarzowy, w którym wytwórca złożył ofertę, o której mowa w art. 21 ust. 1, albo wniosek, o którym mowa w art. 30 ust. 1,

- i – kolejne lata kalendarzowe liczone od roku kalendarzowego „u” do roku kalendarzowego „j”,
- u – rok kalendarzowy, w którym wytwórcy po raz pierwszy udzielono pomocy inwestycyjnej dla danej jednostki kogeneracji, oznaczonej symbolem PI_i ,
- r_i – stopę referencyjną, wyrażoną w ułamku dziesiętnym, będącą spadkiem lub wzrostem średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w roku „i” określonym w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, zwanego dalej „Prezesem GUS”, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, przy czym wartość r_i dla roku kalendarzowego „j” wynosi 0; w przypadku gdy do dnia złożenia oferty, o której mowa w art. 21 ust. 1, albo wniosku, o którym mowa w art. 30 ust. 1, stopa referencyjna w roku „i” nie została ogłoszona, należy przyjąć spadek lub wzrost wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych z listopada roku „i”, w ujęciu rok do roku.

5. Wytwórcy, o których mowa w ust. 1, dokonują obliczenia premii kogeneracyjnej skorygowanej albo premii gwarantowanej skorygowanej według następującego wzoru:

$$C_s = C_o - \frac{PI_c}{I}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- C_s – premię kogeneracyjną skorygowaną albo premię gwarantowaną skorygowaną, wyrażoną w zł/MWh; w przypadku wytwórcy, który nie otrzymał pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, wartość C_s jest równa wartości C_o ,
- C_o – premię kogeneracyjną wynikającą z oferty złożonej przez wytwórcę albo premię gwarantowaną przed skorygowaniem, wyrażoną w zł/MWh,
- PI_c – sumę zwaloryzowanej wartości pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, wyrażoną w złotych, obliczoną zgodnie z ust. 4,
- I – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, zaoferowanej przez wytwórcę w ofercie, o której mowa w art. 21 ust. 1, albo co do której wytwórca zobowiązał się, we wniosku, o którym mowa w art. 30 ust. 1, do sprzedaży albo wytworzenia.

6. Oświadczenie zawarte w ofercie, o której mowa w art. 21 ust. 1, albo wniosku, o którym mowa w art. 30 ust. 1, zawiera informację o wartości udzielonej pomocy inwestycyjnej oraz o wysokości premii kogeneracyjnej skorygowanej albo premii gwarantowanej skorygowanej, obliczonej zgodnie z ust. 5.

7. W przypadku gdy po dniu złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 3 pkt 10 albo w art. 30 ust. 3 pkt 14, wytwórca, którego oferta wygrała aukcję albo który uzyskał dopuszczenie, o którym mowa w art. 30 ust. 4, zostanie udzielona pomoc inwestycyjna lub wzrośnie wartość tej pomocy wytwórca ten jest obowiązany do przekazania Prezesowi URE, do dziesiątego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło udzielenie takiej pomocy, oświadczenie zawierające następujące informacje:

- 1) wartość pomocy inwestycyjnej obliczoną zgodnie z ust. 3;
- 2) datę udzielenia pomocy inwestycyjnej;
- 3) wskazanie podmiotu udzielającego pomocy inwestycyjnej;
- 4) wartość premii kogeneracyjnej skorygowanej albo premii gwarantowanej skorygowanej, obliczonej według następującego wzoru:

$$C_{sn} = C_s - \frac{PI}{I_p}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C_{sn} – nową premię kogeneracyjną skorygowaną albo nową premię gwarantowaną skorygowaną, wyrażoną w zł/MWh, która staje się premią kogeneracyjną skorygowaną albo premią gwarantowaną skorygowaną (C_s) obowiązującą od miesiąca następującego po miesiącu złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 6,

C_s – premię kogeneracyjną skorygowaną albo premię gwarantowaną skorygowaną, wyrażoną w zł/MWh, obowiązującą do końca miesiąca, w którym złożono oświadczenie,

PI – wartość udzielonej pomocy inwestycyjnej lub wzrost wartości tej pomocy, wyrażoną w złotych, o której mowa w ust. 1, udzielonej po dniu złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 3 pkt 10 albo w art. 30 ust. 3 pkt 14, obliczoną zgodnie z ust. 3,

I_p – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, zawartą w ofercie, o której mowa w art. 21 ust. 1, albo co do której wytwórca zobowiązał się we wniosku, o którym mowa w art. 30 ust. 1, do sprzedaży albo wytworzenia, pomniejszoną o ilość energii elektrycznej wytworzonej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej w ramach aukcji albo w związku z przyznaną premią gwarantowaną do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym udzielono pomocy inwestycyjnej PI ; w przypadku nowej małej jednostki kogeneracji, znacznie zmodernizowanej małej

jednostki kogeneracji oraz zmodernizowanej jednostki kogeneracji, przyjmuje się ilość energii elektrycznej wytworzonej w danej jednostce.

8. O wysokości premii kogeneracyjnej skorygowanej albo premii gwarantowanej skorygowanej (C_{sn}), o której mowa w ust. 7, wytwórca powiadamia operatora rozliczeń, w terminie wskazanym w ust. 7.

9. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, którego oferta wygrała aukcję albo któremu przyznano premię gwarantowaną, przekazuje Prezesowi URE, w całym okresie wsparcia, w terminie 30 dni od zakończenia roku kalendarzowego, oświadczenie o nieuzyskaniu pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1, w poprzednim roku kalendarzowym, albo oświadczenie o wartości tej pomocy, obliczonej zgodnie z ust. 3, zawierające datę jej udzielenia oraz wskazanie podmiotu udzielającego pomocy inwestycyjnej.

10. Zmiana wartości udzielonej pomocy, o której mowa w ust. 1, uwzględnionej przy obliczaniu premii kogeneracyjnej skorygowanej albo premii gwarantowanej skorygowanej, o której mowa w ust. 5 i 7, polegająca na obniżeniu wartości tej pomocy, nie powoduje zmiany wysokości tych premii.

Rozdział 3

Zasady uczestnictwa w aukcyjnym systemie wsparcia wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji

Art. 15. 1. Wytwórca energii elektrycznej, o którym mowa w art. 4 ust. 1, może przystąpić do aukcji na premię kogeneracyjną, zwanej dalej „aukcją”.

2. Premię kogeneracyjną wypłaca operator rozliczeń.

3. Dla potrzeb przeprowadzenia aukcji ustala się wartości referencyjne, które odpowiadają maksymalnej wysokości premii kogeneracyjnej, w złotych za 1 MWh, która może być złożona w ofercie przez uczestnika aukcji w odniesieniu do energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji, wprowadzonej do sieci i sprzedanej.

4. Wartość referencyjna dla wytwórcy, o którym mowa w art. 8, wynika z określenia największego udziału rodzaju paliwa, o którym mowa w ust. 5, zużywanego w jednostce kogeneracji.

5. W celu wskazania największego udziału rodzaju paliwa, o którym mowa w ust. 4, wytwórca ustala w jednostce kogeneracji część energii elektrycznej odpowiadającej udziałowi energii chemicznej dla:

1) paliwa gazowego,

- 2) paliwa stałego,
- 3) biomasy,
- 4) paliw innych niż wymienione w pkt 1–3

– w energii chemicznej paliw zużywanych do wytwarzania energii ogółem, obliczoną na podstawie rzeczywistych wartości opałowych tych paliw.

6. Wartości referencyjne dla znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji wynikają z korekty odpowiednich wartości referencyjnych nowych jednostek kogeneracji o następujące współczynniki:

- 1) 0,68 dla znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji, o których mowa w ust. 7 pkt 1, w przypadku poniesienia kosztów inwestycyjnych modernizacji większych niż 50%, ale nie większych niż 60% jak na porównywalną nową jednostkę kogeneracji;
- 2) 0,76 dla znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji, o których mowa w ust. 7 pkt 1, w przypadku poniesienia kosztów inwestycyjnych modernizacji większych niż 60%, ale nie większych niż 70% jak na porównywalną nową jednostkę kogeneracji;
- 3) 0,84 dla znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji, o których mowa w ust. 7 pkt 1, w przypadku poniesienia kosztów inwestycyjnych modernizacji większych niż 70%, ale nie większych niż 80% jak na porównywalną nową jednostkę kogeneracji;
- 4) 0,92 dla znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji, o których mowa w ust. 7 pkt 1, w przypadku poniesienia kosztów inwestycyjnych modernizacji większych niż 80%, ale nie większych niż 90% jak na porównywalną nową jednostkę kogeneracji;
- 5) 1,00 dla znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji, o których mowa w ust. 7 pkt 1, w przypadku poniesienia kosztów inwestycyjnych modernizacji większych niż 90%, ale nie większych niż 100% jak na porównywalną nową jednostkę kogeneracji;
- 6) 0,40 dla znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji, o których mowa w ust. 7 pkt 2 i 3, w przypadku poniesienia kosztów inwestycyjnych modernizacji większych niż 50%, ale nie większych niż 60% jak na porównywalną nową jednostkę kogeneracji;
- 7) 0,55 dla znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji, o których mowa w ust. 7 pkt 2 i 3, w przypadku poniesienia kosztów inwestycyjnych modernizacji większych niż 60%, ale nie większych niż 70% jak na porównywalną nową jednostkę kogeneracji;
- 8) 0,70 dla znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji, o których mowa w ust. 7 pkt 2 i 3, w przypadku poniesienia kosztów inwestycyjnych modernizacji większych niż 70%, ale nie większych niż 80% jak na porównywalną nową jednostkę kogeneracji;

- 9) 0,85 dla znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji, o których mowa w ust. 7 pkt 2 i 3, w przypadku poniesienia kosztów inwestycyjnych modernizacji większych niż 80%, ale nie większych niż 90% jak na porównywalną nową jednostkę kogeneracji;
- 10) 1,00 dla znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji, o których mowa w ust. 7 pkt 2 i 3, w przypadku poniesienia kosztów inwestycyjnych modernizacji większych niż 90%, ale nie większych niż 100% jak na porównywalną nową jednostkę kogeneracji;
- 11) 0,60 dla znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji, o których mowa w ust. 7 pkt 4, w przypadku poniesienia kosztów inwestycyjnych modernizacji większych niż 50%, ale nie większych niż 60% jak na porównywalną nową jednostkę kogeneracji;
- 12) 0,68 dla znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji, o których mowa w ust. 7 pkt 4, w przypadku poniesienia kosztów inwestycyjnych modernizacji większych niż 60%, ale nie większych niż 70% jak na porównywalną nową jednostkę kogeneracji;
- 13) 0,76 dla znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji, o których mowa w ust. 7 pkt 4, w przypadku poniesienia kosztów inwestycyjnych modernizacji większych niż 70%, ale nie większych niż 80% jak na porównywalną nową jednostkę kogeneracji;
- 14) 0,88 dla znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji, o których mowa w ust. 7 pkt 4, w przypadku poniesienia kosztów inwestycyjnych modernizacji większych niż 80%, ale nie większych niż 90% jak na porównywalną nową jednostkę kogeneracji;
- 15) 1,00 dla znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji, o których mowa w ust. 7 pkt 4, w przypadku poniesienia kosztów inwestycyjnych modernizacji większych niż 90%, ale nie większych niż 100% jak na porównywalną nową jednostkę kogeneracji.

7. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 października każdego roku, wartości referencyjne z podziałem dla nowych jednostek kogeneracji oraz znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji, obowiązujące w kolejnym roku kalendarzowym, wyrażone w złotych za 1 MWh, z dokładnością do jednego grosza, odrębnie dla jednostek kogeneracji:

- 1) opalanych paliwami gazowymi,
- 2) opalanych paliwami stałymi,
- 3) opalanych biomasą,
- 4) innych niż wymienione w pkt 1–3

– biorąc pod uwagę istotne parametry techniczne i ekonomiczne funkcjonowania jednostek kogeneracji, koszty operacyjne oraz dodatkowe koszty inwestycyjne ponoszone w okresie eksploatacji, w którym jednostka kogeneracji korzysta ze wsparcia.

Art. 16. 1. Prezes URE ogłasza, organizuje i przeprowadza aukcje nie rzadziej niż raz w roku.

2. Aukcję przeprowadza się z wykorzystaniem internetowej platformy aukcyjnej albo w formie pisemnej. Sesja aukcji trwa nie krócej niż 3 dni i nie dłużej niż 10 dni.

3. Przedmiotem aukcji jest premia kogeneracyjna za sprzedaż energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji wytworzonej w jednostce kogeneracji, o której mowa w art. 4 ust. 1, w terminie:

- 1) 48 miesięcy od dnia rozstrzygnięcia aukcji – w przypadku jednostki opalanej paliwem, o którym mowa w art. 15 ust. 7 pkt 1,
- 2) 60 miesięcy od dnia rozstrzygnięcia aukcji – w przypadku jednostki opalanej paliwem, o którym mowa w art. 15 ust. 7 pkt 2–4

– która osiągnie jednostkowy wskaźnik emisji dwutlenku węgla na poziomie nie wyższym niż 450 kg na 1 MWh wytwarzanej energii.

4. W przypadku gdy w okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 24 ust. 4 lub 5:

- 1) nie mniej niż 70% ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji zostanie wprowadzone do publicznej sieci ciepłowniczej – premia kogeneracyjna dotyczy całej wytworzonej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji przez wytwórcę, który wygrał aukcję, lecz nie przewyższającą ilości energii elektrycznej, jaka mogłaby zostać wytworzona w tej jednostce przy założeniu, że jednostka ta pracowała w tym czasie z mocą przewyższającą maksymalną moc zainstalowaną czynną przy współczynniku mocy $\cos\phi = 0,9$;
- 2) mniej niż 70% ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji zostanie wprowadzone do publicznej sieci ciepłowniczej – premia kogeneracyjna dotyczy wytworzonej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji przez wytwórcę, który wygrał aukcję, w ilości odpowiadającej procentowemu udziałowi ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji wprowadzonego do publicznej sieci ciepłowniczej.

5. W przypadku gdy określona w przepisach wydanych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 1 i 2, maksymalna ilość energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, której sprzedaż może zostać objęta premią kogeneracyjną w danym roku kalendarzowym i maksymalna wartość premii kogeneracyjnej wynikająca z tej energii, nie zostanie wykorzystana, Prezes URE może przeprowadzić w danym roku kolejną aukcję.

6. W aukcji przeprowadzanej przez Prezesa URE może wziąć udział wytwórca, o którym mowa w art. 4 ust. 1, którego jednostka kogeneracji jest lub będzie zlokalizowana poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem art. 17.

Art. 17. 1. Warunkiem przystąpienia do aukcji wytwórcy, o którym mowa w art. 4 ust. 1, którego jednostka kogeneracji jest lub będzie zlokalizowana poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest zapewnienie możliwości fizycznego przesyłania energii elektrycznej do sieci przesyłowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z kraju, w którym zlokalizowana jest lub będzie ta jednostka kogeneracji.

2. Wtwórca, o którym mowa w art. 4 ust. 1, którego jednostka kogeneracji jest lub będzie zlokalizowana poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może przystąpić do aukcji jeśli spełnia następujące warunki:

- 1) energia elektryczna z wysokosprawnej kogeneracji wytwarzana w jednostce kogeneracji zlokalizowanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będzie spełniać warunki uznania jej za energię elektryczną wytworzoną w wysokosprawnej kogeneracji w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz. Urz. UE L 315 z 14.11.2012, str. 1, z późn. zm.⁵⁾);
- 2) wytworzenie energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostce kogeneracji zlokalizowanej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zostanie potwierdzone przez uprawniony do tego podmiot zgodnie z prawem państwa, w którym znajduje się ta jednostka, z możliwością weryfikacji przez Prezesa URE danych zawartych w tym potwierdzeniu;
- 3) w przypadku, w którym jednostce kogeneracji została udzielona pomoc inwestycyjna w państwie, na terytorium którego została zlokalizowana, rozlicza tę pomoc na zasadach określonych w art. 14;
- 4) nie otrzymuje wsparcia dla tej samej jednostki energii elektrycznej w ramach systemu wsparcia funkcjonującego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

⁵⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 113 z 25.04.2013, str. 24, Dz. Urz. UE L 141 z 28.05.2013, str. 28 oraz Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 75.

- 5) posiada ważną decyzję o dopuszczeniu, o której mowa w art. 19 ust. 1, oraz spełnia wymogi stawiane uczestnikowi aukcji, o których mowa w art. 20 ust. 3, oraz odnoszące się do oferty, o których mowa w art. 21 ust. 1–4.

Art. 18. 1. Wytwórca, o którym mowa w art. 4 ust. 1, który zamierza przystąpić do aukcji, podlega procedurze oceny formalnej przygotowania do wytwarzania energii elektrycznej w danej jednostce kogeneracji.

2. Procedurę oceny formalnej przeprowadza Prezes URE na wniosek wytwórcy o dopuszczenie do udziału w aukcji.

3. Wniosek o dopuszczenie do udziału w aukcji zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;
- 2) planowaną lokalizację i moc zainstalowaną elektryczną jednostki kogeneracji;
- 3) wskazanie procentowego udziału ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji, które zostanie wprowadzone do publicznej sieci ciepłowniczej zgodnie z art. 16 ust. 4;
- 4) określenie wszystkich rodzajów paliw wykorzystywanych do wytwarzania energii elektrycznej w jednostce kogeneracji, ze wskazaniem największego udziału rodzaju paliwa, o którym mowa w art. 15 ust. 7;
- 5) określenie wielkości planowanych kosztów inwestycyjnych znacznej modernizacji w stosunku do wielkości kosztów inwestycyjnych nowej porównywalnej jednostki kogeneracji określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 59;
- 6) podpis wytwórcy, z załączeniem oryginału lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii dokumentu potwierdzającego umocowanie takiej osoby do działania w imieniu wytwórcy.

4. Do wniosku o dopuszczenie do udziału w aukcji wytwórca dołącza oryginały lub poświadczone za zgodność z oryginałem kopie:

- 1) dokumentu potwierdzającego:
 - a) wydanie warunków przyłączenia jednostki kogeneracji do sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej albo
 - b) zawarcie umowy o przyłączenie jednostki kogeneracji do sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej,
 - c) wydanie warunków przyłączenia jednostki kogeneracji do sieci ciepłowniczej albo
 - d) zawarcie umowy o przyłączenie jednostki kogeneracji do sieci ciepłowniczej;
- 2) schematu jednostki kogeneracji wraz z określeniem granicy bilansowej;

- 3) ostatecznego pozwolenia na budowę wydanego dla projektowanej jednostki kogeneracji lub planowanej znacznej modernizacji jednostki kogeneracji, jeżeli jest ono wymagane zgodnie z przepisami ustawy – Prawo budowlane;
- 4) harmonogramu rzeczowego i finansowego realizacji budowy nowej jednostki kogeneracji lub znacznie zmodernizowanej jednostki kogeneracji;
- 5) opinii sporządzonej przez akredytowaną jednostkę, o której mowa w art. 77 ust. 4, w okresie 6 miesięcy przed dniem jej złożenia do Prezesa URE, potwierdzającej w planowanej lokalizacji, w odniesieniu do jednostki kogeneracji, o której mowa w art. 4 ust. 1, i opalanej paliwem stałym, spełnienie następujących warunków:
 - a) brak możliwości zasilania tej jednostki paliwami gazowymi ze względu na techniczne lub ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci gazowej, na podstawie przedstawionej odmowy przez operatora sieci dystrybucyjnej gazowej lub operatora sieci przesyłowej gazowej wydania warunków przyłączenia do sieci oraz
 - b) brak technicznego lub ekonomicznego uzasadnienia do zasilania tej jednostki wyłącznie biomasą, na podstawie analizy, o której mowa w art. 10a ust. 1 lub art. 10b ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, oraz
 - c) prognozę wskazującą, że poziom cen ciepła w publicznej sieci ciepłowniczej zasilanej bądź planowanej do zasilenia przez tę jednostkę kogeneracji w danym roku kalendarzowym nie będzie wyższy od średniej ceny ciepła z innych źródeł zasilających tę sieć ciepłowniczą, albo w przypadku nowych systemów ciepłowniczych – możliwość oferowania w planowanej lokalizacji przez tę jednostkę kogeneracji w danym roku kalendarzowym ciepła po cenie nie wyższej od iloczynu średniej ceny sprzedaży ciepła, o której mowa w art. 23 pkt 18 lit. c tiret pierwsze ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, oraz wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w art. 47 ust. 2f tej ustawy;
- 6) dokumentu potwierdzającego przewidywaną wielkość jednostkowego wskaźnika emisji dwutlenku węgla, w kilogramach na 1 MWh wytwarzanej energii w jednostce kogeneracji.

5. Okres ważności dokumentów, o których mowa w ust. 4 pkt 1 lit. a i c oraz pkt 3, w dniu ich złożenia, nie może być krótszy niż 6 miesięcy.

6. Do wytwórcy energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, którego jednostka kogeneracji jest lub będzie zlokalizowana poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przepisów ust. 4 i 5 nie stosuje się.

7. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 3, nie zawiera wszystkich wymaganych danych lub nie dołączono do niego wszystkich dokumentów, o których mowa w ust. 4, Prezes URE wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpatrzenia.

Art. 19. 1. Prezes URE, w drodze decyzji, dopuszcza wytwórcę do udziału w aukcji albo odmawia dopuszczenia, w terminie 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku o dopuszczenie.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ważna 18 miesięcy od dnia jej wydania, nie dłużej jednak niż najkrótszy termin ważności dokumentu, o którym mowa w art. 18 ust. 4 pkt 1 lit. a i c oraz pkt 3.

Art. 20. 1. Prezes URE zamieszcza ogłoszenie o aukcji w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki nie później niż 30 dni przed dniem jej rozpoczęcia.

2. Ogłoszenie o aukcji zawiera:

- 1) oznaczenie aukcji;
- 2) wskazanie sposobu przeprowadzenia aukcji;
- 3) termin przeprowadzenia sesji aukcji;
- 4) godziny otwarcia i zamknięcia sesji aukcji;
- 5) wskazanie maksymalnej ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, której sprzedaż objęta będzie premią kogeneracyjną, i maksymalnej wartości premii kogeneracyjnej wynikającej z tej ilości, w tym w odniesieniu do wytwórców energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. W aukcji na premię kogeneracyjną za sprzedaż energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, wytworzonej w jednostce kogeneracji, o której mowa w art. 4 ust. 1, mogą wziąć udział wytwórcy:

- 1) którzy wnieśli kaucję w wysokości 30 złotych za 1 kW mocy zainstalowanej elektrycznej, w formie gotówki wpłaconej na odrębny rachunek bankowy wskazany przez Prezesa URE lub gwarancji bankowej;
- 2) posiadający ważną decyzję o dopuszczeniu, o której mowa w art. 19 ust. 1.

4. Aukcję rozstrzyga się, jeżeli zostały złożone nie mniej niż trzy oferty spełniające wymagania określone w ustawie.

5. Prezes URE ustala regulamin aukcji.

6. Regulamin aukcji określa:

- 1) przebieg i sposób rozstrzygnięcia aukcji;
- 2) warunki przetwarzania danych dotyczących uczestników aukcji;
- 3) sposób zapewnienia prawidłowości przebiegu aukcji;
- 4) w przypadku przeprowadzenia aukcji z wykorzystaniem internetowej platformy aukcyjnej:
 - a) wymagania techniczne dotyczące dostępu i zawieszenia dostępu do tej platformy,
 - b) sposób złożenia oferty;
- 5) w przypadku przeprowadzenia aukcji w formie pisemnej – sposób złożenia oferty;
- 6) sposób wycofania oferty.

7. Regulamin aukcji zatwierdza minister właściwy do spraw energii.

8. Regulamin aukcji ogłasza się w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki.

Art. 21. 1. Wytwórca będący uczestnikiem aukcji składa ofertę od godziny otwarcia do godziny zamknięcia sesji aukcji:

- 1) z wykorzystaniem internetowej platformy aukcyjnej, o której mowa w art. 16 ust. 2, albo
- 2) w przypadku aukcji prowadzonej w postaci papierowej – bezpośrednio w siedzibie Prezesa URE.

2. Uczestnik aukcji w trakcie sesji aukcji składa tylko jedną ofertę dla energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, która będzie wytworzona w danej jednostce kogeneracji.

3. Oferta złożona przez uczestnika aukcji zawiera w szczególności:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby uczestnika aukcji;
- 2) rodzaj i moc zainstalowaną elektryczną jednostki kogeneracji, o której mowa w art. 15 ust. 7, w której będzie wytwarzana energia elektryczna przez uczestnika aukcji;
- 3) ilość energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, z podziałem na kolejno następujące po sobie lata kalendarzowe, wyrażoną w MWh, z podziałem odpowiadającym udziałowi energii chemicznej danego paliwa, o którym mowa w art. 15 ust. 7, z zastrzeżeniem art. 16 ust. 4, i wysokość premii kogeneracyjnej, wyrażoną w złotych za 1 MWh, z dokładnością do jednego grosza, za jaką uczestnik aukcji zobowiązuje się wytworzyć i sprzedać tę energię;

- 4) miejsce przyłączenia jednostki kogeneracji do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub sieci przesyłowej elektroenergetycznej, określone w warunkach przyłączenia albo w umowie o przyłączenie;
- 5) miejsce przyłączenia jednostki kogeneracji do publicznej sieci ciepłowniczej, określone w warunkach przyłączenia albo w umowie o przyłączenie; przepisu nie stosuje się do wytwórcy, o którym mowa w art. 17 ust. 1;
- 6) wskazanie procentowego udziału ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji, które zostanie wprowadzone do publicznej sieci ciepłowniczej zgodnie z art. 16 ust. 4; przepisu nie stosuje się do wytwórcy, o którym mowa w art. 17 ust. 1;
- 7) zobowiązanie uczestnika aukcji:
 - a) że do budowy nowej jednostki kogeneracji albo znacznej modernizacji jednostki kogeneracji zostaną wykorzystane wyłącznie urządzenia wyprodukowane w okresie 60 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej jednostce po jej wybudowaniu lub znacznej modernizacji,
 - b) do wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w nowej jednostce kogeneracji lub znacznie zmodernizowanej jednostce kogeneracji w terminie:
 - 48 miesięcy od dnia rozstrzygnięcia aukcji – w przypadku jednostek opalanych paliwem, o którym mowa w art. 15 ust. 7 pkt 1,
 - 60 miesięcy od dnia rozstrzygnięcia aukcji – w przypadku jednostek opalanych paliwem, o którym mowa w art. 15 ust. 7 pkt 2–4,
 - c) do wytwarzania energii elektrycznej przy wykorzystaniu największego udziału rodzaju paliwa, o którym mowa w art. 15 ust. 5, który stanowił podstawę do przyjęcia wartości referencyjnej dla danej jednostki, na poziomie nie mniejszym niż wskazanym w ofercie;
- 8) określenie przewidywanej wielkości jednostkowego wskaźnika emisji dwutlenku węgla, w kilogramach na 1 MWh wytwarzanej energii w jednostce kogeneracji;
- 9) określenie wielkości planowanych kosztów inwestycyjnych znacznej modernizacji w stosunku do wielkości kosztów inwestycyjnych nowej porównywalnej jednostki kogeneracji, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 59;
- 10) oświadczenie o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że wartość

pomocy inwestycyjnej, o której mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia ... o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, obliczona zgodnie z art. 14 tej ustawy, wynosi (...) złotych. Premia kogeneracyjna skorygowana obliczona zgodnie z art. 14 ust. 4 i 5 tej ustawy, wynosi (...) złotych za 1 MWh.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

4. Oferty opatruje się podpisem albo kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem zaufanym.

5. Aukcja odbywa się w jednej sesji aukcji.

6. Oferta uczestnika aukcji jest niedostępna dla pozostałych uczestników aukcji.

7. Oferta złożona na godzinę przed zamknięciem sesji aukcji wiąże uczestnika aukcji do końca danej sesji aukcji i nie może zostać wycofana.

8. Oferta podlega odrzuceniu, jeżeli:

- 1) wysokość premii kogeneracyjnej, o której mowa w ust. 3 pkt 3, przekracza wartość referencyjną określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 15 ust. 7, lub
- 2) nie została złożona w sposób określony w regulaminie aukcji, o którym mowa w art. 20 ust. 6, lub
- 3) nie zawiera wszystkich wymaganych danych i oświadczeń, lub
- 4) zawiera dane niezgodne z decyzją o dopuszczeniu, o której mowa w art. 19 ust. 1, lub
- 5) wytwórca na dzień złożenia oferty nie posiada ważnej decyzji o dopuszczeniu, o której mowa w art. 19 ust. 1, lub
- 6) nie wniesiono wymaganej kaucji, wpłacając ją na odrębny rachunek wskazany przez Prezesa URE, lub nie ustanawiając wymaganej gwarancji bankowej, lub
- 7) ilość zaoferowanej energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji lub wartość premii kogeneracyjnej wynikająca z tej ilości przekracza maksymalną ilość lub wartość, o której mowa w art. 20 ust. 2 pkt 5, lub
- 8) nie została podpisana przez wytwórcę.

Art. 22. 1. Aukcję wygrywają uczestnicy aukcji, którzy zaoferowali najniższą wysokość premii kogeneracyjnej, aż do wyczerpania maksymalnej ilości lub wartości, o których mowa w art. 20 ust. 2 pkt 5.

2. W przypadku gdy ilość energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji lub wartość premii kogeneracyjnej wynikająca z tej ilości, objęta ofertami złożonymi przez uczestników danej aukcji jest nie większa niż maksymalna ilość lub wartość, o których mowa w art. 20 ust. 2 pkt 5, aukcję wygrywają uczestnicy aukcji, którzy zaoferowali najniższą wysokość premii

kogeneracyjnej, aż do wyczerpania 80% ilości energii elektrycznej objętej ofertami złożonymi przez uczestników danej aukcji.

3. W przypadku gdy kilku uczestników aukcji zaoferuje taką samą wysokość premii kogeneracyjnej, a łączna ilość energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, której sprzedaż zadeklarowali ci uczestnicy aukcji lub wartość premii kogeneracyjnej wynikająca z tej ilości, przekracza maksymalną ilość lub wartość, o której mowa w art. 20 ust. 2 pkt 5, o wygranej aukcji rozstrzyga kolejność złożonych ofert.

4. W przypadku gdy pozostała ilość energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji lub wartość premii kogeneracyjnej wynikająca z tej ilości, jest mniejsza od ilości energii elektrycznej lub wartości premii kogeneracyjnej zawartej w ofercie następnego według kolejności uczestnika aukcji, uznaje się, że wyczerpana została maksymalna ilość lub wartość, o których mowa w art. 20 ust. 2 pkt 5, bez uwzględnienia oferty tego uczestnika.

Art. 23. 1. Prezes URE zamyka sesję aukcji w terminie określonym w ogłoszeniu o aukcji.

2. Prezes URE niezwłocznie po zamknięciu aukcji:

- 1) rozstrzyga ją i podaje do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej informacje o wynikach aukcji, w tym o:
 - a) wytwórcach, których oferty wygrały aukcję,
 - b) minimalnej i maksymalnej wysokości premii kogeneracyjnej, w złotych za 1 MWh, z dokładnością do jednego grosza, jaka zostanie wypłacona uczestnikom, którzy wygrali aukcję, za wytworzenie, wprowadzenie do sieci i sprzedaż energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji,
 - c) łącznej ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, w MWh, i wynikającej z tej ilości wartości premii kogeneracyjnej, w złotych, z dokładnością do jednego grosza, jaka zostanie wypłacona uczestnikom, którzy wygrali aukcję, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe, albo
- 2) podaje do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej informację o braku rozstrzygnięcia aukcji w związku ze złożeniem mniej niż trzech ofert spełniających wymagania określone w ustawie, albo
- 3) unieważnia aukcję.

3. Prezes URE unieważnia aukcję, w przypadku gdy:

- 1) wszystkie oferty zostały odrzucone;
- 2) z przyczyn technicznych aukcja nie może zostać przeprowadzona.

4. Kaucja, o której mowa w art. 20 ust. 3 pkt 1, podlega zwrotowi w terminie:

- 1) 60 dni od dnia:
 - a) wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w nowej jednostce kogeneracji,
 - b) wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej po zakończeniu znacznej modernizacji jednostki kogeneracji– w przypadku wytwórcy, którego oferta wygrała aukcję;
- 2) 14 dni od dnia rozstrzygnięcia aukcji – w przypadku wytwórcy, którego oferta nie wygrała aukcji.

5. W przypadku niewypełnienia przez wytwórcę zobowiązania, o którym mowa w art. 21 ust. 3 pkt 7 lit. b, Prezes URE przekazuje kaucję, o której mowa w art. 20 ust. 3 pkt 1, na rachunek opłaty kogeneracyjnej, o którym mowa w art. 68 ust. 3.

6. Prezes URE niezwłocznie po rozstrzygnięciu aukcji informuje o jej wynikach wytwórców, których oferty wygrały aukcję.

7. Prezes URE niezwłocznie po rozstrzygnięciu aukcji przekazuje operatorowi rozliczeń informacje zawierające dane wytwórców energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, których oferty wygrały aukcję, oraz dane dotyczące ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, której sprzedaż objęta będzie premią kogeneracyjną, do wypłaty której uprawnieni są wytwórcy, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe.

8. Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii, w postaci elektronicznej, informację o wyniku aukcji albo o jej unieważnieniu, w terminie 14 dni od dnia rozstrzygnięcia aukcji albo jej unieważnienia.

9. Informacja, o której mowa w ust. 8, zawiera:

- 1) wykaz ofert, które wygrały aukcję, w tym:
 - a) wskazanie wytwórców, których oferty wygrały aukcję,
 - b) informację o:
 - wysokości premii kogeneracyjnej jaka zostanie wypłacona, w złotych za 1 MWh, z dokładnością do jednego grosza, za jaką poszczególni uczestnicy aukcji, których oferty wygrały aukcję, zobowiązali się wytworzyć energię elektryczną z wysokosprawnej kogeneracji, wprowadzić ją do sieci i sprzedać,
 - ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, w MWh, jaką poszczególni uczestnicy aukcji, których oferty wygrały aukcję, zobowiązali się wytworzyć, wprowadzić do sieci i sprzedać oraz wartości premii kogeneracyjnej

jaka zostanie wypłacona, w złotych, z dokładnością do jednego grosza, wynikającą z tych ilości energii, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe;

2) wykaz ofert, które nie wygrały aukcji, w tym:

- a) wskazanie wytwórców, których oferty nie wygrały aukcji,
- b) informację o:
 - wysokości premii kogeneracyjnej skorygowanej po uwzględnieniu pomocy inwestycyjnej, w złotych za 1 MWh, z dokładnością do jednego grosza, za jaką poszczególni uczestnicy aukcji, których oferty nie wygrały aukcji, zobowiązali się wytworzyć energię elektryczną z wysokosprawnej kogeneracji, wprowadzić ją do sieci i sprzedać,
 - ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, w MWh, jaką poszczególni uczestnicy aukcji, których oferty nie wygrały aukcji, zobowiązali się wytworzyć energię elektryczną z wysokosprawnej kogeneracji, wprowadzić ją do sieci i sprzedać oraz wartości premii kogeneracyjnej skorygowanej po uwzględnieniu pomocy inwestycyjnej, w złotych, z dokładnością do jednego grosza, wynikającą z tych ilości energii elektrycznej, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe, albo

3) wskazanie przyczyn unieważnienia aukcji.

Art. 24. 1. Wytwórca, który wygrał aukcję, występuje do operatora rozliczeń, w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, o wypłatę premii kogeneracyjnej.

2. W celu uzyskania wypłaty premii kogeneracyjnej wytwórca:

- 1) jednorazowo przekazuje do operatora rozliczeń, w terminie 30 dni od daty wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w nowej jednostce kogeneracji lub wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej po zakończeniu znacznej modernizacji, informację o dacie wytworzenia po raz pierwszy tej energii, potwierdzoną przez operatora sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub operatora sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej;
- 2) każdorazowo składa wniosek do operatora rozliczeń o wypłatę premii kogeneracyjnej za energię elektryczną wytworzoną w wysokosprawnej kogeneracji, wprowadzoną do sieci i sprzedaną;

- 3) wraz ze złożeniem pierwszego wniosku, o którym mowa w pkt 2, informuje operatora rozliczeń, w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, o:
- a) lokalizacji i mocy zainstalowanej elektrycznej jednostki kogeneracji oraz miejscu przyłączenia tej jednostki do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub sieci przesyłowej elektroenergetycznej, określonych w warunkach przyłączenia albo umowie o przyłączenie,
 - b) numerze rachunku bankowego, na który ma być wpłacana premia kogeneracyjna,
 - c) potwierdzeniu, o którym mowa w art. 27 ust. 2 pkt 1.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;
- 2) wskazanie okresu rozliczeniowego, o którym mowa w ust. 4 lub 5, którego dotyczy wniosek;
- 3) informację o ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, wytworzonej w jednostce kogeneracji, wprowadzonej do sieci i sprzedanej dla okresu rozliczeniowego objętego wnioskiem, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 1, art. 11 pkt 1 oraz art. 16 ust. 4;
- 4) wartość premii kogeneracyjnej skorygowanej, stanowiącej iloczyn ilości energii elektrycznej, o której mowa w pkt 3, i wysokości premii kogeneracyjnej, o której mowa w art. 21 ust. 3 pkt 3, skorygowanej o uzyskaną pomoc inwestycyjną;
- 5) wyrażoną w procentach ilość ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji wprowadzonego do publicznej sieci ciepłowniczej zgodnie z art. 16 ust. 4, w okresie rozliczeniowym;
- 6) określenie ilości energii pierwotnej, wyrażonej w procentach, która została zaoszczędzona, w okresie rozliczeniowym, kwalifikującej do uznania energii elektrycznej za wytworzoną w wysokosprawnej kogeneracji, obliczonej na podstawie referencyjnych wartości sprawności dla wytwarzania rozdzielonego;
- 7) podpis albo kwalifikowany podpis elektroniczny osoby upoważnionej do działania w imieniu wytwórcy.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, wytwórca przekazuje w terminie 45 dni po zakończeniu każdego kolejnego miesiąca kalendarzowego.

5. Dopuszcza się możliwość złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, za okres więcej niż jednego następujących po sobie miesięcy kalendarzowych danego roku kalendarzowego, w terminie 45 dni po zakończeniu ostatniego z tych miesięcy.

6. Niezłożenie wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, w terminie wskazanym w ust. 4 lub 5, lub nieprzekazanie informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3, powoduje utratę prawa do wypłaty premii kogeneracyjnej za dany okres rozliczeniowy.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, operator sieci elektroenergetycznej, do której przyłączona jest jednostka kogeneracji, potwierdza datę wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w danej jednostce kogeneracji, w terminie 14 dni od dnia wystąpienia wytwórcy o jej potwierdzenie.

Art. 25. Informacje, o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt 1 i 3, oraz wnioski, o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt 2, składane w postaci elektronicznej w związku z rozliczaniem premii kogeneracyjnej, o której mowa w art. 24 ust. 1, mogą zostać przekazane za pośrednictwem formularza elektronicznego udostępnionego przez operatora rozliczeń.

Art. 26. 1. Ilość energii elektrycznej wytworzonej w jednostce kogeneracji, wprowadzonej do sieci i sprzedanej ustala się na podstawie rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych w okresie rozliczeniowym, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 58.

2. Dopuszcza się określenie ilości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, metodą proporcjonalną w stosunku do ilości energii elektrycznej wytworzonej w danej jednostce kogeneracji i określonej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych na zaciskach:

- 1) generatora;
- 2) ogniwa paliwowego.

3. Wysokość premii kogeneracyjnej, do wypłaty której wytwórcy nabyli prawo, podlega corocznej waloryzacji średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego, określonym w komunikacie Prezesa GUS, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

4. Operator systemu elektroenergetycznego, do którego sieci jest przyłączona jednostka kogeneracji, przekazuje operatorowi rozliczeń, w terminie 14 dni po zakończeniu miesiąca, dane dotyczące ilości energii elektrycznej, o których mowa w ust. 1.

Art. 27. 1. Przed dniem złożenia pierwszego wniosku o wypłatę premii kogeneracyjnej, o którym mowa w art. 24 ust. 2 pkt 2, wytwórca przedkłada Prezesowi URE:

- 1) dokumenty potwierdzające, że urządzenia zamontowane w czasie budowy nowej jednostki kogeneracji albo znacznej modernizacji jednostki kogeneracji zostały

wyprodukowane w okresie 60 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w nowej albo znacznie zmodernizowanej jednostce kogeneracji;

- 2) opinię akredytowanej jednostki, o której mowa w art. 77 ust. 3, potwierdzającą:
 - a) dane dotyczące możliwej do wytworzenia ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, wprowadzenia do sieci i sprzedaży w pierwszym roku kalendarzowym po uzyskaniu lub zmianie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej albo po uzyskaniu lub zmianie wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego,
 - b) udział procentowy wartości poniesionych kosztów inwestycyjnych znacznej modernizacji w odniesieniu do wartości kosztów inwestycyjnych nowej porównywalnej jednostki kogeneracji określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 59 ust. 3,
 - c) możliwość spełnienia jednostkowego wskaźnika emisji dwutlenku węgla na poziomie nie wyższym niż 450 kg na 1 MWh wytworzonej energii w jednostce kogeneracji.

2. W przypadku:

- 1) pozytywnej weryfikacji dokumentów, o których mowa w ust. 1 – Prezes URE, w drodze decyzji, potwierdza uprawnienia wytwórcy do wypłaty premii kogeneracyjnej;
- 2) braku przedstawienia dokumentów, o których mowa w ust. 1, lub w przypadku gdy z przedstawionych dokumentów wynika, że jednostka kogeneracji nie spełnia wymagań umożliwiających zakwalifikowanie wytwarzanej energii elektrycznej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej jako wytworzonej z wysokosprawnej kogeneracji lub nie spełnia warunków znacznej modernizacji, lub wysokość premii kogeneracyjnej wynikająca z oferty jest wyższa niż wysokość premii kogeneracyjnej wynikająca z przyjętej, w odniesieniu do jednostki kogeneracji, wartości referencyjnej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 15 ust. 7, po uwzględnieniu faktycznie poniesionych kosztów inwestycyjnych znacznej modernizacji, lub zainstalowane w trakcie budowy lub znacznej modernizacji urządzenia nie zostały wyprodukowane w okresie 60 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w nowej albo znacznie zmodernizowanej jednostce kogeneracji – Prezes URE, w drodze decyzji, stwierdza utratę przez wytwórcę uprawnienia do wypłaty premii kogeneracyjnej.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 2 pkt 2, jest natychmiast wykonalna.

Art. 28. 1. Wytwórca, który wygrał aukcję, jest obowiązany do prowadzenia dokumentacji:

- 1) w ujęciu miesięcznym dotyczącej, wyrażonej w kWh, ilości energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji, wprowadzonej do sieci i sprzedanej w danym miesiącu, z uwzględnieniem wskazania daty pierwszego wprowadzenia tej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub sieci przesyłowej elektroenergetycznej;
- 2) potwierdzającej, wyrażoną w procentach, ilość ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji wprowadzonego do publicznej sieci ciepłowniczej w stosunku do ilości ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji;
- 3) potwierdzającej spełnienie jednostkowego wskaźnika emisji dwutlenku węgla na poziomie nie wyższym niż 450 kg na 1 MWh wytworzonej energii w jednostce kogeneracji.

2. Na żądanie operatora rozliczeń wytwórca przedstawia niezwłocznie kopię dokumentacji, o której mowa w ust. 1.

3. Operator rozliczeń, po weryfikacji wniosku, o którym mowa w art. 24 ust. 2 pkt 2, w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania, wpłaca wytwórcy, na wskazany przez niego rachunek bankowy, należną kwotę premii kogeneracyjnej.

Rozdział 4

Zasady uczestnictwa w systemie wsparcia w formie premii gwarantowanej dla wytwórców energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji

Art. 29. 1. Wytwórca energii, o którym mowa w art. 5 ust. 1, którego jednostka kogeneracji spełnia jednostkowy wskaźnik emisji dwutlenku węgla na poziomie nie wyższym niż 450 kg na 1 MWh wytwarzanej energii, może wystąpić o wypłatę premii gwarantowanej.

2. W przypadku gdy w okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 31 ust. 4 i 5:

- 1) nie mniej niż 70% ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji zostanie wprowadzone do publicznej sieci ciepłowniczej – premia gwarantowana dotyczy całej wytworzonej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji przez wytwórcę, który otrzymał decyzję o dopuszczeniu, o której mowa w art. 30 ust. 4, lecz nie przewyższającą ilości energii elektrycznej, jaka mogłaby zostać wytworzona w tej jednostce przy założeniu, że jednostka ta pracowała w tym czasie z

mocą przewyższającą maksymalną moc zainstalowaną czynną przy współczynniku mocy $\cos\varphi = 0,9$;

- 2) mniej niż 70% ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji zostanie wprowadzone do publicznej sieci ciepłowniczej – premia gwarantowana dotyczy wytworzonej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w ilości odpowiadającej procentowemu udziałowi ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji wprowadzonego do publicznej sieci ciepłowniczej przez wytwórcę, który otrzymał decyzję o dopuszczeniu, o której mowa w art. 30 ust. 4.

3. Przepisów ust. 2 nie stosuje się do jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 7 i 8.

4. Premię gwarantowaną wypłaca operator rozliczeń.

Art. 30. 1. Wytwórca, który zamierza wystąpić o wypłatę premii gwarantowanej, składa do Prezesa URE wniosek o dopuszczenie do systemu premii gwarantowanej.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, wytwórca składa w terminie 60 dni od dnia:

- 1) uzyskania lub zmiany koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej albo uzyskania lub zmiany wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji albo uzyskania lub zmiany wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego – w przypadku nowej małej jednostki kogeneracji;
- 2) wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w zmodernizowanej jednostce kogeneracji oraz w zmodernizowanej małej jednostce kogeneracji;
- 3) wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w znacznie zmodernizowanej małej jednostce kogeneracji.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;
- 2) lokalizację jednostki kogeneracji;
- 3) dokumenty potwierdzające moc zainstalowaną elektryczną jednostki kogeneracji, a w przypadku jednostek, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 – dodatkowo dokumenty potwierdzające łączną moc zainstalowaną elektryczną źródła;
- 4) miejsce przyłączenia jednostki kogeneracji do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub sieci przesyłowej elektroenergetycznej, określone w warunkach przyłączenia albo w umowie o przyłączenie;

- 5) schemat źródła ze wskazaniem urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej i ciepła, w tym wyodrębnionych jednostek kogeneracji, oraz urządzeń i instalacji służących do wyprowadzenia mocy, wchodzących w skład tego źródła, z oznaczeniem lokalizacji urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych oraz miejsca przyłączenia tego źródła do sieci elektroenergetycznej – w przypadku jednostek, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3;
- 6) schemat jednostki kogeneracji wraz z określeniem granicy bilansowej;
- 7) ilość energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, w podziale na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe, wyrażoną w MWh, i wysokość premii gwarantowanej, wyrażoną w złotych za 1 MWh, z dokładnością do jednego grosza, za jaką wytwórca zobowiązuje się wytworzyć, wprowadzić do sieci i sprzedać tę energię, z zastrzeżeniem art. 29 ust. 2, lub w przypadku wytwórców energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 lub ust. 7 i 8, wyłącznie wytworzyć tę energię;
- 8) miejsce przyłączenia jednostki kogeneracji do publicznej sieci ciepłowniczej, określone w warunkach przyłączenia albo w umowie o przyłączenie; przepisu nie stosuje się do wytwórców energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 7 i 8, chyba że ciepło z tych jednostek dostarczane jest do publicznej sieci ciepłowniczej;
- 9) wskazanie procentowego udziału ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji, które zostanie wprowadzone do publicznej sieci ciepłowniczej zgodnie z art. 29 ust. 2; przepisu nie stosuje się do wytwórców energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 7 i 8, chyba że ciepło z tych jednostek dostarczane jest do publicznej sieci ciepłowniczej;
- 10) określenie wszystkich rodzajów paliw zużywanych w jednostce kogeneracji;
- 11) informację o dacie wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w jednostce kogeneracji:
 - a) potwierdzonej wydanym świadectwem pochodzenia – w przypadku istniejącej jednostki kogeneracji lub istniejącej małej jednostki kogeneracji albo
 - b) po dokonaniu modernizacji lub znacznej modernizacji, potwierdzoną przez operatora sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub operatora sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej – w przypadku zmodernizowanej jednostki kogeneracji, zmodernizowanej małej jednostki kogeneracji, lub znacznie zmodernizowanej małej jednostki kogeneracji,

- c) potwierdzoną przez operatora sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub operatora sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej – w przypadku nowej małej jednostki kogeneracji;
- 12) wskazanie odbiorcy lub odbiorców, z którymi wytwórca ma zawartą umowę sprzedaży energii elektrycznej; przepisu nie stosuje się do wytwórców energii elektrycznej w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 7 i 8;
- 13) opinię akredytowanej jednostki, o której mowa w art. 77 ust. 3, potwierdzającej:
- a) dane dotyczące możliwej do uzyskania ilości wytworzonej energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w pierwszym roku kalendarzowym po uzyskaniu lub zmianie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej albo po uzyskaniu lub zmianie wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji albo po uzyskaniu lub zmianie wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego – w przypadku nowej albo znacznie zmodernizowanej małej jednostce kogeneracji albo po zakończeniu modernizacji, o którym mowa w art. 5 ust. 3 – w przypadku zmodernizowanej jednostki kogeneracji albo zmodernizowanej małej jednostki kogeneracji,
 - b) udział procentowy wartości poniesionych kosztów inwestycyjnych modernizacji albo znacznej modernizacji w odniesieniu do wartości kosztów inwestycyjnych nowej porównywalnej jednostki kogeneracji określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 59 ust. 3,
 - c) możliwość spełnienia jednostkowego wskaźnika emisji dwutlenku węgla na poziomie nie wyższym niż 450 kg na 1 MWh wytworzonej energii w jednostce kogeneracji;
- 14) oświadczenie, o następującej treści:
- „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia ... o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, obliczona zgodnie z art. 14 tej ustawy, wynosi (...) złotych. Premia gwarantowana skorygowana obliczona zgodnie z art. 14 ust. 4 i 5 tej ustawy, wynosi (...) złotych za 1 MWh.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań; obowiązek składania oświadczenia nie dotyczy istniejących jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2, oraz istniejących małych jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3;

15) dokumenty potwierdzające, że urządzenia zamontowane w czasie budowy nowej małej jednostki kogeneracji albo modernizacji jednostki kogeneracji, albo modernizacji małej jednostki kogeneracji, albo znacznej modernizacji małej jednostki kogeneracji zostały wyprodukowane w okresie 60 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w nowej albo znacznie zmodernizowanej małej jednostce kogeneracji, albo zmodernizowanej jednostce kogeneracji, albo zmodernizowanej małej jednostce kogeneracji;

16) podpis wytwórcy.

4. Prezes URE po stwierdzeniu spełnienia wymagań, o których mowa w art. 29 ust. 1 i 2, z uwzględnieniem wymogów określonych w art. 5 ust. 2–9, wydaje decyzję o dopuszczeniu wytwórcy do ubiegania się o wypłatę premii gwarantowanej dla energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji, wprowadzonej do sieci i sprzedanej albo wyłącznie wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji – w przypadku wytwórców w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 7 i 8, o ile łączna moc zainstalowana elektryczna nowych małych jednostek kogeneracji lub znacznie zmodernizowanych małych jednostek kogeneracji, dla których wydano decyzje o dopuszczeniu, nie przekroczyła w danym roku kalendarzowym wartości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3.

5. Decyzja, o której mowa w ust. 4, zawiera w szczególności wskazanie:

- 1) daty zakończenia okresu wsparcia, z uwzględnieniem art. 5 ust. 2–9;
- 2) możliwości wystąpienia o wypłatę premii gwarantowanej na całą wytworzoną, wprowadzoną do sieci i sprzedaną energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji – w przypadku, o którym mowa w art. 29 ust. 2 pkt 1, albo
- 3) możliwości wystąpienia o wypłatę premii gwarantowanej na proporcjonalny udział wytworzonej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji – w przypadku, o którym mowa w art. 29 ust. 2 pkt 2, w odniesieniu do wytwórcy energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i 2, albo
- 4) możliwości wystąpienia o wypłatę premii gwarantowanej na całą wytworzoną energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji – w przypadku jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 7 i 8;
- 5) rodzaju paliw, o których mowa w art. 15 ust. 7, wykorzystywanych w jednostce kogeneracji.

6. Prezes URE przekazuje operatorowi rozliczeń dane wytwórcy, który uzyskał decyzję o dopuszczeniu, o której mowa w ust. 4.

7. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie zawiera wszystkich wymaganych danych lub nie dołączono do niego wszystkich dokumentów, o których mowa w ust. 2, Prezes URE wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpatrzenia.

8. Prezes URE, w drodze decyzji, odmawia dopuszczenia, o którym mowa w ust. 4, w przypadku niespełnienia wymagań określonych w ustawie, w szczególności gdy:

- 1) wytwórca lub jednostka kogeneracji, do której wytwórca posiada tytuł prawny nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 29 ust. 1 i 2;
- 2) wytwórca nie jest uprawniony do wypłaty premii gwarantowanej na podstawie art. 5;
- 3) wytwórca złożył wniosek o dopuszczenie do systemu premii gwarantowanej po terminie wskazanym w ust. 2.

Art. 31. 1. Wytwórca, który uzyskał decyzję o dopuszczeniu, o której mowa w art. 30 ust. 4, występuje do operatora rozliczeń, w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, o wypłatę premii gwarantowanej.

2. W celu uzyskania wypłaty premii gwarantowanej uprawniony wytwórca:

- 1) jednorazowo przekazuje do operatora rozliczeń informację o dacie wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w jednostce kogeneracji:
 - a) potwierdzoną wydanym świadectwem pochodzenia z kogeneracji – w przypadku istniejącej jednostki kogeneracji lub istniejącej małej jednostki kogeneracji, albo
 - b) po dokonaniu modernizacji lub znacznej modernizacji, potwierdzoną przez operatora sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub operatora sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej – w przypadku zmodernizowanej jednostki kogeneracji, zmodernizowanej małej jednostki kogeneracji, lub znacznie zmodernizowanej małej jednostki kogeneracji, albo
 - c) potwierdzoną przez operatora sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub operatora sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej – w przypadku nowej małej jednostki kogeneracji;
- 2) każdorazowo składa do operatora rozliczeń wnioski o wypłatę premii gwarantowanej;

- 3) wraz ze złożeniem pierwszego wniosku informuje operatora rozliczeń, w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, o:
 - a) lokalizacji jednostki kogeneracji oraz jej mocy zainstalowanej elektrycznej i miejscu przyłączenia tej jednostki do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub sieci przesyłowej elektroenergetycznej, określonego w warunkach przyłączenia albo umowie o przyłączenie,
 - b) numerze rachunku bankowego, na który ma być wypłacana premia gwarantowana.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;
- 2) wskazanie okresu rozliczeniowego, o którym mowa w ust. 4 lub 5, którego dotyczy wniosek;
- 3) informację o ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, wytworzonej w jednostce kogeneracji, wprowadzonej do sieci i sprzedanej dla okresu rozliczeniowego objętego wnioskiem, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 1, art. 11 pkt 1 i art. 29 ust. 2 – w przypadku jednostki kogeneracji, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i 2;
- 4) informację o ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, wytworzonej w jednostce kogeneracji dla okresu rozliczeniowego objętego wnioskiem, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 1 i art. 11 pkt 1 – w przypadku jednostki kogeneracji, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 7 i 8;
- 5) wartość premii gwarantowanej skorygowanej o wartość uzyskanej pomocy inwestycyjnej, stanowiącej iloczyn ilości energii elektrycznej, o której mowa w pkt 3, i jednostkowej wysokości premii gwarantowanej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 8 – w przypadku jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1;
- 6) wartość premii gwarantowanej, stanowiącej iloczyn ilości energii elektrycznej, o której mowa w pkt 3, i jednostkowej wysokości premii gwarantowanej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 9 – w przypadku jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2;
- 7) wartość premii gwarantowanej, stanowiącej iloczyn ilości energii elektrycznej, o której mowa w pkt 4, i jednostkowej wysokości premii gwarantowanej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 10 – w przypadku istniejącej małej jednostki kogeneracji;
- 8) wartość premii gwarantowanej skorygowanej o wartość uzyskanej pomocy inwestycyjnej, stanowiącej iloczyn ilości energii elektrycznej, o której mowa w pkt 4, i jednostkowej

wysokości premii gwarantowanej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 4 – w przypadku nowej małej jednostki kogeneracji, zmodernizowanej małej jednostki kogeneracji oraz znacznie zmodernizowanej małej jednostki kogeneracji;

- 9) wyrażoną w procentach ilość ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji wprowadzonego do publicznej sieci ciepłowniczej, dla okresu rozliczeniowego, zgodnie z art. 29 ust. 2; przepisu nie stosuje się do wytwórców energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 7 i 8;
- 10) określenie ilości energii pierwotnej, wyrażonej w procentach, która została zaoszczędzona, w okresie rozliczeniowym, kwalifikującej do uznania energii elektrycznej za wytworzoną w wysokosprawnej kogeneracji, obliczonej na podstawie referencyjnych wartości sprawności dla wytwarzania rozdzielonego.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, wytwórca składa w terminie 45 dni po zakończeniu każdego kolejnego miesiąca kalendarzowego.

5. Dopuszcza się możliwość złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, za okres więcej niż jednego następujących po sobie miesięcy kalendarzowych danego roku kalendarzowego, w terminie 45 dni po zakończeniu ostatniego z tych miesięcy.

6. W przypadku niezłożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, w terminie, o którym mowa w ust. 4 lub 5, wytwórca traci prawo do wypłaty premii gwarantowanej za dany okres rozliczeniowy.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b i c, operator sieci elektroenergetycznej, do której przyłączona jest jednostka kogeneracji, potwierdza datę wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej jednostce, w terminie 14 dni od dnia wystąpienia wytwórcy o to potwierdzenie.

Art. 32. Informacje, o których mowa w art. 31 ust. 2 pkt 1 i 3, oraz wnioski, o których mowa w art. 31 ust. 2 pkt 2, składane w postaci elektronicznej w związku z rozliczaniem premii gwarantowanej, o której mowa w art. 31 ust. 1, mogą zostać przekazane za pośrednictwem formularza elektronicznego udostępnionego przez operatora rozliczeń.

Art. 33. 1. Ilość energii elektrycznej wytworzonej w jednostce kogeneracji, wprowadzonej do sieci i sprzedanej, lub wyłącznie wytworzonej – w przypadku wytwórców energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 7 i 8, ustala się na podstawie rzeczywistych wskazań

urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych w okresie rozliczeniowym, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 58.

2. Dopuszcza się określenie ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci i sprzedanej, o której mowa w ust. 1, metodą proporcjonalną w stosunku do ilości energii elektrycznej wytworzonej w danej jednostce kogeneracji i określonej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych na zaciskach:

- 1) generatora;
- 2) ogniwa paliwowego.

3. Operator systemu elektroenergetycznego, do którego sieci jest przyłączona jednostka kogeneracji, przekazuje operatorowi rozliczeń, w terminie 14 dni po zakończeniu miesiąca dane dotyczące ilości energii elektrycznej, o których mowa w ust. 1.

Art. 34. 1. Wytwórca, który uzyskał decyzję o dopuszczeniu, o której mowa w art. 30 ust. 4, jest obowiązany do prowadzenia dokumentacji:

- 1) w ujęciu miesięcznym dotyczącej, wyrażonej w kWh, ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, wytworzonej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej w danym miesiącu, z uwzględnieniem wskazania daty pierwszego wprowadzenia tej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub do sieci przesyłowej elektroenergetycznej – w przypadku wytwórców energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i 2;
- 2) w ujęciu miesięcznym dotyczącej, wyrażonej w kWh, ilości energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji w danym miesiącu, z uwzględnieniem wskazania daty pierwszego wytworzenia tej energii elektrycznej – w przypadku wytwórców energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 7 i 8;
- 3) potwierdzającej, wyrażoną w procentach, ilość ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji wprowadzonego do publicznej sieci ciepłowniczej w stosunku do ilości ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji; przepisu nie stosuje się do wytwórców energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 7 i 8;
- 4) potwierdzającej spełnienie jednostkowego wskaźnika emisji dwutlenku węgla na poziomie nie wyższym niż 450 kg na 1 MWh wytworzonej energii w jednostce kogeneracji.

2. Na żądanie operatora rozliczeń wytwórca przedstawia niezwłocznie kopię dokumentacji, o której mowa w ust. 1.

Art. 35. Operator rozliczeń, po weryfikacji wniosku, o którym mowa w art. 31 ust. 2 pkt 2, w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania, wpłaca wytwórcy, na wskazany przez niego rachunek bankowy, należną kwotę premii gwarantowanej.

Rozdział 5

Zasady uczestnictwa w systemie wsparcia dla jednostek kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 50 MW

Art. 36. 1. Wytwórca energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w jednostce kogeneracji, o której mowa w art. 6 ust. 1, która spełnia jednostkowy wskaźnik emisji dwutlenku węgla na poziomie nie wyższym niż 450 kg na 1 MWh wytwarzanej energii, może:

- 1) wystąpić o wypłatę premii gwarantowanej indywidualnej – w przypadku jednostki, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 i 3;
- 2) wystąpić o wypłatę premii kogeneracyjnej indywidualnej – w przypadku jednostki, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1.

2. W przypadku gdy w okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 39 ust. 4 lub 5:

- 1) nie mniej niż 70% ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji zostanie wprowadzone do publicznej sieci ciepłowniczej – premia gwarantowana indywidualna albo premia kogeneracyjna indywidualna dotyczy całej wytworzonej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji przez wytwórcę, który uzyskał decyzję o dopuszczeniu, o której mowa w art. 37 ust. 3, lub, który wygrał nabór, o którym mowa w art. 43 ust. 1, lecz nie przewyższającą ilości energii elektrycznej, jaka mogłaby zostać wytworzona w tej jednostce przy założeniu, że jednostka ta pracowała w tym czasie z mocą przewyższającą maksymalną moc zainstalowaną czynną przy współczynniku mocy $\cos\varphi = 0,9$;
- 2) mniej niż 70% ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji zostanie wprowadzone do publicznej sieci ciepłowniczej – premia gwarantowana indywidualna albo premia kogeneracyjna indywidualna dotyczy wytworzonej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, w ilości odpowiadającej procentowemu udziałowi ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji wprowadzonego do publicznej sieci ciepłowniczej przez wytwórcę, który uzyskał decyzję

o dopuszczeniu, o której mowa w art. 37 ust. 3, lub który wygrał nabór, o którym mowa w art. 43 ust. 1.

3. Premię gwarantowaną indywidualną albo premię kogeneracyjną indywidualną wypłaca operator rozliczeń.

Art. 37. 1. Wytwórca, który zamierza wystąpić o wypłatę premii gwarantowanej indywidualnej, corocznie, w terminie do dnia 30 września poprzedzającego rok wypłaty premii gwarantowanej indywidualnej, składa do Prezesa URE wniosek o dopuszczenie do systemu premii gwarantowanej indywidualnej.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;
- 2) lokalizację jednostki kogeneracji oraz dokumenty potwierdzające moc zainstalowaną elektryczną tej jednostki;
- 3) miejsce przyłączenia jednostki kogeneracji do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub sieci przesyłowej elektroenergetycznej, określone w warunkach przyłączenia albo w umowie o przyłączenie;
- 4) schemat jednostki kogeneracji wraz z określeniem granicy bilansowej;
- 5) ilość energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, wyrażoną w MWh, do której wytworzenia, wprowadzenia do sieci i sprzedaży zobowiązuje się wytwórca w kolejnym roku kalendarzowym;
- 6) miejsce przyłączenia jednostki kogeneracji do publicznej sieci ciepłowniczej;
- 7) dokumenty potwierdzające możliwość wprowadzenia do publicznej sieci ciepłowniczej co najmniej 70% ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji lub wskazanie, że do publicznej sieci ciepłowniczej, wprowadzane będzie mniej niż 70% ciepła użytkowego wytworzonego w tej jednostce kogeneracji;
- 8) określenie wszystkich rodzajów paliwa zużywanych w jednostce kogeneracji;
- 9) informację o dacie wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w jednostce kogeneracji:
 - a) potwierdzoną wydanym świadectwem pochodzenia z kogeneracji – w przypadku istniejącej jednostki kogeneracji, albo
 - b) po dokonaniu modernizacji, potwierdzoną przez operatora sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub operatora sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej – w przypadku zmodernizowanej jednostki kogeneracji;

- 10) wskazanie odbiorcy lub odbiorców, z którymi wytwórca ma zawartą umowę sprzedaży energii elektrycznej;
- 11) oświadczenie, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że wartość pomocy inwestycyjnej, o której mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia ... o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, obliczona zgodnie z art. 14 tej ustawy, wynosi (...) złotych.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań; obowiązek składania oświadczenia nie dotyczy jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3;
- 12) dane techniczne i ekonomiczne, w szczególności bilans oraz rachunek zysków i strat za ostatnie dwa zamknięte lata obrotowe oraz prognozowane przychody i koszty, związane z wytwarzaniem energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji, umożliwiające wyznaczenie wysokości premii gwarantowanej indywidualnej;
- 13) opinię akredytowanej jednostki, o której mowa w art. 77 ust. 3, potwierdzającą:
 - a) dane dotyczące możliwej do uzyskania ilości wytworzonej energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w pierwszym roku kalendarzowym po zakończeniu modernizacji, o którym mowa w art. 5 ust. 3 – w przypadku zmodernizowanej jednostki kogeneracji,
 - b) udział procentowy wartości poniesionych kosztów inwestycyjnych modernizacji w odniesieniu do wartości kosztów inwestycyjnych nowej porównywalnej jednostki kogeneracji określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 59 ust. 3,
 - c) możliwość spełnienia jednostkowego wskaźnika emisji dwutlenku węgla na poziomie nie wyższym niż 450 kg na 1 MWh wytworzonej energii w jednostce kogeneracji;
- 14) dokumenty potwierdzające, że urządzenia zamontowane w czasie modernizacji jednostki kogeneracji zostały wyprodukowane w okresie 60 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w zmodernizowanej jednostce kogeneracji;
- 15) podpis wytwórcy.

3. Prezes URE, po stwierdzeniu spełnienia wymagań, o których mowa w art. 36 ust. 1 i 2, z uwzględnieniem wymogów określonych w art. 6 ust. 2–5, w terminie 60 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku wydaje decyzję o dopuszczeniu do systemu premii gwarantowanej

indywidualnej dla energii elektrycznej wytworzonej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej w danym roku kalendarzowym.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, zawiera w szczególności wskazanie:

- 1) daty zakończenia okresu wsparcia, z uwzględnieniem art. 6 ust. 2–5;
- 2) możliwości wystąpienia o wypłatę premii gwarantowanej indywidualnej na całą wytworzoną, wprowadzoną do sieci i sprzedaną energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji – w przypadku, o którym mowa w art. 36 ust. 2 pkt 1, albo
- 3) możliwości wystąpienia o wypłatę premii gwarantowanej indywidualnej na proporcjonalny udział wytworzonej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji – w przypadku, o którym mowa w art. 36 ust. 2 pkt 2;
- 4) wysokości premii gwarantowanej indywidualnej obliczonej w sposób określony w art. 38.

5. Prezes URE przekazuje dane wytwórcy, który uzyskał decyzję o dopuszczeniu, o której mowa w ust. 3, operatorowi rozliczeń.

6. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie zawiera wszystkich wymaganych danych lub nie dołączono do niego wszystkich dokumentów, o których mowa w ust. 2, Prezes URE wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpatrzenia.

7. Prezes URE, w drodze decyzji, odmawia dopuszczenia, o którym mowa w ust. 3, w przypadku niespełnienia wymagań określonych w ustawie, w szczególności gdy:

- 1) jednostka kogeneracji nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 36 ust. 1 i 2;
- 2) wytwórca nie jest uprawniony do otrzymania premii gwarantowanej indywidualnej na podstawie art. 6;
- 3) wytwórca złożył wniosek o dopuszczenie do systemu premii gwarantowanej indywidualnej po terminie, o którym mowa w ust. 1.

Art. 38. 1. Prezes URE wylicza wysokość premii gwarantowanej indywidualnej na podstawie danych, o których mowa w art. 37 ust. 2 pkt 12 i pkt 13 lit. b, uwzględniając w przypadku jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, wartość otrzymanej pomocy inwestycyjnej, w sposób określony w art. 14.

2. Wysokość premii gwarantowanej indywidualnej wyliczona w sposób, o którym mowa w ust. 1, nie może być, w odniesieniu do jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 6 ust. 1

pkt 2 i 3, wyższa niż maksymalna wysokość premii określona odpowiednio w przepisach wydanych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 8 lub 9.

Art. 39. 1. Wytwórca, który uzyskał decyzję o dopuszczeniu, o której mowa w art. 37 ust. 3, występuje do operatora rozliczeń w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, o wypłatę premii gwarantowanej indywidualnej.

2. W celu uzyskania wypłaty premii gwarantowanej indywidualnej uprawniony wytwórca:

- 1) jednorazowo przekazuje do operatora rozliczeń informację o dacie wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w jednostce kogeneracji:
 - a) potwierdzoną wydanym świadectwem pochodzenia z kogeneracji – w przypadku istniejącej jednostki kogeneracji, albo
 - b) po dokonaniu modernizacji, potwierdzoną przez operatora sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub operatora sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej – w przypadku zmodernizowanej jednostki kogeneracji;
- 2) każdorazowo składa do operatora rozliczeń wnioski o wypłatę premii gwarantowanej indywidualnej;
- 3) wraz ze złożeniem pierwszego wniosku, o którym mowa w pkt 2, informuje operatora rozliczeń, w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, o:
 - a) lokalizacji jednostki kogeneracji, mocy zainstalowanej elektrycznej tej jednostki oraz miejscu jej przyłączenia do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub sieci przesyłowej elektroenergetycznej, określonym w warunkach przyłączenia albo umowie o przyłączenie,
 - b) numerze rachunku bankowego, na który ma być wypłacana premia gwarantowana indywidualna.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;
- 2) wskazanie okresu rozliczeniowego, o którym mowa w ust. 4 lub 5, którego dotyczy wniosek;
- 3) informację o ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, wytworzonej w jednostce kogeneracji, wprowadzonej do sieci i sprzedanej dla okresu rozliczeniowego objętego wnioskiem, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 1, art. 11 pkt 1 i art. 36 ust. 2;

- 4) wartość premii gwarantowanej indywidualnej, stanowiącej iloczyn ilości energii elektrycznej, o której mowa w pkt 3, i wysokości premii gwarantowanej indywidualnej, wskazanej w decyzji o dopuszczeniu, o której mowa w art. 37 ust. 3;
- 5) wyrażoną w procentach ilość ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji wprowadzonego do publicznej sieci ciepłowniczej, w okresie rozliczeniowym;
- 6) określenie ilości energii pierwotnej, wyrażonej w procentach, która została zaoszczędzona w okresie rozliczeniowym, kwalifikującej do uznania energii elektrycznej za wytworzoną w wysokosprawnej kogeneracji, obliczonej na podstawie referencyjnych wartości sprawności dla wytwarzania rozdzielonego.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, wytwórca składa w terminie 45 dni po zakończeniu każdego kolejnego miesiąca kalendarzowego.

5. Dopuszcza się możliwość złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, za okres więcej niż jednego następujących po sobie miesięcy kalendarzowych danego roku kalendarzowego, w terminie 45 dni po zakończeniu ostatniego z tych miesięcy.

6. W przypadku niezłożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, w terminie określonym w ust. 4 lub 5, wytwórca traci prawo do wypłaty premii gwarantowanej indywidualnej za dany okres rozliczeniowy.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b, operator sieci elektroenergetycznej, do której jest przyłączona jednostka kogeneracji, potwierdza datę wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej jednostce, w terminie 14 dni od dnia wystąpienia wytwórcy o to potwierdzenie.

Art. 40. Informacje, o których mowa w art. 39 ust. 2 pkt 1 i 3, oraz wnioski, o których mowa w art. 39 ust. 2 pkt 2, składane w postaci elektronicznej w związku z rozliczaniem premii gwarantowanej indywidualnej mogą zostać przekazane za pośrednictwem formularza elektronicznego udostępnionego przez operatora rozliczeń.

Art. 41. 1. Ilość energii elektrycznej wytworzonej w jednostce kogeneracji, wprowadzonej do sieci i sprzedanej, ustala się na podstawie rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych w okresie rozliczeniowym, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 58.

2. Dopuszcza się określenie ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci i sprzedanej, o której mowa w ust. 1, metodą proporcjonalną w stosunku do ilości energii

elektrycznej wytworzonej w danej jednostce kogeneracji i określonej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych na zaciskach:

- 1) generatora;
- 2) ogniwa paliwowego.

3. Operator systemu elektroenergetycznego, do którego sieci jest przyłączona jednostka kogeneracji, przekazuje operatorowi rozliczeń, w terminie 14 dni po zakończeniu miesiąca dane dotyczące ilości energii elektrycznej, o których mowa w ust. 1.

Art. 42. 1. Wytwórca, który uzyskał decyzję o dopuszczeniu, o której mowa w art. 37 ust. 3, jest obowiązany do prowadzenia dokumentacji:

- 1) w ujęciu miesięcznym dotyczącej ilości energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji, wprowadzonej do sieci i sprzedanej w danym miesiącu, wyrażonej w kWh, z uwzględnieniem wskazania daty pierwszego wprowadzenia tej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub sieci przesyłowej elektroenergetycznej;
- 2) potwierdzającej, wyrażoną w procentach, ilość ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji wprowadzonego do publicznej sieci ciepłowniczej w stosunku do ilości ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji;
- 3) potwierdzającej spełnienie jednostkowego wskaźnika emisji dwutlenku węgla na poziomie nie wyższym niż 450 kg na 1 MWh wytworzonej energii w jednostce kogeneracji.

2. Na żądanie operatora rozliczeń wytwórca przedstawia niezwłocznie kopię dokumentacji, o której mowa w ust. 1.

3. Operator rozliczeń, po weryfikacji wniosku, o którym mowa w art. 39 ust. 2 pkt 2, w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania, wypłaca wytwórcy, na wskazany przez niego rachunek bankowy, należną kwotę premii gwarantowanej indywidualnej.

Art. 43. 1. Prezes URE ogłasza, organizuje i przeprowadza nabór na premię kogeneracyjną indywidualną, nie rzadziej niż raz w roku, dla którego wartość określona w przepisach wydanych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 5 wynosi więcej niż 0.

2. Przedmiotem naboru jest premia kogeneracyjna indywidualna za sprzedaż energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji wytworzonej w jednostce kogeneracji, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1:

- 1) opalanej paliwem, o którym mowa w art. 15 ust. 7 pkt 1 – wybudowanej lub znacznie zmodernizowanej w terminie 48 miesięcy od dnia rozstrzygnięcia naboru,
- 2) opalanej paliwem, o którym mowa w art. 15 ust. 7 pkt 2–4 – wybudowanej lub znacznie zmodernizowanej w terminie 60 miesięcy od dnia rozstrzygnięcia naboru

– która osiągnie jednostkowy wskaźnik emisji dwutlenku węgla na poziomie nie wyższym niż 450 kg na 1 MWh wytwarzanej energii.

3. W przypadku gdy maksymalna ilość energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 5, której sprzedaż może zostać objęta premią kogeneracyjną indywidualną w danym roku kalendarzowym i maksymalna wartość premii kogeneracyjnej indywidualnej, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 6, wynikająca z tej energii nie zostanie wykorzystana, Prezes URE może przeprowadzić w danym roku kolejny nabór.

4. W naborze przeprowadzanym przez Prezesa URE może wziąć udział wytwórca, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, którego jednostka kogeneracji, spełniająca warunki, o których mowa w art. 17, zlokalizowana jest poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Nabór przeprowadza się w formie pisemnej. Nabór trwa przez okres nie krótszy niż 3 dni i nie dłuższy niż 10 dni.

Art. 44. 1. Wytwórca, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, który zamierza przystąpić do naboru, podlega procedurze oceny formalnej przygotowania do wytwarzania energii elektrycznej w danej jednostce kogeneracji.

2. Procedurę oceny formalnej przeprowadza Prezes URE na wniosek o dopuszczenie do udziału w naborze.

3. Wniosek o dopuszczenie do udziału w naborze zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;
- 2) planowaną lokalizację jednostki kogeneracji oraz jej moc zainstalowaną elektryczną;
- 3) wskazanie procentowego udziału ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji, które zostanie wprowadzone do publicznej sieci ciepłowniczej, zgodnie z art. 36 ust. 2;
- 4) określenie wszystkich rodzajów paliw zużywanych w jednostce kogeneracji;

- 5) określenie przewidywanej wielkości jednostkowego wskaźnika emisji dwutlenku węgla, jednak na poziomie nie wyższym niż 450 kg na 1 MWh wytwarzanej energii w jednostce kogeneracji;
- 6) oświadczenie o następującej treści:
„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że wartość pomocy publicznej, o której mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia ... o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, obliczona zgodnie z art. 14 tej ustawy, wynosi (...) złotych.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;
- 7) określenie wielkości planowanych kosztów inwestycyjnych w stosunku do wielkości kosztów inwestycyjnych nowej porównywalnej jednostki kogeneracji, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 59 ust. 3;
- 8) podpis wytwórcy.

4. Do wniosku o dopuszczenie do udziału w naborze wytwórca dołącza oryginały lub poświadczone za zgodność z oryginałem kopie:

- 1) dokumentu potwierdzającego:
 - a) wydanie warunków przyłączenia jednostki kogeneracji do sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, albo
 - b) zawarcie umowy o przyłączenie jednostki kogeneracji do sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej,
 - c) wydanie warunków przyłączenia jednostki kogeneracji do sieci ciepłowniczej, albo
 - d) zawarcie umowy o przyłączenie jednostki kogeneracji do sieci ciepłowniczej;
- 2) schematu jednostki kogeneracji wraz z określeniem granicy bilansowej;
- 3) ostatecznego pozwolenia na budowę wydanego dla projektowanej jednostki kogeneracji lub planowanej znacznej modernizacji jednostki kogeneracji, jeżeli jest ono wymagane na podstawie przepisów ustawy – Prawo budowlane;
- 4) harmonogramu rzeczowego i finansowego realizacji budowy nowej jednostki kogeneracji lub znacznej modernizacji jednostki kogeneracji;
- 5) opinii sporządzonej przez akredytowaną jednostkę, o której mowa w art. 77 ust. 4, w okresie 6 miesięcy przed dniem jego złożenia do Prezesa URE, potwierdzającej, w

planowanej lokalizacji w odniesieniu do jednostki kogeneracji, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, i opalanej paliwem stałym, spełnienie następujących warunków:

- a) brak możliwości zasilania tej jednostki paliwami gazowymi ze względu na techniczne lub ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci gazowej, udokumentowany przedstawioną odmową wydania warunków przyłączenia do sieci przez operatora sieci dystrybucyjnej gazowej lub operatora przesyłowej gazowej oraz
- b) brak technicznego lub ekonomicznego uzasadnienia do zasilania tej jednostki wyłącznie biomasą stwierdzony na podstawie analizy, o której mowa w art. 10a ust. 1 lub art. 10b ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, oraz
- c) prognozę wskazującą, że poziom cen ciepła w publicznej sieci ciepłowniczej zasilanej bądź planowanej do zasilenia przez tę jednostkę kogeneracji w danym roku kalendarzowym nie będzie wyższy od średniej ceny ciepła z innych źródeł zasilających tę sieć ciepłowniczą, albo w przypadku nowych systemów ciepłowniczych, możliwość oferowania w planowanej lokalizacji przez tę jednostkę kogeneracji w danym roku kalendarzowym ciepła po cenie nie wyższej od iloczynu średniej ceny sprzedaży ciepła, o której mowa w art. 23 pkt 18 lit. c tiret pierwsze ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, oraz wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w art. 47 ust. 2f tej ustawy.

5. Okres ważności dokumentów, o których mowa w ust. 4 pkt 1 lit. a i c oraz pkt 3, w dniu ich złożenia, nie może być krótszy niż 6 miesięcy.

6. Do wytwórcy energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji, którego jednostka kogeneracji jest lub będzie zlokalizowana poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przepisów ust. 4 i 5 nie stosuje się.

7. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 3, nie zawiera wszystkich wymaganych danych lub nie dołączono do niego wszystkich dokumentów, o których mowa w ust. 4, Prezes URE wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpatrzenia.

Art. 45. 1. Prezes URE wydaje decyzję o dopuszczeniu do udziału w naborze albo o odmowie dopuszczenia do naboru, w terminie 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku o to dopuszczenie.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ważna 18 miesięcy od dnia jej wydania, nie dłużej jednak niż najkrótszy termin ważności dokumentu, o którym mowa w art. 44 ust. 4 pkt 1 lit. a i c i pkt 3.

Art. 46. 1. Prezes URE zamieszcza ogłoszenie o naborze w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki nie później niż 90 dni przed dniem jego rozpoczęcia.

2. Ogłoszenie o naborze zawiera:

- 1) oznaczenie naboru;
- 2) godziny otwarcia i zamknięcia naboru;
- 3) wskazanie maksymalnej ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, której sprzedaż objęta będzie premią kogeneracyjną indywidualną i maksymalnej wartości premii kogeneracyjnej indywidualnej wynikającej z tej ilości, w tym w odniesieniu do wytwórców energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. W naborze mogą wziąć udział wytwórcy:

- 1) którzy wnieśli kaucję w wysokości 30 złotych za 1 kW mocy zainstalowanej elektrycznej, jednak nie więcej niż 3 mln zł, w formie gotówki wpłaconej na odrębny rachunek bankowy wskazany przez Prezesa URE lub gwarancji bankowej;
- 2) posiadający ważną decyzję o dopuszczeniu, o której mowa w art. 45 ust. 1.

4. Nabór rozstrzyga się, jeżeli została złożona co najmniej jedna oferta spełniająca wymagania określone w ustawie.

5. Prezes URE ustala regulamin naboru.

6. Regulamin naboru określa:

- 1) przebieg i sposób rozstrzygnięcia naboru;
- 2) warunki przetwarzania danych dotyczących uczestników naboru;
- 3) sposób zapewnienia bezpieczeństwa i prawidłowości przebiegu naboru;
- 4) sposób złożenia i wycofania oferty.

7. Regulamin naboru zatwierdza minister właściwy do spraw energii.

8. Regulamin naboru ogłasza się w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki.

Art. 47. 1. Wytwórca będący uczestnikiem naboru, od godziny otwarcia do godziny zamknięcia naboru, składa ofertę bezpośrednio w siedzibie Prezesa URE.

2. Uczestnik naboru składa tylko jedną ofertę dla energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, która będzie wytworzona w danej jednostce kogeneracji.

3. Oferta złożona przez uczestnika naboru zawiera w szczególności:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby uczestnika naboru;
- 2) rodzaj jednostki kogeneracji, w której będzie wytwarzana energia elektryczna przez uczestnika naboru oraz moc zainstalowaną elektryczną tej jednostki;
- 3) schemat jednostki kogeneracji wraz z określeniem granicy bilansowej;
- 4) ilość energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji z podziałem na kolejno następujące po sobie lata kalendarzowe, wyrażoną w MWh, z podziałem odpowiadającym udziałowi energii chemicznej danego paliwa, o którym mowa w art. 15 ust. 7, z zastrzeżeniem art. 36 ust. 2, jaką uczestnik naboru zobowiązuje się wytworzyć, wprowadzić do sieci i sprzedać;
- 5) miejsce przyłączenia jednostki kogeneracji do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub sieci przesyłowej elektroenergetycznej, określone w warunkach przyłączenia albo w umowie o przyłączenie;
- 6) miejsce przyłączenia jednostki kogeneracji do publicznej sieci ciepłowniczej;
- 7) zobowiązanie uczestnika naboru:
 - a) że do budowy nowej jednostki kogeneracji albo znacznej modernizacji jednostki kogeneracji zostaną wykorzystane wyłącznie urządzenia wyprodukowane w okresie 60 miesięcy, przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w nowej jednostce kogeneracji lub przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej po zakończeniu znacznej modernizacji,
 - b) w przypadku jednostki kogeneracji, o której mowa w art. 8, do wytwarzania energii elektrycznej przy wykorzystaniu droższego spośród paliw, o których mowa w art. 15 ust. 5, na poziomie nie mniejszym niż wskazanym w ofercie;
- 8) wskazanie procentowego udziału ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji, które zostanie wprowadzone do publicznej sieci ciepłowniczej, zgodnie z art. 36 ust. 2;
- 9) zobowiązanie uczestnika naboru do wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w nowej jednostce kogeneracji lub znacznie zmodernizowanej jednostce kogeneracji:
 - a) w terminie 48 miesięcy od dnia rozstrzygnięcia naboru – w przypadku wytwórców energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji opalanych paliwem, o którym mowa w art. 15 ust. 7 pkt 1,

- b) w terminie 60 miesięcy od dnia rozstrzygnięcia naboru – w przypadku wytwórców energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji opalanych paliwem, o którym mowa w art. 15 ust. 7 pkt 2–4;
- 10) dane techniczne i ekonomiczne, w szczególności bilans oraz rachunek zysków i strat za ostatnie dwa zamknięte lata obrotowe oraz prognozowane przychody i koszty prowadzonej działalności, umożliwiające wyznaczenie wysokości premii kogeneracyjnej indywidualnej;
- 11) określenie przewidywanej wielkości jednostkowego wskaźnika emisji dwutlenku węgla, jednak na poziomie nie wyższym niż 450 kg na 1 MWh wytwarzanej energii w jednostce kogeneracji;
- 12) oświadczenie, o następującej treści:
„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że wartość pomocy publicznej, o której mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia ... o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, obliczona zgodnie z art. 14 tej ustawy, wynosi (...) złotych.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;
- 13) określenie wielkości planowanych kosztów inwestycyjnych w stosunku do wielkości kosztów inwestycyjnych nowej porównywalnej jednostki kogeneracji, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 59 ust. 3;
- 14) podpis wytwórcy.
 - 4. Oferta uczestnika naboru jest niedostępna dla innych uczestników naboru.
 - 5. Oferta złożona na godzinę przed zamknięciem naboru wiąże uczestnika naboru do końca naboru i nie może zostać wycofana.

Art. 48. 1. Prezes URE wylicza dla każdego wytwórcy, który złożył ofertę w naborze, wysokość premii kogeneracyjnej indywidualnej, na podstawie danych, o których mowa w art. 47 ust. 3 pkt 8, 10 i 11, uwzględniając wartość otrzymanej pomocy inwestycyjnej, w sposób określony w art. 14.

2. Wysokość premii kogeneracyjnej indywidualnej obliczona zgodnie z ust. 1, nie może być wyższa niż maksymalna wysokość premii kogeneracyjnej indywidualnej określona w przepisach wydanych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 7.

Art. 49. 1. Nabór wygrywają uczestnicy naboru, którzy otrzymali najniższą wartość punktową przy uwzględnieniu parametrów, o których mowa w ust. 2, obliczoną w sposób wskazany w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, aż do wyczerpania maksymalnej ilości lub wartości, o których mowa w art. 46 ust. 2 pkt 3.

2. Parametrami branyymi pod uwagę w naborze są:

- 1) wysokość premii kogeneracyjnej indywidualnej, o której mowa w art. 48 ust. 1, bez uwzględnienia wartości pomocy inwestycyjnej;
- 2) lokalizacja jednostki kogeneracji, w odniesieniu do której zróżnicowanie punktowe ustala się biorąc pod uwagę uwarunkowania dotyczące lokalizowania jednostek kogeneracji w ramach systemów ciepłowniczych w sposób zapewniający bezpieczeństwo dostaw ciepła dla odbiorców końcowych oraz dążenie do wzrostu liczby efektywnych energetycznie systemów ciepłowniczych;
- 3) wszystkie rodzaje paliw wykorzystywanych do wytwarzania energii elektrycznej w jednostce kogeneracji – w odniesieniu do których zróżnicowanie punktowe ustala się, biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego oraz ograniczenie emisji zanieczyszczeń.

3. Wartość punktową, o której mowa w ust. 1, stanowi iloczyn parametru, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, oraz współczynników określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, przypisanych parametrom, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3.

4. Wartość współczynników przypisanych parametrom, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, nie może być wyższa niż 1,5.

5. W przypadku gdy pozostała ilość energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji lub wartość premii kogeneracyjnej indywidualnej wynikająca z tej ilości, jest mniejsza od ilości energii elektrycznej lub wartości premii kogeneracyjnej indywidualnej określonej w ofercie następnego według kolejności uczestnika naboru, uznaje się, że wyczerpana została maksymalna ilość lub wartość, o których mowa w art. 46 ust. 2 pkt 3, bez uwzględnienia oferty tego uczestnika.

6. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, metodykę rozstrzygania naboru na podstawie parametrów, o których mowa w ust. 2, oraz wartość współczynników, o których mowa w ust. 4, biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego, ocenę potencjału wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji oraz efektywnych energetycznie systemów ciepłowniczych.

Art. 50. 1. Prezes URE zamyka nabór w terminie określonym w ogłoszeniu o naborze.

2. Prezes URE w terminie 60 dni od dnia zamknięcia naboru informuje wytwórców, którzy złożyli ofertę w naborze o wyliczonej wysokości premii kogeneracyjnej indywidualnej w odniesieniu do każdej złożonej oferty.

3. Wytwórcy, którzy otrzymali informację, o której mowa w ust. 2, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania, informują Prezesa URE o:

- 1) akceptacji wysokości premii kogeneracyjnej indywidualnej, albo
- 2) braku akceptacji wysokości premii kogeneracyjnej indywidualnej.

4. Oferta podlega odrzuceniu, jeżeli:

- 1) nie została złożona w sposób określony w art. 47 ust. 1, lub
- 2) nie zawiera wszystkich wymaganych danych i oświadczeń, lub
- 3) zawiera dane niezgodne z decyzją o dopuszczeniu, o której mowa w art. 45 ust. 1, lub
- 4) wytwórca nie posiada ważnej, na dzień złożenia oferty, decyzji o dopuszczeniu, o której mowa w art. 45 ust. 1, lub
- 5) wytwórca nie wniósł wymaganej kaucji, wpłacając ją na odrębny rachunek wskazany przez Prezesa URE, lub ustanawiając wymaganą gwarancję bankową, lub
- 6) w przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, lub
- 7) ilość zaoferowanej energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji lub wartość premii kogeneracyjnej indywidualnej wynikająca z tej ilości przekracza ilość lub wartość, o której mowa w art. 46 ust. 2 pkt 3, lub
- 8) nie została podpisana przez wytwórcę.

5. Prezes URE, w terminie 90 dni od dnia zamknięcia naboru, rozstrzyga nabór i podaje do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej informacje o:

- 1) wynikach naboru, w tym o:
 - a) wytwórcach, których oferty wygrały nabór,
 - b) minimalnej i maksymalnej wysokości premii kogeneracyjnej indywidualnej, w złotych za 1 MWh, z dokładnością do jednego grosza, jaka zostanie wypłacona uczestnikom, którzy wygrali nabór, za wytworzenie, wprowadzenie do sieci i sprzedaż energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji,
 - c) łącznej ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, w MWh, i wartości premii kogeneracyjnej indywidualnej wynikająca z tej ilości, w złotych, z dokładnością do jednego grosza, jaka zostanie wypłacona uczestnikom, którzy

wygrali nabór, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe, albo

2) unieważnieniu naboru.

6. Prezes URE unieważnia nabór, w przypadku gdy wszystkie oferty zostały odrzucone.

7. Kaucja, o której mowa w art. 46 ust. 3 pkt 1, podlega zwrotowi w terminie:

1) 60 dni od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w nowej jednostce kogeneracji lub po zakończeniu znacznej modernizacji – w przypadku wytwórcy, którego oferta wygrała nabór;

2) 14 dni od dnia rozstrzygnięcia naboru – w przypadku wytwórcy, którego oferta nie wygrała naboru.

8. W przypadku niewypełnienia przez wytwórcę zobowiązania, o którym mowa w art. 47 ust. 3 pkt 9, Prezes URE przekazuje kaucję, o której mowa w art. 46 ust. 3 pkt 1, na rachunek opłaty kogeneracyjnej, o którym mowa w art. 68 ust. 3.

9. Prezes URE niezwłocznie po rozstrzygnięciu naboru informuje o jego wynikach wytwórców, których oferty wygrały nabór.

10. Prezes URE niezwłocznie po rozstrzygnięciu naboru przekazuje operatorowi rozliczeń informacje zawierające dane wytwórców energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, których oferty wygrały nabór, oraz dane dotyczące ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji oraz wysokość premii kogeneracyjnej indywidualnej, do wypłaty której uprawnieni są wytwórcy, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe.

11. Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii informację, w postaci elektronicznej, o wyniku naboru albo o jego unieważnieniu, w terminie 7 dni od dnia rozstrzygnięcia albo unieważnienia naboru.

12. Informacja, o której mowa w ust. 11, zawiera:

1) wykaz ofert, które wygrały nabór, w tym:

a) wskazanie wytwórców, których oferty wygrały nabór,

b) informację o:

- wysokości premii kogeneracyjnej indywidualnej, w złotych za 1 MWh, z dokładnością do jednego grosza, jaka zostanie wypłacona uczestnikom naboru, których oferty wygrały nabór,
- ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, w MWh, jaką poszczególni uczestnicy naboru, których oferty wygrały nabór, zobowiązali się

sprzedać oraz wartości premii kogeneracyjnej indywidualnej, wynikającej z tej ilości energii, jaka zostanie wypłacona, w złotych, z dokładnością do jednego grosza, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe;

2) wykaz ofert, które nie wygrały naboru, w tym:

- a) wskazanie wytwórców, których oferty nie wygrały naboru,
- b) informację o:
 - wysokości skorygowanej premii kogeneracyjnej indywidualnej, w złotych za 1 MWh, z dokładnością do jednego grosza, za jaką poszczególni uczestnicy naboru, których oferty nie wygrały naboru, zobowiązali się sprzedać energię elektryczną z wysokosprawnej kogeneracji,
 - ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, w MWh, jaką poszczególni uczestnicy naboru, których oferty nie wygrały naboru, zobowiązali się sprzedać i wartości skorygowanej premii kogeneracyjnej indywidualnej wynikającej z tej ilości energii, w złotych, z dokładnością do jednego grosza, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe, albo

3) wskazanie przyczyn unieważnienia naboru.

Art. 51. 1. Przed dniem złożenia wniosku o wypłatę premii kogeneracyjnej indywidualnej, o którym mowa w art. 52 ust. 2 pkt 2, wytwórca przedkłada Prezesowi URE:

- 1) dokumenty potwierdzające, że urządzenia zamontowane w czasie budowy nowej jednostki kogeneracji albo znacznej modernizacji jednostki kogeneracji, zostały wyprodukowane w okresie 60 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w nowej albo znacznie zmodernizowanej jednostce kogeneracji;
- 2) opinię akredytowanej jednostki, o której mowa w art. 77 ust. 3, potwierdzającą:
 - a) dane dotyczące możliwej do wytworzenia ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, wprowadzenia do sieci i sprzedaży w pierwszym roku kalendarzowym po uzyskaniu lub zmianie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej albo po uzyskaniu lub zmianie wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego,
 - b) udział procentowy wartości poniesionych kosztów inwestycyjnych znacznej modernizacji w odniesieniu do wartości kosztów inwestycyjnych nowej

porównywalnej jednostki kogeneracji określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 59 ust. 3,

- c) możliwość spełnienia jednostkowego wskaźnika emisji dwutlenku węgla na poziomie nie wyższym niż 450 kg na 1 MWh wytworzonej energii w jednostce kogeneracji.

2. W przypadku:

- 1) pozytywnej weryfikacji dokumentów, o których mowa w ust. 1 – Prezes URE, w drodze decyzji, potwierdza prawo wytwórcy do wypłaty premii kogeneracyjnej indywidualnej;
- 2) braku przedstawienia dokumentów, o których mowa w ust. 1, lub w przypadku gdy z przedstawionych dokumentów wynika, że jednostka kogeneracji nie spełnia wymagań umożliwiających zakwalifikowanie wytwarzanej energii elektrycznej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej jako wytworzonej z wysokosprawnej kogeneracji lub nie spełnia warunków znacznej modernizacji, lub zainstalowane w trakcie budowy lub znacznej modernizacji urządzenia nie zostały wyprodukowane w okresie 60 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w nowej albo znacznie zmodernizowanej jednostce kogeneracji – Prezes URE, w drodze decyzji, stwierdza utratę przez wytwórcę prawa do wypłaty premii kogeneracyjnej indywidualnej.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 2 pkt 2, jest natychmiast wykonalna.

Art. 52. 1. Wytwórca, który wygrał nabór występuje do operatora rozliczeń, w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, o wypłatę premii kogeneracyjnej indywidualnej.

2. W celu uzyskania wypłaty premii kogeneracyjnej indywidualnej wytwórca:

- 1) jednorazowo przekazuje do operatora rozliczeń, w terminie 30 dni od daty wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w nowej jednostce kogeneracji lub wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej po zakończeniu znacznej modernizacji, informację o dacie wytworzenia po raz pierwszy tej energii, potwierdzoną przez operatora sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub operatora sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej;
- 2) każdorazowo składa wnioszek do operatora rozliczeń o wypłatę premii kogeneracyjnej indywidualnej;

- 3) wraz ze złożeniem pierwszego wniosku, o którym mowa w pkt 2, informuje operatora rozliczeń, w formie pisemnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, o:
- a) lokalizacji jednostki kogeneracji oraz jej mocy zainstalowanej elektrycznej i miejscu przyłączenia tej jednostki do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub sieci przesyłowej elektroenergetycznej, określonym w warunkach przyłączenia albo umowie o przyłączenie,
 - b) numerze rachunku bankowego, na który ma być wypłacana premia kogeneracyjna indywidualna,
 - c) potwierdzeniu, o którym mowa w art. 51 ust. 2 pkt 1.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby wytwórcy;
- 2) wskazanie okresu rozliczeniowego, o którym mowa w ust. 4 lub 5, którego dotyczy wniosek;
- 3) informację o ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, wytworzonej w jednostce kogeneracji, wprowadzonej do sieci i sprzedanej dla okresu rozliczeniowego objętego wnioskiem, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 1, art. 11 pkt 1 oraz art. 36 ust. 2;
- 4) wartość premii kogeneracyjnej indywidualnej, stanowiącej iloczyn ilości energii elektrycznej, o której mowa w pkt 3, i wysokości premii kogeneracyjnej indywidualnej, o której mowa w art. 48 ust. 1;
- 5) wyrażoną w procentach ilość ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji wprowadzonego do publicznej sieci ciepłowniczej, w okresie rozliczeniowym;
- 6) wielkość jednostkowego wskaźnika emisji dwutlenku węgla w kilogramach na 1 MWh wytwarzanej energii w jednostce kogeneracji, w okresie rozliczeniowym;
- 7) określenie ilości energii pierwotnej, wyrażonej w procentach, która została zaoszczędzona w okresie rozliczeniowym, kwalifikującej do uznania energii elektrycznej za wytworzoną w wysokosprawnej kogeneracji, obliczonej na podstawie referencyjnych wartości sprawności dla wytwarzania rozdzielonego;
- 8) podpis wytwórcy.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, wytwórca składa w terminie 45 dni po zakończeniu każdego kolejnego miesiąca kalendarzowego.

5. Dopuszcza się możliwość złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, za okres więcej niż jednego następujących po sobie miesięcy kalendarzowych danego roku kalendarzowego, w terminie 45 dni po zakończeniu ostatniego z tych miesięcy.

6. W przypadku nieprzekazania informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3, lub niezłożenia w terminie wskazanym w ust. 4 lub 5 wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, wytwórca traci prawo do wypłaty premii kogeneracyjnej indywidualnej za dany okres rozliczeniowy.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, operator sieci elektroenergetycznej do której jest przyłączona jednostka kogeneracji, potwierdza datę wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej jednostce kogeneracji, w terminie 14 dni od dnia wystąpienia wytwórcy o to potwierdzenie.

Art. 53. Informacje, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1 i 3, oraz wnioski, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 2, składane w postaci elektronicznej w związku z rozliczaniem premii kogeneracyjnej indywidualnej mogą zostać przekazane za pośrednictwem formularza elektronicznego udostępnionego przez operatora rozliczeń

Art. 54. 1. Ilość energii elektrycznej wytworzonej w jednostce kogeneracji, wprowadzonej do sieci i sprzedanej ustala się na podstawie rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych w okresie rozliczeniowym, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 58.

2. Dopuszcza się określenie ilości wytworzonej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, metodą proporcjonalną w stosunku do ilości energii elektrycznej wytworzonej w danej jednostce kogeneracji i określonej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych na zaciskach:

- 1) generatora;
- 2) ogniwa paliwowego.

3. Operator systemu elektroenergetycznego, do którego sieci jednostka kogeneracji jest przyłączona, przekazuje operatorowi rozliczeń, w terminie 14 dni po zakończeniu miesiąca dane dotyczące ilości energii elektrycznej, o których mowa w ust. 1.

4. Wysokość premii kogeneracyjnej indywidualnej, do której wypłaty uprawnienie nabyli wytwórcy, podlega corocznej waloryzacji średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego, określonym w komunikacie Prezesa GUS, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 55. 1. Wytwórca, który wygrał nabór, jest obowiązany do prowadzenia dokumentacji:

- 1) w ujęciu miesięcznym dotyczącej ilości energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji, wprowadzonej do sieci i sprzedanej w danym miesiącu, wyrażonej w kWh, z uwzględnieniem wskazania daty wprowadzenia tej energii elektrycznej po raz pierwszy do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub sieci przesyłowej elektroenergetycznej;
- 2) potwierdzającej, wyrażoną w procentach, ilość ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji wprowadzonego do publicznej sieci ciepłowniczej w stosunku do ilości ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji;
- 3) potwierdzającej spełnienie jednostkowego wskaźnika emisji dwutlenku węgla na poziomie nie wyższym niż 450 kg na 1 MWh wytwarzanej energii w jednostce kogeneracji.

2. Na żądanie operatora rozliczeń wytwórca przedstawia niezwłocznie kopię dokumentacji, o której mowa w ust. 1.

3. Operator rozliczeń, po weryfikacji wniosku, o którym mowa w art. 52 ust. 2 pkt 2, w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania, wpłaca wytwórcy, na wskazany przez niego rachunek bankowy, należną kwotę premii kogeneracyjnej indywidualnej.

Rozdział 6

Zasady kształtowania zapotrzebowania na energię elektryczną z wysokosprawnej kogeneracji oraz sposób obliczania ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji

Art. 56. 1. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 października każdego roku:

- 1) maksymalną ilość energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, której sprzedaż może zostać objęta premią kogeneracyjną w kolejnym roku kalendarzowym;
- 2) maksymalną wartość premii kogeneracyjnej wynikającej z ilości energii, o której mowa w pkt 1, w kolejnym roku kalendarzowym, w tym w odniesieniu do wytwórców energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) maksymalną moc zainstalowaną elektryczną nowych małych jednostek kogeneracji lub znacznie zmodernizowanych małych jednostek kogeneracji, dla których wytwórca, o

którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3, może uzyskać premię gwarantowaną w danym roku kalendarzowym;

- 4) jednostkową wysokość premii gwarantowanej, w złotych za 1 MWh, dla nowej małej jednostki kogeneracji, zmodernizowanej małej jednostki kogeneracji oraz znacznie zmodernizowanej małej jednostki kogeneracji, odrębnie dla jednostek kogeneracji opalanych paliwem, o którym mowa w art. 15 ust. 7, w kolejnym roku kalendarzowym;
- 5) maksymalną ilość energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, której sprzedaż może zostać objęta premią kogeneracyjną indywidualną w kolejnym roku kalendarzowym;
- 6) maksymalną wartość premii kogeneracyjnej indywidualnej wynikającej z ilości energii, o której mowa w pkt 5, w kolejnym roku kalendarzowym;
- 7) maksymalną wysokość premii kogeneracyjnej indywidualnej, w złotych za 1 MWh, w kolejnym roku kalendarzowym, odrębnie dla jednostek kogeneracji opalanych paliwem, o którym mowa w art. 15 ust. 7, w tym w odniesieniu do wytwórców energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 8) jednostkową wysokość premii gwarantowanej, w złotych za 1 MWh, w kolejnym roku kalendarzowym, dla jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, odrębnie dla jednostek kogeneracji opalanych paliwem, o którym mowa w art. 15 ust. 7;
- 9) jednostkową wysokość premii gwarantowanej, w złotych za 1 MWh, w kolejnym roku kalendarzowym, dla jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2, odrębnie dla jednostek kogeneracji opalanych paliwem, o którym mowa w art. 15 ust. 7;
- 10) jednostkową wysokość premii gwarantowanej, w złotych za 1 MWh, w kolejnym roku kalendarzowym, dla istniejącej małej jednostki kogeneracji, odrębnie dla jednostek kogeneracji opalanych paliwem, o którym mowa w art. 15 ust. 7.

2. Przy określaniu maksymalnej ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji oraz maksymalnej wartości premii kogeneracyjnej indywidualnej, a także maksymalnej mocy zainstalowanej elektrycznej, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw energii bierze pod uwagę:

- 1) politykę energetyczną państwa;
- 2) potrzebę ochrony środowiska, w tym przeciwdziałanie zanieczyszczeniu powietrza;
- 3) potrzebę efektywnego wykorzystania energii pierwotnej podczas jednoczesnego wytwarzania energii elektrycznej i ciepła użytkowego w jednostkach kogeneracji;

- 4) istotne parametry techniczne i ekonomiczne funkcjonowania jednostek kogeneracji;
- 5) koszty operacyjne oraz dodatkowe koszty inwestycyjne ponoszone w okresie eksploatacji, w którym jednostka kogeneracji korzysta z systemu wsparcia;
- 6) koszty inwestycyjne ponoszone w okresie przygotowania projektu i budowy jednostki kogeneracji wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną;
- 7) założenia dotyczące technicznych warunków pracy jednostki kogeneracji, w tym sprawności wytwarzania energii elektrycznej, współczynniki wykorzystania dostępnej mocy elektrycznej, współczynniki zużycia wytworzonej energii elektrycznej na pokrycie potrzeb własnych oraz na pokrycie strat powstających przed wprowadzeniem energii elektrycznej do sieci;
- 8) koszty kapitału własnego wytwórcy energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji.

3. Przy określaniu jednostkowej wysokości premii gwarantowanej oraz maksymalnej wysokości premii kogeneracyjnej indywidualnej, minister właściwy do spraw energii bierze pod uwagę:

- 1) istotne parametry techniczne i ekonomiczne funkcjonowania jednostek kogeneracji;
- 2) koszty operacyjne oraz dodatkowe koszty inwestycyjne ponoszone w okresie eksploatacji, w którym jednostka kogeneracji korzysta z systemu wsparcia;
- 3) koszty inwestycyjne ponoszone w okresie przygotowania projektu i budowy jednostki kogeneracji wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną;
- 4) założenia dotyczące technicznych warunków pracy jednostki kogeneracji, w tym sprawności wytwarzania energii elektrycznej, współczynniki wykorzystania dostępnej mocy elektrycznej, współczynniki zużycia wytworzonej energii elektrycznej na pokrycie potrzeb własnych oraz na pokrycie strat powstających przed wprowadzeniem energii elektrycznej do sieci;
- 5) przewidywane kształtowanie się cen paliw oraz jednostkowe ceny uprawnień do emisji dwutlenku węgla;
- 6) koszty kapitału własnego wytwórcy energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji.

4. Maksymalna ilość i wartość, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do wytwórców energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi nie więcej niż 5% maksymalnej ilości i wartości, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 6 i 7.

5. Minister właściwy do spraw energii ogłasza, w terminie do dnia 31 grudnia każdego roku, na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw energii

informację o prognozie w zakresie danych, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1–4, na okres dwóch następujących po sobie lat kalendarzowych, licząc od drugiego roku następującego po roku, w którym informacja o tej prognozie miała zostać ogłoszona.

Art. 57. Minister właściwy do spraw energii, po zasięgnięciu opinii Prezesa URE, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych wskazanych w art. 37 ust. 2 pkt 12 i art. 47 ust. 3 pkt 10, a także sposób wyliczania premii gwarantowanej indywidualnej oraz premii kogeneracyjnej indywidualnej, w tym w szczególności sposób uwzględniania wartości otrzymanej pomocy publicznej, biorąc pod uwagę dopuszczalną wysokość pomocy publicznej, politykę energetyczną państwa, ocenę potencjału wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji oraz efektywnych energetycznie systemów ciepłowniczych, wielkość minimalnego poziomu pomocy publicznej w jednostkach kogeneracji oraz uzasadnione technicznie i ekonomicznie możliwości wykorzystania krajowego potencjału wysokosprawnej kogeneracji.

Art. 58. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób obliczania:
 - a) średniorocznej sprawności przemiany energii chemicznej paliwa w energię elektryczną lub mechaniczną i ciepło użytkowe w kogeneracji,
 - b) ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji,
 - c) ilości ciepła użytkowego w kogeneracji,
 - d) oszczędności energii pierwotnej uzyskanej w wyniku zastosowania kogeneracji w porównaniu z wytwarzaniem energii elektrycznej i ciepła w układach rozdzielonych o referencyjnych wartościach sprawności dla wytwarzania rozdzielonego,
- 2) referencyjne wartości sprawności dla wytwarzania rozdzielonego, oddzielnie dla energii elektrycznej i ciepła, służące do obliczania oszczędności energii pierwotnej uzyskanej w wyniku zastosowania kogeneracji,
- 3) metodę proporcjonalną określania ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci, o której mowa w art. 26 ust. 2, art. 33 ust. 2, art. 41 ust. 2 i art. 54 ust. 2,
- 4) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości energii elektrycznej i ciepła użytkowego w jednostkach kogeneracji oraz ilości paliw zużywanych do ich wytwarzania,

- 5) sposób obliczania jednostkowego wskaźnika emisji dwutlenku węgla
- biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, ocenę potencjału wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji oraz efektywnych energetycznie systemów ciepłowniczych, istotne parametry techniczne funkcjonowania jednostek kogeneracji oraz uzasadnione technicznie i ekonomicznie możliwości wykorzystania krajowego potencjału wysokosprawnej kogeneracji.

Art. 59. 1. Do katalogu kwalifikowanych kosztów inwestycyjnych nowej porównywalnej jednostki kogeneracji zalicza się w szczególności koszty poniesione na:

- 1) zakup lub wytworzenie nowej jednostki kogeneracji w całości, jak i poszczególnych urządzeń i elementów wchodzących w jej skład;
- 2) zakup narzędzi i wyposażenia niezbędnego do prawidłowego funkcjonowania nowej jednostki kogeneracji;
- 3) opracowanie dokumentacji przygotowawczej nowej jednostki kogeneracji celem uzyskania niezbędnych pozwoleń i decyzji, w tym koszty:
 - a) przygotowania studium wykonalności,
 - b) przygotowania projektu inwestycyjnego,
 - c) przygotowanie raportu oddziaływania na środowisko;
- 4) dostawę urządzeń i instalacji, obsługę projektu oraz przeprowadzenie robót budowlano-montażowych bezpośrednio związanych z przedsięwzięciem i niezbędnych do jego realizacji, w tym koszty:
 - a) transportu, załadunku i wyładunku urządzeń i instalacji,
 - b) prac rozbiórkowych lub demontażowych niezbędnych do przeprowadzenia robót budowlanych,
 - c) robót budowlanych oraz zakupu materiałów niezbędnych do ich przeprowadzenia, montażu urządzeń i instalacji,
 - d) opłat przyłączeniowych,
 - e) nadzoru inwestorskiego;
- 5) rozruch urządzeń i instalacji.

2. Do katalogu kwalifikowanych kosztów operacyjnych nowej porównywalnej jednostki kogeneracji zalicza się w szczególności koszty poniesione na:

- 1) zakup paliwa dla jednostki kogeneracji;
- 2) inne koszty zmienne związane z wytworzeniem energii w jednostce kogeneracji, w tym koszty opłat środowiskowych, oraz te związane z zagospodarowaniem odpadów;

- 3) serwis, eksploatację oraz utrzymanie jednostki kogeneracji;
- 4) remonty jednostki kogeneracji;
- 5) wynagrodzenia i świadczenia osób związanych z funkcjonowaniem jednostki kogeneracji;
- 6) podatki i opłaty lokalne związane bezpośrednio z eksploatacją jednostki kogeneracji.

3. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, maksymalne wartości kosztów inwestycyjnych oraz kosztów operacyjnych wybudowania i funkcjonowania nowej porównywalnej jednostki kogeneracji, biorąc pod uwagę:

- 1) istotne parametry techniczne i ekonomiczne jednostki kogeneracji;
- 2) koszty inwestycyjne ponoszone w okresie przygotowania projektu i jego budowy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną;
- 3) koszty operacyjne ponoszone w okresie maksymalnego okresu wsparcia jednostki kogeneracji, o którym mowa w art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 2–8 i art. 6 ust. 2–4;
- 4) założenia dotyczące technicznych warunków pracy jednostki kogeneracji, w tym sprawności wytwarzania energii elektrycznej i ciepła.

Rozdział 7

Oплата kogeneracyjna

Art. 60. 1. Operator systemu przesyłowego pobiera opłatę związaną z zapewnieniem dostępności energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w krajowym systemie elektroenergetycznym, zwaną dalej „opłatą kogeneracyjną”.

2. Opłatę kogeneracyjną przeznacza się wyłącznie na wypłatę premii kogeneracyjnej, premii gwarantowanej, premii gwarantowanej indywidualnej i premii kogeneracyjnej indywidualnej oraz na pokrycie kosztów działalności operatora rozliczeń związanych bezpośrednio z obsługą systemu wsparcia wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji.

Art. 61. 1. Płatnik opłaty kogeneracyjnej oblicza opłatę kogeneracyjną w sposób określony w art. 62.

2. Płatnik opłaty kogeneracyjnej pobiera opłatę kogeneracyjną od:

- 1) odbiorcy końcowego przyłączonego bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty kogeneracyjnej;
- 2) przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty

kogeneracyjnej, przyłączonego bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty kogeneracyjnej;

- 3) przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty kogeneracyjnej, sprzedającego energię elektryczną co najmniej jednemu odbiorcy końcowemu lub przedsiębiorstwu energetycznemu świadczącemu usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty kogeneracyjnej, którzy są przyłączeni do urządzeń, instalacji lub sieci tego przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną.

3. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego pobiera opłatę kogeneracyjną od podmiotów przyłączonych bezpośrednio do sieci przesyłowej, niebędących płatnikami opłaty kogeneracyjnej.

4. Opłatę kogeneracyjną pobraną w imieniu i na rzecz operatora rozliczeń, płatnik opłaty kogeneracyjnej wpłaca na rachunek bankowy operatora rozliczeń.

Art. 62. 1. Opłata kogeneracyjna stanowi iloczyn stawki opłaty kogeneracyjnej, o której mowa w art. 64 ust. 1, oraz sumy ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych przyłączonych:

- 1) bezpośrednio do sieci danego płatnika opłaty kogeneracyjnej;
- 2) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty kogeneracyjnej, przyłączonego do sieci płatnika opłaty kogeneracyjnej;
- 3) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci płatnika opłaty kogeneracyjnej bezpośrednio lub poprzez sieć przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego na ich rzecz usługę przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej.

2. Podstawą do obliczenia opłaty kogeneracyjnej pobieranej od odbiorcy przemysłowego, który został umieszczony w wykazie Prezesa URE, o którym mowa w art. 52 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, i dla którego wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w art. 53 ust. 2 tej ustawy, wyniosła:

- 1) nie mniej niż 3% i nie więcej niż 20% – jest 80%,
- 2) więcej niż 20% i nie więcej niż 40% – jest 60%,

3) więcej niż 40% – jest 15%

– ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek, pobranej z sieci i zużytej przez tego odbiorcę w danym okresie rozliczeniowym.

3. Energię elektryczną zużywaną przez:

- 1) płatników opłaty kogeneracyjnej,
- 2) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikami opłaty kogeneracyjnej,
- 3) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej

– w części, w jakiej nie jest zużywana do jej wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji, uwzględnia się w ilościach energii elektrycznej, w odniesieniu do której pobiera się opłatę kogeneracyjną.

Art. 63. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty kogeneracyjnej, uwzględnia w taryfie za usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej opłatę związaną z zapewnieniem dostępności energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w krajowym systemie elektroenergetycznym. Opłatę ustala się na podstawie stawki opłaty kogeneracyjnej, o której mowa w art. 64 ust. 1, obowiązującej w danym roku, wyrażonej w złotych za 1 MWh.

2. Opłatę z tytułu świadczenia usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej związaną z zapewnieniem dostępności energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w krajowym systemie elektroenergetycznym oblicza się jako iloczyn stawki opłaty kogeneracyjnej, o której mowa w art. 64 ust. 1, oraz ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorcę końcowego.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną ustala opłatę związaną z zapewnieniem dostępności energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w krajowym systemie elektroenergetycznym, jako iloczyn stawki opłaty kogeneracyjnej, o której mowa w art. 64 ust. 1, obowiązującej w danym roku, wyrażonej w złotych za 1 MWh, oraz ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorcę końcowego przyłączonego do sieci przedsiębiorstwa energetycznego, które sprzedaje temu odbiorcy energię elektryczną.

4. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty kogeneracyjnej, jest przyłączone jednocześnie do sieci:

- 1) więcej niż jednego płatnika opłaty kogeneracyjnej lub
- 2) operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego i sieci co najmniej jednego płatnika opłaty kogeneracyjnej

– wnosi opłatę kogeneracyjną do każdego z tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej pobranej z sieci operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub płatników opłaty kogeneracyjnej, w okresie rozliczeniowym.

5. Przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną przyłączone jednocześnie do sieci więcej niż jednego płatnika opłaty kogeneracyjnej wnosi opłatę kogeneracyjną do każdego z tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci płatników opłaty kogeneracyjnej w okresie rozliczeniowym.

Art. 64. 1. Stawkę opłaty kogeneracyjnej na rok „i” kalkuluje się według wzoru:

$$S_{Ri} = G_i / Q_{i-1},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

„i” – rok kalendarzowy, w którym będzie obowiązywać stawka opłaty kogeneracyjnej,

S_{Ri} – stawkę opłaty kogeneracyjnej na rok „i”, wyrażoną w złotych za 1 MWh,

G_i – wysokość kwoty planowanej do pobrania w roku „i”,

Q_{i-1} – ilość energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych w krajowym systemie elektroenergetycznym, która stanowiła podstawę do obliczenia opłaty kogeneracyjnej w okresie 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających dzień 1 lipca roku, w którym jest kalkulowana stawka opłaty kogeneracyjnej na rok „i”.

2. Maksymalna wysokość stawki opłaty kogeneracyjnej na rok „i” nie może przekroczyć równowartości 10% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ogłoszonej w roku „i-1”.

3. Stawkę opłaty kogeneracyjnej ustala się w złotych za 1 MWh, z dokładnością do jednego grosza.

4. Minister właściwy do spraw energii, po zasięgnięciu opinii Prezesa URE, określi, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 30 listopada roku „i-1”, wysokość stawki opłaty kogeneracyjnej na rok „i”, biorąc pod uwagę planowany koszt systemu wsparcia dla jednostek

kogeneracji, będący wynikiem planowanej maksymalnej ilości wytworzonej energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w tych jednostkach objętej systemem wsparcia w stosunku do ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych w danym roku kalendarzowym.

Art. 65. Wysokość kwoty oznaczonej symbolem „ G_i ”, o którym mowa w art. 64 ust. 1, stanowiącej podstawę do kalkulowania na rok „ i ” stawki opłaty kogeneracyjnej, oblicza się według wzoru:

$$G_i = \Sigma K_{OKfi} + L_{OKi} - E_{OKi},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

„ i ” – rok kalendarzowy, w którym będzie obowiązywać stawka opłaty kogeneracyjnej,

ΣK_{OKfi} – prognozowaną wysokość środków przeznaczonych na wypłatę premii kogeneracyjnej, premii gwarantowanej, premii gwarantowanej indywidualnej oraz premii kogeneracyjnej indywidualnej w roku „ i ”,

L_{OKi} – planowane koszty działalności operatora rozliczeń w roku „ i ”, związane bezpośrednio z obsługą systemu wsparcia wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji, o których mowa w art. 69 ust. 2,

E_{OKi} – prognozowany na dzień 31 grudnia roku „ $i-1$ ” stan środków na rachunku opłaty kogeneracyjnej zgodnie z informacją, o której mowa w art. 69 ust. 3 pkt 3.

Art. 66. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne:

- 1) wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej niebędące płatnikiem opłaty kogeneracyjnej,
- 2) wytwarzające energię elektryczną
– przekazuje odpowiednio operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub płatnikowi opłaty kogeneracyjnej informację o ilości energii elektrycznej, która stanowi podstawę do obliczenia opłaty kogeneracyjnej, w terminie do piątego dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 67.

2. Płatnik opłaty kogeneracyjnej przekazuje operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz Prezesowi URE informację o:

- 1) ilości energii elektrycznej, która stanowi podstawę do naliczenia opłaty kogeneracyjnej,
- 2) wielkości należnych i pobranych środków z tytułu opłaty kogeneracyjnej
– w terminie do 6. dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 67.

3. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE informacje, o których mowa w ust. 2, dotyczące podmiotów, od których pobiera opłatę kogeneracyjną, w terminie do 6. dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 67.

4. Płatnik opłaty kogeneracyjnej przekazuje operatorowi systemu przesyłowego środki z tytułu opłaty kogeneracyjnej należne za dany okres rozliczeniowy, w terminie do 21. dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 67. Środki należne są pomniejszane na fakturze wystawionej płatnikowi opłaty kogeneracyjnej przez operatora systemu przesyłowego o wierzytelności z tytułu opłaty kogeneracyjnej z poprzednich okresów rozliczeniowych odpisane w tym okresie rozliczeniowym jako wierzytelności nieściągalne w rozumieniu art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1036, z późn. zm.⁶⁾), zwanej dalej „ustawą o podatku dochodowym od osób prawnych”. Szczegółowe zasady rozliczeń między płatnikiem opłaty kogeneracyjnej a operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego określa umowa lub instrukcja, o której mowa w art. 9g ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

5. W przypadku gdy środki należne z tytułu opłaty kogeneracyjnej w danym okresie rozliczeniowym są mniejsze od wierzytelności z tytułu opłat kogeneracyjnych z poprzednich okresów rozliczeniowych odpisanych w danym okresie rozliczeniowym jako wierzytelności nieściągalne, o których mowa w ust. 4, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego pomniejsza należności o te wierzytelności nieściągalne w kolejnych okresach rozliczeniowych, w których środki należne z tytułu opłaty kogeneracyjnej będą większe od zera, tak aby pomniejszenie dotyczyło całej kwoty wierzytelności nieściągalnych.

6. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego gromadzi środki z tytułu opłaty kogeneracyjnej, pomniejszone o należny podatek od towarów i usług, na wyodrębnionym rachunku bankowym.

Art. 67. Okresem rozliczeniowym dla rozliczeń dokonywanych między:

- 1) operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego a:
 - a) płatnikiem opłaty kogeneracyjnej,

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1162, 1291, 1629, 1669, 1693, 2073, 2159, 2192 i 2193.

- b) odbiorcą końcowym przyłączonym bezpośrednio do sieci przesyłowej elektroenergetycznej,
 - c) wytwórcą i przedsiębiorstwem energetycznym, wykonującym działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącym płatnikiem opłaty kogeneracyjnej, przyłączonym bezpośrednio do sieci przesyłowej elektroenergetycznej
- jest miesiąc kalendarzowy;
- 2) płatnikiem opłaty kogeneracyjnej a:
- a) odbiorcą końcowym,
 - b) wytwórcą i przedsiębiorstwem energetycznym, wykonującym działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącym płatnikiem opłaty kogeneracyjnej przyłączonym do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej płatnika opłaty kogeneracyjnej
- jest okres, w którym są dokonywane rozliczenia za energię elektryczną i są świadczone usługi przesyłania lub dystrybucji tej energii.

Art. 68. 1. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przekazuje operatorowi rozliczeń informacje o środkach zgromadzonych z tytułu opłaty kogeneracyjnej za dany okres rozliczeniowy, z uwzględnieniem dokonanych korekt rozliczeń za okresy poprzednie na rachunku, o którym mowa w art. 66 ust. 6, oraz o wysokości odsetek od tych środków, w terminie do dwudziestego trzeciego dnia miesiąca następującego po zakończeniu okresu rozliczeniowego.

2. Operator rozliczeń, w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 1, wystawia na jej podstawie notę księgową operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego.

3. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania noty księgowej, przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy operatora rozliczeń, zwany dalej „rachunkiem opłaty kogeneracyjnej”, środki w wysokości wynikającej z otrzymanej noty księgowej.

4. W przypadku gdy operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego dokonuje zwrotu środków z tytułu opłaty kogeneracyjnej, w związku z korektą rozliczeń z tytułu opłaty kogeneracyjnej za okresy poprzednie, a na rachunku, o którym mowa w art. 66 ust. 6, nie ma środków wystarczających na pokrycie tego zwrotu, operator rozliczeń dokonuje zwrotu do

operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego środków niezbędnych na pokrycie tych korekt.

Art. 69. 1. W przypadku gdy kwota środków na rachunku opłaty kogeneracyjnej oraz na lokatach, o których mowa w art. 72, jest niewystarczająca na wypłatę premii kogeneracyjnej, premii gwarantowanej, premii gwarantowanej indywidualnej oraz premii kogeneracyjnej indywidualnej, operator rozliczeń:

- 1) może pokryć niedobór środków zgromadzonych na rachunku opłaty przejściowej, o którym mowa w ustawie wymienionej w art. 2 pkt 19, jeżeli nie spowoduje to niewykonania zobowiązań wynikających z ustawy; wykorzystane środki z rachunku opłaty kogeneracyjnej podlegają zwrotowi w pełnej wysokości na ten rachunek;
- 2) zaciąga zadłużenie na pokrycie niedoboru środków zgromadzonych na rachunku opłaty kogeneracyjnej.

2. Wydatki związane z zaciągniętym zadłużeniem, o którym mowa w ust. 1, oraz koszty działalności operatora rozliczeń związane bezpośrednio z obsługą systemu wsparcia wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, związane z prowadzeniem rachunku opłaty kogeneracyjnej w roku „i”, oznaczone symbolem „ LOK_i ”, oblicza się według wzoru:

$$LOK_i = COK_i + IOK_i + FOK_i,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

„i” – rok kalendarzowy, w którym będzie obowiązywać stawka opłaty kogeneracyjnej,

COK_i – planowaną kwotę należności głównych z tytułu zadłużenia zaciągniętego przez operatora rozliczeń, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, wymagalnych w danym roku kalendarzowym „i”,

IOK_i – planowaną kwotę odsetek z tytułu zadłużenia zaciągniętego przez operatora rozliczeń w przypadku, o którym mowa w ust. 1,

FOK_i – planowane w roku kalendarzowym „i” koszty bieżącej działalności operatora rozliczeń związane z prowadzeniem rachunku opłaty kogeneracyjnej.

3. Operator rozliczeń, w terminie do dnia 30 września każdego roku, przekazuje Prezesowi URE informacje o:

- 1) wysokości wydatków i kosztów, o których mowa w ust. 2;
- 2) prognozowanej wysokości środków przeznaczonych na wypłatę premii kogeneracyjnej, premii gwarantowanej, premii gwarantowanej indywidualnej oraz premii kogeneracyjnej indywidualnej w roku „i”;

- 3) prognozowanym, na dzień 31 grudnia roku „i-1”, stanie środków na rachunku opłaty kogeneracyjnej.

Art. 70. 1. Środki z tytułu:

- 1) odsetek od środków zgromadzonych na rachunku opłaty kogeneracyjnej,
- 2) lokat, o których mowa w art. 72,
- 3) kaucji, o których mowa w art. 23 ust. 5 i art. 50 ust. 8

– przeznacza się na wypłatę premii kogeneracyjnej, premii gwarantowanej, premii gwarantowanej indywidualnej oraz premii kogeneracyjnej indywidualnej oraz na pokrycie kosztów działalności operatora rozliczeń związanych bezpośrednio z obsługą systemu wsparcia wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji na podstawie ustawy.

2. Operator rozliczeń przekazuje Prezesowi URE informację o stanie środków zgromadzonych na rachunku opłaty kogeneracyjnej na ostatni dzień roku poprzedniego, w terminie do dnia 31 stycznia.

Art. 71. 1. Środki uzyskane z opłaty kogeneracyjnej oraz środki, o których mowa w art. 70 ust. 1, nie stanowią przychodu operatora rozliczeń w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

2. Środki przekazane przez operatora rozliczeń na rzecz wytwórców energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji zgodnie z ustawą oraz wydatki i koszty finansowane ze środków, o których mowa w ust. 1, nie stanowią u operatora rozliczeń kosztów uzyskania przychodu w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

3. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego tworzy rezerwę, w ciężar kosztów, do wysokości środków uzyskanych z opłaty kogeneracyjnej, pomniejszonych o należny podatek od towarów i usług. Utworzenie rezerwy następuje odpowiednio w terminie, w którym opłata kogeneracyjna stanie się należna.

4. Rezerwę, o której mowa w ust. 3, zwiększa się także o odsetki od środków zgromadzonych na rachunku opłaty kogeneracyjnej, jeżeli odsetki te stanowią u operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego przychód w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

5. Zmniejszenie lub rozwiązanie rezerwy, o której mowa w ust. 3, następuje w miesiącu, w którym operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przekaże środki na rachunek opłaty kogeneracyjnej albo ustaną przyczyny jej utworzenia. Równowartość zmniejszonej lub rozwiązanej rezerwy stanowi u operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego

przychód w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, w dacie dokonania tej czynności.

6. Środki przekazane przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego na rachunek opłaty kogeneracyjnej stanowią u tego operatora koszty uzyskania przychodów w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, w dacie ich przekazania.

Art. 72. 1. Środki zgromadzone przez operatora rozliczeń na rachunku opłaty kogeneracyjnej mogą być lokowane wyłącznie w:

- 1) obligacjach, bonach i innych papierach wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa;
- 2) obligacjach i innych dłużnych papierach wartościowych opiewających na świadczenia pieniężne, gwarantowanych lub poręczanych przez Skarb Państwa;
- 3) depozytach bankowych i bankowych papierach wartościowych, w walucie polskiej.

2. Termin wymagalności lokat, o których mowa w ust. 1, operator rozliczeń dostosowuje do terminu wypłat premii kogeneracyjnej, premii gwarantowanej, premii gwarantowanej indywidualnej oraz premii kogeneracyjnej indywidualnej.

Art. 73. Do zadań operatora rozliczeń wynikających z ustawy należy wyłącznie:

- 1) gromadzenie środków pieniężnych na potrzeby wypłaty:
 - a) premii kogeneracyjnej,
 - b) premii gwarantowanej,
 - c) premii gwarantowanej indywidualnej,
 - d) premii kogeneracyjnej indywidualnej;
- 2) dokonywanie rozliczeń premii, o których mowa w pkt 1;
- 3) zarządzanie środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku opłaty kogeneracyjnej, na zasadach określonych w ustawie.

Art. 74. 1. Operator rozliczeń jest podmiotem udzielającym pomocy publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, w odniesieniu do pomocy publicznej, o której mowa w rozdziałach 3–5.

2. Prezes URE jest podmiotem udzielającym pomocy publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, w odniesieniu do pomocy publicznej, o której mowa w art. 62 ust. 2.

Art. 75. 1. Płatnik opłaty kogeneracyjnej oraz operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przedstawia na żądanie Prezesa URE informacje i dane niezbędne do

dokonania kalkulacji stawki opłaty kogeneracyjnej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

2. W przypadku gdy w wyniku wydania decyzji, o której mowa w art. 78 ust. 1, wypłaca się dodatkową premię, jest ona rozliczana z kolejnym wnioskiem o wypłatę premii, o którym mowa w art. 24 ust. 2 pkt 2, art. 31 ust. 2 pkt 2, art. 39 ust. 2 pkt 2 oraz art. 52 ust. 2 pkt 2.

3. W przypadku gdy w wyniku wydania decyzji, o których mowa w art. 78 ust. 1 lub art. 80 ust. 1, rozliczenie wypłaconej premii nie może zostać dokonane do końca maksymalnego okresu wsparcia przysługującego jednostce kogeneracji, jest zwracane operatorowi rozliczeń przez wytwórcę energii elektrycznej wytworzonej w jednostce kogeneracji, w sześciu równych miesięcznych ratach, począwszy od końca ostatniego miesiąca, w którym zakończył się ten okres.

Rozdział 8

Obowiązki informacyjne wytwórców energii elektrycznej z kogeneracji korzystających ze wsparcia określonego ustawą

Art. 76. 1. Wytwórca energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, który jest uprawniony do wypłaty premii kogeneracyjnej lub premii kogeneracyjnej indywidualnej, przekazuje Prezesowi URE informację o stanie wykonania zobowiązania, o którym mowa w art. 21 ust. 3 pkt 7 lit. b lub art. 47 ust. 3 pkt 9 – w terminie 30 dni od zakończenia każdego roku kalendarzowego.

2. Wytwórca energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, o którym mowa w ust. 1, który nie spełni obowiązku wskazanego w art. 21 ust. 3 pkt 7 lit. b lub art. 47 ust. 3 pkt 9, we wskazanym w tym przepisie terminie, może ponownie przystąpić do aukcji lub naboru po upływie trzech lat, licząc od dnia, w którym zobowiązanie stało się wymagalne.

Art. 77. 1. Wytwórca energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, który jest uprawniony do otrzymania premii kogeneracyjnej albo premii gwarantowanej, albo premii gwarantowanej indywidualnej, albo premii kogeneracyjnej indywidualnej, przedkłada Prezesowi URE do dnia 15 marca każdego roku sprawozdanie, potwierdzone przez operatora systemu elektroenergetycznego, do którego sieci jest przyłączona jednostka kogeneracji, w zakresie ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci i sprzedanej, zawierające następujące dane:

- 1) nazwę i adres przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji,

- 2) informację o ilości energii elektrycznej wytworzonej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej z wysokosprawnej kogeneracji, wyrażoną w MWh,
 - 3) określenie lokalizacji, typu i mocy zainstalowanej elektrycznej jednostki kogeneracji, w której energia elektryczna została wytworzona,
 - 4) określenie rodzaju i średniej wartości opałowej paliw zużytych w jednostce kogeneracji, oraz ilości tych paliw ustalone na podstawie pomiarów dokonanych za pomocą oznaczonych urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych,
 - 5) określenie, na podstawie pomiarów dokonanych za pomocą oznaczonych urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, ilości ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji,
 - 6) określenie, na podstawie pomiarów dokonanych za pomocą oznaczonych urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej oraz wprowadzonej do sieci i sprzedanej,
 - 7) określenie okresu, w którym została wytworzona energia elektryczna w wysokosprawnej kogeneracji,
 - 8) określenie ilości energii pierwotnej, wyrażonej w procentach, która została zaoszczędzona, kwalifikującej do uznania energii elektrycznej za wytworzoną w wysokosprawnej kogeneracji, obliczonej na podstawie referencyjnych wartości sprawności dla wytwarzania rozdzielonego,
 - 9) określenie wielkości jednostkowego wskaźnika emisji dwutlenku węgla w kilogramach na 1 MWh wytwarzanej energii,
 - 10) określenie ilości ciepła użytkowego w kogeneracji, z podziałem na sposoby jego wykorzystania,
 - 11) określenie ilości wytworzonej energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji w danej jednostce kogeneracji,
 - 12) określenie procentowego udziału ciepła użytkowego wytworzonego w jednostce kogeneracji, które zostało wprowadzone do publicznej sieci ciepłowniczej
- dotyczące jednostki kogeneracji za okres poprzedniego roku kalendarzowego, określone na podstawie rzeczywistej średniorocznej sprawności przemiany energii chemicznej paliwa w energię elektryczną lub mechaniczną i ciepło użytkowe w kogeneracji, wyznaczone zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 58; do sprawozdania należy dołączyć schemat zespołu urządzeń wchodzących w skład jednostki kogeneracji.

2. W przypadku jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 7 i 8, potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy ilości energii elektrycznej wytworzonej w danej jednostce kogeneracji.

3. Wraz ze sprawozdaniem, o którym mowa w ust. 1, wytwórca energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji przekazuje Prezesowi URE opinię akredytowanej jednostki, o której mowa w ust. 4, sporządzoną na podstawie badania przeprowadzonego u wytwórcy dla danej jednostki kogeneracji, stwierdzającą prawidłowość danych zawartych w sprawozdaniu oraz zasadność składanego wniosku, o którym mowa w art. 24 ust. 2 pkt 2, art. 31 ust. 2 pkt 2, art. 39 ust. 2 pkt 2 oraz art. 52 ust. 2 pkt 2, dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostce kogeneracji w poprzednim roku kalendarzowym.

4. Polskie Centrum Akredytacji przekazuje, na wniosek Prezesa URE, wykaz akredytowanych jednostek, które zatrudniają osoby o odpowiednich kwalifikacjach technicznych z zakresu kogeneracji oraz gwarantują niezależność w przygotowaniu wyników badań, o których mowa w ust. 3, a także przekazuje informacje o jednostkach, którym udzielono akredytacji, ograniczono zakres akredytacji, zawieszono lub cofnięto akredytację.

5. Obowiązek złożenia sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy wytwórcy energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji, który nie uczestniczy w systemie wsparcia, o którym mowa w rozdziale 3–5 i 9.

Art. 78. 1. Po weryfikacji dokumentów, o których mowa w art. 77 ust. 1 i 2, Prezes URE wydaje decyzję o rzeczywistej ilości:

- 1) energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostce kogeneracji, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 7 i 8,
- 2) wytworzonej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji z pozostałych jednostek kogeneracji

– co do której wytwórca uprawniony był do otrzymywania premii kogeneracyjnej albo premii gwarantowanej, albo premii gwarantowanej indywidualnej, albo premii kogeneracyjnej indywidualnej, w danym roku kalendarzowym, ale nie większej niż ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji wskazanych w ofercie złożonej w aukcji albo naborze, albo we wniosku o dopuszczenie do systemu premii gwarantowanej, albo we wniosku o dopuszczenie do systemu premii gwarantowanej indywidualnej, dla danego roku kalendarzowego.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest natychmiast wykonalna.

Art. 79. Prezes URE może żądać przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny zgodności ze stanem faktycznym informacji i oświadczeń składanych na podstawie przepisów, o których mowa w art. 18 ust. 3 i 4, art. 21 ust. 3, art. 24 ust. 3 pkt 3–6, art. 30 ust. 3, art. 31 ust. 3 pkt 3–10, art. 37 ust. 2 pkt 5–14, art. 39 ust. 3 pkt 3–6, art. 44 ust. 3 pkt 4–7 oraz ust. 4, art. 47 ust. 3 pkt 7–13 i art. 52 ust. 3 pkt 3–7, oraz spełnienia warunków określonych w art. 27 ust. 1 i art. 51 ust. 1, odpowiednio w przypadku wytwórcy uprawnionego do otrzymywania premii kogeneracyjnej lub premii gwarantowanej, lub premii gwarantowanej indywidualnej, lub premii kogeneracyjnej indywidualnej.

Art. 80. 1. W przypadku uzyskania w trybie określonym w art. 79 informacji i oświadczeń o braku zgodności ze stanem faktycznym, Prezes URE wydaje odpowiednio:

- 1) decyzję o braku możliwości zakwalifikowania kwestionowanej ilości energii elektrycznej jako energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostce kogeneracji, której wytwórca uprawniony jest do otrzymywania premii kogeneracyjnej, premii gwarantowanej, premii gwarantowanej indywidualnej lub premii kogeneracyjnej indywidualnej, lub
- 2) decyzję o obowiązku pomniejszenia przysługującego wytwórcy wsparcia w następnych okresach rozliczeniowych o zakwestionowaną wysokość wsparcia wypłaconego przez operatora rozliczeń.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, o obowiązku zwrotu operatorowi rozliczeń wartości premii kogeneracyjnej lub premii gwarantowanej, lub premii kogeneracyjnej indywidualnej, lub premii gwarantowanej indywidualnej, Prezes URE określa kwotę wsparcia, która podlega zwrotowi operatorowi rozliczeń.

3. Prezes URE przekazuje operatorowi rozliczeń informację o decyzjach, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 78 ust. 1, w terminie 7 dni od dnia ich wydania.

Rozdział 9

Gwarancje pochodzenia energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji

Art. 81. 1. Gwarancja pochodzenia energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, zwana dalej „gwarancją pochodzenia”, jest dokumentem poświadczającym odbiorcy końcowemu, że określona w tym dokumencie ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej została wytworzona w wysokosprawnej kogeneracji.

2. Z gwarancji pochodzenia nie wynikają prawa majątkowe.

3. Przekazanie gwarancji pochodzenia następuje niezależnie od przeniesienia praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia z kogeneracji.

Art. 82. 1. Gwarancję pochodzenia wydaje się na pisemny wniosek przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji, zwany dalej „wnioskiem o wydanie gwarancji pochodzenia”.

2. Wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia składa się do operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, do którego sieci jest przyłączona jednostka kogeneracji, w terminie 30 dni od dnia zakończenia wytworzenia danej ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji objętej wnioskiem.

3. Wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;
- 2) określenie lokalizacji, rodzaju, łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej i cieplnej jednostki kogeneracji, w której została wytworzona energia;
- 3) dane dotyczące ilości wprowadzonej do sieci energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostce kogeneracji;
- 4) wskazanie:
 - a) okresu, obejmującego jeden lub więcej następujących po sobie miesięcy kalendarzowych danego roku kalendarzowego, w którym energia elektryczna została wytworzona w jednostce kogeneracji, ze wskazaniem daty rozpoczęcia i zakończenia wytwarzania tej energii,
 - b) rodzaju i średniej wartości opałowej paliw, z których została wytworzona energia elektryczna i ciepło w jednostce kogeneracji, oraz ilości tych paliw ustalone na podstawie pomiarów dokonanych za pomocą oznaczonych urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych,
 - c) ilości ciepła użytkowego w kogeneracji określonej na podstawie pomiarów dokonanych za pomocą oznaczonych urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, z podziałem na sposoby jego wykorzystania, oraz ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w danej jednostce kogeneracji,
 - d) ilości energii pierwotnej, wyrażonej w procentach, która została zaoszczędzona, kwalifikująca do uznania energii elektrycznej za wytworzoną w wysokosprawnej

kogeneracji, obliczonej na podstawie referencyjnych wartości dla wytwarzania rozdzielonego;

- 5) wskazanie, czy jednostka kogeneracji określona we wniosku korzystała z mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej w tej jednostce;
- 6) oznaczenie daty oddania jednostki kogeneracji do eksploatacji lub oznaczenie daty zakończenia modernizacji lub znacznej modernizacji jednostki kogeneracji lub małej jednostki kogeneracji.

4. Do wydawania gwarancji pochodzenia oraz innych dokumentów potwierdzających wydanie gwarancji pochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

5. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego dokonuje weryfikacji danych, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2.

6. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia, przekazuje ten wniosek Prezesowi URE, wraz z potwierdzeniem ilości wytworzonej energii elektrycznej w jednostce kogeneracji i wprowadzonej do sieci.

7. Na potrzeby ustalenia rzeczywistej ilości energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w wysokosprawnej kogeneracji oraz ilości zaoszczędzonej energii pierwotnej w celu wydawania gwarancji pochodzenia przyjmuje się sposób obliczania oraz wymagania dotyczące pomiarów określone w przepisach wydanych na podstawie art. 58.

Art. 83. 1. W przypadku gdy wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia nie zawiera danych, o których mowa w art. 82 ust. 3, Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

2. Prezes URE wydaje gwarancję pochodzenia w terminie 60 dni od dnia otrzymania sprawozdania, o którym mowa w art. 77 ust. 1, wraz z wnioskiem o wydanie odpowiedniej liczby gwarancji pochodzenia w stosunku do rzeczywistej ilości energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji przez daną jednostkę kogeneracji w poprzednim roku kalendarzowym i wykazanej w tym sprawozdaniu.

3. Gwarancja pochodzenia jest ważna przez okres 12 miesięcy od dnia jej wydania.

4. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 3, gwarancja pochodzenia wygasa i podlega wykreśleniu z rejestru gwarancji pochodzenia.

5. Gwarancję pochodzenia oznacza się indywidualnym numerem, a w jej treści zamieszcza się dane, o których mowa w art. 82 ust. 3, datę jej wydania, termin ważności oraz oznaczenie państwa, w którym została wydana.

6. Gwarancja pochodzenia traci ważność z dniem wydania przez podmiot, o którym mowa w art. 85 ust. 1, dokumentu, o którym mowa w art. 85 ust. 4.

7. Gwarancję pochodzenia wydaje się za wprowadzoną do sieci energię elektryczną wytworzoną z wysokosprawnej kogeneracji z dokładnością do 1 MWh.

8. Gwarancję pochodzenia wydaje się w postaci elektronicznej i przekazuje się bezpośrednio do rejestru gwarancji pochodzenia.

9. Gwarancja pochodzenia podlega, po przekazaniu do rejestru gwarancji pochodzenia, rozdzieleniu w całości przez podmiot, o którym mowa w art. 85 ust. 1, na sporządzone w postaci elektronicznej gwarancje pochodzenia w ilości równej ilości MWh wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub do sieci przesyłowej energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji i wskazanej w tej gwarancji pochodzenia.

10. Gwarancję pochodzenia niewymagającą rozdzielenia lub gwarancję pochodzenia powstałą na skutek rozdzielenia, wpisuje się na konto wytwórcy w rejestrze gwarancji pochodzenia.

11. Przez gwarancję pochodzenia niewymagającą rozdzielenia rozumie się gwarancję pochodzenia, z której treści wynika, że ogranicza się do potwierdzenia odbiorcy końcowemu wytworzenia w wysokosprawnej kogeneracji dokładnie 1 MWh energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej lub do sieci przesyłowej elektroenergetycznej.

12. Gwarancję pochodzenia powstałą na skutek rozdzielenia oznacza się indywidualnym numerem gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzieleniu i zamieszcza się w niej informacje, o których mowa w ust. 5, przy czym dodatkowo wskazuje się, że ogranicza się ona do potwierdzenia odbiorcy końcowemu wytworzenia w wysokosprawnej kogeneracji dokładnie 1 MWh wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub do sieci przesyłowej energii elektrycznej z ilości energii elektrycznej wskazanej w gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzieleniu.

13. Termin ważności wskazany w gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzieleniu, jest terminem ważności gwarancji pochodzenia powstałych na skutek tego rozdzielenia.

14. Do gwarancji pochodzenia uznanych przez Prezesa URE, które nie były rozdzielane na gwarancje pochodzenia w sposób, o którym mowa w ust. 9, przepisy ust. 10–13 stosuje się odpowiednio.

Art. 84. 1. Prezes URE, na pisemny wniosek podmiotu, uznaje gwarancję pochodzenia wydaną w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

2. Prezes URE odmawia uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy wystąpią uzasadnione wątpliwości co do jej autentyczności lub wiarygodności.

3. O przyczynie odmowy uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 2, Prezes URE niezwłocznie informuje Komisję Europejską, podając przyczynę odmowy.

4. Gwarancja pochodzenia, o której mowa w ust. 1, jest ważna przez 12 miesięcy od dnia jej wydania.

Art. 85. 1. Rejestr gwarancji pochodzenia prowadzony jest przez podmiot:

- 1) prowadzący giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, lub
- 2) prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, prowadzi rejestr gwarancji pochodzenia w sposób zapewniający identyfikację:

- 1) przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji, któremu wydano gwarancję pochodzenia;
- 2) podmiotów, których gwarancje pochodzenia wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zostały uznane przez Prezesa URE;
- 3) przysługujących gwarancji pochodzenia oraz odpowiadającej im ilości energii elektrycznej.

3. Prezes URE przekazuje informacje o wydanych oraz uznanych gwarancjach pochodzenia podmiotowi, o którym mowa w ust. 1.

4. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, wydaje podmiotowi posiadającemu konto w rejestrze gwarancji pochodzenia dokument potwierdzający przysługujące temu podmiotowi gwarancje

pochodzenia w celu poświadczenia odbiorcy końcowemu, że określona w tym dokumencie ilość energii wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub do sieci przesyłowej została wytworzona w wysokosprawnej kogeneracji.

5. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji wpisane do rejestru gwarancji pochodzenia oraz podmiot posiadający konto w rejestrze gwarancji pochodzenia informują pisemnie Prezesa URE oraz podmiot, o którym mowa w ust. 1, o przekazaniu gwarancji pochodzenia odbiorcy końcowemu, w terminie 7 dni od dnia jej przekazania.

6. Informację, o której mowa w ust. 5, wpisuje się do rejestru gwarancji pochodzenia.

7. Przeniesienie gwarancji pochodzenia następuje z chwilą dokonania odpowiedniego wpisu w rejestrze gwarancji pochodzenia.

8. Wpis do rejestru gwarancji pochodzenia, o którym mowa w ust. 1, oraz zmiany dokonane w tym rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia tego rejestru.

9. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może organizować obrót gwarancjami pochodzenia.

Art. 86. Prezes URE, w drodze postanowienia, odmawia:

- 1) wydania gwarancji pochodzenia – w przypadku gdy wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia został złożony operatorowi systemu dystrybucyjnego lub operatorowi systemu przesyłowego po upływie terminu, o którym mowa w art. 82 ust. 2;
- 2) uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w art. 84 ust. 1, w przypadku, o którym mowa w art. 84 ust. 2.

Rozdział 10

Kary pieniężne

Art. 87. 1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) nie przekazuje w terminie informacji, o których mowa w art. 14 ust. 7 i 9, lub przekazuje informację nieprawdziwą lub niepełną;
- 2) nie przekazuje w terminie informacji, o której mowa w art. 66 ust. 2 i 3, lub przekazuje informację nieprawdziwą lub niepełną;
- 3) nie przekazuje w terminie informacji, o których mowa w art. 76 ust. 1, lub przekazuje informację nieprawdziwą lub niepełną;
- 4) nie przekazuje w terminie informacji, o których mowa w art. 85 ust. 5;

- 5) odmawia udzielenia informacji, o których mowa w art. 75 ust. 1, albo przekazuje informacje nieprawdziwe lub niepełne;
- 6) nie przekazuje w terminie sprawozdania, o którym mowa w art. 77 ust. 1, lub przekazuje w sprawozdaniu informację nieprawdziwą lub niepełną;
- 7) nie przedstawia Prezesowi URE dokumentów lub informacji zgodnie z żądaniem, o którym mowa w art. 79, albo przedstawia dokumenty lub informacje nieprawdziwe lub niepełne;
- 8) wbrew złożonemu zobowiązaniu, nie wytworzył po raz pierwszy energii elektrycznej w terminie, o którym mowa w art. 21 ust. 3 pkt 7 lit. b lub art. 47 ust. 3 pkt 9;
- 9) wbrew złożonemu zobowiązaniu, nie wybudował nowej jednostki kogeneracji albo nie dokonał znacznej modernizacji jednostki kogeneracji;
- 10) wbrew zobowiązaniu złożonemu zgodnie z art. 21 ust. 3 pkt 7 lit. c, wytworzył energię elektryczną przy wykorzystaniu mniejszego udziału procentowego paliwa, o którym mowa w art. 15 ust. 5, stanowiącego podstawę do przyjęcia wartości referencyjnej dla danej jednostki;
- 11) wbrew zobowiązaniu złożonemu zgodnie z art. 47 ust. 3 pkt 7 lit. b, wytworzył energię elektryczną przy wykorzystaniu większego udziału procentowego tańszego paliwa, o którym mowa w art. 15 ust. 5.

2. Niezależnie od kary pieniężnej określonej w ust. 1 można nałożyć karę pieniężną na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego, z tym że kara ta może być wymierzona w kwocie nie większej niż 300% jego miesięcznego wynagrodzenia.

Art. 88. Karę pieniężną, o której mowa w art. 87, wymierza Prezes URE w drodze decyzji.

Art. 89. 1. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 87 ust. 1:

- 1) pkt 2 i 4 – wynosi 1000 zł;
- 2) pkt 3 – wynosi 2000 zł.

2. Wysokość kary pieniężnej w przypadkach, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1 i 5–11, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym.

Art. 90. 1. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w art. 87 ust. 2 i art. 89 ust. 2, Prezes URE ustala, uwzględniając wpływ naruszenia na funkcjonowanie systemu wsparcia, dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe.

2. Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a podmiot zaprzestał naruszania prawa, zanim Prezes URE powziął wiadomość o naruszeniu.

Art. 91. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 87, uiszcza się na rachunek bankowy wskazany w decyzji o wymierzeniu kary w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja Prezesa URE o wymierzeniu kary pieniężnej stała się prawomocna.

2. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 87, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek właściwego urzędu skarbowego ze względu na miejsce prowadzenia działalności gospodarczej ukaranego.

Art. 92. Kary pieniężne, o których mowa w art. 87, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 93. Prezes URE, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii sprawozdanie zawierające informacje o liczbie i wysokościach wymierzonych kar pieniężnych w roku poprzednim.

Rozdział 11

Przepisy karne

Art. 94. 1. Kto, działając w imieniu wytwórcy, o którym mowa w art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1 oraz art. 101, korzystającego z systemu wsparcia, o którym mowa w rozdziałach 3–5, wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 11, skorzystał:

- 1) dla ilości energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji, objętej wsparciem, o którym mowa w rozdziałach 3–5, z prawa do wynagrodzenia z tytułu świadczenia na rzecz operatora systemu przesyłowego usługi, o której mowa w art. 16 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy,
- 2) dla instalacji odnawialnego źródła energii:
 - a) z systemu wsparcia świadectw pochodzenia, o którym mowa w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii albo
 - b) z systemu wsparcia świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, o którym mowa w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, albo
 - c) z systemu wsparcia, o którym mowa w art. 70a–70f ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, albo

- d) z aukcyjnego systemu wsparcia, o którym mowa w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii,

podlega grzywnie albo karze pozbawienia wolności do lat 3.

2. Jeżeli jednostka kogeneracji, o której mowa w ust. 1, stanowi mienie znacznej wartości, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

3. W przypadku mniejszej wagi sprawca podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.

Rozdział 12

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 95. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r. poz. 755, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 9a;
- 2) uchyla się art. 9l i art. 9m;
- 3) uchyla się art. 9y – 9zb;
- 4) w art. 23 w ust. 2:
 - a) w pkt 3 uchyla się lit. e,
 - b) w pkt 18 uchyla się lit. a,
 - c) uchyla się pkt 21;
- 5) uchyla się art. 31 ust. 4;
- 6) w art. 43 ust. 7–10 otrzymują brzmienie:

„7. Do wniosku o wydanie promesy koncesji albo promesy zmiany koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu energii elektrycznej w jednostce kogeneracji należy dołączyć opis techniczno-ekonomiczny projektowanej inwestycji, dla której rozpoczęcie prac nastąpi po dniu wejścia w życie ustawy z dnia ... o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. ...).

8. Prezes URE sporządza i umieszcza na stronie internetowej URE formularze opisu, o którym mowa w ust. 7, dla inwestycji w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w jednostce kogeneracji, dla których rozpoczęcie prac nastąpi po dniu wejścia w życie ustawy, o której mowa w ust. 7.

⁷⁾ Patrz odnośnik nr 2.

9. Prezes URE, na podstawie opisu techniczno-ekonomicznego projektowanej inwestycji, stwierdza w decyzji o udzieleniu promesy koncesji na prowadzenie działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej albo promesy zmiany takiej koncesji, czy inwestycja, o której mowa w ust. 7, zostałaby zrealizowana w przypadku gdyby dla energii elektrycznej wytworzonej w tej jednostce nie przysługiwało:

- 1) prawo do wypłaty premii gwarantowanej – w odniesieniu do nowej małej jednostki kogeneracji i znacznie zmodernizowanej małej jednostki kogeneracji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy wymienionej w ust. 7;
- 2) prawo do wypłaty premii kogeneracyjnej indywidualnej – w odniesieniu do jednostek, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy wymienionej w ust. 7.

10. Wytwórca energii elektrycznej, który nie uzyska potwierdzenia, o którym mowa w ust. 9, dla inwestycji, o której mowa w ust. 7, nie może złożyć wniosku do Prezesa URE:

- 1) o dopuszczenie do systemu premii gwarantowanej, o którym mowa w art. 30 ust. 1 ustawy wymienionej w ust. 7 – w przypadku nowej małej jednostki kogeneracji i znacznie zmodernizowanej małej jednostki kogeneracji, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy wymienionej w ust. 7, dla energii elektrycznej wytworzonej w tej jednostce;
- 2) o dopuszczenie do udziału w naborze – w przypadku jednostki, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy wymienionej w ust. 7, dla energii elektrycznej wytworzonej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej z tej jednostki.”;

7) w art. 45:

- a) po ust. 1d dodaje się ust. 1da w brzmieniu:

„1da. W kosztach działalności przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, o których mowa w ust. 1 pkt 1, uwzględnia się koszty wprowadzenia i pobierania opłaty, o której mowa w art. 60 ust. 1 ustawy z dnia ... o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji.”,

- b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Płatnik, o którym mowa w art. 58 ust. 1 ustawy wymienionej w ust. 1da, uwzględnia w taryfie za usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w rozumieniu przepisów prawa energetycznego opłatę, o której mowa w art. 60 ust. 1 ustawy wymienionej w ust. 1da, ustalaną na podstawie stawki, o której mowa w

art. 64 ust. 1 ustawy wymienionej w ust. 1d, obowiązującej w danym roku. Opłata, o której mowa w art. 60 ust. 1 ustawy wymienionej w ust. 1d, pomniejszona o kwotę podatku od towarów i usług stanowi u płatnika, o którym mowa w art. 61 ust. 1 ustawy wymienionej w ust. 1d, podstawę opodatkowania świadczonych przez niego usług w rozumieniu art. 29a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.”;

- 8) w art. 56 w ust. 1:
 - a) uchyla się pkt 1a,
 - b) uchyla się pkt 1f.

Art. 96. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 401 w ust. 7 uchyla się pkt 4;
- 2) w art. 401c w ust. 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 4a i 4b, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, przeznacza się na wspieranie”.

Art. 97. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 1269, 1276, 1544 i 1669) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 44 uchyla się ust. 2;
- 2) w art. 52:
 - a) w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) ilość energii elektrycznej objętej obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, oraz stanowiącej podstawę do obliczenia opłaty OZE, o której mowa w art. 96 ust. 1, oraz opłaty kogeneracyjnej, o której mowa w art. 60 ust. 1 ustawy z dnia ... o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. poz. ...), wyrażoną w procentach”,
 - b) w ust. 5 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) dane dotyczące ilości energii elektrycznej objętej obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, oraz stanowiącej podstawę do obliczenia opłaty OZE, o której mowa w art. 96 ust. 1, oraz opłaty kogeneracyjnej, o której mowa w art. 60 ust.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1479, 1564, 1590, 1592, 1648, 1722 i 2161.

1 ustawy z dnia ... o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, wyrażonej w procentach”;

3) w art. 54:

a) w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) spełnianiu warunków, o których mowa w art. 53 ust. 1 oraz art. 62 ust. 2 ustawy z dnia ... o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji,”

b) w pkt 2 w oświadczeniu pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) znane mi są i spełniam warunki określone w art. 53 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1, oraz w art. 62 ust. 2 ustawy z dnia ... o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji.”;

4) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Art. 55. Odbiorca przemysłowy, który nie przekazał Prezesowi URE w terminie informacji oraz oświadczenia, o których mowa w art. 54, podał w tej informacji nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd dane lub skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w art. 53 ust. 1 i art. 96 ust. 2, a także z uprawnienia, o którym mowa w art. 62 ust. 2 ustawy z dnia ... o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, nie spełniając określonych w tym przepisach warunków lub został wpisany do wykazu, o którym mowa w art. 52 ust. 4, nie spełniając wymagań, o których mowa w art. 52 ust. 6, nie może skorzystać z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1 i art. 96 ust. 2, oraz z uprawnienia, o którym mowa w art. 62 ust. 2 ustawy z dnia ... o promowaniu energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji, przez okres 5 lat od zakończenia roku, którego dotyczył obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1.”;

5) w art. 73 w ust. 3a:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pkt 2–4a i 8–14;”,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) pkt 1, 1a, 6, 6a, 7 i 7a;”;

6) w art. 77:

a) w ust. 5:

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;”,

- po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;”,
- po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;”,
- pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 1, 2 i 3 do wytwarzania energii elektrycznej;”,
- po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
„4a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 2a i 3a do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;”,
- po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
„6a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW i nie większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;”,
- po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:
„7a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;”,
- po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:
„8a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;”,
- po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:
„9a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;”,

- pkt 10 otrzymuje brzmienie:
„10) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 7, 8 i 9 do wytwarzania energii elektrycznej;”,
- po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:
„10a) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, wykorzystujących wyłącznie biogaz inny niż określony w pkt 7a, 8a i 9a do wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;”,
- b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:
„6a. Ilość wytwarzanego oraz wprowadzanego do sieci dystrybucyjnej gazowej biogazu rolniczego oblicza się na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych dla danej instalacji odnawialnego źródła energii.”;
- 7) po rozdziale 10 dodaje się rozdział 10a w brzmieniu:

„Rozdział 10a

Przepisy epizodyczne

Art. 184a. 1. Wytwórca energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujący wyłącznie biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej, którego oferta wygrała aukcję, o której mowa w art. 72, rozstrzygniętą przed dniem 1 stycznia 2019 r. może złożyć deklarację, o której mowa w art. 70b ust. 1.

2. W przypadku uzyskania przez wytwórcę, o którym mowa w ust. 1, zaświadczenia, o którym mowa w art. 70b ust. 8, prawa i obowiązki tego wytwórcy wynikające ze złożenia oferty, która wygrała aukcję, wygasają z końcem kwartału następującego po kwartale, w którym wytwórca uzyskał to zaświadczenie.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, wytwórca rozpoczyna sprzedaż niewykorzystanej energii elektrycznej na zasadach określonych w art. 70a ust. 1 lub 2, z początkiem drugiego kwartału następującego po kwartale, w którym wytwórca uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8.

Art. 184b. 1. Wytwórca, o którym mowa w art. 70a ust. 1 lub 2, który do dnia 1 stycznia 2019 r. uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8, może, do dnia 31 grudnia 2019 r. zmienić deklarację, o której mowa w art. 70b ust. 1, przez:

- 1) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1, na instalację, o której mowa w pkt 1a;
- 2) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 2, na instalację, o której mowa w pkt 2a;
- 3) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 3, na instalację, o której mowa w pkt 3a;
- 4) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 4, na instalację, o której mowa w pkt 4a;
- 5) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 6, na instalację, o której mowa w pkt 6a;
- 6) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 8, na instalację, o której mowa w pkt 8a;
- 7) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 9, na instalację, o której mowa w pkt 9a;
- 8) zmianę rodzaju instalacji, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 10, na instalację, o której mowa w pkt 10a.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 70b ust. 1–9 i 11–14, stosuje się odpowiednio.

Art. 184c. 1. Wytwórca wykorzystujący wyłącznie biogaz lub biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej, którego oferta wygrała aukcję, o której mowa w art. 72, rozstrzygniętą przed 1 stycznia 2019 r. może, w terminie do dnia 31 marca 2019 r., złożyć wniosek o potwierdzenie, że instalacja tego wytwórcy stanowi instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wytwórca załącza:

- 1) oświadczenie, że instalacja stanowi instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a;
- 2) opinię akredytowanej jednostki, o której mowa w art. 77 ust. 3 ustawy z dnia ... o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, sporządzaną na podstawie badania przeprowadzonego dla danej instalacji, stwierdzającą zasadność składania wniosku o uznanie tej instalacji, za instalację o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a.

3. Prezes URE wydaje wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, zaświadczenie o uznaniu instalacji za instalację, o której mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a, w terminie 45 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku, o którym mowa w ust. 1.

4. O wydaniu zaświadczenia, o którym mowa w ust. 3, Prezes URE powiadamia Dyrektora Generalnego KOWR, właściwego sprzedawcę zobowiązanego oraz operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106.

5. W przypadku instalacji planowanej do uruchomienia opinię, o której mowa w ust. 2 pkt 2, wytwórca przedkłada Prezesowi URE w terminie 3 miesięcy od dnia rozpoczęcia sprzedaży energii elektrycznej w ramach systemu aukcyjnego.

6. Wytwórca, który uzyskał zaświadczenie, o którym mowa w ust. 3, przysługuje prawo do powiększenia ceny zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub podstawy wypłaty ujemnego salda, o kwotę obliczaną według następującego wzoru:

$$P_{koge} = (C_{sk} - C_{bk})$$

– gdzie poszczególne symbole oznaczają:

P_{koge} – kwota powiększająca cenę zakupu energii elektrycznej, o której mowa w art. 92 ust. 1, lub podstawę wypłaty ujemnego salda przysługująca za wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wyłącznie z biogazu lub biogazu rolniczego w wysokosprawnej kogeneracji,

C_{sk} – cena referencyjna dla instalacji wykorzystujących wyłącznie biogaz lub biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej wysokosprawnej kogeneracji, o których mowa odpowiednio w art. 77 ust. 5 pkt 1a, 2a, 3a, 4a, 6a, 7a, 8a, 9a lub 10a,

C_{bk} – cena referencyjna dla instalacji wykorzystujących wyłącznie biogaz lub biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej, o których mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9 lub 10.

7. Prawo, o którym mowa w ust. 6, przysługuje wytwórcy za okres:

- 1) od dnia 1 stycznia 2019 r. – w przypadku instalacji wykorzystujących wyłącznie biogaz lub biogaz rolniczy, w których energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem 1 stycznia 2019 r.;
- 2) od dnia pierwszego wytworzenia energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji – w przypadku instalacji wykorzystujących wyłącznie biogaz lub biogaz rolniczy, w których energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy od dnia 1 stycznia 2019 r.”.

Art. 98. W ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy (Dz. U. z 2018 r. poz. 9) w art. 63:

1) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wynagrodzenie za wykonywanie obowiązku mocowego dla jednostki rynku mocy wytwórczej, w skład której wchodzi jednostka fizyczna będąca jednostką kogeneracji w rozumieniu art. 2 pkt 10 ustawy z dnia.... o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. poz. ...), koryguje się w związku z otrzymywaniem:

- 1) premii gwarantowanej albo
- 2) premii gwarantowanej indywidualnej, albo
- 3) premii kogeneracyjnej, albo
- 4) premii kogeneracyjnej indywidualnej

– w rozumieniu tej ustawy.”;

2) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Korekty, o której mowa w ust. 1 i 1a, za dany okres dokonuje się, pomniejszając obowiązek mocowy, za który przysługuje wynagrodzenie, o wolumen mocy wynikający z:

- 1) przyznanych za ten okres świadectw pochodzenia w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 1 lub
- 2) ilości energii elektrycznej wytworzonej w tej jednostce, objętej obowiązkiem mocowym, w odniesieniu do której uzyskano premię w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 1a.”;

3) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Korekta, o której mowa w ust. 1 i 1a, nie może być wyższa niż wynagrodzenie wynikające z wielkości obowiązku mocowego i ceny obowiązku mocowego.”;

4) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wynagrodzenie za wykonanie obowiązku mocowego dla jednostki rynku mocy, o której mowa w ust. 1 i 1a, wypłaca się po przedstawieniu informacji o:

- 1) przyznanych za ten okres świadectw pochodzenia, o których mowa w ustawie wymienionej w ust. 1,
 - 2) otrzymanej za ten okres premii, o której mowa w ustawie wymienionej w ust. 1a
- niezbędnych do wyliczenia korekty.”.

Rozdział 13

Przepisy epizodyczne, przejściowe i końcowe

Art. 99. 1. Do dnia wydania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w niniejszej ustawie ze wspólnym rynkiem albo decyzji stwierdzającej, że mechanizm przewidziany w niniejszej ustawie nie stanowi pomocy publicznej:

- 1) Prezes URE nie ogłasza aukcji, o której mowa w art. 16 ust. 1;
- 2) Prezes URE nie wydaje decyzji o dopuszczeniu, o których mowa w art. 19 ust. 1, art. 30 ust. 4, art. 37 ust. 3 i art. 45 ust. 1;
- 3) Prezes URE nie ogłasza naboru, o którym mowa w art. 43 ust. 1;
- 4) przepisów art. 62 ust. 2 nie stosuje się.

2. W okresie od dnia wydania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w niniejszej ustawie ze wspólnym rynkiem albo decyzji stwierdzającej, że mechanizm przewidziany w niniejszej ustawie nie stanowi pomocy publicznej, w terminie do 24 miesięcy od dnia ogłoszenia tych decyzji:

- 1) wytwórca, który uzyskał decyzję o dopuszczeniu, o której mowa w art. 30 ust. 4, może wystąpić o wypłatę premii gwarantowanej,
- 2) wytwórca, który uzyskał decyzję o dopuszczeniu, o którym mowa w art. 37 ust. 3, może wystąpić o wypłatę premii gwarantowanej indywidualnej

– za energię elektryczną wytworzoną, wprowadzoną do sieci i sprzedaną z wysokosprawnej kogeneracji w jednostce kogeneracji określonej w tej decyzji o dopuszczeniu za okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia poprzedzającego dzień wydania decyzji o dopuszczeniu, o której mowa w art. 30 ust. 4 lub art. 37 ust. 3.

3. W okresie od dnia wydania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w niniejszej ustawie ze wspólnym rynkiem albo decyzji stwierdzającej, że mechanizm przewidziany w niniejszej ustawie nie stanowi pomocy publicznej, w terminie do 24 miesięcy od dnia wydania decyzji, wytwórca, który uzyskał decyzję o dopuszczeniu, o której mowa w art. 30 ust. 4, może wystąpić, o wypłatę premii gwarantowanej za energię elektryczną wytworzoną w jednostce kogeneracji, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3 lub ust. 8, określonej w tej decyzji o dopuszczeniu za okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia poprzedzającego dzień wydania decyzji o dopuszczeniu, o której mowa w art. 30 ust. 4.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, Prezes URE i operator rozliczeń stosują odpowiednio przepisy rozdziałów 2, 4 i 5.

Art. 100. 1. Świadcstwa pochodzenia z kogeneracji wydane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność.

2. Do wykonania i rozliczenia obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 95, w brzmieniu dotychczasowym, za okres przed dniem wejścia w życie ustawy, oraz w zakresie kar pieniężnych za nieprzestrzeganie tego obowiązku w tym okresie, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. W sprawach związanych z wydaniem świadectw pochodzenia z kogeneracji dla energii elektrycznej wytworzonej przed dniem 1 stycznia 2019 r., stosuje się przepisy dotychczasowe.

4. Opłata zastępcza, o której mowa w art. 9a ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 95, w brzmieniu dotychczasowym, uiszczona na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Środowiska i Gospodarki Wodnej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, stanowi jego przychód i jest uwzględniana przy ustalaniu wysokości zobowiązania określonego w art. 401c ust. 5 ustawy zmienianej w art. 96.

5. W przypadku prawomocnego orzeczenia sądu w zakresie uchylenia decyzji w sprawie odmowy wydania świadectwa pochodzenia z kogeneracji wytwórcą, który nabył uprawnienia do uzyskania świadectw pochodzenia z kogeneracji, może uzyskać wsparcie, w odniesieniu do którego zastosowanie mają przepisy rozdziału 5 w zakresie dotyczącym premii gwarantowanej indywidualnej, odpowiednio do ilości energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji, dla której powinny zostać wydane świadectwa pochodzenia z kogeneracji.

6. Do obliczenia wysokości premii, o której mowa w ust. 5, przyjmuje się wartość świadectw pochodzenia z kogeneracji, które powinny być wydane, ustaloną na podstawie opublikowanej przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, średniej ważonej ceny praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia z kogeneracji za 2018 r., która podlega corocznej waloryzacji średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego, określonym w komunikacie Prezesa GUS ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

7. Średnią ważoną, o której mowa w ust. 6, oblicza się na podstawie wszystkich transakcji giełdowych sesyjnych zawartych na giełdzie towarowej, w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w danym instrumencie, w którym zostały zapisane świadectwa pochodzenia z kogeneracji.

Art. 101. 1. Wytwórca, który wytworzył po raz pierwszy energię elektryczną po dniu 31 grudnia 2018 r., ale nie później niż do dnia 31 grudnia 2022 r. w jednostce kogeneracji, dla której przed dniem 1 stycznia 2019 r. uzyskał potwierdzenie, o którym mowa w art. 43 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 95, w brzmieniu dotychczasowym, może złożyć wniosek, o którym mowa w art. 30 ust. 1, lub pierwszy wniosek, o którym mowa w art. 37 ust. 1, dla tej jednostki kogeneracji, w terminie 60 dni po uzyskaniu lub zmianie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej albo uzyskaniu lub zmianie wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego.

2. W przypadku wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, okres wsparcia dla energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji dla jednostki, o której mowa w ust. 1, wynosi 15 lat, przy czym okres ten liczy się od dnia pierwszego, po dniu uzyskania decyzji o dopuszczeniu, o której mowa w art. 30 ust. 4, lub decyzji o dopuszczeniu, o której mowa w art. 37 ust. 3, wytworzenia, wprowadzenia do sieci i sprzedaży energii elektrycznej z tej jednostki po uzyskaniu lub zmianie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej albo po uzyskaniu lub zmianie wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2037 r.

3. W przypadku wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, okres wsparcia dla energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji dla jednostki, o której mowa w ust. 1, o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 1 MW i mniejszej niż 50 MW opalanej metanem uwalnianym i ujmowanym przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego, wynosi 15 lat, przy czym okres ten liczy się od dnia pierwszego, po dniu uzyskania decyzji o dopuszczeniu, o której mowa w art. 30 ust. 4, wytworzenia, wprowadzenia energii elektrycznej z tej jednostki po uzyskaniu lub zmianie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2037 r.

Art. 102. Minister właściwy do spraw energii po raz pierwszy wyda rozporządzenie na podstawie art. 57, art. 58 i art. 59 ust. 3 w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 103. Minister właściwy do spraw energii po raz pierwszy wyda rozporządzenie, na podstawie art. 15 ust. 7, określając wartości referencyjne, o których mowa w art. 15 ust. 3, na rok 2019, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 104. Minister właściwy do spraw energii w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wyda rozporządzenie na podstawie art. 56 dla roku 2019 oraz 2020.

Art. 105. 1. Gwarancja pochodzenia wydana na podstawie art. 9y–9zb ustawy zmienianej w art. 95, w brzmieniu dotychczasowym, traci ważność z dniem 31 grudnia 2019 r.

2. Do gwarancji pochodzenia wydanych lub uznanych przez Prezesa URE na podstawie art. 9y–9zb ustawy zmienianej w art. 95, w brzmieniu dotychczasowym, przed dniem wejścia w życie ustawy, przepisy dotyczące rozdzielania gwarancji pochodzenia, o których mowa w art. 83 ust. 9–14, stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku gwarancji pochodzenia wydanych lub uznanych przez Prezesa URE na podstawie art. 9y–9zb ustawy zmienianej w art. 95, w brzmieniu dotychczasowym, podmiot, o którym mowa w art. 9zb ust. 1, ustawy zmienianej w art. 95, w brzmieniu dotychczasowym, wydaje podmiotowi posiadającemu konto w rejestrze gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 85 ust. 4, dokument potwierdzający przysługujące gwarancje pochodzenia, w celu poświadczenia odbiorcy końcowemu, że określona w tym dokumencie ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci przesyłowej lub do sieci dystrybucyjnej została wytworzona w wysokosprawnej kogeneracji. Gwarancja pochodzenia traci ważność z chwilą wystawienia dokumentu potwierdzającego.

Art. 106. Od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy opłata kogeneracyjna wynosi 1,58 złotych za 1 MWh i obowiązuje do końca 2019 r.

Art. 107. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 46 ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 95, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 46 ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 95, jednak nie dłużej niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 108. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa URE, wynikających z niniejszej ustawy wynosi w roku:

- 1) 2019 – 783 179,26 zł;
- 2) 2020 – 698 892,39 zł;
- 3) 2021 – 714 966,86 zł;
- 4) 2022 – 731 411,27 zł;
- 5) 2023 – 748 233,40 zł;
- 6) 2024 – 765 443,16 zł;
- 7) 2025 – 783 048,62 zł;
- 8) 2026 – 801 058,02 zł;
- 9) 2027 – 819 482,76 zł;

10) 2028 – 838 330,43 zł.

2. Prezes URE monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 3.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1 oraz w przypadku gdy część planowanych wydatków, o których mowa w ust. 1, przypadająca proporcjonalnie na okres od początku roku kalendarzowego do końca danego kwartału została przekroczona:

- 1) po pierwszym kwartale – co najmniej o 20%,
- 2) po dwóch kwartałach – co najmniej o 15%,
- 3) po trzech kwartałach – co najmniej o 10%

– Prezes URE stosuje mechanizm korygujący polegający na obniżeniu kosztów realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 109. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań ministra właściwego do spraw energii, wynikających z niniejszej ustawy wynosi w roku:

- 1) 2019 – 368 554,65 zł;
- 2) 2020 – 346 341,41 zł;
- 3) 2021 – 354 307,26 zł;
- 4) 2022 – 362 456,33 zł;
- 5) 2023 – 370 792,82 zł;
- 6) 2024 – 379 321,06 zł;
- 7) 2025 – 388 045,44 zł;
- 8) 2026 – 396 970,49 zł;
- 9) 2027 – 406 100,81 zł;
- 10) 2028 – 415 441,13 zł.

2. Minister właściwy do spraw energii monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1 oraz w przypadku gdy część

planowanych wydatków, o których mowa w ust. 1, przypadająca proporcjonalnie na okres od początku roku kalendarzowego do końca danego kwartału została przekroczone:

- 1) po pierwszym kwartale – co najmniej o 20%,
- 2) po dwóch kwartałach – co najmniej o 15%,
- 3) po trzech kwartałach – co najmniej o 10%

– minister właściwy do spraw energii stosuje mechanizm korygujący polegający na obniżeniu kosztów realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 110. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Ministra Sprawiedliwości, wynikających z niniejszej ustawy wynosi w roku:

- 1) 2019 – 537 224 zł;
- 2) 2020 – 556 644 zł;
- 3) 2021 – 580 973 zł;
- 4) 2022 – 606 532 zł;
- 5) 2023 – 634 113 zł;
- 6) 2024 – 663 072 zł;
- 7) 2025 – 693 511 zł;
- 8) 2026 – 725 474 zł;
- 9) 2027 – 759 087 zł;
- 10) 2028 – 794 425 zł.

2. Minister Sprawiedliwości monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1 oraz w przypadku gdy część planowanych wydatków, o których mowa w ust. 1, przypadająca proporcjonalnie na okres od początku roku kalendarzowego do końca danego kwartału została przekroczone:

- 1) po pierwszym kwartale – co najmniej o 20%,
- 2) po dwóch kwartałach – co najmniej o 15%,
- 3) po trzech kwartałach – co najmniej o 10%

– Minister Sprawiedliwości stosuje mechanizm korygujący polegający na obniżeniu kosztów realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 111. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

UZASADNIENIE

A. Potrzeba i cel wydania ustawy

Wprowadzenie

Polska posiada potencjał podwojenia produkcji ciepła w kogeneracji dzięki zamianie kotłów ciepłowniczych na jednostki kogeneracji. Wykorzystanie potencjału kogeneracji wymaga jednak bardzo wysokich nakładów inwestycyjnych. Niestety, trwająca od kilku lat trudna sytuacja przedsiębiorstw ciepłowniczych stanowi poważną przeszkodę w realizacji wymaganych inwestycji. Większość aktywów ciepłowniczych należy przede wszystkim do samorządów, które często mają trudności z ich utrzymaniem, przeprowadzeniem kosztownych inwestycji oraz zapewnieniem odpowiednich kompetencji do ich rozwoju. Własność samorządowa dotyczy głównie systemów ciepłowniczych i lokalnych kotłowni w mniejszych miejscowościach. W większych miastach ciepłownictwo podlegało procesom komercjalizacji i prywatyzacji, dlatego znaczna część aktywów ciepłowniczych na ich obszarze należy obecnie do podmiotów prywatnych, w tym koncernów zagranicznych oraz krajowych grup energetycznych.

Problem jakości powietrza w Polsce

Jednym z poważniejszych problemów społecznych naszego kraju związanych z występowaniem niekorzystnych zjawisk środowiskowych jest niska jakość powietrza, wiążąca się również ze zjawiskami tzw. niskiej emisji oraz smogu. O ile w dużych aglomeracjach za złą jakość powietrza odpowiadają przede wszystkim emisje zanieczyszczeń z transportu, to w mniejszych miejscowościach głównym jego powodem są indywidualne domowe paleniska zasilane paliwem złej jakości. Doświadczenia samorządów pokazują, że nawet najlepsze zachęty do wymiany kotłów na gazowe, elektryczne i inne są bardzo powolne, ponieważ „nieekologiczne” postawy obywateli (jak np. spalanie odpadów albo spalanie paliw niskiej jakości) wynikają głównie z ubóstwa i niskiej świadomości społecznej i ekologicznej. Dlatego systemowa walka z problemem niskiej jakości powietrza musi być ściśle skorelowana z wysiłkami władz na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa obywatelom – bezpieczeństwa socjalnego, energetycznego i wreszcie zdrowotnego: wyższej jakości życia w czystym powietrzu. Odczuwalna poprawa jakości powietrza doprowadzi do wymiernych skutków w postaci zmniejszenia obciążeń służby zdrowia, które są powodowane chorobami układu krążenia oraz oddechowego milionów Polaków.

Powyżej wskazane problemy można rozwiązać poprzez m.in. rozwój ciepłownictwa sieciowego zasilanego ciepłem wytwarzanym w procesie kogeneracji. Kogeneracja jest optymalnym sposobem wykorzystania paliw, ponieważ efektywność takiego procesu może być nawet o 50% większa, niż w przypadku gdy ciepło i energia elektryczna są produkowane osobno. Zmniejsza się też odpowiednio emisja zanieczyszczeń, tj. np.: dwutlenku węgla, pyłów, tlenków siarki i azotu oraz innych szkodliwych dla środowiska substancji.

Nieefektywne energetycznie systemy ciepłownicze lub chłodnicze

Zgodnie z art. 7b ust. 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r. poz. 755, z późn. zm.) przez efektywny energetycznie system ciepłowniczy lub chłodniczy rozumie się taki system, w którym do wytwarzania ciepła lub chłodu wykorzystuje się co najmniej w:

- 1) 50% energię z odnawialnych źródeł energii lub
- 2) 50% ciepło odpadowe, lub
- 3) 75% ciepło pochodzące z kogeneracji, lub
- 4) 50% połączenie energii i ciepła, o których mowa w pkt 1–3.

W kwietniu 2018 roku Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie na prośbę Ministerstwa Energii przeprowadziła wśród zrzeszonych w niej przedsiębiorstw ciepłowniczych badanie, na podstawie którego stwierdzono, że na 255 systemów ciepłowniczych eksploatowanych przez członków Izby (na łączną liczbę 412 koncesjonowanych przedsiębiorstw ciepłowniczych – wg stanu na dzień 31 grudnia 2016 r.), które obejmują około 85% ogólnego wolumenu ilości ciepła dostarczanego z systemów ciepłowniczych w Polsce, tylko ok. 20% spełnia kryterium efektywnego energetycznie systemu ciepłowniczego lub chłodniczego.

Należy również zwrócić uwagę, że systemy ciepłownicze, które znajdują się w grupie spełniających kryterium efektywnego energetycznie systemu ciepłowniczego lub chłodniczego, to systemy dostarczające ciepło odbiorcom w największych miastach Polski.

Mając powyższe na uwadze, należy zauważyć, iż niezbędne jest podjęcie działań długoterminowych, których celem będzie eliminacja systemów nieefektywnych poprzez inwestycje m.in. w jednostki odnawialnych źródeł energii oraz jednostki kogeneracji

(w tym również wykorzystujące odnawialne źródła energii). Dodatkowo, koncentracja wsparcia głównie na jednostkach o mocy do 50 MW oraz ułatwienia proceduralne dla instalacji do 1 MW przyczynią się do rozwoju efektywnych energetycznie systemów ciepłowniczych na terenie mniejszych aglomeracji miejskich.

Koniec obecnego systemu wsparcia dla wysokosprawnej kogeneracji

Obecnie funkcjonującym instrumentem, służącym do zapewnienia realizacji celu w zakresie produkcji energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, jest system wsparcia operacyjnego oparty o system świadectw pochodzenia. Poziom wsparcia uzależniony jest od wielkości produkcji. System ten na podstawie pierwotnych przepisów funkcjonował w latach 2007–2012. Poprzez nowelizację ustawy – Prawo energetyczne uchwaloną w 2014 roku przywrócono oraz przedłużono funkcjonowanie tego systemu do końca 2018 roku. Po tej dacie obecny system wygaśnie.

Okres eksploatacji istniejących jednostek kogeneracyjnych (jak również horyzont planowania nowych inwestycji) jest jednak znacznie dłuższy niż przewidywany okres wsparcia. Brak kierunkowych regulacji, związany m.in. z brakiem przedłużenia systemu wsparcia na 2013 rok oraz krótki okres kontynuacji systemu wsparcia (jedynie do roku 2018) powoduje ograniczony rozwój nowych źródeł oraz trudności z osiągnięciem rentowności na uzasadnionym poziomie w przypadku istniejących jednostek wytwórczych.

Dla zapewnienia stabilności wsparcia oraz długofalowego planowania działań inwestycyjnych w obszarze wysokosprawnej kogeneracji niezbędne jest podjęcie środków zapewniających gwarancję niezmienności wsparcia w okresie niezbędnym do zwrotu poniesionych przez inwestorów nakładów inwestycyjnych. Proponowany okres na jaki zostanie udzielone wsparcie – 15 lat, wydaje się być optymalnym i wystarczającym z punktu widzenia inwestorów. Wskazany okres wsparcia jest również spójny z analogicznymi rozwiązaniami przyjętymi w obszarze mechanizmów wsparcia dla odnawialnych źródeł energii. Zapewnienie impulsu inwestycyjnego jest jednym z kluczowych zadań nowego mechanizmu wsparcia, który, z uwagi na ograniczony okres funkcjonowania dotychczasowego mechanizmu był ograniczony.

Jednocześnie większe zróżnicowanie poziomów wsparcia względem dotychczasowych rozwiązań (3 kategorie jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 91 ust. 1 pkt 1, 1a i 2 ustawy – Prawo energetyczne) przyczyni się do efektywniejszej alokacji środków

dostępnych w ramach nowego mechanizmu oraz do umożliwienia konkurencji o wsparcie jednostek o porównywalnych parametrach ekonomicznych.

Podsumowanie

Analiza ww. obszarów dowodzi potrzeby opracowania nowego systemu wsparcia dla jednostek kogeneracji, który zastąpi dotychczas istniejący mechanizm bazujący na formule świadectw pochodzenia (zakończenie funkcjonowania systemu z końcem 2018 r. – możliwość objęcia wytworzonej energii świadectwami pochodzenia). Celem zaproponowanych rozwiązań jest ograniczenie niekorzystnych zjawisk środowiskowych przy jednoczesnym zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw ciepła i energii elektrycznej, a także poprawa efektywności wykorzystania nośników energii poprzez rozwój wysokosprawnej kogeneracji. Promowanie energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji poprzez zaproponowany w niniejszej ustawie mechanizm wsparcia przyczyni się do realizacji założonych celów w sposób efektywny ekonomicznie (skuteczna alokacja środków w niezbędnej wielkości do rozwoju tego typu jednostek).

B. Przyjęty model wsparcia

I. Założenia dla nowych jednostek kogeneracji (stymulowanie inwestycji)

1. Pojęcie nowej instalacji/jednostki kogeneracyjnej

Nową jednostkę kogeneracji zdefiniowano jako jednostkę, w trakcie budowy której zainstalowano wyłącznie urządzenia wyprodukowane w okresie 60 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej jednostce, a wytworzenie pierwszej energii elektrycznej, w przypadku jednostki o mocy zainstalowanej nie mniejszej niż 50 MW nastąpiło nie wcześniej niż w dniu 1 stycznia 2019 roku lub, w przypadku jednostki o mocy zainstalowanej nie mniejszej niż 1 MW i mniejszej niż 50 MW, wytworzenie pierwszej energii elektrycznej w jednostce nastąpiło nie wcześniej niż po dniu rozstrzygnięcia aukcji.

2. Nowy system wsparcia dla jednostek nowych i znacznie zmodernizowanych o mocy zainstalowanej elektrycznej 1–50 MW opierać się będzie o aukcje w formule „pay as bid”

System aukcyjny jest zgodny z wewnętrznym rynkiem energii oraz zgodnie z zasadami udzielania pomocy publicznej obowiązującymi od 1 lipca 2014 roku w Unii Europejskiej, według których od 1 stycznia 2017 roku pomoc przyznaje się w drodze procedury

przetargowej zgodnej z zasadami konkurencji na podstawie jasnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych kryteriów.

Powyższe oznacza, iż w odniesieniu do nowych i znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji system aukcyjny jest najbardziej odpowiednim mechanizmem wsparcia.

System aukcyjny spełnia oczekiwania zmierzające do minimalizacji kosztów wsparcia rozwoju kogeneracji przenoszonych na odbiorców końcowych, dzięki wprowadzeniu mechanizmów wymuszających konkurencję. Ponadto, formuła przetargowa premiuje technologie i lokalizacje, gdzie wytwarzanie energii elektrycznej w kogeneracji jest najbardziej efektywne ekonomicznie.

W przypadku nowych inwestycji istotne jest wprowadzenie efektu zachęty dla inwestorów przy zachowaniu konkurencyjności mechanizmu alokacji środków systemu wsparcia. W proponowanym mechanizmie aukcyjnym każdy z inwestorów przedstawiać będzie jedną ofertę w ramach aukcji. Wygrywają oferty o najniższych cenach ofertowych (jednostkowy poziom premii za wytworzenie energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji). Wprowadzenie aukcji rozliczanych według ceny ofertowej („pay as bid”) promuje wyłącznie najbardziej efektywne technologie oraz lokalizacje, przy jednoczesnej minimalizacji kosztów funkcjonowania systemu.

Z proceduralnego punktu widzenia aukcje będą ogłaszane, przeprowadzane i rozstrzygane analogicznie, jak w przypadku systemu wsparcia dla odnawialnych źródeł energii, tj. przez Prezesa URE. Niemniej jednak z uwagi na specyfikę rozwiązań w odniesieniu do jednostek kogeneracji proponuje się następujące modyfikacje:

- aukcje prowadzone będą w formie elektronicznej (przy udziale Internetowej Platformy Aukcyjnej) lub w postaci tradycyjnej (papierowej) z uwagi na dużo mniejszą podaż projektów spodziewanych w ramach systemu wsparcia dla jednostek kogeneracji w porównaniu do systemu wsparcia odnawialnych źródeł energii (ograniczenie kosztów tworzenia aplikacji elektronicznej),
- wskazany zostanie minimalny i maksymalny czas przeprowadzenia sesji aukcji (od 3 do 10 dni roboczych), co pozwoli na właściwe przygotowanie dokumentacji na potrzeby zgłoszenia oferty w ramach aukcji,
- wartość zabezpieczenia zostanie ustalona na poziomie 30 zł/kW mocy zainstalowanej elektrycznej dla wszystkich typów jednostek kogeneracji,

- ostatecznym terminem na modyfikację oferty będzie dzień poprzedzający dzień zakończenia sesji aukcji, natomiast wycofanie oferty może nastąpić maksymalnie do godziny przed zamknięciem terminu sesji aukcji,
- inwestorzy będą mieć maksymalnie 48 miesięcy na wybudowanie jednostki kogeneracji opalanej paliwem gazowym, a 60 miesięcy dla pozostałych jednostek kogeneracji,
- Prezes URE poinformuje Ministra Energii o wyniku aukcji w terminie 14 dni od dnia zakończenia aukcji (wydłużenie terminu z uwagi na rezygnację z elektronicznego charakteru aukcji).

Do udziału w aukcji zostaną dopuszczone również jednostki kogeneracji, w których energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy po dniu 31 grudnia 2018 r., a przed dniem rozstrzygnięcia aukcji. Ww. jednostka będzie mogła otrzymać z terminem ważności do 31 grudnia 2020 roku dopuszczenie do udziału w aukcji, a także będzie mogła do dnia 31 grudnia 2020 roku, po uzyskaniu lub zmianie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej albo uzyskaniu lub zmianie wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, wytworzyć i sprzedawać energię elektryczną wytworzoną w tej jednostce kogeneracji.

3. Zachowanie konkurencyjności aukcji

Dla zapewnienia, że procedura aukcyjna zachowa charakter konkurencyjny, wszystkie jednostki kogeneracji będą rywalizowały ze sobą w ramach jednego koszyka. Ponadto, wprowadzone zostaną mechanizmy, których celem będzie odrzucenie 20% ofert aukcyjnych w sytuacji, gdy podaż projektów nie będzie większa niż dostępna w ramach aukcji pula energii elektrycznej (wolumen zgłoszony w ramach aukcji będzie mniejszy niż planowany do zakupu).

Dzięki przedmiotowemu działaniu ograniczona zostanie możliwość osiągnięcia nadmiernych korzyści finansowych w sytuacji braku odpowiedniej liczby projektów biorących udział w danej aukcji.

4. Wsparcie udzielane na 15 lat

Dla zapewnienia stabilności wsparcia oraz długofalowego planowania działań inwestycyjnych w obszarze wysokosprawnej kogeneracji niezbędne jest podjęcie środków zapewniających gwarancję niezmienności wsparcia w okresie niezbędnym do

zwrotu poniesionych przez inwestorów nakładów inwestycyjnych. Proponowany okres na jaki zostanie udzielone wsparcie – 15 lat, wydaje się być optymalnym i wystarczającym z punktu widzenia inwestorów. Wskazany okres wsparcia jest również spójny z analogicznymi rozwiązaniami przyjętymi w obszarze mechanizmów wsparcia dla odnawialnych źródeł energii.

5. Przedmiotem aukcji będzie premia do wytworzonej energii elektrycznej

Proponowany mechanizm gwarantować będzie inwestorom, którzy wygrali w aukcji, stały strumień przychodów ustalony w postaci premii do ceny energii elektrycznej.

6. Aukcje poprzedzać będzie proces prekwalfikacji

Proces prekwalfikacji (dopuszczenia do aukcji) jest kluczowym elementem całego systemu wsparcia, umożliwiającym weryfikację zamierzeń inwestycyjnych z punktu widzenia właściwej oceny ich gotowości oraz możliwości realizacji.

W ramach procesu prekwalfikacji prowadzona będzie bieżąca weryfikacja projektów nowych jednostek kogeneracyjnych. Każdy projekt inwestycyjny jest zobligowany do przejścia procesu prekwalfikacji przed przystąpieniem do aukcji. Proces prekwalfikacji uczestników ma na celu dopuszczenie do udziału w aukcjach wyłącznie te projekty, które będą miały techniczną możliwość produkcji energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji. Pozytywne przejście procesu prekwalfikacji umożliwi inwestorowi przystąpienie do aukcji.

Proces prekwalfikacji pełni również istotną rolę informacyjną, na podstawie której może być szacowany potencjał inwestycyjny, a tym samym prawidłowo określany budżet aukcyjny.

Prekwalfikacja prowadzona będzie przez Prezesa URE na wniosek inwestora/podmiotu działającego w imieniu inwestora planowanej jednostki kogeneracji i dotyczyć będzie możliwości wzięcia udziału w systemie aukcyjnym oraz zakwalifikowania danej jednostki kogeneracji do odpowiedniego rodzaju, warunkującego możliwą do zastosowania w odniesieniu do niej wartość referencyjną określającą maksymalną wysokość premii możliwej do zaoferowania.

Należy podkreślić, że do aukcji będzie mógł zostać dopuszczony jedynie wytwórca, którego jednostka kogeneracji spełni jednostkowy wskaźnik emisji dwutlenku węgla na poziomie nie wyższym niż 450 kg na 1 MWh wytwarzanej energii.

Inwestor/podmiot działający w imieniu inwestora składać będzie wniosek o dopuszczenie do udziału w systemie aukcyjnym wraz z:

- dokumentem potwierdzającym możliwość przyłączenia danej jednostki do sieci elektroenergetycznej:
 - warunki przyłączenia jednostki kogeneracji do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej albo
 - umowę o przyłączenie jednostki kogeneracji do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej;
- dokumentem potwierdzającym możliwość przyłączenia danej jednostki do publicznej sieci ciepłowniczej:
 - warunki przyłączenia jednostki kogeneracji do sieci ciepłowniczej albo
 - umowę o przyłączenie jednostki kogeneracji do sieci ciepłowniczej;
- schematem jednostki kogeneracji wraz z określeniem granicy bilansowej;
- ostatecznym pozwoleniem na budowę wydanym dla projektowanej jednostki kogeneracji lub planowanej znacznej modernizacji jednostki kogeneracji, jeżeli jest ono wymagane na podstawie przepisów ustawy – Prawo budowlane;
- harmonogramem rzeczowo-finansowym realizacji budowy lub znacznej modernizacji jednostki kogeneracji;

Dodatkowo, w przypadku projektowanej jednostki kogeneracji, która miałaby być opalana paliwem stałym, niezbędne będzie przedłożenie w ramach procesu prekwalifikacji opinii sporządzonej przez akredytowaną jednostkę, która potwierdzi:

- brak możliwości zasilania tej jednostki paliwami gazowymi ze względu na techniczne lub ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci gazowej, na podstawie przedstawionej odmowy przez operatora sieci dystrybucyjnej gazowej wydania warunków przyłączenia do sieci oraz
- brak technicznego lub ekonomicznego uzasadnienia do zasilania tej jednostki wyłącznie biomasą, o której mowa w art. 2 pkt 3 ustawy o odnawialnych źródłach energii, na podstawie analizy o której mowa w art. 10a ust. 1 lub 10b ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne oraz
- prognozowany poziom cen ciepła w publicznej sieci ciepłowniczej zasilanej bądź planowanej do zasilenia przez tę jednostkę kogeneracji w danym roku kalendarzowym nie będzie wyższy od średniej ceny ciepła z innych źródeł zasilających tę sieć

ciepłowniczą, albo w przypadku nowych systemów ciepłowniczych, możliwość oferowania w planowanej lokalizacji przez tę jednostkę kogeneracji w danym roku kalendarzowym ciepła po cenie nie wyższej od iloczynu średniej ceny sprzedaży ciepła, o której mowa w art. 23 pkt 18 lit. c tiret 1 ustawy – Prawo energetyczne oraz wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w art. 47 ust. 2f tej ustawy.

Na podstawie ww. wniosku Prezes URE wydawać będzie zaświadczenie o możliwości udziału w aukcji.

W przypadku wydania przez Prezesa URE decyzji odmownej, będzie istnieć możliwość odwołania lub zażalenia do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów.

7. Aukcje przeprowadzane będą w obrębie jednego koszyka

Proponuje się, aby wszystkie jednostki, które zostaną dopuszczone przez Prezesa URE do aukcji, rywalizowały ze sobą w ramach jednego koszyka, natomiast dla poszczególnych rodzajów jednostek kogeneracji, tzn. opalanych różnymi paliwami, tj.

- paliwem gazowym,
- paliwem stałym,
- biomasą,
- pozostałymi,

ustalone zostaną wartości referencyjne, tj. maksymalne wysokości premii kogeneracyjnej, które uczestnicy aukcji będą mogli zaoferować w odniesieniu do energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji wytworzonej w danej jednostki kogeneracji, aby ich oferta nie została odrzucona. Celem ustalania wartości referencyjnych dla poszczególnych jednostek kogeneracji jest chęć uniknięcia nadmiernego wsparcia w sytuacji ograniczonej puli projektów startujących w ramach aukcji. Dodatkowo, w odniesieniu do znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji, aby umożliwić dostosowanie wysokości oferty do poniesionych nakładów inwestycyjnych na znaczną modernizację, ustalone będą odrębne wartości referencyjne dla tego typu jednostek, biorąc pod uwagę wartość udziału procentowego poniesionych kosztów inwestycyjnych znacznej modernizacji do wartości kosztów poniesionych dla nowej porównywalnej jednostki kogeneracji oraz rodzaj paliwa, którym opalana jest dana jednostka. Poziom wartości referencyjnych ustalać będzie corocznie minister właściwy do spraw energii w stosownym rozporządzeniu, biorąc pod uwagę istotne parametry techniczne i

ekonomiczne funkcjonowania jednostek kogeneracji. Koszty operacyjne oraz dodatkowe koszty inwestycyjne ponoszone w okresie eksploatacji, w którym jednostka kogeneracji podlega mechanizmom i instrumentom wsparcia.

W odniesieniu do jednostek kogeneracyjnych, w których występuje współpalanie różnych rodzajów paliw, wartość referencyjna wynikać będzie z określenia największego udziału rodzaju paliwa.

Z udziału w aukcji wyłączone zostaną jednostki o mocy mniejszej niż 1 MW (dla których przewidziano mechanizm, o którym mowa w pkt II) oraz jednostki o mocy nie mniejszej niż 50 MW.

Udział w aukcjach jednostek o mocy nie mniejszej niż 50 MW, ze względu na korzyści skali odnoszone przez te jednostki, mógłby istotnie zaburzać wyniki aukcji, prowadząc do nadwsparcia dla tych jednostek. Nie jest również możliwe wyodrębnienie osobnego koszyka (przedziału mocowego) dla dużych jednostek, ponieważ ze względu na ograniczoną liczbę inwestycji w instalacje o mocy nie mniejszej niż 50 MW nie udałoby się zapewnić konkurencji w takim koszyku.

8. Budżet aukcyjny ustalany będzie przez Ministra Energii w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia aukcji

W celu zwiększenia elastyczności w zarządzaniu rozwojem instalacji wysokosprawnej kogeneracji proponuje się, aby podmiotem odpowiedzialnym za kształtowanie budżetu aukcyjnego był minister właściwy do spraw energii. Coroczne określanie budżetu aukcyjnego na kolejny rok w drodze rozporządzenia umożliwi właściwą kontrolę nad niezbędnymi inwestycjami w sektorze wysokosprawnej kogeneracji z punktu widzenia bezpieczeństwa energetycznego oraz potrzeb społecznych. Jednocześnie proces konsultacji społecznych corocznych rozporządzeń będzie właściwym momentem do dyskusji z partnerami społecznymi, co do potrzeb inwestycyjnych oraz gotowości realizacji inwestycji w zdefiniowanym punkcie czasu.

9. Minister Energii określać będzie (niewiążąco) 2-letnią perspektywę budżetu aukcyjnego

Coroczne określanie budżetu aukcyjnego jest elastycznym narzędziem z punktu widzenia właściwego reagowania na zmieniające się uwarunkowania zewnętrzne. Niemniej jednak z punktu widzenia inwestorów dłuższa perspektywa czasowa w definiowaniu

zapotrzebowania na nowe inwestycje jest niezbędna dla przygotowania odpowiednich projektów inwestycyjnych oraz zapewnienia im finansowania. Mając powyższe na uwadze, proponuje się, aby minister właściwy do spraw energii corocznie w terminie do 31 grudnia określał (w sposób niewiążący) na stronie internetowej urzędu perspektywę budżetu aukcyjnego na okres dwóch następujących po sobie lat kalendarzowych, licząc od drugiego roku następującego po roku publikacji prognozy. Powyższe działanie pokaże inwestorom perspektywę działań w kolejnych latach, która jest niezbędna dla określenia, czy planowana za 2–3 lata inwestycja będzie miała szansę na partycypację w aukcyjnym systemie wsparcia dla jednostek kogeneracji.

Tworzenie długofalowej perspektywy w planowaniu wysokości środków finansowych dostępnych w ramach systemu wsparcia dostrzegalne jest również na poziomie tworzenia przepisów unijnych. W ramach tzw. „Pakietu zimowego”, w odniesieniu do odnawialnych źródeł energii, pojawiły się propozycje legislacyjne, aby na etapie tworzenia systemów wsparcia gwarantować długoterminową pewność, co do wysokości przyszłego zaangażowania finansowego.

10. Do systemu wsparcia dopuszczone zostaną instalacje z innych państw członkowskich UE

Dla zapewnienia otwartości systemu wsparcia dla jednostek kogeneracji z innych państw członkowskich UE proponuje się dopuścić jednostki z innych państw do udziału w systemie wsparcia, co będzie uzależnione od spełnienia wskazanych w ustawie warunków tj. np. brak otrzymywania dla tej samej jednostki energii elektrycznej w ramach mechanizmu wsparcia funkcjonującego poza terytorium RP.

11. Mechanizm wsparcia będzie zapewniał, żeby na żadnym etapie funkcjonowania systemu nie doszło do zjawiska nadwsparcia

Działanie systemu wsparcia powinno eliminować nadwsparcie, tak aby zapewnić efektywność ekonomiczną mechanizmu oraz ograniczyć zbędne w nim koszty. Przejrzyste reguły zapobiegające występowaniu nadwsparcia są również elementem zapewniającym społeczną akceptowalność systemu.

Nowy system aukcyjny będzie zawierał m.in. mechanizmy, które zobowiążą do odliczania od pomocy operacyjnej wszelkiej wcześniej uzyskanej pomocy inwestycyjnej, w związku z realizacją inwestycji w dawną jednostkę kogeneracji. Przyjęcie tego mechanizmu pozwala również na zapewnienie konkurencyjności procesu poprzez

eliminacje przewagi konkurencyjnej instalacji otrzymujących pomoc inwestycyjną, co przekłada się na niższe koszty kapitałowe. Obniżenie poziomu wypłaty premii do energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji z tytułu uzyskanej pomocy inwestycyjnej, powoduje, że operator danej instalacji musi ofertować na takich samych zasadach jak operatorzy instalacji, które takiej pomocy nie otrzymały.

Zasady w tym zakresie opierać się będą na rozwiązaniach zastosowanych w mechanizmie wsparcia dla odnawialnych źródeł energii.

12. System wsparcia uwzględniac będzie monitorowanie procesu inwestycyjnego po wygraniu w aukcji, tak aby na bieżąco posiadać informację o ewentualnym zagrożeniu niezrealizowania inwestycji

W celu ograniczenia zagrożenia niezrealizowania inwestycji przez podmiot, który wygrał aukcję, proponuje się wprowadzenie monitoringu, który zapewni bieżący nadzór nad realizowanymi zadaniami inwestycyjnymi. Monitoring będzie również zapewniał informacje w zakresie stopnia realizacji prac inwestycyjnych, co będzie miało wpływ na możliwość oszacowania tempa oddawania instalacji do użytkowania, co jest niezmiernie istotne z punktu widzenia zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego państwa.

13. System wsparcia uwzględniac będzie monitorowanie i rozliczanie wytwarzania energii po zrealizowaniu inwestycji w celu zapewnienia właściwej walidacji rozwoju wysokosprawnej kogeneracji w Polsce

System wsparcia zakładać będzie weryfikację zgłoszonej w aukcji produkcji energii elektrycznej w jednostce kogeneracji po zrealizowaniu inwestycji, aż do zakończenia 15-letniego okresu wsparcia. Celem przedmiotowej weryfikacji jest z jednej strony umożliwienie walidacji przyjętych rozwiązań w kontekście rzeczywistego rozwoju ww. jednostek w Polsce, z drugiej zaś konieczność rozliczenia złożonych w ramach zwycięskich aukcji ofert.

II. Założenia dla jednostek kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 1 MW

Dla najmniejszych jednostek kogeneracji (o mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 1 MW) proponuje się wprowadzenie odrębnego mechanizmu polegającego na zagwarantowaniu stałej premii do ceny energii elektrycznej (feed in premium), o z góry określonej wartości (z rozróżnieniem na rodzaj paliwa – wg podziału, o których mowa w

pkt I ppkt 7 oraz rodzaj jednostki – nowa/znacznie zmodernizowana jednostka kogeneracji oraz istniejąca/zmodernizowana jednostka kogeneracji). Powyższe działanie umożliwi rozwój najmniejszych instalacji poprzez zapewnienie wystarczających środków finansowych na ich funkcjonowanie, przy jednoczesnej eliminacji barier administracyjnych związanych z partycypacją w systemie wsparcia.

Tego typu rozwiązanie pozwoli na rozwój instalacji wysokosprawnej kogeneracji szczególnie w sektorze małych i średnich przedsiębiorstw, a także w sektorze komunalnym (pozwoli na wykorzystanie instalacji wysokosprawnej kogeneracji na obszarach niewielkich aglomeracji lub osiedli, a także na potrzeby budynków użyteczności publicznej, gdzie nie ma sieci ciepłowniczej lub jej doprowadzenie jest ekonomicznie nieuzasadnione). Małe jednostki kogeneracji mogą też stanowić istotny wkład w rozwój koncepcji klastrów energii na obszarach wiejskich.

Promowanie tego typu jednostek wpisuje się w rozwój koncepcji klastrów energii, co powinno przyczynić się do bardziej efektywnego wykorzystywania lokalnie dostępnego potencjału surowcowego, a także powinno przyczyniać się do poprawy zarządzania podażą i popytem na energię elektryczną i ciepło na poziomie lokalnym.

Minister właściwy do spraw energii będzie corocznie określać wolumen energii z nowych oraz znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 1 MW, które w danym roku mogą zostać objęte systemem wsparcia. W przypadku istniejących jednostek uprawnienia do premii nastąpi jednorazowo po zakończeniu obecnie obowiązującego systemu wsparcia opartego na świadectwach pochodzenia z kogeneracji.

Ustalona premia będzie należna przez:

- okres pozostały do upływu 15-letniego okresu wsparcia, uwzględniając czas korzystania przez jednostkę z systemu świadectw pochodzenia (dla istniejących małych jednostek kogeneracji),
- okres 5, 6 lub 7 lat (dla zmodernizowanych małych jednostek kogeneracji),
- okres 15 lat (dla nowych małych jednostek kogeneracji oraz znacznie zmodernizowanych małych jednostek kogeneracji).

Maksymalną moc zainstalowaną elektryczną nowych małych jednostek kogeneracji lub znacznie zmodernizowanych małych jednostek kogeneracji, dla których istnieje możliwość uzyskania w danym roku premii gwarantowanej, a także jednostkowa

wysokość premii gwarantowanej dla małych jednostek kogeneracji, z podziałem na paliwa, o którym mowa w pkt I ppkt 7, odrębnie dla nowych i znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji oraz istniejących i zmodernizowanych jednostek kogeneracji), jest corocznie ustalana przez Ministra Energii i publikowana w stosownym rozporządzeniu.

III. Założenia dla istniejących i zmodernizowanych jednostek kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej 1–50 MW (utrzymanie istniejących zasobów)

1. System wsparcia oparty będzie o formułę premii dopłacanej do ceny energii elektrycznej

Wszystkie istniejące instalacje będą dopuszczone do wsparcia, które odpowiadało będzie luce finansowej pomiędzy kosztami wytwarzania energii elektrycznej w jednostkach wysokosprawnej kogeneracji, a rynkową ceną energii. Powyższe rozwiązanie w odróżnieniu od zaproponowanego modelu aukcyjnego dla nowych instalacji lepiej odpowiada potrzebom istniejących instalacji, które dla utrzymania produkcji energii elektrycznej na dotychczasowym poziomie wymagają stosownego wsparcia – wyeliminowane zostaje ryzyko, że istniejąca jednostka nie wygra aukcji, a tym samym nie będzie mogła utrzymać dotychczasowej produkcji.

Jako istniejąca jednostka wysokosprawnej kogeneracji rozumiana będzie instalacja, w której wytworzenie pierwszej energii elektrycznej nastąpiło przed dniem 1 stycznia 2019 roku i zostało potwierdzone wydanym świadectwem pochodzenia z kogeneracji.

2. Przedmiotem wsparcia będzie premia do wytworzonej energii elektrycznej

Proponowany mechanizm gwarantuje operatorom istniejących instalacji stały strumień przychodów ustalony w postaci premii do ceny energii elektrycznej. Premia przyznawana dla każdej MWh wytworzonej energii elektrycznej w jednostkach wysokosprawnej kogeneracji wydaje się być optymalnym rozwiązaniem dla istniejących instalacji.

3. Wysokość premii referencyjnej ustalana będzie corocznie przez Ministra Energii

Jednostkowa wysokość premii gwarantowanej, kierowanej do istniejących jednostek kogeneracji, określana będzie corocznie przez Ministra Energii w formie rozporządzenia. Aby zapewnić, że wysokość premii jest optymalnie dostosowana do pokrycia luki finansowej pomiędzy kosztami wytwarzania energii elektrycznej w jednostkach kogeneracji a ceną rynkową energii, wysokość premii będzie ustalana w oparciu o

rzeczywiste dane rynkowe (zakres danych branych pod uwagę przez Ministra Energii zostanie wskazany w upoważnieniu ustawowym). Premia nie będzie jednak obejmowała poniesionych nakładów inwestycyjnych, a jedynie lukę w kosztach operacyjnych.

Przyznanie uprawnienia do premii jednostkom istniejącym nastąpi jednorazowo po zakończeniu obecnie obowiązującego systemu wsparcia opartego na świadectwach pochodzenia z kogeneracji. Ustalona premia będzie należna przez okres pozostały do upływu 15-letniego okresu wsparcia, uwzględniając czas korzystania przez jednostkę z systemu świadectw pochodzenia.

Dopuszczona zostanie również możliwość uzyskania wsparcia w przypadku modernizacji jednostki kogeneracji, niemniej jednak na czas krótszy niż 15 lat. Dla jednostek modernizowanych, czyli takich, których koszt modernizacji wynosi więcej niż 25 i nie więcej niż 50% nakładów jak na nową jednostkę kogeneracji, długość okresu wsparcia wynosi 5, 6 lub 7 lat – w zależności od wielkości poniesionych nakładów jak na nową jednostkę kogeneracji (odpowiednio <25 – 33%), <33-40%)<40-50%)).

Ww. wartość nakładów na nową jednostkę kogeneracji określana będzie przez Ministra Energii w drodze rozporządzenia.

Ustalanie wysokości premii na poziomie rozporządzenia Ministra Energii zapewniać będzie transparentność oraz uczestnictwo w procesie legislacyjnym zainteresowanych partnerów społecznych.

4. Uzyskanie premii poprzedzać będzie proces prekwifikacji

Przed uzyskaniem wsparcia w postaci premii do każdej MWh wytworzonej energii elektrycznej w jednostkach kogeneracji, sprzedanej i wprowadzonej do sieci energii elektrycznej (bądź tylko wytworzonej – w przypadku istniejących i zmodernizowanych jednostek kogeneracji opalanych metanem uwalnianym i ujmowanym przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego), wszystkie instalacje będą musiały przejść proces prekwifikacji realizowany przez Prezesa URE. Prekwifikacja w odniesieniu do istniejących instalacji polegać będzie na prawidłowej kwalifikacji do odpowiedniej technologii, o której mowa w pkt 1 ppkt 7).

Prekwifikacja prowadzona będzie przez Prezesa URE na wniosek właściciela danej jednostki kogeneracji i dotyczyć będzie dostępu do udziału w systemie wsparcia

w postaci premii gwarantowanej. Właściciel jednostki/podmiot działający w imieniu właściciela składać będzie wniosek o dopuszczenie do udziału w systemie wsparcia wraz z oświadczeniem spełnienia przesłanek pozwalających na przypisanie instalacji do odpowiedniej technologii oraz oświadczeniem o wysokości dotychczas uzyskanej pomocy inwestycyjnej (składanie tego oświadczenia nie będzie dotyczyło istniejących jednostek kogeneracji oraz istniejących małych jednostek kogeneracji).

Na podstawie ww. wniosku Prezes URE wydawać będzie zaświadczenie o możliwości udziału w systemie wsparcia oraz przypisania do odpowiedniej technologii. Prezes URE może również żądać wszelkich niezbędnych dokumentów potwierdzających wartość otrzymanej pomocy inwestycyjnej lub innych warunkujących udział w systemie wsparcia.

W przypadku wydania przez Prezesa URE decyzji odmownej, przewiduje się możliwość odwołania bądź zażalenia do Sądu Okręgowego w Warszawie.

5. Istniejące jednostki kogeneracji zostaną przypisane do poszczególnych technologii, które grupować będą instalacje o porównywalnych parametrach ekonomicznych (koszty wytwarzania energii elektrycznej)

Dla właściwego dostosowania wysokości premii do rodzaju instalacji (uwzględnienie różnych kosztów wytworzenia energii w instalacjach: wykorzystujących różne rodzaje paliw, a także o różnej mocy zainstalowanej) istniejące i modernizowane jednostki kogeneracji podzielone zostaną na technologie według takiego samego podziału, jak w systemie aukcyjnym dla nowych i znacznie zmodernizowanych instalacji (pkt I ppkt 7).

Dla jednostek kogeneracyjnych, w których występuje współspalanie różnych rodzajów paliw, które występują w ramach dwóch różnych koszyków, wolumen energii wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji będzie wspierany proporcjonalnie do udziału energii chemicznej zawartej w tych paliwach.

Przygotowywana przez Ministra Energii kalkulacja wysokości premii w odniesieniu do jednostek referencyjnych będzie opierać się na danych rynkowych, a wyliczenie będzie skalkulowane, jak dla nowej instalacji.

6. Nie będzie potrzeby ustalania odrębnego budżetu – wysokość niezbędnych środków do przeniesienia w opłacie kogeneracyjnej będzie ustalana przez URE

na podstawie wysokości premii dla poszczególnych technologii oraz zdolności wytwórczych instalacji w poszczególnych technologiach

W związku z faktem, iż dopuszczone do wsparcia będą wszystkie istniejące jednostki kogeneracji, dla których występuje luka finansowa w kosztach operacyjnych, nie przewiduje się, analogicznie jak w przypadku nowych instalacji, odrębnego określania wysokości budżetu dla istniejących instalacji. Środki niezbędne do sfinansowania wsparcia dla istniejących jednostek kogeneracji będą zbierane poprzez opłatę kogeneracyjną, której wysokość będzie corocznie ustalana przez Prezesa URE na podstawie projekcji przyszłego zapotrzebowania na środki niezbędne do sfinansowania systemu (więcej informacji na temat finansowania systemu wsparcia znajduje się poniżej w części dotyczącej założeń wspólnych dla nowych i istniejących instalacji). W przepisach ustawy dotyczących kwestii ustalania opłaty kogeneracyjnej wskazany został maksymalny wolumen energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, który może podlegać wsparciu w danym roku.

IV. Wsparcie dla jednostek kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej co najmniej 50 MW

Ze względu na fakt, że udział jednostek o mocy zainstalowanej elektrycznej co najmniej 50 MW mógłby zaburzyć wyniki aukcji (z uwagi na osiągnięte korzyści skali, jednostki te mogłyby w aukcji składać oferty znacznie poniżej ofert jednostek o mniejszej mocy) oraz, że skonstruowanie dla tego rodzaju jednostek odrębnego konkurencyjnego koszyka nie jest możliwe (zbyt mała liczba spodziewanych do realizacji projektów tej skali), proponuje się wyłączyć duże jednostki z aukcji oraz objąć je systemem wsparcia w formie premii wyznaczanej indywidualnie dla każdej instalacji. Wysokość premii będzie ustalana na podstawie faktycznych paramentów i sytuacji rynkowej każdej jednostki i przez to nie większa niż faktyczne potrzeby poszczególnych jednostek.

Planuje się, że minister właściwy do spraw energii będzie określał, w drodze rozporządzenia, dla danego roku maksymalną wysokość premii kogeneracyjnej indywidualnej dla poszczególnych kategorii jednostek (w zależności od wykorzystywanej technologii i paliwa), a także – w przypadku nowych i znacznie zmodernizowanych jednostek – wolumen energii z wysokosprawnej kogeneracji wytworzonej w nowych dużych instalacjach, który będzie mógł zostać objęty wsparciem, maksymalny budżet, jaki może zostać przeznaczony na wypłatę premii.

Na tej podstawie Prezes URE rozpatrywał będzie wnioski właścicieli jednostek kogeneracji zawierające, w szczególności, niezbędne dane techniczne i ekonomiczne jednostki. Prezes URE, po weryfikacji indywidualnego wniosku, ustali kwalifikowalność jednostki do systemu wsparcia i wysokość premii przysługującą danej jednostce kogeneracji przez cały 15-letni okres wsparcia (dla jednostek istniejących okres ten uwzględnia okres uczestniczenia w systemie świadectw pochodzenia z kogeneracji).

Zakłada się, że wyznaczenie wysokości premii dla dużych jednostek istniejących następować będzie corocznie.

Wsparcie dla jednostek, których zdolność wytwórcza energii elektrycznej w kogeneracji przekracza 300 MW podlega indywidualnej notyfikacji Komisji Europejskiej i będzie mogło być udzielone dopiero po wydaniu przez Komisję decyzji uznającej to wsparcie jako dopuszczalne na gruncie unijnych przepisów o pomocy publicznej.

V. Elementy wspólne dla nowych i istniejących jednostek kogeneracji

1. Współpraca z siecią ciepłowniczą

System zakłada wspieranie wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji, przede wszystkim w tych instalacjach, które wprowadzą ciepło użytkowe wytworzone w tym samym procesie do publicznej sieci ciepłowniczej. Wprowadzenie wskazanego kryterium zrealizuje kluczowy cel mechanizmu, którym jest zmniejszenie zjawiska niskiej emisji, a w konsekwencji, poprawa jakości powietrza. Publiczna sieć ciepłownicza na potrzeby systemu wsparcia rozumiana będzie jako sieć ciepłownicza służąca do przesyłania i dystrybucji ciepła, które w ciągu roku kalendarzowego w co najmniej 50% wykorzystywane jest do ogrzewania lub chłodzenia budynków i przygotowania ciepłej wody użytkowej, do której przyłączona może zostać nieokreślona liczba odbiorców końcowych i do której jest już przyłączony co najmniej jeden odbiorca końcowy niebędący właścicielem, współwłaścicielem lub eksploatującym jednostkę kogeneracji przyłączonej i wprowadzającej ciepło do tej sieci ciepłowniczej. Warunkiem uczestnictwa w systemie wsparcia jest wprowadzanie do publicznej sieci ciepłowniczej co najmniej 70% ciepła użytkowego wytworzonego w wysokosprawnej kogeneracji, w danej jednostce kogeneracyjnej.

Powyższy warunek współpracy z publiczną siecią ciepłowniczą nie obejmie jednostek o mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 1 MW oraz istniejących

i zmodernizowanych jednostek opalanych metanem uwalnianym i ujmowanym przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego (o mocy zainstalowanej elektrycznej do 50 MW).

W przypadku jednostek kogeneracji niespełniających ww. kryterium wprowadzania do publicznej sieci ciepłowniczej co najmniej 70% ciepła użytkowego wytworzonego w wysokosprawnej kogeneracji dopuszczona zostanie możliwość wsparcia jedynie tej części energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji, która proporcjonalnie odpowiadać będzie ilości ciepła użytkowego wprowadzonego do publicznej sieci ciepłowniczej.

2. Zakres przedmiotowy systemu

System wsparcia dla jednostek kogeneracji przeznaczony będzie dla instalacji wytwarzających energię elektryczną i ciepło w oparciu o spalanie paliw kopalnych, w tym ich współspalanie w instalacjach odnawialnych źródeł energii oraz z odnawialnych źródeł energii. W przypadku instalacji odnawialnych źródeł energii spełniających jednocześnie wymogi wysokosprawnej kogeneracji, w tym instalacji korzystających bądź ubiegających się o uzyskanie wsparcia w ramach systemu świadectw pochodzenia z OZE bądź systemu aukcyjnego OZE, o których mowa w ustawie o odnawialnych źródłach energii, możliwe będzie uzyskanie wsparcia w ramach systemu wsparcia dla jednostek kogeneracji na część energii elektrycznej wytworzonej w oparciu o frakcję paliw kopalnych (w przypadku jednoczesnego wykorzystywania paliw kopalnych i odnawialnych) lub w oparciu o frakcję OZE (w odniesieniu do części energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która nie otrzymuje wynagrodzenia z tytułu udziału w systemie wsparcia dla OZE). Dodatkowo, w przypadku jednostek kogeneracji uczestniczących w rynku mocy, uzyskanie wsparcia możliwe będzie tylko dla jednostki energii elektrycznej nieobjętej obowiązkiem mocowym w wyniku aukcji mocy.

3. Finansowanie i rozliczenie systemu wsparcia

Jednym z podstawowych założeń systemu wsparcia jest efektywne pozyskanie oraz redystrybucja środków na potrzeby wsparcia produkcji energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji. Wdrożenie systemu wsparcia będzie wiązało się z przeniesieniem kosztów funkcjonowania wsparcia na wszystkich użytkowników systemu elektroenergetycznego poprzez odrębną stawkę systemową („opłatę

kogeneracyjną”) w ramach taryf operatorów systemów elektroenergetycznych (proporcjonalnie do wolumenu zużywanej energii elektrycznej).

Koszty systemu wsparcia będą alokowane na wszystkich odbiorców końcowych systemu elektroenergetycznego. Alokacja kosztów funkcjonowania systemu wpłynie na poziom zmiennych opłat przesyłowych oraz dystrybucyjnych i w konsekwencji na zmianę obciążeń odbiorców końcowych z tego tytułu.

Przychody z tytułu dodatkowych stawek będą przekazywane przez OSP oraz OSD na potrzeby zasilenia systemu wsparcia. Stawki systemowe będą ustalane i akceptowane przez Prezesa URE w oparciu o poziom kosztów funkcjonowania systemu.

Przepisy dotyczące finansowania i rozliczania systemu wsparcia zostały przygotowane w oparciu o analogiczne rozwiązania funkcjonujące w obszarze wsparcia odnawialnych źródeł energii.

Planowane jest ustalenie do końca 2019 roku opłaty kogeneracyjnej na poziomie 1,58 zł za 1 MWh.

4. Brak obowiązku zakupu energii elektrycznej wytworzonej w ramach aukcji

Mając na uwadze charakter instalacji przewidzianych do objęcia wsparciem w ramach nowego mechanizmu oraz samą jego konstrukcję, a także w związku z koniecznością wystawiania jednostek kogeneracji na działanie mechanizmów rynkowych, proponuje się, aby nie nakładać obowiązku zakupu energii elektrycznej wytworzonej w ramach nowego mechanizmu wsparcia. Powyższe oznacza, iż podmioty eksploatujące jednostki kogeneracji będą zobowiązane do sprzedaży wytwarzanej energii elektrycznej na zasadach rynkowych.

5. Wprowadzony zostanie mechanizm ulg dla podmiotów energochłonnych

W celu ograniczenia kosztów systemu wsparcia dla jednostek kogeneracji w odniesieniu do podmiotów energochłonnych, proponuje się wprowadzenie systemu ulg dla ww. podmiotów w obszarze opłaty kogeneracyjnej. Powyższe działanie, będące analogicznym rozwiązaniem, jak w przypadku systemu wsparcia dla odnawialnych źródeł energii ma na celu ograniczenie negatywnego wpływu wzrostu kosztów energii elektrycznej na podmioty, dla których koszty te stanowią istotny element wszystkich kosztów prowadzenia działalności gospodarczej.

6. System nie będzie generował zachęty do wytwarzania energii elektrycznej w sytuacji występowania cen ujemnych

Nowy mechanizm wsparcia dla jednostek kogeneracji zawiera mechanizm mający na celu zniechęcanie do generowania energii elektrycznej w sytuacji występowania ujemnych cen energii na rynku. Powyższe rozwiązanie będzie analogiczne wobec rozwiązania funkcjonującego w ramach mechanizmu wsparcia dla odnawialnych źródeł energii i będzie polegało na braku możliwości otrzymania wsparcia finansowego w ramach nowego systemu na cały wolumen energii elektrycznej wytworzony w okresie występowania ujemnych cen energii elektrycznej na rynku.

Proponuje się, aby analogicznie jak w przypadku rozwiązań dla odnawialnych źródeł energii punktem wyjścia dla uruchomienia mechanizmu ograniczenia wsparcia było utrzymywanie się ujemnych cen na rynku przez nieprzerwany okres kolejnych sześciu godzin.

7. System umożliwiać będzie równoległe korzystanie z innych form wsparcia inwestycyjnego, natomiast eliminować powinien możliwości korzystania z innych form wsparcia systemowego

Konstrukcja mechanizmu wsparcia dla jednostek kogeneracji umożliwiać będzie uczestnikom korzystanie z innych form wsparcia inwestycyjnego (dostępnego w ramach środków krajowych bądź europejskich) oraz operacyjnego. Niemniej jednak wprowadzone zostaną regulacje, które zapewnią, że wyeliminowane zostanie występowanie zjawiska nadwsparcia. Powyższe działanie umożliwi operatorom jednostek kogeneracji elastyczne korzystanie z dostępnych możliwości wsparcia, przy jednoczesnym zapewnieniu efektywności ekonomicznej wykorzystania środków publicznych.

Jednocześnie proponuje się ograniczenie możliwości równoległego korzystania ze wsparcia systemowego (operacyjnego) na tę samą jednostkę wytworzonej energii. Powyższe ułatwi przejrzystość systemu oraz przypisanie jego kosztów we właściwy sposób (realizacja założonego celu rozwoju jednostek kogeneracji). Co istotne, przewiduje się, że wysokość wsparcia udzielana w ramach planowanego mechanizmu powinna być dostosowana do pokrycia luki finansowej wynikającej z niższych cen energii elektrycznej na rynku wobec kosztów wytworzenia tej energii w jednostkach wysokosprawnej kogeneracji.

Odliczanie uzyskanej pomocy inwestycyjnej nie będzie dotyczyło istniejących jednostek kogeneracji oraz istniejących małych jednostek kogeneracji, dla których premia kalkulowana będzie w oparciu o lukę finansową w kosztach operacyjnych.

C. Charakterystyka głównych założeń obecnie obowiązującego mechanizmu wsparcia – obecny stan prawny

W 2007 r. wprowadzony został system wsparcia dla wytwórców energii elektrycznej z kogeneracji oparty na tzw. kolorowych certyfikatach, tj. na zbywalnych świadectwach pochodzenia, na które popyt generowany jest poprzez nałożenie obowiązku ich umorzenia (alternatywą jest uiszczenie opłaty zastępczej).

Zgodnie z art. 91 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne potwierdzeniem wytworzenia energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji jest świadectwo pochodzenia tej energii, zwane dalej „świadectwem pochodzenia z kogeneracji”. Świadectwo pochodzenia z kogeneracji wydaje się oddzielnie dla energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostce kogeneracji:

- 1) opalanej paliwami gazowymi lub o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej źródła poniżej 1 MW;
- 2) opalanej metanem uwalnianym i ujmowanym przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego lub gazem uzyskiwanym z przetwarzania biomasy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1344, z późn. zm.);
- 3) innej niż wymienionej w pkt 1 i 1a.

Zapotrzebowanie na świadectwa pochodzenia z kogeneracji wynika z przepisów art. 9a ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, zgodnie z którymi odbiorca przemysłowy, przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 2, w zakresie określonym w ust. 11, są obowiązani:

- 1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki świadectwo pochodzenia z kogeneracji, o którym mowa w art. 91 ust. 1, wydane dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostkach kogeneracji znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) uiścić opłatę zastępczą, w terminie określonym w ust. 15, obliczoną w sposób

określony w ust. 10.

Dodatkowo należy zauważyć, iż, zgodnie z art. 9a ust. 2 ustawy – Prawo energetyczne obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wykonują:

- 1) odbiorca przemysłowy, który w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji tego obowiązku zużył nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej oraz złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 3;
- 2) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym niebędących odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w pkt 1;
- 3) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdy w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;
- 4) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdowej izby rozrachunkowej w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych przez niego poza giełdą towarową lub rynkiem, o których mowa w pkt 3, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach tej izby przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
- 5) towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 2 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych, innych niż odbiorcy przemysłowi, o których mowa w pkt 1, na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

Jednocześnie zakres obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectwa pochodzenia z kogeneracji lub uiszczenia opłaty zastępczej określono w art. 9a ust. 11

ustawy – Prawo energetyczne na następującym poziomie:

- 1) dla jednostki kogeneracji, o której mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1, na poziomie:
 - a) 3,9% w 2014 r.,
 - b) 4,9% w 2015 r.,
 - c) 6,0% w 2016 r.,
 - d) 7,0% w 2017 r.,
 - e) 8,0% w 2018 r.;
- 2) dla jednostki kogeneracji, o której mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1a, na poziomie:
 - a) 1,1% w 2014 r.,
 - b) 1,3% w 2015 r.,
 - c) 1,5% w 2016 r.,
 - d) 1,8% w 2017 r.,
 - e) 2,3% w 2018 r.;
- 3) dla jednostki kogeneracji, o której mowa w art. 9l ust. 1 pkt 2, na poziomie 23,2% w każdym roku, począwszy od 2014 r. do 2018 r.

Świadectwo pochodzenia z kogeneracji wydaje Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji, złożony za pośrednictwem operatora systemu elektroenergetycznego, na którego obszarze działania znajduje się jednostka kogeneracji określona we wniosku, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku (art. 9l ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne).

Na podstawie art. 9m ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia z kogeneracji są zbywalne i stanowią towar giełdowy, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych.

Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia z kogeneracji powstają z chwilą zapisania świadectwa po raz pierwszy na koncie ewidencyjnym w rejestrze świadectw pochodzenia z kogeneracji (art. 9m ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne), natomiast wygasają z chwilą jego umorzenia (art. 9m ust. 10 ustawy – Prawo energetyczne).

Co istotne, świadectwo pochodzenia z kogeneracji umorzone przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki do dnia 30 czerwca danego roku kalendarzowego, wydane dla

energii elektrycznej wytworzonej w jednostce kogeneracji w poprzednim roku kalendarzowym, jest uwzględniane przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w art. 9a ust. 1, w poprzednim roku kalendarzowym (art. 9m ust. 14 ustawy – Prawo energetyczne).

D. Uzasadnienie szczegółowe

Rozdział 1 – Przepisy ogólne – art. 1–2

1. Przedmiot ustawy – art. 1

Ustawa reguluje zasady udzielania wsparcia energii elektrycznej wytwarzanej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji oraz wydawania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji.

Obecnie mechanizmem wspierającym wytwarzanie energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji jest system wsparcia operacyjnego oparty o świadectwa pochodzenia (został on uregulowany w art. 9a, 9l oraz 9m ustawy – Prawo energetyczne). Niemniej jednak, w związku z czasowym ograniczeniem jego działania (31 grudnia 2018 r.), dla dalszego rozwoju wysokosprawnej kogeneracji niezbędne jest stworzenie nowego mechanizmu, który gwarantował będzie inwestorom możliwość realizacji budowy nowych jednostek kogeneracji lub działań związanych z modernizacją już istniejących.

Ponadto, ustawa określa zasady wydawania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji oraz prowadzenia rejestru tych gwarancji pochodzenia. Dotychczas obszar gwarancji pochodzenia uregulowany był w przepisach ustawy – Prawo energetyczne (art. 9y–9zb), niemniej jednak biorąc pod uwagę rolę gwarancji pochodzenia, którą jest informowanie odbiorcy końcowego, że określona w tym dokumencie ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej została wytworzona w wysokosprawnej kogeneracji, projektodawca uznał, że jest to jeden z elementów (niefinansowych) wspierających rozwój wysokosprawnej kogeneracji.

2. Definicje – art. 2

1) Pojęcia zaczerpnięte z innych ustaw (pkt 1–5, 7, 10, 16–22, 30, 31, 33, 34, 36–40)

Ustawa w niezbędnym zakresie posługuje się pojęciami zaczerpniętymi z ustawy – Prawo energetyczne (w odniesieniu do pkt 2–5, 10, 16, 17, 20–22, 30, 31, 33, 34, 36 i 37), ustawy o odnawialnych źródłach energii (pkt 1, 7, 18, 39–40), ustawy o efektywności

energetycznej (pkt 38) oraz ustawy o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy energii elektrycznej (pkt 19).

2) Pojęcie jednostki kogeneracji (pkt 10, 11, 14, 15, 43, 44, 46 i 47)

Chociaż samo pojęcie jednostki kogeneracji zostało zaczerpnięte z ustawy – Prawo energetyczne, niemniej jednak projektodawca zdecydował się na wprowadzeniu dodatkowych definicji uszczegółowiających, które zostały wykorzystane przy określaniu mechanizmów wsparcia w odniesieniu do poszczególnych typów jednostek kogeneracji. Wyróżniono następujące typy jednostek:

- a) mała jednostka kogeneracji – dla wydzielenia najmniejszych jednostek kogeneracji (o mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 1 MW), dla których wprowadzono odrębne zasady wsparcia,
- b) istniejąca jednostka kogeneracji i nowa jednostka kogeneracji – dla rozróżnienia jednostek, które mogą korzystać z różnych mechanizmów wsparcia. W tym obszarze punktem granicznym jest data wytworzenia pierwszej energii elektrycznej (w zależności od wielkości jednostki i dedykowanej dla niej formy wsparcia – przed lub po ogłoszeniu wyników aukcji, lub przed lub po 1 stycznia 2019 r.). Dodatkowo, w przypadku nowej jednostki kogeneracji wymogiem jest, aby w trakcie budowy zostały zainstalowane wyłącznie urządzenia wyprodukowane nie później niż w terminie 60 miesięcy, przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej jednostce,
- c) istniejąca mała jednostka kogeneracji i nowa mała jednostka kogeneracji – dla rozróżnienia analogicznego, jak w przypadku jednostek, o których mowa w lit. b, niemniej jednak w odniesieniu do małych jednostek kogeneracji,
- d) zmodernizowana jednostka kogeneracji i znacznie zmodernizowana jednostka kogeneracji – rozróżnienia jednostek, które mogą korzystać z różnych mechanizmów wsparcia oraz w różnym wymiarze czasowym. W tym obszarze rozróżnieniem jest stopień poniesionych nakładów inwestycyjnych,
- e) zmodernizowana mała jednostka kogeneracji i znacznie zmodernizowana mała jednostka kogeneracji – dla rozróżnienia analogicznego, jak w przypadku jednostek, o których mowa w lit. d, niemniej jednak w odniesieniu do małych jednostek kogeneracji.

3) Pojęcie modernizacji i znacznej modernizacji (pkt 13, 45)

Wprowadzone pojęcia modernizacji i znacznej modernizacji mają wskazać zakres przedsięwzięć skutkujący przypisaniem jednostki kogeneracji jako zmodernizowanej lub znacznie zmodernizowanej, co będzie miało wpływ na możliwość ubiegania się o wsparcie w ramach właściwego instrumentu. Elementami niezbędnymi do zakwalifikowania podejmowanych czynności, jako modernizacji lub znacznej modernizacji są:

- a) odtworzenie stanu pierwotnego lub zmiana parametrów użytkowych lub technicznych jednostki kogeneracji,
- b) wykorzystanie urządzeń wyprodukowanych nie później niż w terminie 60 miesięcy, przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w zmodernizowanej jednostce kogeneracji,
- c) poniesienie kosztów inwestycyjnych nie mniejszych niż 25%, ale nie większych niż 50% (w przypadku modernizacji) lub powyżej 50% (w przypadku znacznej modernizacji), jak na nową porównywalną jednostkę kogeneracji,
- d) podjęcie decyzji inwestycyjnej nie wcześniej niż 1 stycznia 2019 r.

4) Pojęcie paliw gazowych i stałych (pkt 23 i 24)

Wprowadzenie przedmiotowych pojęć ma na celu rozróżnienie typów jednostek kogeneracji, które w przypadku wykorzystywania różnych paliw mają różne koszty operacyjne, a tym samym wymagają innego poziomu wsparcia.

Dodatkowo, w odniesieniu do definicji paliw gazowych należy zauważyć, iż zostało ono zawężone wobec definicji paliw gazowych określonych w ustawie – Prawo energetyczne poprzez wyłączenie gazów z procesów zgazowania paliw stałych, gazów systemowych, gazów z odmetanowania kopalń, gazów koksowniczych, innych gazów odpadowych z procesów technologicznych, z uwagi na różne koszty tych paliw.

5) Pojęcia premii gwarantowanej, premii gwarantowanej indywidualnej, premii kogeneracyjnej i premii kogeneracyjnej indywidualnej (pkt 26–29)

Wprowadzenie definicji ww. premii ma na celu zwiększenie przejrzystości nowego systemu wsparcia. Odmienne zdefiniowanie rodzaju wsparcia w zależności od wielkości jednostki kogeneracji, rodzaju paliwa przez nią wykorzystywanego czy też struktury wiekowej, pozwala na lepsze usystematyzowanie przepisów niniejszej ustawy, a tym samym poprawia jej czytelność.

6) Sieć ciepłownicza i publiczna sieć ciepłownicza (pkt 32 i 35)

Konieczność wprowadzenia ww. definicji wynika z faktu, iż kluczowym elementem mechanizmu wsparcia określonego niniejszą ustawą jest wprowadzenie do publicznej sieci ciepłowniczej określonego udziału ciepła użytkowego w kogeneracji.

7) Pojęcie wytwórcy (pkt 42)

W związku z faktem, iż to wytwórca energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji jest podmiotem otrzymującym wsparcie, właściwe jego zdefiniowanie jest kluczowe z punktu widzenia przepisów niniejszej ustawy.

8) Pojęcie mocy zainstalowanej elektrycznej (pkt 12)

Biorąc pod uwagę fakt, iż możliwość ubiegania się w odniesieniu do danej jednostki kogeneracji o dopuszczenie do udziału w danym modelu systemu wsparcia jest uzależniona m.in. od wielkości mocy zainstalowanej elektrycznej tej jednostki, niezbędne jest jej zdefiniowanie z punktu widzenia przepisów niniejszej ustawy.

9) Pojęcie płatnika opłaty kogeneracyjnej (pkt 25)

Niezbędne jest wprowadzenie do projektu ustawy definicji płatnika opłaty kogeneracyjnej, zajmującego się obliczaniem i pobieraniem opłaty kogeneracyjnej od podmiotów nieprzyłączonych bezpośrednio do sieci przesyłowej.

W art. 3 określono tryb postępowania przed Prezesem URE.

Rozdział 2 –Zasady uczestnictwa w systemie wsparcia dla wytwórców energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji – art. 4–14

W rozdziale drugim zdefiniowane zostały podstawowe zasady wsparcia oraz podmioty, które mogą się o to wsparcie ubiegać.

W art. 4 wskazano, że za energię elektryczną z wysokosprawnej kogeneracji wytworzoną w nowej jednostce kogeneracji lub znacznie zmodernizowanej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 1 MW i mniejszej niż 50 MW wytwórca tej energii może uzyskać wsparcie na zasadach określonych w rozdziale 3 ustawy, tj. w postaci premii kogeneracyjnej. Jednocześnie wskazano, że okres wsparcia w przypadku tych instalacji wynosi 15 lat. Dodatkowo zdefiniowano pojęcie zakończenia znacznej modernizacji wskazując, iż jest to dzień uzyskania pozwolenia na użytkowanie znacznie zmodernizowanej jednostki kogeneracji lub pozwolenia na eksploatację

urządzenia technicznego, jeżeli takie pozwolenie jest wymagane.

W art. 5 wskazano, że za energię elektryczną wytworzoną w wysokosprawnej kogeneracji w:

- 1) zmodernizowanej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 1 MW i mniejszej niż 50 MW,
- 2) istniejącej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 1 MW i mniejszej niż 50 MW,
- 3) nowej małej jednostce kogeneracji, znacznie zmodernizowanej małej jednostce kogeneracji, istniejącej małej jednostce kogeneracji lub zmodernizowanej małej jednostce kogeneracji, wchodzących w skład źródła o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 1 MW, z wyłączeniem jednostek opalanych wyłącznie paliwem, o którym mowa w art. 3 pkt 3b lit. j i k ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne

wytwórca tej energii może uzyskać wsparcie na zasadach określonych w rozdziale 4 ustawy, tj. w postaci premii gwarantowanej.

Jednocześnie wskazano, że okres wsparcia w tych instalacji wynosi odpowiednio 5, 6 lub 7 lat w przypadku modernizacji (w zależności od poziomu poniesionych nakładów inwestycyjnych jak na nową jednostkę) lub 15 lat w zależności od rodzaju jednostki.

Dodatkowo zdefiniowano pojęcie zakończenia modernizacji wskazując, analogicznie jak w przypadku zakończenia znacznej modernizacji.

W art. 6 wskazano, że za energię elektryczną wytworzoną z wysokosprawnej kogeneracji w:

- 1) nowej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 50 MW, znacznie zmodernizowanej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 50 MW lub istniejącej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 50 MW,
- 2) zmodernizowanej jednostce kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 50 MW

wytwórca tej energii może uzyskać wsparcie na zasadach określonych w rozdziale 5 ustawy, tj. w postaci premii gwarantowanej indywidualnej lub premii kogeneracyjnej indywidualnej.

Jednocześnie wskazano, że okres wsparcia w tych instalacji wynosi odpowiednio 5, 6 lub 7 lat w przypadku modernizacji (w zależności od poziomu poniesionych nakładów inwestycyjnych jak na nową jednostkę) lub 15 lat w zależności od rodzaju jednostki.

W art. 7 wskazano iż w odniesieniu do jednostek kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 300 MW uzyskanie wsparcia jest możliwe po spełnieniu dodatkowego wymogu, tj. musi zostać wydana przez Komisję Europejską na podstawie art. 108 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej decyzja o zgodności tego wsparcia z rynkiem wewnętrznym.

W art. 8 określono, w jaki sposób oblicza się wysokość wsparcia w przypadku systemów wsparcia, o których mowa w rozdziałach 4 i 5, w przypadku, gdy jednostka kogeneracji zużywa więcej niż jeden rodzaj paliwa.

W art. 9 uregulowano warunki udziału w systemie wsparcia w odniesieniu do jednostek, w których pierwsza energia elektryczna została wytworzona po dniu 31 grudnia 2018 r., a przed dniem rozstrzygnięcia aukcji albo naboru.

W art. 10 i art. 11 wprowadzono rozwiązanie analogiczne, jak funkcjonujące w obszarze wsparcia odnawialnych źródeł energii, tj. ograniczenie możliwości uzyskania wsparcia za energię elektryczną z wysokosprawnej kogeneracji w godzinach dostawy, dla których średnie ważone wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych były niższe niż 0 złotych za 1 MWh przez co najmniej sześć kolejnych godzin dostawy energii elektrycznej w trakcie których zawierane są transakcje sesyjne giełdowe z dostawą energii elektrycznej w dniu następnym i dwa dni po dniu zawarcia transakcji sesyjnej. Powyższe ograniczenie ma zniechęcać do wytwarzania energii elektrycznej w momencie występowania jej nadmiaru. Dodatkowo, w art. 10 uregulowana została kwestia udzielania wsparcia nowym jednostkom kogeneracji, które zasilac będą systemy ciepłownicze, do których ciepło dostarczane jest już z innych źródeł. W art. 11 ograniczona została możliwość korzystania ze wsparcia przewidzianego niniejszą ustawą dla jednostki energii elektrycznej, w odniesieniu do której wytwórca skorzystał z prawa do uzyskania wsparcia w ramach innych mechanizmów (określonych w ustawie o odnawialnych źródłach energii oraz w ustawie o rynku mocy).

W art. 12 uregulowana została kwestia przeniesienia nabytych praw i obowiązków wynikających z otrzymania wsparcia, o którym mowa w rozdziałach 3–5, w przypadku przeniesienia własności jednostki kogeneracji, w odniesieniu do której uzyskane zostało

prawo do tego wsparcia.

Art. 13 wskazuje sposób postępowania w przypadku wytwórców energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, w odniesieniu do których wydano prawomocne orzeczenie sądu w zakresie uchylenia decyzji w sprawie odmowy jego uczestnictwa w systemie wsparcia, o którym mowa w rozdziałach 3–5.

Regulacje zawarte w art. 14 ustawy wzorowane są na rozwiązaniach przyjętych w ustawie o odnawialnych źródłach energii i mają na celu ograniczenie występowania zjawiska tzw. nadwsparcia, tj. przydzielenia pomocy publicznej na poziomie wyższym niż jest to niezbędne do funkcjonowania danej jednostki kogeneracji.

Przedmiotowe działanie przyczyni się do racjonalnego przydzielania pomocy publicznej w sposób umożliwiający realizację celów dotyczących rozwoju wysokosprawnej kogeneracji przy jednoczesnym zagwarantowaniu, że pomoc ta nie będzie prowadzić do zaburzenia mechanizmów rynkowych. Uwzględnienie otrzymanej pomocy inwestycyjnej nie będzie dotyczyło istniejących jednostek kogeneracji oraz istniejących małych jednostek kogeneracji, ze względu na to, że premia gwarantowana wyliczana dla tych jednostek nie będzie uwzględniała kosztów kapitałowych (jedynie koszty operacyjne).

Rozdział 3 – Zasady uczestnictwa w aukcyjnym systemie wsparcia wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji – art. 15–28

1. Zasady ogólne – art. 15–17

Rozdział 3 zawiera przepisy związane z aukcyjnym instrumentem wsparcia na premię kogeneracyjną, o którą mogą ubiegać się podmioty wskazane w art. 3 ust. 1 ustawy. Premia kogeneracyjna stanowi dopłatę do wytworzonej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji przez wytwórcę, który wygrał aukcję i jest ona wypłacana przez operatora rozliczeń (art. 15). Zgodnie z art. 15, nowe i znacznie zmodernizowane jednostki kogeneracji konkurują ze sobą w ramach jednego koszyka, natomiast dla poszczególnych rodzajów jednostek kogeneracji, tzn. opalanych różnymi paliwami, tj.

- paliwem gazowym,
- paliwem stałym,
- biomasą,
- pozostałymi,

ustalone zostaną wartości referencyjne, tj. maksymalne wysokości premii gwarantowanej, które uczestnicy aukcji będą mogli zaoferować w odniesieniu do energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji wytworzonej w danej jednostki kogeneracji, aby ich oferta nie została odrzucona. Dodatkowo, w odniesieniu do znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji, aby umożliwić dostosowanie wysokości oferty do poniesionych nakładów inwestycyjnych na znaczną modernizację, ustalane będą odrębne wartości referencyjne dla tego typu jednostek, biorąc pod uwagę wartość udziału procentowego poniesionych kosztów inwestycyjnych znacznej modernizacji do wartości kosztów poniesionych dla nowej porównywalnej jednostki kogeneracji oraz rodzaj paliwa, którym opalana jest dana jednostka. Poziom wartości referencyjnych ustalać będzie corocznie minister właściwy do spraw energii w stosownym rozporządzeniu, biorąc pod uwagę istotne parametry techniczne i ekonomiczne funkcjonowania jednostek kogeneracji. koszty operacyjne oraz dodatkowe koszty inwestycyjne ponoszone w okresie eksploatacji, w którym jednostka kogeneracji podlega mechanizmom i instrumentom wsparcia. W przypadku jednostek opalanych więcej niż jednym rodzajem paliwa, w odniesieniu do ustalenia odpowiedniej wartości referencyjnej, bierze się pod uwagę paliwo o największym udziale w miksie paliwowym stosowanym w danej jednostce.

Zgodnie z art. 16 Prezes URE ogłasza, organizuje i przeprowadza aukcje nie rzadziej niż raz w roku, natomiast do aukcji będzie mógł zostać dopuszczony jedynie wytwórca, którego jednostka kogeneracji spełni jednostkowy wskaźnik emisji dwutlenku węgla na poziomie nie wyższym niż 450 kg na 1 MWh wytwarzanej energii.

Istotnym elementem systemu wsparcia w postaci premii kogeneracyjnej jest konieczności wprowadzania do publicznej sieci ciepłowniczej ciepła użytkowego w kogeneracji. W tym obszarze wprowadzono regulacje, zgodnie z którymi w przypadku, gdy nie mniej niż 70% przedmiotowego ciepła wprowadzane jest do publicznej sieci ciepłowniczej, całość energii elektrycznej może zostać objęta premią kogeneracyjną, natomiast, gdy mniej niż 70% tego ciepła wprowadzane jest do publicznej sieci ciepłowniczej, tylko część energii elektrycznej odpowiadająca procentowemu udziałowi tego ciepła wprowadzonego do publicznej sieci ciepłowniczej może zostać objęta premią kogeneracyjną.

W art. 16 umożliwiono również, a w art. 17 uregulowano kwestię udziału w aukcji wytwórcy, którego jednostka kogeneracji zlokalizowana jest poza terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej. W tym zakresie posłużono się analogicznymi rozwiązaniami występującymi w mechanizmie wsparcia odnawialnych źródeł energii.

2. Procedura oceny formalnej – art. 18 i art. 19

Przed przystąpieniem do aukcji, wytwórca podlega procedurze oceny formalnej przygotowania do wytwarzania energii elektrycznej w danej jednostce kogeneracji, którą przeprowadza Prezes URE. Art. 18 definiuje zakres niezbędnej dokumentacji, którą należy przedstawić Prezesowi URE do oceny stopnia przygotowania danej jednostki kogeneracji przez wytwórcę do udziału w aukcji. Zakres przedstawianych informacji (o analogicznym charakterze, jak w przypadku systemu wsparcia dla odnawialnych źródeł energii) ma na celu eliminowanie z aukcji projektów, których stopień przygotowania nie gwarantuje skutecznej ich realizacji.

Zakończeniem procesu jest wydanie bądź odmowa wydania decyzji dopuszczającej do udziału w aukcji (art. 19).

3. Ogłoszenie, przeprowadzenie i rozstrzygnięcie aukcji oraz procedura związana z wypłatą premii – art. 20–28

Zgodnie z art. 20, aukcja ogłaszana jest przez Prezesa URE nie później niż 30 dni przed dniem jej rozpoczęcia, co odpowiada regulacjom w obszarze odnawialnych źródeł energii w tym względzie. Co istotne, w odróżnieniu od analogicznych rozwiązań w systemie wsparcia dla odnawialnych źródeł energii, wprowadzono możliwość przeprowadzenia aukcji zarówno w formie elektronicznej, jak również w postaci pisemnej. Powyższe działania ma na celu umożliwienie Prezesowi URE decydowanie o sposobie przeprowadzenia aukcji mając na celu optymalne wykorzystanie zasobów (w przypadku jednostek kogeneracji przewiduje się mniejszą ilość podmiotów biorących udział w aukcji niż jest to w przypadku odnawialnych źródeł energii).

W celu zapewnienia inwestorom większej elastyczności wydłużono termin przeprowadzenia sesji aukcji (w odniesieniu do rozwiązań w obszarze odnawialnych źródeł energii), który nie może być krótszy niż 3 dni i nie dłuższy niż 10 dni.

Prezes URE ustala również regulamin aukcji, który zatwierdza minister właściwy do spraw energii.

W art. 21 wskazano zasady uczestnictwa wytwórców w aukcji określając sposób złożenia oferty oraz elementy, z których powinna się ona składać. Do najistotniejszych elementów

oferty należy:

- 1) określenie ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, którą wytwórca zobowiązuje się wytworzyć wraz z jednostkową wysokością premii kogeneracyjnej za jaką wytworzy i sprzeda tę energię,
- 2) zobowiązanie, że do budowy nowej jednostki kogeneracji albo znacznej modernizacji jednostki kogeneracji zostaną wykorzystane wyłącznie urządzenia wyprodukowane nie później niż w terminie 60 miesięcy, przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej jednostce,
- 3) wskazanie procentowego udziału ciepła użytkowego w kogeneracji, które zostanie wprowadzone do publicznej sieci ciepłowniczej,
- 4) zobowiązanie do wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w nowej jednostce kogeneracji, w terminie 48 lub 60 miesięcy od dnia zamknięcia aukcji, w zależności od rodzaju jednostki kogeneracji.

Zgodnie z art. 22 aukcję wygrywają uczestnicy aukcji, którzy zaoferowali najniższą wartość premii kogeneracyjnej, aż do wyczerpania maksymalnej ilości lub wartości energii elektrycznej określonej w ogłoszeniu o aukcji. W przedmiotowej jednostce redakcyjnej uregulowane zostały również kwestie związane z sytuacją braku wyczerpania maksymalnej ilości lub wartości energii elektrycznej określonej w ogłoszeniu o aukcji, złożenia ofert o tej samej wysokości premii kogeneracyjnej, a także przekroczenia maksymalnej ilości lub wartości energii elektrycznej określonej w ogłoszeniu o aukcji.

W art. 23 wskazano kiedy Prezes URE zamyka sesję aukcji oraz wskazano zobowiązania Prezesa URE do poinformowania o rozstrzygnięciu lub o braku rozstrzygnięcia aukcji albo o jej unieważnieniu.

W art. 24 uregulowano kwestię wypłaty przez operatora rozliczeń premii kogeneracyjnej wytwórcy, który wygrał aukcję.

W celu wypłaty premii kogeneracyjnej, uprawniony wytwórca jednorazowo informuje operatora rozliczeń o dacie wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, potwierdzonej przez operatora sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub operatora sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, w terminie 30 dni od tej daty oraz każdorazowo składa wnioski do operatora rozliczeń o wypłatę premii kogeneracyjnej, który zawiera m.in. informację na temat ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, wytworzonej w jednostce kogeneracji,

wprowadzonej do sieci i sprzedanej dla okresu rozliczeniowego objętego wnioskiem oraz o wysokości premii kogeneracyjnej wynikającej z tej ilości energii. Co istotne wytwórca przekazuje wniosek w terminie 45 dni po zakończeniu każdego kolejnego miesiąca kalendarzowego, pod rygorem utraty prawa do wypłaty premii kogeneracyjnej za dany okres rozliczeniowy w przypadku niedotrzymania tego terminu. Dopuszczona będzie również możliwość rozliczania premii kogeneracyjnej za okres więcej niż jednego następującego po sobie miesiąca kalendarzowego, nie więcej jednak niż za 12 miesięcy kalendarzowych – w terminie 45 dni po zakończeniu ostatniego z tych miesięcy.

W art. 27 określono wymóg przedstawienia dokumentacji umożliwiającej ocenę, czy w czasie budowy nowej jednostki kogeneracji albo znacznej modernizacji jednostki kogeneracji zostały wyprodukowane nie później niż w terminie 60 miesięcy, przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w nowej albo znacznie zmodernizowanej jednostce kogeneracji. W przypadku niespełnienia wymogu, wytwórca traci możliwość korzystania ze wsparcia.

Ponadto wytwórca, który wygrał aukcję zobowiązany jest do ustalania na podstawie rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo – rozliczeniowych, ilość energii elektrycznej wytworzonej z wysokosprawnej kogeneracji w jednostce kogeneracji, wprowadzonej do sieci i sprzedanej, za którą wytwórcy przysługuje wypłata premii kogeneracyjnej oraz prowadzenia dokumentacji w ujęciu dobowym dotyczącej ilości, wyrażonej w kWh, wytworzonej z wysokosprawnej kogeneracji, wprowadzonej do sieci i sprzedanej w danym miesiącu oraz potwierdzającej ilość ciepła użytkowego w kogeneracji wprowadzonego do publicznej sieci ciepłowniczej, wyrażonej w procentach (art. 24 i art. 28). Dopuszczona będzie jednak możliwość określenia ilości energii elektrycznej wytworzonej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej w oparciu o metodę proporcjonalną, której zasady zostaną określone w rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw energii (art. 58).

Istotnym elementem mechanizmu wsparcia w postaci premii kogeneracyjnej jest fakt, iż jednostkowa wysokość premii kogeneracyjnej wskazanej w zwycięskiej aukcji podlega corocznej waloryzacji średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego (art. 26).

Zgodnie z art. 28, wypłata należnych środków z tytułu premii kogeneracyjnej następuje w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o wypłatę.

Rozdział 4 – Zasady uczestnictwa w systemie wsparcia w formie premii gwarantowanej dla wytwórców energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji – art. 29–35

1. Zasady ogólne – art. 29

W przypadku jednostek kogeneracji, których wytwórcy mogą uzyskać wsparcie w postaci premii gwarantowanej, cały proces związany z dostępem do mechanizmu został uproszczony z uwagi na fakt, iż dotyczy on istniejących jednostek kogeneracji (ewentualnie jednostek zmodernizowanych), a zatem wsparcie powinno zostać udzielone wszystkim wytwórcom, w wysokości niezbędnej do utrzymania produkcji energii w tych jednostkach kogeneracji. Wyjątkiem w tym obszarze jest fakt, iż uproszczone procedury związane z udzieleniem premii gwarantowanej dotyczą też wszystkich małych jednostek kogeneracji (w tym nowych), co ma na celu promowanie wykorzystania tego typu rozproszonych źródeł wszędzie tam, gdzie nie zawsze istnieje możliwość rozwoju sieci ciepłowniczej.

Należy podkreślić, że do możliwości wnioskowania o wypłatę premii gwarantowanej będzie mógł zostać dopuszczony jedynie wytwórca, którego jednostka kogeneracji spełni jednostkowy wskaźnik emisji dwutlenku węgla na poziomie nie wyższym niż 450 kg na 1 MWh wytwarzanej energii.

Istotnym elementem systemu wsparcia w postaci premii gwarantowanej jest konieczność wprowadzania do publicznej sieci ciepłowniczej ciepła użytkowego w kogeneracji. W tym obszarze wprowadzono regulacje, zgodnie z którymi, w przypadku gdy nie mniej niż 70% przedmiotowego ciepła wprowadzane jest do publicznej sieci ciepłowniczej, całość energii elektrycznej może zostać objęta premią kogeneracyjną, natomiast, gdy mniej niż 70% tego ciepła wprowadzane jest do publicznej sieci ciepłowniczej, tylko część energii elektrycznej odpowiadająca procentowemu udziałowi tego ciepła wprowadzonego do publicznej sieci ciepłowniczej może zostać objęta premią kogeneracyjną. Wyjątkiem od tej zasady są małe jednostki kogeneracji, a także istniejące i zmodernizowane jednostki kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej do 50 MW, opalane metanem uwalnianym i ujmowanym przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego, z uwagi na fakt, iż ich budowa bądź aktualne umiejscowienie dotyczyć będzie lub dotyczy w większości lokalizacji, w których przyłączenie do publicznej sieci ciepłowniczej będzie lub jest

niemożliwe. Powyższe wyłączenie dla istniejących i zmodernizowanych jednostek opalanych metanem kopalnianym wynika z faktu, że ze względów bezpieczeństwa pracy w zakładach górniczych w przypadku partii pokładów, w których występuje bądź może występować zagrożenie metanowe, niezbędne jest prowadzenie odmetanowania, a jeżeli nie zostanie on zagospodarowany na potrzeby wytwarzania energii elektrycznej i ciepła (lub chłodu) w skojarzeniu, gaz kopalniany w znacznej części zostanie spalony w pochodni, a zanieczyszczenia zostaną wyemitowane do atmosfery.

Dodatkową preferencją dla wyżej wymienionych jednostek jest przyznanie wsparcia w postaci premii gwarantowanej na całą wytworzoną energię elektryczną, a nie tak jak jest to w przypadku pozostałych jednostek kogeneracji – na wytworzoną, wprowadzoną do sieci i sprzedaną energię elektryczną.

2. Dopuszczenie do systemu premii gwarantowanej – art. 30

Wytwórca ubiegający się o udział w systemie premii gwarantowanej musi wystąpić z wnioskiem do Prezesa URE o dopuszczenie go do tego systemu. Konstrukcja wniosku jest zbliżona do kształtu wniosku o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji oraz oferty aukcyjnej.

Po ocenie wniosku Prezes URE wydaje zaświadczenie o możliwości ubiegania się o wypłatę premii gwarantowanej. Zaświadczenie to zawiera m.in. wskazanie daty zakończenia okresu wsparcia, a także wskazanie możliwości wystąpienia o wypłatę premii gwarantowanej na całą wytworzoną, wprowadzoną do sieci i sprzedaną energię elektryczną albo na część tej energii w zależności od spełnienia wymogu dotyczącego wprowadzania do publicznej sieci ciepłowniczej ciepła użytkowego w kogeneracji (z zastrzeżeniem wyłączeń, o których mowa w rozdziale 4 pkt 1 uzasadnienia).

3. Procedura wypłaty premii gwarantowanej – art. 31–35

Po uzyskaniu zaświadczenia o dopuszczeniu do systemu premii gwarantowanej, uprawniony wytwórca jednorazowo informuje operatora rozliczeń o dacie wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w ramach systemu wsparcia, potwierdzonej wydanym świadectwem pochodzenia albo potwierdzonej przez operatora sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub operatora sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, w terminie 30 dni, a następnie, każdorazowo składa wniosek do operatora rozliczeń o wypłatę premii gwarantowanej analogicznie, jak w przypadku wypłaty premii kogeneracyjnej.

Co istotne, wytwórca przekazuje wnioski w terminie 45 dni po zakończeniu każdego kolejnego miesiąca kalendarzowego, pod rygorem utraty prawa do wypłaty premii gwarantowanej za dany okres rozliczeniowy w przypadku niedotrzymania tego terminu. Dopuszczona będzie również możliwość rozliczania premii gwarantowanej za okres więcej niż jednego następującego po sobie miesiąca kalendarzowego, nie więcej jednak niż za 12 miesięcy kalendarzowych – w terminie 45 dni po zakończeniu ostatniego z tych miesięcy (art. 30).

Podmiotem odpowiedzialnym za wypłatę premii jest operator rozliczeń, który wypłaca ją w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o wypłatę (art. 35).

Ponadto wytwórca, który uzyskał prawo do wypłaty premii gwarantowanej zobowiązany jest do ustalenia ilości energii elektrycznej objętej wsparciem na podstawie rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo – rozliczeniowych oraz do prowadzenia dokumentacji w ujęciu dobowym dotyczącej ilości, wyrażonej w kWh, wytworzonej z wysokosprawnej kogeneracji, wprowadzonej do sieci i sprzedanej w danym miesiącu, a także potwierdzającej ilość ciepła użytkowego w kogeneracji wprowadzonego do publicznej sieci ciepłowniczej, wyrażonej w procentach (art. 33 i art. 34). Dopuszczona będzie jednak możliwość określenia ilości energii elektrycznej wytworzonej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej w oparciu o metodę proporcjonalną, której zasady zostaną określone w rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw energii (art. 58).

Rozdział 5 – Zasady uczestnictwa w systemie wsparcia dla jednostek kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 50 MW – art. 36–55

1. Zasady ogólne – art. 36, art. 43 i art. 51

W przypadku jednostek kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 50 MW przyjęto rozwiązania bardziej zindywidualizowane w odniesieniu do przydzielania wsparcia niż w przypadku pozostałych jednostek z uwagi na brak możliwości wprowadzenia typoszeregów tego typu jednostek kogeneracji (np. poprzez włączenie do procedury aukcyjnej – w przypadku nowych lub znacznie zmodernizowanych jednostek lub poprzez wskazanie odrębnej premii gwarantowanej – w przypadku istniejących lub zmodernizowanych jednostek).

Duże jednostki kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej sięgającej kilkuset MW charakteryzują się zindywidualizowanymi rozwiązaniami technologicznymi

dostosowanymi do warunków występujących w danej lokalizacji, dlatego też indywidualne określenie wysokości wsparcia w opinii projektodawcy zapewni osiągnięcie najlepszych rezultatów w odniesieniu do tego typu instalacji.

Duże jednostki kogeneracji mogą uzyskać wsparcie w postaci premii gwarantowanej indywidualnej lub premii kogeneracyjnej indywidualnej, w przypadku odpowiednio istniejących jednostek kogeneracji i zmodernizowanych jednostek kogeneracji lub w przypadku nowych jednostek kogeneracji i znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji. Wsparcie to, analogicznie jak w przypadku rozwiązań dedykowanych innym jednostkom kogeneracji, uzależnione jest od wprowadzenia ciepła użytkowego w kogeneracji do publicznej sieci ciepłowniczej.

Należy podkreślić, że do możliwości wnioskowania o wypłatę premii gwarantowanej indywidualnej lub naboru na premię kogeneracyjną indywidualną będzie mógł zostać dopuszczony jedynie wytwórca, którego jednostka kogeneracji spełni jednostkowy wskaźnik emisji dwutlenku węgla na poziomie nie wyższym niż 450 kg na 1 MWh wytwarzanej energii.

2. Dopuszczenie do systemu premii gwarantowanej indywidualnej – art. 37 i art. 38

Wytwórca ubiegający się o udział w systemie premii gwarantowanej indywidualnej musi corocznie wystąpić z wnioskiem do Prezesa URE o dopuszczenie go do tego systemu. Konstrukcja wniosku jest zbliżona do kształtu wniosku o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji oraz oferty aukcyjnej, przy czym dodatkowo wytwórca musi przedstawić dokumenty umożliwiające wyznaczenie przez Prezesa URE wysokości premii gwarantowanej indywidualnej.

Po ocenie wniosku Prezes URE wydaje zaświadczenie o możliwości ubiegania się w danym roku o wypłatę premii gwarantowanej indywidualnej. Zaświadczenie to zawiera m. in. wskazanie daty zakończenia okresu wsparcia, a także wskazanie możliwości wystąpienia o wypłatę premii gwarantowanej indywidualnej na całą wytworzoną energię elektryczną albo na część tej energii w zależności od spełnienia wymogu dotyczącego wprowadzania do publicznej sieci ciepłowniczej ciepła użytkowego w kogeneracji, a także wysokość premii gwarantowanej indywidualnej należną temu wytwórcy za każdą MWh wytworzoną, wprowadzoną do sieci i sprzedaną energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji.

3. Wypłata premii gwarantowanej indywidualnej – art. 39–42

Po uzyskaniu zaświadczenia o dopuszczeniu do systemu premii gwarantowanej indywidualnej, uprawniony wytwórca jednorazowo informuje operatora rozliczeń o dacie wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, potwierdzonej wydaniem świadectwem pochodzenia albo potwierdzonej przez operatora sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub operatora sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, w terminie 30 dni, a następnie, każdorazowo składa wniosek do operatora rozliczeń o wypłatę premii gwarantowanej indywidualnej analogicznie, jak w przypadku wypłaty premii gwarantowanej.

Co istotne wytwórca przekazuje wniosek w terminie 45 dni po zakończeniu każdego kolejnego miesiąca kalendarzowego, pod rygorem utraty prawa do wypłaty premii gwarantowanej indywidualnej za dany okres rozliczeniowy w przypadku niedotrzymania tego terminu. Dopuszczona będzie również możliwość rozliczania premii kogeneracyjnej za okres więcej niż jednego następującego po sobie miesiąca kalendarzowego, nie więcej jednak niż za 12 miesięcy kalendarzowych – w terminie 45 dni po zakończeniu ostatniego z tych miesięcy (art. 39).

Podmiotem odpowiedzialnym za wypłatę premii jest operator rozliczeń, który wypłaca ją w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o wypłatę.

Ponadto wytwórca, który uzyskał prawo do wypłaty premii gwarantowanej indywidualnej zobowiązany jest do ustalenia ilości energii elektrycznej objętej wsparciem na podstawie rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych oraz do prowadzenia dokumentacji w ujęciu dobowym dotyczącej ilości, wyrażonej w kWh, wytworzonej z wysokosprawnej kogeneracji, wprowadzonej do sieci i sprzedanej w danym miesiącu, a także potwierdzającej ilość ciepła użytkowego w kogeneracji wprowadzonego do publicznej sieci ciepłowniczej, wyrażonej w procentach (art. 41 i art. 42). Dopuszczona będzie jednak możliwość określenia ilości energii elektrycznej wytworzonej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej w oparciu o metodę proporcjonalną, której zasady zostaną określone w rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw energii (art. 41).

4. Dopuszczenie do systemu premii kogeneracyjnej indywidualnej – art. 43–45

Nabór na premię kogeneracyjną indywidualną jest ogłaszany, organizowany

i przeprowadzany przez Prezesa URE nie rzadziej niż raz w roku.

Przed przystąpieniem do naboru, wytwórca podlega procedurze oceny formalnej przygotowania do wytwarzania energii elektrycznej w danej jednostce kogeneracji, którą przeprowadza Prezes URE. Art. 44 definiuje zakres niezbędnej dokumentacji, którą należy przedstawić Prezesowi URE do oceny stopnia przygotowania danej jednostki kogeneracji przez wytwórcę do udziału w aukcji. Zakres przedstawianych informacji (o analogicznym charakterze, jak w przypadku wytwórców zamierzających przystąpić do aukcji) ma na celu eliminowanie z aukcji projektów, których stopień przygotowania nie gwarantuje skutecznej ich realizacji.

Zakończeniem procesu jest wydanie bądź odmowa wydania decyzji dopuszczającej do udziału w naborze (art. 45).

5. Ogłoszenie, przeprowadzenie i rozstrzygnięcie naboru – art. 46–50

Nabór ogłaszany jest przez Prezesa URE nie później niż 90 dni przed dniem jego rozpoczęcia. Wskazany termin jest dłuższy niż w przypadku aukcji, co wynika z charakteru jednostek mogących brać udział w naborze.

Termin przeprowadzenia naboru, ustalono na tożsamym poziomie, jak w przypadku aukcji, tj. nie może być on krótszy niż 3 dni i nie dłuższy niż 10 dni. Prezes URE ustala również regulamin naboru, który zatwierdza minister właściwy do spraw energii.

W art. 47 wskazano zasady uczestnictwa wytwórców w naborze określając sposób złożenia oferty oraz elementy, z których powinna się ona składać. Do najistotniejszych elementów oferty należy:

- 1) określenie ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, którą wytwórca zobowiązuje się wytworzyć i sprzedać,
- 2) zobowiązanie, że do budowy nowej jednostki kogeneracji albo znacznej modernizacji jednostki kogeneracji zostaną wykorzystane wyłącznie urządzenia wyprodukowane nie później niż w terminie 60 miesięcy, przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej jednostce,
- 3) wskazanie procentowego udziału ciepła użytkowego w kogeneracji, które zostanie wprowadzone do publicznej sieci ciepłowniczej,
- 4) zobowiązanie do wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w nowej jednostce kogeneracji, w terminie 60 miesięcy od dnia zamknięcia aukcji, w zależności od rodzaju jednostki kogeneracji.

W art. 48 zobligowano Prezesa URE do wyliczania dla każdego wytwórcy, który złożył ofertę w naborze, wysokości premii kogeneracyjnej indywidualnej, nieprzekraczającej maksymalnej wysokości premii kogeneracyjnej indywidualnej, ustalonej w stosownym rozporządzeniu przez ministra właściwego do spraw energii, dzięki czemu wsparcie dla tego typu jednostek będzie udzielane w wysokości niezbędnej dla ich właściwego funkcjonowania.

Zgodnie z art. 49 nabór wygrywają uczestnicy naboru, którzy otrzymali najniższą wartość punktową w naborze przy uwzględnieniu parametrów (iloczynu jednostkowej wysokości premii kogeneracyjnej indywidualnej oraz współczynników przypisanych parametrom lokalizacji jednostki kogeneracji oraz rodzaju paliwa wykorzystywanego do produkcji energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji), aż do wyczerpania maksymalnej ilości lub wartości energii elektrycznej określonej w ogłoszeniu o naborze. Wskazano, że wartość ww. współczynników określa minister właściwy do spraw energii w stosownym rozporządzeniu.

Odmienne sposoby uregulowania kwestii wygranej naboru i aukcji wynika z konieczności pozostawienia ministrowi właściwemu do spraw energii większej elastyczności w zakresie kształtowania polityki energetycznej oraz bezpieczeństwa energetycznego państwa. Ma to istotne znaczenie w przypadku dużych jednostek kogeneracji, których oddziaływanie będzie miało charakter ponad lokalny. Pozostawienie możliwości kształtowania punktacji (tj. wartości współczynników) w odniesieniu do ww. parametrów naboru pozwoli na prawidłową koordynację tworzenia nowych jednostek bądź zastępowania istniejących przeznaczonych do odstawienia lub wykorzystujących określone paliwa (co przyczyni się do kształtowania określonego miksu paliwowego).

W art. 49 uregulowane zostały również kwestie związane z sytuacją przekroczenia maksymalnej ilości lub wartości energii elektrycznej określonej w ogłoszeniu o aukcji.

W art. 50 wskazano, kiedy Prezes URE zamyka nabór oraz wskazano zobowiązania Prezesa URE do poinformowania o rozstrzygnięciu lub o unieważnieniu naboru. W tym obszarze istotnie wydłużono terminy rozstrzygnięcia naboru z uwagi na fakt, iż to Prezes URE wskazywał będzie wysokość premii kogeneracyjnej indywidualnej. Ponadto, wprowadzona została możliwość braku akceptacji określonej przez Prezesa URE wysokości premii kogeneracyjnej indywidualnej przez uczestnika naboru, czego skutkiem jest odrzucenie oferty.

6. Wypłata premii kogeneracyjnej indywidualnej – art. 51–55

W art. 52 uregulowano kwestię wypłaty premii kogeneracyjnej indywidualnej wytwórcy, który wygrał nabór.

W celu wypłaty premii kogeneracyjnej indywidualnej, uprawniony wytwórca jednorazowo informuje operatora rozliczeń o dacie wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, potwierdzonej przez operatora sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub operatora sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej, w terminie 30 dni od tej daty oraz każdorazowo składa wniosek do operatora rozliczeń o wypłatę premii kogeneracyjnej indywidualnej, który zawiera m.in. informację na temat ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, wytworzonej w jednostce kogeneracji, wprowadzonej do sieci i sprzedanej dla okresu rozliczeniowego objętego wnioskiem oraz o wysokości premii kogeneracyjnej wynikającej z tej ilości energii. Co istotne wytwórca przekazuje wniosek w terminie 45 dni po zakończeniu każdego kolejnego miesiąca kalendarzowego, pod rygorem utratę prawa do wypłaty premii kogeneracyjnej indywidualnej za dany okres rozliczeniowy w przypadku niedotrzymania tego terminu. Dopuszczona będzie również możliwość rozliczania premii kogeneracyjnej za okres więcej niż jednego następującego po sobie miesiąca kalendarzowego, nie więcej jednak niż za 12 miesięcy kalendarzowych – w terminie 45 dni po zakończeniu ostatniego z tych miesięcy (art. 52).

Wypłata należnych środków z tytułu premii kogeneracyjnej indywidualnej następuje w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o wypłatę.

Istotnym elementem mechanizmu wsparcia w postaci premii kogeneracyjnej indywidualnej jest fakt, iż wysokość premii kogeneracyjnej indywidualnej podlega corocznej waloryzacji średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego (art. 54).

Ponadto wytwórca, który wygrał nabór zobowiązany jest do ustalania na podstawie rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo – rozliczeniowych, ilość energii elektrycznej wytworzonej z wysokosprawnej kogeneracji w jednostce kogeneracji, wprowadzonej do sieci i sprzedanej, za którą wytwórcy przysługuje wypłata premii kogeneracyjnej oraz prowadzenia dokumentacji w ujęciu dobowym dotyczącej ilości, wyrażonej w kWh, wytworzonej z wysokosprawnej kogeneracji, wprowadzonej do sieci i sprzedanej w danym miesiącu oraz potwierdzającej ilość ciepła użytkowego

w kogeneracji wprowadzonego do publicznej sieci ciepłowniczej, wyrażonej w procentach (art. 54 i art. 55). Dopuszczona będzie jednak możliwość określenia ilości energii elektrycznej wytworzonej, wprowadzonej do sieci i sprzedanej w oparciu o metodę proporcjonalną, której zasady zostaną określone w rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw energii (art. 58).

Rozdział 6 – Zasady kształtowania zapotrzebowania na energię elektryczną z wysokosprawnej kogeneracji oraz sposób obliczania ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji – art. 56–59

Przepisy ustawy kształtują ramy mechanizmu wsparcia oraz instrumentów mu służących, określając m.in. zakres podmiotów mogących się ubiegać o określony rodzaj wsparcia. W rozdziale 6 zdefiniowano mechanizmy pozwalające na elastyczne kształtowanie polityki państwa w zakresie dalszego rozwoju wysokosprawnej kogeneracji poprzez pozostawienie ministrowi właściwemu do spraw energii kompetencji do określania w drodze rozporządzenia istotnych parametrów finansowych mających wpływ na funkcjonowanie mechanizmu wsparcia.

Zgodnie z art. 56 minister właściwy do spraw energii określa zarówno maksymalną ilość środków finansowych jakie skierowane zostaną do systemu wsparcia, w tym również w odniesieniu do jednostek kogeneracji zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak również jednostkowe wysokości premii gwarantowanej (w tym również dla małych jednostek kogeneracji) i maksymalnej wysokości premii kogeneracyjnej indywidualnej.

Co istotne, ustawa stanowi, iż minister właściwy do spraw energii publikować będzie na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra, informację o prognozie w zakresie danych, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1–4, na okres 2 następujących po sobie lat kalendarzowych licząc od drugiego roku następującego po roku w którym informacja o tej prognozie miała zostać opublikowana. Powyższe jest odpowiedzią na oczekiwania inwestorów, dla których nawet niewiążąca prognoza pozwala na lepsze planowanie przyszłych inwestycji.

W art. 58 znalazła się dyspozycja dla ministra właściwego do spraw energii do wydania rozporządzenia, które określać będzie m. in. sposoby obliczania ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji oraz ciepła użytkowego w kogeneracji na potrzeby mechanizmu wsparcia. Przepisy wydane na podstawie przedmiotowej delegacji

są niezbędne dla prawidłowego rozliczania mechanizmu wsparcia określonego niniejszą ustawą.

W art. 59 wprowadzono delegację do wydania przez Ministra Energii rozporządzenia, zawierającego szczegółowy katalog kwalifikowanych kosztów inwestycyjnych oraz kosztów operacyjnych wybudowania nowej porównywalnej jednostki kogeneracji i ich maksymalnych wartości związanych z wybudowaniem nowej porównywalnej jednostki kogeneracji oraz zamieszczono katalog ww. kosztów.

Rozdział 7 – Opłata kogeneracyjna – art. 60–75

W celu sfinansowania mechanizmu wsparcia określonego niniejszą ustawą proponuje się rozwiązania analogiczne jak w przypadku systemu wsparcia odnawialnych źródeł energii, tj. wprowadzenie specjalnej opłaty – opłaty kogeneracyjnej, która pobierana będzie przez operatora systemu przesyłowego, która związana będzie z zapewnieniem dostępności energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w krajowym systemie elektroenergetycznym (art. 60).

Opłatę kogeneracyjną oblicza operator systemu dystrybucyjnego i pobiera ją od:

- 1) odbiorcy końcowego przyłączonego bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty kogeneracyjnej;
- 2) przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty kogeneracyjnej, przyłączonego bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty kogeneracyjnej;
- 3) przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci dystrybucyjnej płatnika opłaty kogeneracyjnej, sprzedającego energię elektryczną co najmniej jednemu odbiorcy końcowemu lub przedsiębiorstwu energetycznemu świadczącemu usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty kogeneracyjnej, którzy są przyłączeni do urządzeń, instalacji lub sieci tego przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną.

Jednocześnie operator systemu przesyłowego pobiera opłatę kogeneracyjną od podmiotów przyłączonych bezpośrednio do sieci przesyłowej, niebędących płatnikami opłaty kogeneracyjnej (art. 61).

Ponadto w przypadku odbiorcy przemysłowego (energochłonnego) wprowadzono

preferencje w zakresie pobierania opłaty kogeneracyjnej, analogicznie jak w przypadku rozwiązań dedykowanych odnawialnym źródłom energii, co ma na celu uwzględnienie specyfiki prowadzenia tego typu działalności gospodarczej, gdzie duża część kosztów związana jest z kosztami zakupu energii elektrycznej (art. 62).

W art. 63–65 wskazano sposób obliczania wysokości opłaty kogeneracyjnej oraz stawki opłaty kogeneracyjnej, będącej jednostkową wartością w odniesieniu do 1 MWh.

W art. 66–68 uregulowano kwestie związane ze sposobem przekazania środków z tytułu opłaty kogeneracyjnej między płatnikiem tej opłaty, a operatorem systemu przesyłowego.

Ponadto, ustawa wprowadza również regulacje dotyczące m. in.:

- 1) sposobu przekazywania środków przez operatora systemu przesyłowego operatorowi rozliczeń (art. 68),
- 2) działań możliwych do podjęcia przez operatora rozliczeń w sytuacji, gdy przekazane środki są niewystarczające na wypłatę premii kogeneracyjnej, premii gwarantowanej, premii gwarantowanej indywidualnej oraz premii kogeneracyjnej indywidualnej (art. 69),
- 3) możliwości lokowania środków zgromadzonych przez operatora rozliczeń, na rachunku opłaty kogeneracyjnej, tj. na wyodrębnionym rachunku bankowym operatora rozliczeń.

W art. 73 określony został przedmiot działalności operatora rozliczeń, do którego należy: prowadzenie działalności w zakresie gromadzenia środków pieniężnych na potrzeby wypłaty premii (kogeneracyjnej, gwarantowanej, gwarantowanej indywidualnej oraz kogeneracyjnej indywidualnej), a także dokonywanie rozliczeń tych premii, oraz zarządzania środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku opłaty kogeneracyjnej na zasadach określonych w ustawie.

Zgodnie z art. 74, operator rozliczeń jest podmiotem udzielającym pomocy publicznej w rozumieniu ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej w ramach wsparcia określonego w rozdziałach 3–5 projektowanej ustawy, natomiast Prezes URE – jest podmiotem udzielającym pomocy publicznej w sprawach dotyczących pomocy publicznej w postaci ulg dla odbiorców energochłonnych.

Rozdział 8 – Obowiązki informacyjne wytwórców energii elektrycznej z kogeneracji korzystających ze wsparcia określonego ustawą – art. 76–81

1. Obowiązki informacyjne – art. 76–78

Na wytwórców uprawnionych do korzystania z mechanizmu wsparcia określonego w niniejszej ustawie nałożono obowiązki informacyjne, których celem jest, z jednej strony możliwość bieżącej weryfikacji skuteczności podjętych działań w obszarze wsparcia wysokosprawnej kogeneracji, z drugiej zaś możliwość weryfikacji zgodności indywidualnych działań podejmowanych przez wytwórców z nałożonymi na nich obowiązkami.

2. Uprawnienia Prezesa URE – art. 78–81

Ustawa nadaje Prezesowi URE prawo do żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny zgodności ze stanem faktycznym informacji i oświadczeń składanych na podstawie przepisów projektowanej ustawy (art. 79). Po dokonaniu oceny, w przypadku braku zgodności ww. dokumentów ze stanem faktycznym, Prezes URE wydaje decyzję o braku możliwości zakwalifikowanie kwestionowanej energii elektrycznej do wsparcia lub decyzję o obowiązku pomniejszenia wysokości wsparcia w kolejnych okresach rozliczeniowych (art. 80).

Rozdział 9 – Gwarancje pochodzenia energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji – art. 81–86

Ustawa określa zasady wydawania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji oraz prowadzenia rejestru tych gwarancji pochodzenia. Dotychczas obszar gwarancji pochodzenia uregulowany był w przepisach ustawy – Prawo energetyczne (art. 9y–9zb), niemniej jednak biorąc pod uwagę rolę gwarancji pochodzenia, którą jest informowanie odbiorcy końcowego, że określona w tym dokumencie ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej została wytworzona w wysokosprawnej kogeneracji, projektodawca uznał, że jest to jeden z elementów (niefinansowych) wspierających rozwój wysokosprawnej kogeneracji, a zatem powinien zostać przeniesiony do niniejszej ustawy.

W zakresie merytorycznym dokonano zmian mających na celu ujednolicenie wydawania, obracania gwarancjami pochodzenia energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji oraz gwarancji pochodzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii. Przedmiotowe działanie przyczyni się do wykorzystania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji zgodnie z ich pierwotnym zamierzeniem, tj. do informowania odbiorców końcowych o sposobie wytworzenia energii elektrycznej,

którą zużywają.

Dodatkowo zasadnym wydaje się, aby sposób wydawania oraz obracania gwarancjami pochodzenia był tożsamy bez względu na rodzaj informacji, której są nośnikiem (wysokosprawna kogeneracja, odnawialne źródła energii, itp.). Powyższe przyczyni się do większej przejrzystości oraz porównywalności obu instrumentów. Terminu ważności gwarancji pochodzenia tej energii jest ustalony na 12 miesięcy od dnia zakończenia wytwarzania energii elektrycznej objętej gwarancją pochodzenia.

Rozdział 10 – Kary pieniężne – art. 87–93

Udział w mechanizmie wsparcia energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji jest dobrowolny, a zatem nie przewiduje się istotnych sankcji w tym obszarze. W przypadku niedopełnienia istotnych, z punktu widzenia mechanizmu wsparcia, sankcją jest utrata całości lub części wsparcia.

Niemniej jednak biorąc pod uwagę istotną rolę obowiązków nałożonych na operatora sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub operatora sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej w zakresie potwierdzania wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, konieczne jest również określenie katalogu sankcji za niewykonanie tych obowiązków.

Dodatkowo, przewiduje się wprowadzenie sankcji za brak realizacji obowiązków sprawozdawczych przez wytwórców, którzy korzystają z mechanizmu i instrumentów wsparcia określonych niniejszą ustawą, za brak wytworzenia pierwszej energii elektrycznej lub wybudowania nowej jednostki kogeneracji lub zakończenia znacznej modernizacji jednostki kogeneracji w wymaganym terminie, a także za odmowę wglądu lub przedstawienia Prezesowi URE dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 79, bądź wprowadzanie go w błąd w zakresie tych dokumentów lub informacji (art. 87).

Zgodnie z art. 87 i art. 88, kary pieniężne wymierzane są w drodze decyzji przez Prezesa URE. Ich wysokość zależy od przyczyny jej wymierzenia – częściowo poziom kar jest ustalony w projektowanej ustawie, pozostałe natomiast ustalane są przez Prezesa URE w zależności od stopnia oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, nie mogą one jednak przekroczyć 15% przychodu ukaranego podmiotu osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym.

Zgodnie z art. 87 ust. 2 Prezes URE może nałożyć karę pieniężną na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego, przy czym kara ta może być wymierzona w kwocie nie większej niż 300% jego miesięcznego wynagrodzenia.

Rozdział 11 – Przepisy karne – art. 94

W projektowanej ustawie przewidziano odpowiedzialność karną za działanie niezgodne z art. 12 ust. 1 projektu ustawy oraz za korzystanie ze wsparcia na tą samą jednostkę energii elektrycznej w ramach różnych mechanizmach wsparcia operacyjnego, o czym mowa w art. 11 projektu ustawy.

Rozdział 12 – Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy epizodyczne, przejściowe i końcowe – art. 95–111

W związku z wygaszaniem dotychczas obowiązującego mechanizmu wsparcia wysokosprawnej kogeneracji oraz wprowadzaniem nowych uregulowań w tym obszarze w art. 91 uchyla się przepisy art. 9a 9l i 9m ustawy – Prawo energetyczne. Dodatkowo, w związku z przeniesieniem regulacji dotyczących gwarancji pochodzenia do niniejszej ustawy uchyla się również art. 9y–9zb ustawy – Prawo energetyczne, podobnie jak obowiązek wyznaczania przez Prezesa URE opłaty zastępczej, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 3 lit. e ustawy – Prawo energetyczne oraz obowiązku obliczania i publikowania średnich cen energii elektrycznej z wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji, o którym mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. a ustawy – Prawo energetyczne. Zmienione zostają przepisy art. 43 ust. 7–10 ustawy – Prawo energetyczne w zakresie procedury wydawania promesy koncesji. Uchylone zostają również art. 56 ust. 1 pkt 1a i 1f ustawy – Prawo energetyczne, dotyczące kar pieniężnych za niewypełnienie obowiązku wynikającego z systemu świadectw pochodzenia z kogeneracji, zmienione zostają także przepisy art. 45 ustawy – Prawo energetyczne w zakresie ustalania taryf dla energii elektrycznej.

Zmienione zostaną także niektóre przepisy ustawy o odnawialnych źródłach energii, ustawy Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o rynku mocy.

Wprowadzono przepis zawieszający możliwość uzyskania wsparcia w ramach mechanizmu ustanowionego niniejszą ustawą do czasu wydania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w niniejszej ustawie ze wspólnym rynkiem albo decyzji stwierdzającej, że mechanizm przewidziany w niniejszej ustawie nie stanowi pomocy publicznej. Jednocześnie wskazano, iż

w przypadku wytwórców, którzy uzyskali decyzję, o którym mowa w art. 28 ust. 3 oraz wytwórcy, którzy uzyskali decyzję, o którym mowa w art. 35 ust. 3 mogą ubiegać się o wsparcie za energię elektryczną wytworzoną w wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji określonych w ww. decyzjach, od dnia 1 stycznia 2019 r.

Powyższe działanie ma na celu utrzymanie produkcji energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji w istniejących źródłach w sytuacji, gdy decyzja Komisji Europejskiej podjęta będzie po dniu 1 stycznia 2019 r., tj. w czasie gdy dotychczasowy system wsparcia w postaci świadectw pochodzenia przestanie funkcjonować.

W ramach przepisów przejściowych uregulowane zostały kwestie związane z koniecznością zakończenia działań wynikających z dotychczas obowiązującego mechanizmu wsparcia określonego w uchylanych przepisach art. 9a, 9l i 9m ustawy – Prawo energetyczne. Celem ustawodawcy w tym obszarze jest zakończenie funkcjonowania dotychczasowego mechanizmu wsparcia (w tym rozliczenie obowiązku, o którym mowa w art. 9a ustawy – Prawo energetyczne oraz wydanie świadectw pochodzenia z kogeneracji za energię wytworzoną przed dniem 1 stycznia 2019 r.) na zasadach dotychczas obowiązujących.

W art. 102–106 określone zostały terminy publikacji przez ministra właściwego do spraw energii po raz pierwszy poszczególnych aktów wykonawczych.

Określono również przepisy przejściowe dla wydanych na podstawie przepisów ustawy – Prawo energetyczne gwarancji pochodzenia (art. 107), w tym w zakresie terminu utraty ważności.

W art. 108 wskazano, że opłata kogeneracyjna od dnia wejścia w życie ustawy do końca roku 2019 będzie wynosiła 1,58 zł za 1 MWh.

W obszarze przepisów końcowych (art. 109–111) określony został maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa URE oraz ministra właściwego do spraw energii, wynikających z niniejszej ustawy.

Ponadto wskazano, iż ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r., co pozwoli na płynne zastąpienie dotychczas obowiązującego mechanizmu wsparcia, nowym określonym w niniejszej ustawie.

E. Wejście projektowanego aktu w życie

Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

F. Obowiązek notyfikacji

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej.

G. Publikacja projektu

Projekt przedmiotowej regulacji z chwilą przekazania do uzgodnień międzyresortowych zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Nazwa projektu Ustawa o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Energii Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Tomasz Dąbrowski, Podsekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Janusz Pilitowski (tel. 695 81 35, e-mail: Janusz.Pilitowski@me.gov.pl)	Data sporządzenia 26.11.2018 Źródło: Inne Nr w wykazie prac UD 371
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Niedoinwestowanie polskiego ciepłownictwa

Polska posiada potencjał podwojenia produkcji ciepła w kogeneracji dzięki zamianie kotłów ciepłowniczych na źródła kogeneracyjne. Wykorzystanie potencjału kogeneracji wymaga jednak bardzo wysokich nakładów inwestycyjnych. Niestety, trudna sytuacja firm ciepłowniczych, balansujących na granicy rentowności, stanowi poważną przeszkodę w realizacji wymaganych inwestycji. Przeprowadzone analizy dowodzą, iż polski sektor ciepłowniczy od kilku lat znajduje się w trudnej sytuacji. Większość aktywów ciepłowniczych należy przede wszystkim do samorządów, które często mają trudności z ich utrzymaniem, przeprowadzeniem kosztownych inwestycji oraz zapewnieniem odpowiednich kompetencji do ich rozwoju. Własność samorządowa dotyczy głównie systemów ciepłowniczych i lokalnych kotłowni w mniejszych miejscowościach. W większych miastach ciepłownictwo podlegało procesom komercjalizacji i prywatyzacji, dlatego znaczna część aktywów ciepłowniczych należy obecnie do podmiotów prywatnych, w tym koncernów zagranicznych oraz krajowych grup energetycznych.

Problem niskiej jakości powietrza

Jednym z poważniejszych problemów społecznych naszego kraju jest niska jakość powietrza. O ile w dużych aglomeracjach za złą jakość powietrza odpowiadają przede wszystkim emisje spalin ze starych samochodów z silnikiem diesla, to w mniejszych miejscowościach głównym jego powodem są domowe piece zasilane paliwem złej jakości. Doświadczenia samorządów pokazują, że nawet najlepsze zachęty do wymiany kotłów na gazowe i inne są bezskuteczne, ponieważ „nieekologiczne” postawy obywateli (jak np. spalanie odpadów albo spalanie paliw niskiej jakości) wynikają z ubóstwa. Dlatego systemowa walka z problemem smogu musi być ściśle skorelowana z wysiłkami władz na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa obywatelom. Bezpieczeństwa socjalnego, energetycznego i wreszcie zdrowotnego: wyższej jakości życia w czystym powietrzu. Odczuwalna poprawa jakości powietrza doprowadzi do wymiernych skutków w postaci zmniejszenia obciążeń służby zdrowia, które są powodowane chorobami układu krążenia oraz oddechowego milionów Polaków.

Powyżej wskazane problemy można rozwiązać poprzez rozwój ciepłownictwa sieciowego zasilanego ciepłem wytwarzanym w procesie kogeneracji. Kogeneracja jest optymalnym sposobem wykorzystania paliw, ponieważ efektywność takiego procesu może być nawet o 50% większa, niż w przypadku gdy ciepło i energia elektryczna są produkowane osobno. Zmniejsza się też odpowiednio emisja dwutlenku węgla oraz innych szkodliwych dla środowiska substancji (tlenków siarki, tlenków azotu, pyłu, etc.).

Nieefektywne energetycznie systemy ciepłownicze lub chłodnicze

Zgodnie z art. 7b ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne przez efektywny energetycznie system ciepłowniczy lub chłodniczy rozumie się system ciepłowniczy lub chłodniczy, w którym do wytwarzania ciepła lub chłodu wykorzystuje się co najmniej w:

- 1) 50% energii z odnawialnych źródeł energii lub
- 2) 50% ciepło odpadowe, lub
- 3) 75% ciepło pochodzące z kogeneracji, lub
- 4) 50% połączenie energii i ciepła, o których mowa w pkt 1–3.

W kwietniu 2018 roku Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie na prośbę Ministerstwa Energii przeprowadziła wśród zrzeszonych w niej przedsiębiorstw ciepłowniczych badanie, na podstawie którego stwierdzono, że na 255 systemów ciepłowniczych eksploatowanych przez członków Izby (na łączną liczbę 412 koncesjonowanych przedsiębiorstw ciepłowniczych – wg stanu na dzień 31 grudnia 2017 r.), które obejmują około 85% ogólnego wolumenu ilości ciepła dostarczanego z systemów ciepłowniczych w Polsce, tylko ok. 20% spełnia kryterium efektywnego energetycznie systemu ciepłowniczego lub chłodniczego.

Należy również zwrócić uwagę, że systemy ciepłownicze, które znajdują się w grupie spełniających kryterium efektywnego energetycznie systemu ciepłowniczego lub chłodniczego, to systemy dostarczające ciepło odbiorcom w największych miastach Polski.

Mając powyższe na uwadze, należy zauważyć, iż niezbędne jest podjęcie działań długoterminowych, których celem będzie eliminacja systemów nieefektywnych poprzez inwestycje m.in. w jednostki odnawialnych źródeł energii oraz jednostki kogeneracji (w tym również wykorzystujące odnawialne źródła energii). Dodatkowo, koncentracja wsparcia głównie na jednostkach o mocy do 50 MW oraz ułatwienia proceduralne dla instalacji do 1 MW przyczynią się do rozwoju efektywnych energetycznie systemów ciepłowniczych na terenie mniejszych aglomeracji miejskich lub obszarach wiejskich.

Koniec obecnego systemu wsparcia dla kogeneracji

Obecnie jednym z funkcjonujących instrumentów służących do zapewnienia realizacji celu w zakresie produkcji energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji jest system wsparcia operacyjnego oparty o system świadectw pochodzenia. Poziom wsparcia uzależniony jest od wielkości produkcji. System ten na podstawie pierwotnych przepisów funkcjonował w latach 2007–2012. Poprzez nowelizację ustawy – Prawo energetyczne uchwaloną w 2014 roku przywrócono oraz przedłużono funkcjonowanie tego systemu do końca 2018 roku. Po tej dacie obecny system wygaśnie.

Okres eksploatacji istniejących jednostek kogeneracyjnych (jak również horyzont planowania nowych inwestycji) jest jednak znacznie dłuższy niż przewidywany okres wsparcia. Brak kierunkowych regulacji, związany m.in. z brakiem przedłużenia systemu wsparcia na 2013 rok oraz krótki okres kontynuacji systemu wsparcia (jedynie do roku 2018) powoduje ograniczony rozwój nowych źródeł oraz trudności z osiągnięciem rentowności na uzasadnionym poziomie w przypadku istniejących jednostek wytwórczych.

Dla zapewnienia stabilności wsparcia oraz długofalowego planowania działań inwestycyjnych w obszarze wysokosprawnej kogeneracji niezbędne jest podjęcie środków zapewniających gwarancję niezmienności wsparcia w okresie niezbędnym do zwrotu poniesionych przez inwestorów nakładów inwestycyjnych. Proponowany okres na jaki zostanie udzielone wsparcie – 15 lat, wydaje się być optymalnym i wystarczającym z punktu widzenia inwestorów. Wskazany okres wsparcia jest również spójny z analogicznymi rozwiązaniami przyjętymi w obszarze mechanizmów wsparcia dla odnawialnych źródeł energii. Zapewnienie impulsu inwestycyjnego jest jednym z kluczowych zadań nowego mechanizmu wsparcia, który, z uwagi na ograniczony okres funkcjonowania dotychczasowego mechanizmu był ograniczony.

Jednocześnie większe zróżnicowanie poziomów wsparcia względem dotychczasowych rozwiązań (3 kategorie jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 91 ust. 1 pkt 1, 1a i 2 ustawy – Prawo energetyczne) przyczyni się do efektywniejszej alokacji środków dostępnych w ramach nowego mechanizmu oraz do umożliwienia konkurencji o wsparcie jednostek o porównywalnych parametrach ekonomicznych.

Wytyczne Komisji Europejskiej

Komisja Europejska wydała wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z produkcją energii elektrycznej w latach 2014–2020. W ramach wytycznych przedstawione zostało m.in. zaktualizowane podejście Komisji Europejskiej do zagadnień związanych z pomocą publiczną o charakterze operacyjnym w energetyce. Jedną z powyższych wytycznych jest konieczność zastosowania procedury przetargowej opartej na jasnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych zasadach.

Podsumowanie

Cele ustawy:

1. Zastąpienie obecnego mechanizmu wsparcia kogeneracji, opartego na systemie świadectw pochodzenia, aukcyjnym oraz efektywnym ekonomicznie systemem wsparcia wysokosprawnej kogeneracji.
2. Zapewnienie bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej i ciepła.
3. Ograniczenie niekorzystnych zjawisk środowiskowych, takich jak niska jakość powietrza.
4. Promowanie efektywnych energetycznie rozwiązań.

Produkcja energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji stanowi istotny element podnoszący efektywność systemu energetycznego. Dlatego w Polityce Energetycznej Polski do 2030 roku zawarto cel szczegółowy zmierzający do dwukrotnego zwiększenia produkcji energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji do 2030 roku w odniesieniu do poziomu z 2006 roku. Obecnie poziom produkcji energii elektrycznej z istniejących jednostek kogeneracyjnych wynosi ok. 28,4 TWh. Dlatego, na potrzeby opracowania założeń nowego systemu wsparcia przyjęto potrzebę stopniowego rozwoju tego segmentu energetyki.

Realizacja tak określonego celu może zostać osiągnięta poprzez wdrożenie następujących działań:

- utrzymanie poziomu produkcji w ramach istniejących jednostek (z wyłączeniem tych wycofanych eksploatacji) oraz
- budowę nowych jednostek wytwórczych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wprowadzenie

W związku z powyższą diagnozą proponuje się promowanie energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji z czterech kategorii aktywów wytwórczych:

- 1) istniejących i zmodernizowanych jednostek kogeneracji (o mocy zainstalowanej elektrycznej 1–50 MW) oraz małych jednostek kogeneracji (o mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW);
- 2) nowych i znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji (o mocy zainstalowanej elektrycznej 1–50 MW);
- 3) nowych i znacznie modernizowanych jednostek kogeneracji (o mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 50 MW) oraz
- 4) istniejących i zmodernizowanych jednostek kogeneracji (o mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 50 MW).

Pomoc publiczna

Wsparcie przewidziane w ramach każdego z powyższych mechanizmów stanowi pomoc publiczną, podlega więc zgłoszeniu i ocenie Komisji Europejskiej pod kątem zgodności z warunkami dopuszczalności tej pomocy określonymi w przepisach unijnych.

Zasady udzielania wsparcia

System zakłada wspieranie wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji, jedynie w tych instalacjach, które wprowadzą ciepło użytkowe wytworzone w tym samym procesie do sieci ciepłowniczej. Wprowadzenie wskazanego kryterium zrealizuje kluczowy cel mechanizmu, którym jest zmniejszenie zjawiska niskiej emisji, a w konsekwencji, poprawa jakości powietrza. Publiczna sieć ciepłownicza na potrzeby systemu wsparcia rozumiana będzie jako sieć służąca do przesyłania lub dystrybucji ciepła, do której przyłączona może być nieokreślona liczba odbiorców końcowych (jest to zapewnione w postaci niedyskryminacyjnego dostępu do sieci) i do której jest już przyłączony co najmniej jeden odbiorca niebędący właścicielem, współwłaścicielem lub operatorem jednostki kogeneracji przyłączonej i wprowadzającej ciepło do tej sieci ciepłowniczej. Warunkiem uczestnictwa w systemie wsparcia jest wprowadzanie do sieci ciepłowniczej co najmniej 70% ciepła użytkowego wytworzonego w wysokosprawnej kogeneracji, w danej jednostce kogeneracyjnej. Powyższy warunek współpracy z publiczną siecią ciepłowniczą nie obejmie jednostek o mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 1 MW oraz istniejących i zmodernizowanych jednostek opalanych metanem uwalnianym i ujmowanym przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego (o mocy zainstalowanej elektrycznej do 50 MW).

W przypadku jednostek kogeneracji niespełniających ww. kryterium wprowadzania do sieci ciepłowniczej co najmniej 70% ciepła użytkowego wytworzonego w wysokosprawnej kogeneracji dopuszczona zostanie możliwość wsparcia jedynie tej części energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji, która proporcjonalnie odpowiadać będzie ilości ciepła użytkowego wprowadzonego do sieci ciepłowniczej.

Nowe i znacznie zmodernizowane jednostki kogeneracji będą uczestniczyć w konkurencyjnej procedurze aukcyjnej. W pierwszym kroku, na etapie projektowym, poddane zostaną ocenie w procedurze prekwifikacji, sprawdzającej kwalifikowalność projektowanej jednostki do systemu wsparcia i przypisującej do odpowiednich koszyków aukcyjnych. Następnie, nadal w fazie poprzedzającej faktyczne rozpoczęcie prac, będą uczestniczyć w aukcji, w ramach której dla jednostek kogeneracji opalanych poszczególnymi rodzajami paliw (paliwo stałe, paliwo gazowe, biomasa oraz pozostałe paliwa) wyznaczone zostaną wartości referencyjne, stanowiące górną granicę ofert składanych w aukcji. Aukcję wygrają oferty z najniższą wysokością premii ofertowej. Dodatkowo, w odniesieniu do znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji, aby umożliwić dostosowanie wysokości oferty do poniesionych nakładów inwestycyjnych na znaczną modernizację, ustalone będą odrębne wartości referencyjne dla tego typu jednostek, biorąc pod uwagę wartość udziału procentowego poniesionych kosztów inwestycyjnych znacznej modernizacji do wartości kosztów poniesionych dla nowej porównywalnej jednostki kogeneracji oraz rodzaj paliwa, którym opalana jest dana jednostka. Wytworzenie pierwszej energii będzie mogło nastąpić dopiero po rozstrzygnięciu aukcji. Premia będzie wypłacana po uruchomieniu instalacji, wprowadzeniu energii do sieci oraz sprzedaży tej energii.

Ze względu na nadmierne obciążenia administracyjne nowe małe jednostki oraz jednostki istniejące i modernizowane będą zwolnione z konieczności uczestniczenia w aukcjach. Po przeprowadzeniu prekwifikacji, otrzymają one premię, której wysokość zostanie ustalona administracyjnie w oparciu o uśrednione koszty wytworzenia energii w tego rodzaju instalacjach, w przypadku istniejącej jednostki kogeneracji oraz istniejącej małej jednostki kogeneracji – biorąc pod uwagę jedynie koszty operacyjne.

Duże jednostki, których udział w aukcji mógłby deformować jej wyniki, będą ubiegały się o premię w procedurze indywidualnej.

Koszty obecnie obowiązującego mechanizmu wsparcia

Zgodnie z art. 9a ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne odbiorca przemysłowy, przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 2, w zakresie określonym w ust. 11, są obowiązani:

- uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki świadectwo pochodzenia z kogeneracji, o którym mowa w art. 9l ust. 1, wydane dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostkach kogeneracji znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
- uiścić opłatę zastępczą, w terminie określonym w ust. 15, obliczoną w sposób określony w ust. 10.

Jednocześnie zgodnie z art. 91 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne potwierdzeniem wytworzenia energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji jest świadectwo pochodzenia tej energii, zwane dalej „świadectwem pochodzenia z kogeneracji”. Świadectwo pochodzenia z kogeneracji wydaje się oddzielnie dla energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostce kogeneracji:

- opalanej paliwami gazowymi lub o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej źródła poniżej 1 MW;
- opalanej metanem uwalnianym i ujmowanym przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego lub gazem uzyskiwanym z przetwarzania biomasy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2015 r. poz. 775 oraz z 2016 r. poz. 266, 1165, 1948 i 1986), zwanej dalej „ustawą o biokomponentach i biopaliwach ciekłych”;
- innej niż wyżej wymienionej.

W celu wyliczenia kosztów obecnie obowiązującego systemu wsparcia w postaci świadectw pochodzenia potwierdzających wytworzenie energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji w latach 2015–2018 dokonano następujących założeń:

- przyjęto, iż sprzedaż energii elektrycznej do odbiorców końcowych wyniesie 124 000 000 MWh w całym badanym okresie (ww. szacunkowa wartość została przyjęta do wyliczeń za 2015 r. w Sprawozdaniu z działalności Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w 2016 r. – tabela 49);
- przyjęto, iż wskazany zostanie maksymalny koszt systemu wsparcia wyliczony, jako iloczyn ilości energii elektrycznej odpowiadająca realizacji obowiązku oraz jednostkowych opłat zastępczych dla kogeneracji obowiązujących w poszczególnych latach. Powyższe założenie wynika z konieczności zaprezentowania porównywalnych wartości w odniesieniu do lat 2017 i 2018, dla których obowiązek umorzenia świadectw pochodzenia lub uiszczenia opłaty zastępczej nie został jeszcze rozliczony, wobec czego nie można przedstawić danych rzeczywistych).

Poniższa tabela przedstawia wyliczone na podstawie ww. założeń koszty obowiązującego systemu wsparcia. Z zaprezentowanych danych wynika, iż koszty te kształtowały się/ będą kształtować się na poziomie 1,157–1,559 mld zł, co odpowiada wartości 9,33–12,58 zł/MWh.

Tabela 1 – Koszty obecnie obowiązującego mechanizmu wsparcia wysokosprawnej kogeneracji w latach 2015–2018 (opracowanie własne).

	Rodzaj jednostki kogeneracji	Sprzedaż energii elektrycznej do odbiorców końcowych (wartość szacunkowa) [MWh]	Ilość energii elektrycznej odpowiadająca realizacji obowiązku [MWh]	Wymagany poziom realizacji obowiązku [%]	Wysokość opłaty zastępczej [zł/MWh]	Maksymalny koszt wynikający z mechanizmu wsparcia poszczególnych technologii	Łączny maksymalny koszt systemu wsparcia
2015	CHP1	124 000 000	6 076 000	4,9%	121,63	739 023 880,00 zł	1 157 447 000 zł
	CHP2		28 768 000	23,2%	11,00	316 448 000,00 zł	
	CHP3		1 612 000	1,3%	63,26	101 975 120,00 zł	
2016	CHP1		7 440 000	6,0%	125,00	930 000 000,00 zł	1 363 628 000 zł
	CHP2		28 768 000	23,2%	11,00	316 448 000,00 zł	
	CHP3		1 860 000	1,5%	63,00	117 180 000,00 zł	
2017	CHP1		8 680 000	7,0%	120,00	1 041 600 000,00 zł	1 454 272 000 zł
	CHP2		28 768 000	23,2%	10,00	287 680 000,00 zł	
	CHP3		2 232 000	1,8%	56,00	124 992 000,00 zł	
2018	CHP1		9 920 000	8,0%	115,00	1 140 800 000,00 zł	1 559 424 000 zł
	CHP2		28 768 000	23,2%	9,00	258 912 000,00 zł	
	CHP3		2 852 000	2,3%	56,00	159 712 000,00 zł	

CHP1 – jednostki kogeneracji, o których mowa w art. 91 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne

CHP2 – jednostki kogeneracji, o których mowa w art. 91 ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne

CHP3 – jednostki kogeneracji, o których mowa w art. 91 ust. 1 pkt 1a ustawy – Prawo energetyczne

Dane dotyczące istniejących jednostek kogeneracji korzystających z obecnego systemu wsparcia

Poniższe tabele przygotowane na podstawie danych zgromadzonych w administracyjnym systemie informatycznym Urzędu Regulacji Energetyki zawierają informacje, dotyczące:

- ilości i mocy jednostek kogeneracji, które posiadają koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej (ewentualnie wpis w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji, czy też wpis w rejestrze prowadzonym przez Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa) i wnioskuje bądź wnioskowały o wsparcie w postaci świadectw pochodzenia z kogeneracji,

- ilości energii elektrycznej, w odniesieniu do której wydane zostały świadectwa pochodzenia z kogeneracji w latach 2015–2017 (wg stanu na dzień 24 listopada 2017),
- w tym w rozbiciu na jednostki kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej:
- mniejszej niż 1 MW,
 - większej lub równej 1 MW i mniejszej niż 50 MW oraz
 - większej lub równej 50 MW.

Tabela 2 – Wszystkie jednostki kogeneracji (opracowanie własne na podstawie danych URE).

Wszystkie jednostki kogeneracji*	2015	2016	2017
Liczba jednostek (szt.)	283	330	268
Moc zainstalowana elektryczna (MW)	29 037	29 807	25 733
Ilość energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji [MWh]	25 983 815	26 884 595	12 637 487

* stan na dzień 24 listopada 2017 r.

Tabela 3 – Jednostki kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 1 MW (opracowanie własne na podstawie danych URE).

Jednostki kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 1 MW*	2015	2016	2017
Liczba jednostek (szt.)	84	117	100
Moc zainstalowana elektryczna (MW)	49	73	64
Ilość energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji [MWh]	204 417	273 767	239 916

* stan na dzień 24 listopada 2017 r.

Tabela 4 – Jednostki kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej 1–50MW (opracowanie własne na podstawie danych URE).

Jednostki kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej 1–50 MW*	2015	2016	2017
Liczba jednostek (szt.)	136	146	108
Moc zainstalowana elektryczna (MW)	1 242	1 302	823
Ilość energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji [MWh]	3 414 448	3 783 947	1 906 527

* stan na dzień 24 listopada 2017 r.

Tabela 5 – Jednostki kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 50MW (opracowanie własne na podstawie danych URE).

Jednostki kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 50 MW*	2015	2016	2017
Liczba jednostek (szt.)	63	67	60
Moc zainstalowana elektryczna (MW)	27 745	28 432	24 846
Ilość energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji [MWh]	22 364 950	22 826 882	10 491 044

* stan na dzień 24 listopada 2017 r.

Jednocześnie należy zauważyć, iż łączna moc zainstalowana elektryczna planowanych jednostek kogeneracji (jednostek kogeneracji posiadających ważną promesę koncesji) wynosi ok. 2 833 MW, w tym 2 507 MW odnosi się do sześciu jednostek kogeneracji (stan na dzień 5 września 2018 r.).

Koszty nowego mechanizmu wsparcia

W celu zobrazowania kosztów wprowadzenia nowych rozwiązań systemowych w obszarze mechanizmu wsparcia wysokosprawnej kogeneracji poniżej przedstawiono stosowne wyliczenia w rozbiciu na koszty związane z budową nowych jednostek kogeneracji oraz związane z utrzymaniem już istniejących.

1) Nowe instalacje

W przypadku tworzenia nowych jednostek kogeneracji założono, że w ramach nowego mechanizmu łączna moc zainstalowana elektryczna nowych źródeł wyniesie 5100 MW. Poniższa tabela przedstawia założenia dotyczące przewidywanych nowych mocy elektrycznych jednostek kogeneracji jakie będą zamawiane w ramach aukcji, naboru, a także w odniesieniu do małych jednostek kogeneracji w latach 2019–2028.

Tabela 6 – Planowany do objęcia wsparciem w kolejnych latach wolumen mocy zainstalowanej elektrycznej jednostek kogeneracji w latach 2019–2028 (opracowanie własne).

Moc zainstalowana elektryczna (MW)	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	SUMA
Aukcje	100	400	300	300	300	300	300	300	300	300	2900
Paliwa stałe	20	75	75	75	75	75	75	75	75	75	695
Paliwa gazowe	80	300	200	200	200	200	200	200	200	200	1980
Inne paliwa	0	15	15	15	15	15	15	15	15	15	135
Biomasa	0	10	10	10	10	10	10	10	10	10	90
Małe jednostki kogeneracji	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	500
Nabór	600	600	250	150	100	0	0	0	0	0	1700
SUMA	750	1050	600	500	450	350	350	350	350	350	5100

Dla wyliczenia produkcji energii elektrycznej w nowych jednostkach kogeneracji przyjęto, że produktywność przedmiotowych jednostek wynosić będzie 4000 MWh/MW/rok, z wyjątkiem małych jednostek kogeneracji, dla których przyjęto produktywność na poziomie 5200 MWh/MW/rok, co wynika z faktu, iż część tych jednostek pracować będzie na potrzeby małego przemysłu, gdzie ich wykorzystanie będzie większe. Dodatkowo założono, że budowa jednostek potrwa odpowiednio: 5 lat (jednostki opalane paliwa stałymi, biomasą i pozostałymi paliwami) oraz 4 lata (jednostki opalane paliwami gazowymi), z wyjątkiem małych jednostek kogeneracji, których budowa będzie krótsza o rok (z uwagi na szybszy proces inwestycyjny).

W załączniku nr 1 przedstawiono wyniki prognozy produkcji energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w oparciu o przyjęte założenia. Z prognozy wynika, iż maksymalny zakładany poziom produkcji energii elektrycznej wyniesie 21 TWh, przy czym należy zauważyć, iż część tej energii powstanie w znacznie zmodernizowanych jednostkach kogeneracji, co oznacza, iż będzie to energia, która zastępować będzie dotychczasową produkcję (w tym zakresie).

Dla określenia kosztów mechanizmu wsparcia w odniesieniu do powyższych jednostek kogeneracji przyjęto, iż jednostkowa wysokość wsparcia w odniesieniu do poszczególnych jednostek będzie taka sama w całym okresie, bez względu na czas wejścia do systemu (powyższe uproszczenie ma na celu eliminację prognozowania dużej ilości zmiennych, które mają istotny wpływ na końcowy jednostkowy koszt wsparcia – ceny energii elektrycznej, ceny ciepła, ceny uprawnień do emisji CO₂, ceny paliw, koszty kapitału, itp.). W załączniku nr 2 wskazano założenia przyjęte do wyliczenia jednostkowego kosztu wsparcia poszczególnych jednostek kogeneracji (jednostkowej wysokości premii) oraz wysokość tego wsparcia. Dodatkowo, w załączniku nr 3 wskazano planowane wysokości premii gwarantowanej dla nowej małej jednostki kogeneracji, znacznie zmodernizowanej małej jednostki kogeneracji oraz zmodernizowanej małej jednostki kogeneracji. Na tej podstawie oszacowano koszt systemu wsparcia w odniesieniu do nowych mocy wytwórczych (szczegółowe wyliczenia znajdują się w załączniku nr 4). Jak wynika z załączonych analiz, maksymalny roczny koszt wsparcia dla nowych i znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji wyniesie około 2,33 mld zł przy łącznej wartości w całym okresie lat 2019–2047 na poziomie około 35 mld zł.

Powyższe koszty zostaną przeniesione na odbiorców końcowych energii elektrycznej. Szczegółowe wyliczenie przedmiotowych kosztów wyrażone w zł/MWh oraz zł/miesiąc przedstawiono w załączniku nr 5 (przy uwzględnieniu sprzedaży energii elektrycznej do odbiorców końcowych na poziomie 2,5 MWh/gospodarstwo domowe rocznie). Z przedstawionych analiz wynika, że maksymalne obciążenie wyniesie około 13,5 zł/MWh (2,81 zł/miesiąc na gospodarstwo domowe). Dodatkowo należy mieć na uwadze, iż wraz ze wzrostem sprzedaży energii elektrycznej do odbiorców

końcowych, wynikającym m.in. z rozwoju elektromobilności czy ze zwiększenia wykorzystania energii elektrycznej na cele grzewcze, jednostkowy koszt obciążenia będzie spadał.

2) Istniejące instalacje

W przypadku istniejących jednostek kogeneracji, wsparcie będzie przysługiwało jednostkom, które w przypadku braku jego otrzymania ponosiłyby straty operacyjne na działalności, co uniemożliwiłoby ich dalsze funkcjonowanie. Premia będzie uwzględniała jedynie koszty operacyjne – bez uwzględnienia nakładów inwestycyjnych. W wyliczeniach wykazano, że przypadek ten zaistnieje, biorąc pod uwagę obecne uwarunkowania rynkowe, w przypadku jednostek kogeneracji opalanych paliwami gazowymi oraz pozostałymi paliwami.

Biorąc pod uwagę przeprowadzone analizy, maksymalny roczny koszt wsparcia istniejących jednostek kogeneracji, opierając się na danych Urzędu Regulacji Energetyki dotyczących funkcjonujących obecnie jednostek, oszacowano na poziomie około 208 mln zł (w ciągu pierwszych pięciu lat funkcjonowania nowego mechanizmu wsparcia), a łącznie w okresie 2019–2032 na poziomie około 1,29 mld zł. Z przedstawionych analiz wynika, że maksymalne obciążenie mechanizmem wsparcia dla istniejących jednostek kogeneracji (w pierwszym roku funkcjonowania nowego mechanizmu wsparcia) wyniesie około 1,4 zł/MWh (około 0,3 zł/miesiąc na gospodarstwo domowe).

3) Łączne koszty nowego mechanizmu wsparcia

W załączniku nr 4 dokonano zestawienia łącznych kosztów nowego systemu wsparcia uwzględniającego zarówno utrzymanie funkcjonowania istniejących jednostek kogeneracji, jak również budowę nowych jednostek w zakładanej wielkości 5100 MW. Jak wynika z przedstawionej kalkulacji, maksymalny roczny poziom wsparcia wyniesie około 2,33 mld zł (w latach 2033–2036 r.), a łączna wysokość wsparcia w latach 2019–2047 wyniesie około 36,3 mld zł.

Jednocześnie maksymalne łączne obciążenie wyniesie około 13,5 zł/MWh (około 2,8 zł/miesiąc na gospodarstwo domowe).

Podsumowanie

Dla przedstawienia korzyści płynących z zaproponowanego w niniejszej ustawie nowego mechanizmu wsparcia proponuje się zestawienie przewidywanych kosztów jego funkcjonowania ze scenariuszem alternatywnym. Jako scenariusz alternatywny proponuje się scenariusz polegający na wydłużeniu obecnego mechanizmu wsparcia na dotychczas funkcjonujących zasadach oraz zakładający, że wsparcie to w całości zostanie przeznaczone na utrzymanie istniejących jednostek (brak impulsu inwestycyjnego). Jak przedstawiono powyżej, koszt obecnego systemu wsparcia w 2018 r. w przeliczeniu na jednostkę energii elektrycznej wyniesie 12,58 zł/MWh (przy przyjętych założeniach scenariusza alternatywnego wartość ta utrzyma się w kolejnych latach).

Mając powyższe na uwadze oraz dane przedstawione w załączniku nr 4 należy zauważyć, iż w latach 2019–2030 nowy system wsparcia w formie zaproponowanej w niniejszej ustawie generować będzie znaczne oszczędności wobec scenariusza alternatywnego, powodując impuls inwestycyjny, a jednocześnie zapewniając wsparcie tym istniejącym jednostkom kogeneracji, którym jest to niezbędne do funkcjonowania. W kolejnych latach nowy system wsparcia w formie zaproponowanej w niniejszej ustawie generować będzie wyższe koszty, niemniej jednak różnica pomiędzy scenariuszem alternatywnym wyniesie maksymalnie 0,92 zł/MWh (w 2033 r.). Jednocześnie należy podkreślić, iż nowy mechanizm wsparcia przyczyni się do powstania nowych jednostek kogeneracji o mocy 5100 MW.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nieefektywność rynku ciepła dostrzegły rządy wielu państw Unii Europejskiej. Ze względu na szczególnie newralgiczny charakter tego segmentu i konieczność jego promowania ze środków publicznych wsparcie dla kogeneracji wprowadzono w ostatnim czasie w następujących krajach Unii Europejskiej:

- Niemcy,
- Dania,
- Francja,
- Czechy,
- Słowenia.

Ze względu na fakt, że projektowana regulacja zawiera wiele podobieństw do analogicznej regulacji niemieckiej, poniżej przedstawiono jej główne założenia. Warto podkreślić, że niemiecka ustawa uzyskała aprobatę Komisji Europejskiej w zakresie zgodności z unijnymi przepisami prawa konkurencji.

Opis systemu niemieckiego

W decyzji z dnia 24.10.2016 w sprawie SA.42393 – Niemcy – Reforma wsparcia kogeneracji Komisja Europejska oceniła zgodność z przepisami pomocowymi niemieckiego operacyjnego systemu wsparcia dla wysokosprawnej kogeneracji.

Beneficjenci

Wsparcie odnosi się do produkcji energii elektrycznej i ma formę premii dopłacanej do rynkowej ceny tej energii. W każdym przypadku wysokość premii jest ustalana w odniesieniu do LCOE. W celu określenia wysokości premii LCOE

jest pomniejszany o przychody ze sprzedaży energii (rynkową cenę energii) oraz ciepła, a także łączną wartość wcześniej otrzymanej przez instalację pomocy inwestycyjnej.

Wsparcie dla nowych instalacji

Nowym systemem wsparcia objęte są jednostki, które rozpoczęły działalność po 1 stycznia 2016 r. chyba że zostanie wykazane, że decyzje, co do pewnych części projektu (np. zamówienie instalacji) zostały podjęte przed tą datą. Jednocześnie aby zostać objętym nowym systemem, dana instalacja musi rozpocząć swoją działalność przed 31 grudnia 2022 r. W zakresie nowych instalacji kogeneracyjnych wsparciem objęto wyłącznie jednostki gazowe (nowe jednostki opalane węglem kamiennym i brunatnym zostały z systemu wykluczone) oraz wykorzystujące biomasę, biogaz, olej, odpady i ciepło odpadowe. Nowe jednostki w przedziale mocowym 1–50 MW uczestniczą w aukcjach. Operatorom instalacji działających w innych państwach członkowskich udostępnione zostanie 5% wolumenu energii zamawianego na takich aukcjach, przy czym premia będzie przyznawana za fizyczny import energii. Zasadniczo wsparcie udzielane jest dla energii elektrycznej wprowadzonej do publicznej sieci w ciągu 30 tys. godzin pełnego obciążenia od momentu rozpoczęcia pracy przez instalację. W przypadku instalacji o mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej lub równiej 50 kW wsparcie przyznawane na 60 tys. godzin pełnego obciążenia.

W ramach systemu przewidziane są aukcje (organizowane od zimy 2017/2018) dla instalacji o mocy pomiędzy 1 a 50 MW. Wytwórcy w tego rodzaju instalacjach mogą nadal korzystać z premii przyznawanej na wniosek, o ile otrzymali autoryzację zgodnie z Federal Act of Germany for Emission Control lub złożyli wiążące zamówienie dla instalacji przed 31 grudnia 2016 r. W przypadku modernizacji, wiążące zamówienie powinno odnosić się do istotnych elementów zapewniających efektywność instalacji. Dodatkowo instalacje te muszą zostać uruchomione przed końcem 2018 r. Jeżeli wszystkie te warunki zostaną spełnione, wskazane instalacje będą mogły skorzystać z premii przyznawanej na wniosek albo wziąć udział w aukcjach.

Wsparcie dla modernizowanych instalacji

Jednostki ponoszące nakłady na modernizację istniejącego majątku wytwórczego w wysokości powyżej 50% nakładów jak na nową referencyjną instalację kwalifikują się do objęcia wsparciem dla nowych instalacji (dotyczy ich także obowiązek uczestniczenia w aukcjach). Jeśli koszty modernizacji przekraczają 25% nakładów jak na nową instalację, instalacja modernizowana kwalifikuje się do objęcia wsparciem w wymiarze połowy jak dla nowej instalacji. W każdym przypadku modernizacja musi prowadzić do zwiększenia sprawności w porównaniu do stanu sprzed modernizacji. Ponadto może nastąpić dopiero po upływie 5 (modernizacja powyżej 25%) lub 10 (modernizacja powyżej 50%) lat istnienia dotychczasowego systemu. Jeżeli koszty modernizacji przekroczą 25% kosztów budowy nowej jednostki kogeneracji, wytwórca będzie uprawniony do wsparcia na 15 tys. godzin pełnego obciążenia. W przypadku, gdy koszty modernizacji przekroczą 50% kosztów budowy nowej jednostki, wsparcie przyznawane jest na 30 tys. godzin pełnego obciążenia.

Wsparcie dla instalacji dostosowywanych

Wsparciem mogą zostać objęte instalacje niestanowiące instalacji kogeneracyjnej, ale które w wyniku podjęcia inwestycji dostosowawczych staną się takimi instalacjami. Koszty dostosowania muszą wynosić co najmniej 10% nakładów jak na nową instalację o tej samej mocy. W zależności od tego, czy koszty przekwalifikowania przekraczają 10%, 25% lub 50% kosztów nowej instalacji wysokosprawnej kogeneracji, wsparcie jest przyznawane na odpowiednio 10 tys., 15 tys. lub 30 tys. godzin pełnego obciążenia.

Wsparcie dla instalacji zamortyzowanych

Wsparciem pokrywającym wyłącznie koszty operacyjne mogą zostać objęte instalacje opalane gazem o mocy elektrycznej powyżej 2 MW, o ile dostarczają energię do sieci i w przeszłości były wykorzystywane głównie do zaspokajania potrzeb publicznych. Wsparcie przysługuje do 16 tys. godzin pełnego obciążenia do końca 2019 roku (1,5 eurocentów/kWh).

Wsparcie dla małych instalacji

W przypadku instalacji o mocy nie większej niż 50 kW wsparcie jest gwarantowane na 60 tys. godzin pełnego obciążenia. W przypadku instalacji o większej mocy wsparcie może zostać przyznane tylko na 30 tys. godzin pełnego obciążenia. Wytwórcy w instalacjach o mocy wyższej niż 100 kW są zobowiązani do sprzedaży wytworzonej przez siebie energii bezpośrednio na rynku bądź wykorzystania jej na własne potrzeby. W przypadku mniejszych instalacji, wytwórcy mają możliwość wyboru pomiędzy samodzielną sprzedażą wytworzonej energii na rynku, wykorzystaniem jej na potrzeby własne, bądź zwróceniem się do operatora sieci, by zakupił on wskazaną energię po ustalonej lub rynkowej cenie.

W ramach systemu przewidziano również mechanizm pozwalający wytwórcom energii elektrycznej w jednostkach mikrokogeneracji o mocy do 2 kW na uzyskanie wsparcia w postaci jednorazowej wypłaty w wysokości 4 eurocentów/kWh w wymiarze 60 tys. godzin pełnego obciążenia. Rozwiązanie to ma na celu minimalizację obciążeń administracyjnych związanych z okresowym wypłacaniem wsparcia dla tak małych jednostek.

Wysokość premii wypłacanej wytwórcom jest zróżnicowana w zależności od mocy instalacji:

- 8 eurocentów/kWh w przypadku wytwórcy w instalacji o mocy mniejszej lub równiej 50 kW;
- 6 eurocentów/kWh w przypadku wytwórcy w instalacji o mocy większej niż 50 kW i mniejszej lub równej 100 kW;
- 5 eurocentów/kWh w przypadku wytwórcy w instalacji o mocy większej niż 100 kW i mniejszej lub równej 250 kW;
- 4,4 eurocentów/kWh w przypadku wytwórcy w instalacji o mocy większej niż 250 kW i mniejszej lub równej 2 MW.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Jednostki samorządu terytorialnego,	około 2800,	szacunki własne,	Możliwość tworzenia nowych jednostek wysokosprawnej kogeneracji (dzięki pozyskanym źródłom finansowania).
przedsiębiorstwa ciepłownicze,	kilkaset,	szacunki własne,	Możliwość tworzenia nowych, modernizowania istniejących jednostek wysokosprawnej kogeneracji.
operatorzy istniejących jednostek kogeneracji.	268,	opracowanie własne na podstawie danych URE,	Możliwość uzyskania premii gwarantowanej lub premii gwarantowanej indywidualnej przez istniejące i modernizowane jednostki kogeneracji po przejściu procedury prekwalifikacji i uzyskaniu decyzji o możliwości ubiegania się o jej wypłatę.
duże przedsiębiorstwa,	brak danych	-	Zmianie ulegnie struktura ceny energii elektrycznej (uwzględniona zostanie opłata finansująca nowy system wsparcia), a także zwiększone zostanie bezpieczeństwo dostaw energii elektrycznej dzięki powstaniu nowych źródeł wytwórczych.
odbiorcy energochłonni,	ok. 1000,	szacunki własne,	Wprowadzenie opłaty kogeneracyjnej ma negatywny wpływ na konkurencyjność odbiorców energochłonnych na rynku globalnym. W celu ograniczenia negatywnego wpływu wzrostu kosztów energii elektrycznej na te podmioty, ustawodawca przewidział wprowadzenie systemu ulg w opłacie kogeneracyjnej.
mikro, małe i średnie przedsiębiorstwa,	1,91 mln (dane za 2015 r.),	PARP,	W związku z konstrukcją systemu wsparcia możliwe będzie uzyskanie wsparcia dla instalacji do 1 MW w formule stałej premii do ceny energii elektrycznej, co umożliwi budowę własnych źródeł kogeneracyjnych zwiększających efektywność wykorzystania surowców naturalnych w gospodarce.
spółdzielnie, wspólnoty mieszkaniowe.	kilka – kilkanaście tysięcy,	szacunki własne,	W związku z konstrukcją systemu wsparcia możliwe będzie uzyskanie wsparcia dla instalacji do 1 MW w formule stałej premii do ceny energii elektrycznej, co umożliwi budowę własnych źródeł kogeneracyjnych zwiększających efektywność wykorzystania surowców naturalnych w gospodarce.

odbiorcy końcowi	ok. 17,24 mln, z czego 15,61 mln, to odbiorcy z grupy taryfowej G, w tym w odbiorcy w gospodarstwach domowych – ponad 14,63 mln	Sprawozdanie z działalności Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w 2016 r.	Zmianie ulegnie struktura ceny energii elektrycznej (uwzględniona zostanie opłata finansująca nowy system wsparcia), a także zwiększone zostanie bezpieczeństwo dostaw energii elektrycznej dzięki powstaniu nowych źródeł wytwórczych.
operator sieci przesyłowej	1	Dane URE	Nałożenie nowych obowiązków polegających na poborze opłaty kogeneracyjnej.
operatorzy sieci dystrybucyjnej	182	Dane URE	Nałożenie nowych obowiązków polegających na obliczeniu wysokości stawki opłaty kogeneracyjnej.
Minister Energii	1	projekt ustawy	Nałożenie nowych obowiązków polegających na określaniu parametrów istotnych z punktu widzenia funkcjonowania nowego mechanizmu wsparcia wysokosprawnej kogeneracji
Prezes URE	1	projekt ustawy	Nałożenie nowych obowiązków związanych z funkcjonowaniem nowego mechanizmu wsparcia wysokosprawnej kogeneracji
operator rozliczeń	1	projekt ustawy	Nałożenie nowych obowiązków związanych z funkcjonowaniem nowego mechanizmu wsparcia wysokosprawnej kogeneracji
Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konsumentów i Konkurencji	1	projekt ustawy	Zwiększenie obciążenia SOKiK wynikające z rozszerzenia kompetencji Prezesa URE związanych z funkcjonowaniem nowego mechanizmu wsparcia wysokosprawnej kogeneracji (SOKiK jest właściwy w sprawach odwołań od decyzji Prezesa URE oraz zażaleń na wydane przez Prezesa URE postanowienia).

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt z chwilą przekazania do uzgodnień międzyresortowych został również poddany konsultacjom publicznym. Projekt skonsultowano z następującymi organizacjami:

- 1) Polskim Towarzystwem Elektrociepłowni Zawodowych;
- 2) Izbą Gospodarczą Ciepłownictwo Polskie;
- 3) Izbą Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii;
- 4) Izbą Gospodarczą Gazownictwa;
- 5) Towarzystwem Gospodarczym Polskie Elektrownie;
- 6) Polskim Komitetem Energii Elektrycznej;
- 7) Izbą Gospodarczą Energetyki i Ochrony Środowiska;
- 8) Polską Izbą Gospodarczą Energii Odnawialnej i Rozproszonej;
- 9) Stowarzyszeniem Energii Odnawialnej;
- 10) Unią Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego;
- 11) Polskim Stowarzyszeniem Biogazu;
- 12) Polskim Stowarzyszeniem Producentów Biogazu Rolniczego;
- 13) Krajową Izbą Gospodarczą;
- 14) Konfederacją Pracodawców Prywatnych Lewiatan;

- 15) Izbą Gospodarczą Wodociągów Polskie;
- 16) Stowarzyszeniem Producentów Energii z Odpadów;
- 17) Związkiem Banków Polskich.

Projekt został również umieszczony na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Energii.

W ramach uzgodnień międzyresortowych i konsultacji publicznych, do 15 maja 2018 r. swoje uwagi zgłosiło 35 podmiotów, łącznie wpłynęło blisko 1000 uwag, z czego ponad 750 pochodzi z konsultacji publicznych. W wyniku dokonanej analizy zgłoszonych uwag, uwzględniona ich część znalazła wyraz w nowej wersji projektu ustawy.

Główne kwestie problemowe zgłaszane w ramach konsultacji publicznych były związane z postulatami usunięcia warunku udziału w projektowanym systemie wsparcia w postaci konieczności wprowadzenia do sieci i sprzedaży energii elektrycznej. Ponadto wnioskowano o usunięcie warunku udziału w projektowanym systemie wsparcia w postaci konieczności wprowadzania do publicznej sieci ciepłowniczej ciepła użytkowego w kogeneracji na poziomie minimum 70% wyprodukowanego ciepła ogółem, aby uzyskać wsparcie na cały wprowadzony do sieci i sprzedany wolumen energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji.

Uwagi dotyczyły również kwestii m.in.:

- łączenia systemów wsparcia operacyjnego, tj. zasad uczestniczenia jednostek kogeneracji w systemie wsparcia dla CHP, dla OZE oraz w rynku mocy;
- definiowania paliw gazowych;
- terminów wydawania aktów wykonawczych w kontekście uczestnictwa jednostek kogeneracji w systemie wsparcia już w roku 2019;
- konieczności określenia współczynnika korygującego ze względu na wiek w przepisach ustawy;
- wydłużenia funkcjonowania aktualnego mechanizmu wsparcia opartego o świadectwa pochodzenia z kogeneracji;
- promocji wysokosprawnej kogeneracji wykorzystującej odnawialne źródła energii – biomasę i biogaz.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa, w tym	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
podatek akcyzowy	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	0	2,02	1,97	2,02	2,07	2,15	2,2	2,28	2,33	2,4	2,49	21,93
budżet państwa	0	2,02	1,97	2,02	2,07	2,15	2,2	2,28	2,33	2,4	2,49	21,93
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	0	-2,02	-1,97	-2,02	-2,07	-2,15	-2,2	-2,28	-2,33	-2,4	-2,49	-21,93
budżet państwa	0	-2,02	-1,97	-2,02	-2,07	-2,15	-2,2	-2,28	-2,33	-2,4	-2,49	-21,93
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	Wydatki związane z zatrudnieniem będą finansowane bezpośrednio z budżetu państwa (w latach 2020–2028 – część 15 – Sądy powszechne, część 47 – Energia oraz część 50 – URE). W budżecie na rok 2019 nie zostały w momencie tworzenia OSR przewidziane środki na ww. cel.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych	Dochody ogółem Budowa nowych jednostek kogeneracji generować będzie dodatkowe dochody budżetu państwa m. in. podatku dochodowego, podatku VAT. Z uwagi na różnorodność procesu inwestycyjnego w odniesieniu do różnych typów jednostek kogeneracji pominięte zostały dodatkowe przychody budżetu generowane na samym etapie inwestycji (budowy) – uwzględniono jedynie zwiększone dochody na etapie funkcjonowania nowych jednostek. <i>Podatek dochodowy</i>											

do obliczeń założeń	Dochody budżetu państwa z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych i fizycznych nie zostały wykazane w wymiarze ilościowym z uwagi na zróżnicowanie podmiotów korzystających z nowego mechanizmu wsparcia. Z jednej strony należy zauważyć, iż brak wejścia w życie ustawy będzie skutkowało prawdopodobnym pogorszeniem wyniku finansowego przed opodatkowaniem (być może także straty podatkowe) w odniesieniu do przedsiębiorstw energetycznych, które będą musiały ograniczyć wytwarzanie energii w związku z brakiem wsparcia (głównie w odniesieniu do jednostek kogeneracji opalanych paliwami gazowymi). Z drugiej strony wprowadzenie proponowanych rozwiązań pozwoli na utrzymanie dotychczasowej produkcji energii elektrycznej, a także stymulować będzie inwestycje w nowe jednostki kogeneracji, co powinno przyczyniać się do generowania nowej wartości dodanej. Podatek VAT Dochody budżetu państwa z tytułu podatku VAT nie zostały wykazane w wymiarze ilościowym, ponieważ ze względu na zróżnicowaną strukturę podmiotów, do których sprzedana zostanie energia elektryczna wytworzona w nowych jednostkach kogeneracji (przedsiębiorcy, gospodarstwa domowe, jednostki samorządu terytorialnego) nie jest możliwe precyzyjne wskazanie, jaka część płaconego podatku VAT od sprzedaży energii elektrycznej będzie stanowiła dochód budżetu państwa. Niemniej jednak spodziewany jest dodatkowy dochód budżetu państwa z tego tytułu. Wydatki ogółem W związku z faktem, iż planowany system wsparcia wysokosprawnej kogeneracji będzie opierał się na podobnych założeniach co system wsparcia dla odnawialnych źródeł energii (model aukcyjny), należy spodziewać się, że administracyjne koszty jego funkcjonowania również będą zbliżone, co do struktury. Powyższe odnosi się do kosztów przygotowania i zarządzania systemem informatycznym (rozwiązanie opcjonalne – dopuszcza się również prowadzenia aukcji w sposób tradycyjny (pisemny), ostateczna decyzja uzależniona będzie od decyzji Prezesa URE) oraz kosztów obsługi tego mechanizmu wsparcia (koszty osobowe ponoszone przez Urząd Regulacji Energetyki). Jednocześnie, biorąc pod uwagę fakt, iż w planowanym mechanizmie wsparcia wysokosprawnej kogeneracji liczba potencjalnych uczestników będzie mniejsza, szacuje się, że jego koszt administracyjny również będzie niższy niż w przypadku odnawialnych źródeł energii. W odniesieniu do kosztów osobowych administrowania nowym systemem wsparcia, na chwilę obecną zakłada się że nałożenie nowych zadań wynikających z obsługi nowego systemu będzie skorelowane w czasie z likwidacją zadań związanych z obsługą obecnego mechanizmu wsparcia dla wysokosprawnej kogeneracji, co nastąpi z dniem 1 stycznia 2019 r. Niemniej jednak w związku z koniecznością rozliczenia obecnego mechanizmu wsparcia po 1 stycznia 2019 r. oraz wynikającej z tego powodu konieczności równoległego prowadzenia działań w ramach 2 mechanizmów wsparcia, przewiduje się konieczność wzmocnienia kadrowego URE. W zakresie wydatków z budżetu państwa uwzględniono koszty przeznaczone na zatrudnienie nowych pracowników odpowiedzialnych za obsługę nowego mechanizmu wsparcia wysokosprawnej kogeneracji. Uwzględniono wzrost zatrudnienia w jednostkach publicznych uczestniczących w procesach związanych z mechanizmem wsparcia, tj. Ministerstwie Energii (ME) oraz Urzędzie Regulacji Energetyki (URE). W perspektywie 10 lat przewiduje się łączne zatrudnienie co najmniej 3 pracowników w ME i 5 pracowników w URE. Zasady i tryb kształtowania wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej określają przepisy ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 373); stosownie do przepisów art. 9 ust. 1 pkt 4 tej ustawy, w ustawie budżetowej na dany rok ustala się m.in. kwoty wynagrodzeń dla państwowych jednostek budżetowych dla poszczególnych grup pracowników w podziale na części i działy klasyfikacji dochodów i wydatków. Realizacja zadań związanych z funkcjonowaniem nowego mechanizmu wsparcia zarówno w Ministerstwie Energii, jak i URE nie mają charakteru wyłącznie administracyjnego, ale przede wszystkim wymagają eksperckiej wiedzy w zakresie m.in. ekonomiki wytwarzania energii elektrycznej i ciepła w skojarzeniu, technicznych aspektów wytwarzania, uwarunkowań rynków energii elektrycznej i ciepła, uwarunkowań prawnych prowadzenia działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej i ciepła. W związku z powyższym, niezbędne jest zatrudnienie pracowników na stanowiskach na odpowiednim poziomie. Ponadto, nowy mechanizm wsparcia jest nieporównywalnie bardziej złożony od obecnie funkcjonującego (jednolitego systemu opartego na systemie świadectw pochodzenia z kogeneracji). W nowej ustawie przewidziano wsparcie dedykowane trzem grupom jednostek (w zależności od mocy) skutkujące istnieniem czterech rodzajów wsparcia. W tym celu będą realizowane zupełnie nowe zadania na etapie operacyjnego funkcjonowania systemu wdrożonego przez URE (prekwalifikacja polegająca na dopuszczeniu do systemu każdej jednostki, organizowanie i rozstrzyganie aukcji i naborów, coroczne ustalanie wysokości premii gwarantowanej indywidualnej) oraz na etapie projektowania przez ME właściwego poziomu wsparcia
------------------------	---

(konieczność corocznego wydawania szeregu aktów wykonawczych poprzedzonych szczegółową analizą sytuacji na rynku energii elektrycznej). Powyższe wiąże się z koniecznością zwiększenia obciążenia zarówno ME, URE, jak i SOKiK.

Na wydatki budżetowe związane z utworzeniem i funkcjonowaniem stanowisk pracy dla osób odpowiedzialnych za obsługę nowego mechanizmu wsparcia wysokosprawnej kogeneracji składają się następujące grupy kosztów:

- 1) koszty wynagrodzeń i pochodnych od wynagrodzeń pracowników zatrudnionych do zapewnienia obsługi systemu;
- 2) koszty utworzenia nowych stanowisk pracy stanowiące koszty jednoroczne na poziomie 10 tys. zł/etat (w przypadku SOKiK – 9 tys. zł/etat);
- 3) koszty utrzymania stanowisk pracy – koszty stałe, uwzględniające wydatki m.in. na badania, ZFŚS itp.;
- 4) dodatkowo, w przypadku Urzędu Regulacji Energetyki, uwzględniono koszty wynajmu powierzchni biurowej.

W szacowaniu wysokości wydatków budżetu państwa z tytułu wynagrodzeń przyjęto następujące założenia:

- 1) konieczność utworzenia 3 etatów w Ministerstwie Energii (na poziomie głównego specjalisty) oraz 5 etatów w Urzędzie Regulacji Energetyki (na poziomie naczelnika oraz 4 głównych specjalistów) z uwagi na konieczność pozyskania wyspecjalizowanych pracowników;
- 2) szacunkowy łączny koszt wynagrodzeń osób zatrudnionych na ww. stanowiskach (wraz z pochodnymi) oszacowano na poziomie: 326,6 tys. zł w 2019 r. (w przypadku ME) oraz 527 tys. zł w 2019 r. (w przypadku URE). Szacując wydatki na ten cel w latach następnych 2020–2028 uwzględniono roczny wzrost wynagrodzenia zgodnie z wytycznymi dotyczącymi stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw na poziomie 2,3%;
- 3) uwzględniono dodatkowe wynagrodzenie roczne naliczone od wynagrodzeń i uwzględnione od 2020 roku oraz 20% dodatku stażowego i 3% fundusz nagród.

W tabeli poniżej przedstawiono zestawienie kosztów ponoszonych z tytułu wynagrodzeń w 2019 r. w Urzędzie Regulacji Energetyki i Ministerstwie Energii, z uwagi na zatrudnienie pracowników na potrzeby zapewnienia funkcjonowania nowego mechanizmu wsparcia.

Koszty ponoszone z tytułu wynagrodzeń w 2019r. [zł]												
Lp.	Stanowisko	Wymiar etatu	mnożnik kwoty bazowej	Koszty miesięczne					Koszty roczne			
				Płaca zasadnicza	% stażu	Dodatek stażowy	Dodatek funkc. /S.C.	Płaca brutto	Roczny koszt płacy brutto (\$ 4020)	Fundusz nagród (3%)	składki na ubezpieczenia społeczne (\$ 4110) 17,19%	składki na Fundusz Pracy (\$ 4120) 2,45%
Urząd Regulacji Energetyki												
1	naczelnik wydziału	1	3,3	6 183,67	20%	1 236,73	2 342,30	9 762,70	117 152,42	3 514,57	20 742,66	2 956,34
2	główny specjalista	1	2,7	5 059,37	20%	1 011,87		6 071,24	72 854,86	2 185,65	12 899,46	1 838,49
3	główny specjalista	1	2,7	5 059,37	20%	1 011,87	1 592,76	7 664,00	91 967,98	2 759,04	16 283,57	2 320,81
4	główny specjalista	1	2,7	5 059,37	20%	1 011,87		6 071,24	72 854,86	2 185,65	12 899,46	1 838,49
5	główny specjalista	1	2,7	5 059,37	20%	1 011,87		6 071,24	72 854,86	2 185,65	12 899,46	1 838,49
suma		5		26 421,15		5 284,21	3 935,06	35 640,42	427 684,98	12 830,56	75 724,61	10 792,62
Ministerstwo Energii												
1	główny specjalista	1	3,2	6 134,21	20%	1 226,84		7 361,05	88 332,60	2 649,98	15 639,90	2 229,07
2	główny specjalista	1	3,2	6 134,21	20%	1 226,84		7 361,05	88 332,60	2 649,98	15 639,90	2 229,07
3	główny specjalista	1	3,2	6 134,21	20%	1 226,84		7 361,05	88 332,60	2 649,98	15 639,90	2 229,07
suma		3		18 402,62		3 680,52		22 083,15	264 997,79	7 949,93	46 919,71	6 687,22

Poza kosztami wynagrodzeń pracowników przyjęto ponoszony w pierwszym roku zatrudnienia koszt uruchomienia stanowiska pracy w wysokości 10 tys. zł brutto na pojedyncze stanowisko pracy (zarówno w przypadku Ministerstwa Energii, jak i Urzędu Regulacji Energetyki). Dodatkowo, w przypadku Urzędu Regulacji Energetyki, uwzględniono koszty wynajmu powierzchni biurowej (wraz z kosztami energii elektrycznej i sprzątnięcie), które w 2019 roku wyniosą 140 tys. zł oraz jednorazowe koszty przygotowania formularzy elektronicznych na potrzeby realizacji aukcji/naborów/wniosków o wypłatę premii wyniosą 50 tys. zł (w roku 2019).

Koszty ponoszone z tytułu utrzymania stanowiska pracy w 2019r. [zł]	
Urząd Regulacji Energetyki	
Wynajem powierzchni biurowej i koszty energii elektrycznej, sprząatanie	140 000,00
Utworzenie stanowisk pracy	50 000,00
Koszty stałe uwzględniające wydatki m.in. na badania, ZFŚS itp.	16 146,50
suma	206 146,50
Ministerstwo Energii	
Utworzenie stanowisk pracy	30 000,00
Koszty stałe uwzględniające wydatki m.in. na badania, ZFŚS itp.	12 000,00
suma	42 000,00

Podsumowanie kosztów utrzymania pracowników w 2019r. [zł]	
Urząd Regulacji Energetyki	
Koszty osobowe (wynagrodzenie, ZUS, Fundusz płacy)	527 032,77
Utworzenie i utrzymanie stanowiska pracy (w tym ZFŚS)	206 146,50
suma	733 179,27
Ministerstwo Energii	
Koszty osobowe (wynagrodzenie, ZUS, Fundusz płacy)	326 554,65
Utworzenie i utrzymanie stanowiska pracy (w tym ZFŚS)	42 000,00
suma	368 554,65

Dodatkowo, w związku z realizacją zadań związanych z funkcjonowaniem nowego mechanizmu wsparcia dla energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, przewiduje się zwiększenie obciążenia sądownictwa powszechnego – w zakresie rozpatrywania przez Sąd Okręgowy w Warszawie – sąd ochrony konkurencji i konsumentów odwołań i zażaleń na postanowienia Prezesa URE. W związku z powyższym, w ramach wydatków z budżetu państwa przewidziano zatrudnienie 5 pracowników – 2 sędziów, 2 asystentów oraz 1 urzędnika.

Dla etatów sędziowskich do wyliczenia przyjęto średnie wynagrodzenie sędziego sądu okręgowego przyjęte do projektu ustawy budżetowej na 2019 r. powiększone w latach 2020–2028 o wskaźniki wynikające z Wytycznych Ministra Finansów dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw (Aktualizacja – październik 2018)., na lata 2020–2028 o wskaźnik tempo wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej – w ujęciu nominalnym. Dla etatów asystenckich – do wyliczenia przyjęto wynagrodzenie asystenta sędziego przyjęte do projektu ustawy budżetowej na 2019 r., powiększone w latach 2020–2028 o wskaźniki inflacji przyjęte zgodnie z Wytycznymi Ministra Finansów dotyczącymi stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw (Aktualizacja – październik 2018). Dla etatów urzędniczych – do wyliczenia przyjęto średnie wynagrodzenie urzędnika przyjęte do projektu ustawy budżetowej na 2019 r., powiększone w latach 2020–2028 o wskaźniki inflacji przyjęte zgodnie z Wytycznymi Ministra Finansów dotyczącymi stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw (Aktualizacja – październik 2018).

Inne

Zakończenie funkcjonowania obecnie obowiązującego systemu wsparcia opartego na świadectwach pochodzenia oznaczać będzie również brak wpływów z tytułu opłaty zastępczej, o której mowa w art. 9a ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, która stanowi przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Co prawda ograniczony w czasie charakter obecnego mechanizmu wsparcia (a tym samym brak wpływu z tytułu opłaty zastępczej po dniu 30 czerwca 2019 r.) wynika bezpośrednio z przepisów ustawy – Prawo energetyczne (art. 9a ust. 15 w związku z art. 9a ust. 1 i ust. 11 przedmiotowej ustawy), niemniej jednak projektodawca uznał za zasadne wskazanie dotychczasowych przychodów z tego tytułu.

W załączniku nr 6 przedstawiono dane dotyczące wpływów Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w latach 2014–2017 z tytułu ww. opłaty zastępczej. Z przedstawionych informacji

		wynika, iż wpływy te kształtowały się na poziomie od około 46 mln zł w 2014 r. do około 520 mln zł w 2017 r. przy łącznej wysokości w przedmiotowym okresie na poziomie około 1 210 mln zł.						
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa		-100,09	-100,09	-100,09	-255,34	-791,91	-3 666,53
	odbiorcy energochłonni		-47,67	-47,67	-47,67	-121,61	-377,16	-1 746,25
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw		-13,24	-13,24	-13,24	-33,79	-104,8	-485,21
	gospodarstwa domowe		-46,76	-46,76	-46,76	-119,3	-369,99	-1 713,06
Łącznie			-207,76	-207,76	-207,76	-530,05	-1 643,86	-7 611,05
Udziały poszczególnych grup w strukturze zużycia energii elektrycznej dostarczonej do odbiorców końcowych z sieci zostały określone na podstawie wyników badań statystycznych 1.44.01 Bilanse paliw i energii i 1.44.02 Elektroenergetyka i ciepłownictwo oraz szacunków Ministerstwa Energii. Uwzględniona została przy tym ulga dla odbiorców energochłonnych, której poziom zależy od współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej (WIZZE).								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa (w tym energochłonni)	• Poprawa bezpieczeństwa energetycznego, • Poprawa efektywności wykorzystania nośników energii pierwotnej, • Stworzenie podstaw ekonomicznych do budowy nowych jednostek kogeneracji.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	• Poprawa bezpieczeństwa energetycznego, • Poprawa efektywności wykorzystania nośników energii pierwotnej, • Poprawa konkurencyjności poprzez możliwość zaspokajania potrzeb energetycznych przez własne źródła wytwórcze (jednostki kogeneracji o mocy mniejszej niż 1MW).						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	• Zapewnienie ciągłości dostaw energii elektrycznej i ciepła, • Poprawa jakości powietrza.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Zagwarantowanie bezpieczeństwa energetycznego Wdrożenie nowego systemu wsparcia wysokosprawnej kogeneracji jest konieczne dla zagwarantowania komfortu cieplnego użytkowników systemów ciepłowniczych. Bez przedłużenia systemu wsparcia w nowej formule istnieje zagrożenie braku rentowności produkcji ciepła z części istniejących instalacji kogeneracyjnych (głównie gazowych), które w wielu systemach ciepłowniczych gwarantują bezpieczeństwo dostaw ciepła oraz ograniczają poziom niskiej emisji. Jednocześnie bez zagwarantowania wsparcia istotnych modernizacji w obszarze aktywów wytwórczych, będzie istnieć ryzyko zamknięcia części instalacji w związku z niemożnością pozyskania odpowiedniego finansowania. Przedmiotowe inwestycje będą umożliwiały wydłużenie okresu ich eksploatacji, poprawę efektywności procesów energetycznych oraz ograniczenie emisji substancji szkodliwych (w szczególności kosztowne inwestycje w związku z dostosowaniem do norm BAT/BREFF). Bez przeprowadzenia istotnych modernizacji i modernizacji będzie istniała konieczność budowy nowych źródeł, co przełożyłoby się na wzrost kosztów funkcjonowania systemu (modernizacje są mniej kosztowne od budowy nowych źródeł). Jednocześnie należy podkreślić, że wiele lokalnych systemów ciepłowniczych stoi w obliczu konieczności odtworzenia istniejących mocy wytwórczych. Przedmiotowy projekt ustawy daje możliwość budowy nowych źródeł wytwarzających w skojarzeniu energię elektryczną i ciepło, zwłaszcza w miejsce istniejących sieciowych źródeł ciepłowniczych, które ze względu na przyznane derogacje będą musiały zostać w najbliższym czasie zamknięte. Poprawa efektywności ekonomicznej systemu wsparcia Z punktu widzenia gospodarki efektywnym wydaje się dokonanie optymalizacji systemu wsparcia, w sposób gwarantujący rentowność operacyjną istniejącym jednostkom oraz możliwość budowy nowych źródeł. Alternatywną propozycją wobec przygotowanego mechanizmu wsparcia mogłoby być przedłużenie funkcjonowania dotychczasowego mechanizmu opartego na tzw. świadectwach pochodzenia, jednak nie zapewniłoby to odpowiedniego impulsu inwestycyjnego.							

Prognozuje się, że zaproponowany mechanizm wsparcia pozwoli utrzymać koszty systemu na poziomie niższym od obecnego do 2030 roku. Jednocześnie biorąc pod uwagę zaproponowany system aukcyjny, prognozuje się, że koszty budowy nowych źródeł będą możliwie niskie i będą przy tym kontrolowane poprzez wolumen zaoferowany na aukcjach i naborach. Szacuje się, że bez proponowanej optymalizacji kosztów systemu wsparcia dla kogeneracji (tj. przedłużenie obecnie istniejącego mechanizmu wsparcia opartego na tzw. świadectwach pochodzenia) oraz przy udzieleniu dodatkowego wsparcia dla instalacji, które będą wymagać istotnych modernizacji i nowych, budżet systemu w 2031 roku mógłby być większy o ponad 70% względem proponowanego w projekcie ustawy mechanizmu.

Koszty systemu wsparcia będą ponoszone przez wszystkich odbiorców końcowych systemu elektroenergetycznego w kraju. Niemniej jednak przyjęte założenie, iż średnie miesięczne koszty energii elektrycznej gospodarstw domowych w wyniku wdrożenia regulacji nie powinny wzrosnąć o więcej niż ok. 2,81 złotych miesięcznie, t.j. około 13,5 zł/MWh (lub, uwzględniając ulgę dla przedsiębiorstw energochłonnych, 3,18 złotych miesięcznie, tj. około 15,25 zł/MWh), oznacza sfinansowanie w ramach nowego systemu wsparcia:

- funkcjonowania dotychczas istniejących źródeł (przy założeniu konieczności poniesienia niezbędnych nakładów modernizacyjnych);
- budowę nowych mocy wytwórczych na poziomie około 5100 MWe.

Wpływ ulgi od opłaty kogeneracyjnej dla odbiorców przemysłowych na pozostałych odbiorców końcowych.

Projekt ustawy przewiduje wprowadzenie mechanizmu ulg od opłaty kogeneracyjnej dla odbiorców przemysłowych. Powyższa ulga ma na celu ograniczenie negatywnego wpływu wzrostu kosztów energii elektrycznej na konkurencyjność tych pomiotów. Proponowany mechanizm został skonstruowany analogicznie, jak w przypadku systemu wsparcia dla odnawialnych źródeł energii.

W art. 59 ust. 2 projektu ustawy zdefiniowano odbiorcę przemysłowego. W tym celu, ustawodawca korzysta z obowiązującego wykazu odbiorców przemysłowych Prezesa URE, o którym mowa art. 52 ust. 4 ustawy o odnawialnych źródłach energii. Poziom przyznanej ulgi zależy od wartości współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej (WIZZE), o którym mowa w art. 53 ust. 2 ustawy o odnawialnych źródłach energii.

Zgodnie z art. 59 ust. 2 projektu ustawy, podstawą obliczenia opłaty kogeneracyjnej:

- 1) jest 80% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek, pobranej z sieci i zużytej przez tego odbiorcę w danym okresie rozliczeniowym – gdy WIZZE jest nie mniejsze niż 3% i nie większe niż 20%,
- 2) jest 60% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek, pobranej z sieci i zużytej przez tego odbiorcę w danym okresie rozliczeniowym – gdy WIZZE jest nie mniejsze niż 20% i nie większe niż 40%,
- 3) jest 15% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek, pobranej z sieci i zużytej przez tego odbiorcę w danym okresie rozliczeniowym – gdy WIZZE jest większe niż 40%

Koszt ulgi zostanie przeniesiony na pozostałych odbiorców końcowych. Z powodu wprowadzenia ulgi opłata dla odbiorców końcowych zwiększy się o niecałe 13% (w 2019 r., opłata kogeneracyjna zwiększyłaby się z 1,40 zł/MWh na 1,58 zł/MWh). W perspektywie czasu obowiązywania nowego systemu wsparcia, zmodyfikowana stawka opłaty kogeneracyjnej osiągnęła by maksymalną wartość w 2033 i wynosiła by 15,25 zł/MWh. Wprowadzenie ulgi wiązało by się również ze wzrostem obciążenia dla gospodarstw domowych. W 2033 roku, miesięczna opłata kogeneracyjna wzrosłaby z 2,81zł do 3,18 zł.

Elastyczne kształtowanie polityki energetycznej oraz kosztów systemu wsparcia

Należy wyraźnie podkreślić, iż dla zwiększenia elastyczności zarządzania rozwojem sektora energetycznego, regulacja ma charakter ramowy zapewniający odpowiednie narzędzia do realizacji polityki Państwa w tym obszarze. Analogicznie, jak w przypadku mechanizmu wsparcia odnawialnych źródeł energii cyklicznie wydawane akty wykonawcze określać będą budżet systemu wsparcia w kolejnych latach. Powyższe pozwoli na aktywne dostosowanie kosztów systemu wsparcia do potrzeb systemu elektroenergetycznego, systemów ciepłowniczych, a także sytuacji makroekonomicznej Państwa.

Ponadto, bieżąca analiza dotychczasowych rezultatów osiągniętych dzięki funkcjonowaniu mechanizmu wsparcia, a także oczekiwanych rezultatów w przyszłości pozwoli na bardziej efektywne (również w wymiarze finansowym) kształtowanie polityki energetycznej Państwa.

Poprawa konkurencyjności gospodarki

Rozwój wysokosprawnej kogeneracji oznacza również poprawę efektywności wykorzystania surowców energetycznych, co sprzyja zmniejszeniu surowcochłonności krajowej gospodarki, a tym samym wpływa pozytywnie na jej konkurencyjność na arenie międzynarodowej. Przedstawione w poniższej tabeli dane

pokazują oszczędności Polskiej gospodarki osiągnięte dzięki zmniejszonemu zapotrzebowaniu na paliwa z tytułu efektywnego ich wykorzystania w jednostkach kogeneracji w latach 2007–2014.

Tabela 7 – roczne oszczędności energii pierwotnej w jednostkach wysokosprawnej kogeneracji w latach 2007–2014 (źródło – *Analiza krajowego potencjału ciepłownictwa i chłodnictwa. Aktualizacja na rok 2017*, Instytut Badań Stosowanych Politechniki Warszawskiej Sp. z o.o.).

Wyszczególnienie		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
		PJ							
Ogółem kraj		93,91	94,24	98,46	102,06	97,99	100,83	93,13	89,00
Elektrownie zawodowe kondensacyjne		6,89	7,98	7,00	8,05	6,98	6,93	6,21	5,36
Elektrociepłownie zawodowe		60,59	60,53	60,97	61,88	58,13	59,58	57,14	50,99
Elektrociepłownie niezależne		2,64	1,85	3,36	3,41	3,85	3,66	4,19	4,23
Elektrociepłownie przedsiębiorstw ciepłowniczych		0,16	0,34	0,75	1,13	1,07	1,32	1,42	1,70
Elektrociepłownie przemysłowe		23,64	23,54	26,40	27,60	27,95	29,34	24,17	26,72
w tym z (Ogółem kraj):	jednostki o mocy <1 MW	0,04	0,05	0,03	0,04	0,06	0,15	0,11	0,68
	opalone gazem	5,44	6,06	6,53	6,98	7,11	10,99	9,85	7,81
	opalone metanem lub biogazem	-	-	-	0,76	1,64	2,70	2,52	2,92
	pozostałe jednostki	88,43	88,12	91,91	94,29	89,18	87,00	80,65	77,59

Oszczędności energii pierwotnej zależą od ilości wyprodukowanego ciepła. We wskazanym okresie największe oszczędności energii pierwotnej uzyskano w 2010 r. – 102,06 PJ (4,5 mln ton węgla o kaloryczności ok. 22 100 kJ/kg), a najmniejsze w 2014 r. – 89 PJ (4,2 mln ton węgla o kaloryczności ok. 22 100 kJ/kg). Sumarycznie w latach 2007–2014 oszczędność energii pierwotnej wyniosła 769,62 PJ (ok. 34 mln ton węgla o kaloryczności ok. 22 100 kJ/kg), przy średniorocznej wartości na poziomie 96,2 PJ.

Wskazane wyżej oszczędności w zakresie energii pierwotnej mają również wymierną korzyść finansową dla gospodarki. Zakładając koszt 1 GJ węgla na poziomie 9,57 zł (Notowania PSCMI 1/Q Polskiego Indeksu Rynku Węgla Energetycznego 1 w sprzedaży do energetyki zawodowej i przemysłowej – listopad 2017 r.; <http://www.polskiyrynekwegla.pl/indeks-pscmi-1>) średnioroczne oszczędności energii pierwotnej w jednostkach wysokosprawnej kogeneracji wynosiły ok. 921 mln zł (w przypadku przyjęcia założenia, że oszczędności dotyczyć będą paliw gazowych wskazana kwota będzie stosownie wyższa).

Dalszy rozwój inwestycji w zakresie jednostek kogeneracji, w zależności od przyjętego tempa rozwoju, generować będzie dalsze korzyści w tym obszarze (ograniczenie surowcochłonności gospodarki, co przekłada się na wymierne korzyści finansowe).

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

☐ tak
☐ nie
☒ nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów
☐ zmniejszenie liczby procedur
☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne: ...

☒ zwiększenie liczby dokumentów
☒ zwiększenie liczby procedur
☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne: ...

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

☒ tak
☐ nie
☐ nie dotyczy

Komentarz:

Wejście do systemu wsparcia wymagać będzie spełnienia określonych wymagań, w tym również związanych z przygotowaniem stosownych wniosków (dokumentów) oraz przejście właściwych procedur (np. dopuszczenie do systemu

aukcyjnego czy naboru). Powyższe wymagania będą analogiczne, jak w przypadku systemu wsparcia dla odnawialnych źródeł energii. Na bazie dotychczasowych doświadczeń z funkcjonowania aukcyjnego systemu wsparcia dla odnawialnych źródeł energii należy zauważyć, iż działania proceduralne/administracyjne nie stanowią istotnej bariery wejścia do systemu.

Zakłada się również, iż w przypadku dużych jednostek wysokosprawnej kogeneracji, dla których wsparcie udzielane będzie w drodze procedury indywidualnej, ilość dokumentacji niezbędnej do przeprowadzenia przedmiotowego procesu zostanie ograniczona do niezbędnego minimum.

Dodatkowo należy podkreślić, iż dotychczasowy system wsparcia wysokosprawnej kogeneracji (oparty na tzw. świadectwach pochodzenia) był również systemem sformalizowanym wymagającym przygotowania określonej dokumentacji. Wskazane zwiększenie liczby dokumentów oraz procedur odnosi się do stanu braku dalszego funkcjonowania systemu wsparcia wysokosprawnej kogeneracji opartego o tzw. świadectwa pochodzenia po 2018 r. Zakłada się bowiem, iż oba systemy wsparcia wymagały/wymagać będą podobnej liczby procedur oraz dokumentów.

Należy również zauważyć, iż regulacja umożliwi Prezesowi URE przeprowadzenie aukcji w ramach nowego systemu wsparcia zarówno w formule tradycyjnej (papierowej), jak również w formule elektronicznej (analogicznie jak w przypadku aukcji w ramach systemu wsparcia odnawialnych źródeł energii). Decyzja, co do wyboru właściwego narzędzia wynikać powinna z prowadzenia bieżącej analizy kosztowej poszczególnych rozwiązań w odniesieniu do ilości podmiotów zainteresowanych udziałem w systemie.

9. Wpływ na rynek pracy

Regulacje zawarte w niniejszym projekcie ustawy generować będą zapotrzebowanie na dodatkowe miejsca pracy zarówno w sektorze energetyki (zarówno w obszarze wytwarzania energii elektrycznej i ciepła w nowych jednostkach kogeneracji, jak również w zakresie wydobywania, przetwarzania i transportu paliw na przedmiotowe potrzeby), jak również w innych sektorach gospodarki – budownictwo, finanse, transport, itp.

Przedmiotowy wpływ jest trudny do oszacowania z uwagi na fakt, iż ilość inwestycji w nowe moce wytwórcze uzależniona jest od ilości środków skierowanych do systemu (budżet będzie ustalany corocznie na podstawie aktu wykonawczego do niniejszego projektu ustawy). Ponadto, ilość nowych miejsc pracy wynikać będzie z tempa rozwoju poszczególnych technologii (rodzaje jednostek wysokosprawnej kogeneracji – wielkość, rodzaj wykorzystywanego paliwa, itp.).

Niemniej jednak, zakładając, że na 1 MW nowej mocy zainstalowanej elektrycznej w jednostkach kogeneracji powstawać będzie średnio około 0,8 etatu, docelowa ilość miejsc pracy wyniesie około 4080.

Należy również zauważyć, iż w związku z obserwowanymi trendami na rynku pracy – planowana stopa bezrobocia rejestrowanego w 2019 r. wyniesie 6,1% oraz 6% w kolejnych latach (na podstawie opracowania Ministerstwa Rozwoju i Finansów pt.: *Wytyczne dotyczące stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw. Aktualizacja – październik 2017 r.*), pozyskanie zasobów ludzkich o właściwych kompetencjach może być utrudnione (generować może dodatkowe koszty).

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☒ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☒ zdrowie
☐ inne: ...		

Omówienie wpływu	Poprawa jakości powietrza Zwiększenie wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji przyczyni się do zwiększenia efektywności wykorzystania nieodnawialnych surowców energetycznych (węgiel, gaz), co przyczyni się do poprawy jakości środowiska. Zmniejszenie presji środowiskowej wynikać będzie zarówno ze zmniejszonego zapotrzebowania na paliwa (wydobywanie, przetwarzanie, transport), jak również z faktu mniejszego spalania tych paliw. Dodatkowo, zwiększenie wykorzystania ciepła sieciowego oraz dalsza eliminacja indywidualnych źródeł spalania przyczyniać się będzie do ograniczenia tzw. niskiej emisji. Niska emisja to emisja produktów spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych do atmosfery ze źródeł emisji znajdujących się na wysokościach nie większej niż 40 m. Wyróżnia się emisję komunikacyjną, emisję wynikającą z produkcji ciepła dla potrzeb centralnego ogrzewania i ciepłej wody użytkowej oraz emisję przemysłową. Do produktów spalania wpływających na występowanie niskiej emisji zaliczyć można gazy: dwutlenek węgla CO₂, tlenek węgla CO, dwutlenek siarki SO₂, tlenki azotu NO_x, wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne, np. benzo(a)piren oraz dioksyny, a także metale ciężkie (ołów, arsen, nikiel, kadm) i pyły zawieszone PM₁₀, PM_{2,5}. Do skutków niskiej emisji należy zaliczyć: • powstawanie smogu; • wzrost zachorowalności u ludzi między innymi na: – choroby układu oddechowego, – choroby układu nerwowego,

- nowotwory;
- szacuje się, że ok 45 tys. osób rocznie umiera w Polsce przedwcześnie z powodu zanieczyszczenia powietrza;
- skutki ekonomiczne: straty dla gospodarki w wyniku absencji ludzi w pracy (często długookresowej), wzrost wydatków na służbę zdrowia oraz ubezpieczenia.

Główną odpowiedzialność za przekroczenia dopuszczalnego średniorocznego poziomu poszczególnych zanieczyszczeń w powietrzu ponoszą indywidualne gospodarstwa domowe, które w 2013 r. generowały odpowiednio 50% i 51% emisji pyłów zawieszonych PM₁₀, PM_{2,5} oraz 87% emisji benzo(a)pirenu. Niska emisja oraz obecna zła jakość powietrza w Polsce wynika m.in. z faktu, że:

- ponad 3,8 mln budynków jednorodzinnych (ok. 70%) w Polsce ogrzewanych jest za pomocą węgla spalanego w indywidualnych kotłach i piecach (spotykaną praktyką jest również spalanie odpadów powstających w gospodarstwach domowych);
- problem nie leży jedynie w powszechności kotłów i pieców na węgiel, ale też w ich jakości – niemal 80% używanych w Polsce kotłów węglowych to kotły zasypowe. Blisko połowa z nich (ok. 45%) to urządzenia mające już ponad 10 lat, które charakteryzują się niską sprawnością i dużą emisją zanieczyszczeń;
- gospodarstwa domowe i inni drobni odbiorcy zużywają rocznie ok. 12 mln ton węgla opałowego.

Zwiększenie wykorzystania ciepła sieciowego (rozwój sieci ciepłowniczej dzięki inwestycjom w nowe jednostki wytwórcze) pozytywnie wpłynie na ograniczenie ww. negatywnych skutków ogrzewania indywidualnego.

Zmniejszenie emisji CO₂

Rozwój wysokosprawnej kogeneracji poprzez poprawę efektywności wykorzystania surowców energetycznych przyczynia się do redukcji emisji CO₂ (emisja uniknięta). Przedstawione w poniższej tabeli dane dotyczące unikniętej emisji CO₂ w latach 2007–2014 z tytułu wytwarzania energii w wysokosprawnej kogeneracji pokazują, iż największą wartość redukcji odnotowano w 2010 r. (8,34 mln ton CO₂), a najmniejszą w 2014 r. (6,96 mln ton CO₂). Łączna uniknięta emisja CO₂ w latach 2007–2014 wyniosła 62,03 mln ton, a średnia roczna uniknięta emisja CO₂ we wskazanym okresie – 7,75 mln ton.

Tabela 8 – roczne wartości unikniętej emisji CO₂ w poszczególnych jednostkach kogeneracyjnych w latach 2007–2014 (źródło – *Analiza krajowego potencjału ciepłownictwa i chłodnictwa. Aktualizacja na rok 2017*, Instytut Badań Stosowanych Politechniki Warszawskiej Sp. z o.o.).

Wyszczególnienie		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
		mln ton							
Ogółem kraj		8,08	7,98	7,73	8,34	7,73	7,69	7,52	6,96
Elektrownie zawodowe kondensacyjne		0,79	0,74	0,65	0,74	0,63	0,62	0,6	0,52
Elektrociepłownie zawodowe		5,54	5,44	5,33	5,41	4,93	4,94	4,9	4,42
Elektrociepłownie niezależne		0,22	0,15	0,33	0,35	0,36	0,27	0,3	0,3
Elektrociepłownie przedsiębiorstw ciepłowniczych		0,01	0,02	0,05	0,08	0,07	0,09	0,11	0,13
Elektrociepłownie przemysłowe		1,53	1,63	1,37	1,77	1,73	1,76	1,61	1,6
w tym z (Ogółem kraj):	jednostki o mocy <1 MW	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,01	0,01	0,03
	opalone gazem	0,32	0,36	0,36	0,46	0,44	0,71	0,67	0,52
	opalone metanem lub biogazem	-	-	-	0,05	0,1	0,09	0,18	0,2
	pozostałe jednostki	7,76	7,62	7,36	7,83	7,19	6,88	6,66	6,2

Dalszy rozwój inwestycji w zakresie jednostek kogeneracji, w zależności od przyjętego tempa rozwoju, generować będzie dalsze korzyści w tym obszarze (redukcja emisji CO₂/uniknięta emisja CO₂).

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planowane wejście w życie przepisów nastąpi z dniem 1 stycznia 2019 r., niemniej jednak proces przydzielania wsparcia w ramach proponowanego mechanizmu (zarówno wejście do systemu, jak również dalsze w nim uczestnictwo) będzie miał charakter wieloletni. Przewiduje się, że w przypadku nowych instalacji wsparcie udzielane będzie na okres 15 lat.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektów prowadzona będzie na bieżąco wraz z corocznym określaniem wolumenu energii oraz jego wartości dostępnych w ramach systemu w kolejnym roku kalendarzowym. Powyższe oznacza, iż ewaluacja prowadzona będzie analogicznie jak w przypadku aukcyjnego systemu wsparcia dla odnawialnych źródeł energii.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

6 szt.

Załącznik nr 1 – Produkcja energii elektrycznej z planowanych nowych i znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji w latach 2022–2047

Ilość energii elektrycznej [MWh]	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034
Aukcje	0	320000	1600000	2800000	4000000	5200000	6400000	7600000	8800000	10000000	11200000	11600000	11600000
Paliwa stałe	0	0	80000	380000	680000	980000	1280000	1580000	1880000	2180000	2480000	2780000	2780000
Paliwa gazowe	0	320000	1520000	2320000	3120000	3920000	4720000	5520000	6320000	7120000	7920000	7920000	7920000
Pozostałe paliwa	0	0	0	60000	120000	180000	240000	300000	360000	420000	480000	540000	540000
Biomasa	0	0	0	40000	80000	120000	160000	200000	240000	280000	320000	360000	360000
Jednostki CHP <1 MW	200000	400000	600000	800000	1000000	1200000	1400000	1600000	1800000	2000000	2000000	2000000	2000000
Jednostki CHP > 50 MW	0	2400000	4800000	5800000	6400000	6800000	6800000	6800000	6800000	6800000	6800000	6800000	6800000
SUMA	200000	2920000	6800000	9200000	11200000	13000000	14400000	15800000	17200000	18600000	20000000	20400000	20400000

Ilość energii elektrycznej [MWh]	2035	2036	2037	2038	2039	2040	2041	2042	2043	2044	2045	2046	2047
Aukcje	11600000	11600000	11600000	11280000	10000000	8800000	7600000	6400000	5200000	4000000	2800000	1600000	400000
Paliwa stałe	2780000	2780000	2780000	2780000	2700000	2400000	2100000	1800000	1500000	1200000	900000	600000	300000
Paliwa gazowe	7920000	7920000	7920000	7600000	6400000	5600000	4800000	4000000	3200000	2400000	1600000	800000	0
Pozostałe paliwa	540000	540000	540000	540000	540000	480000	420000	360000	300000	240000	180000	120000	60000
Biomasa	360000	360000	360000	360000	360000	320000	280000	240000	200000	160000	120000	80000	40000
Jednostki CHP <1 MW	2000000	2000000	1800000	1600000	1400000	1200000	1000000	800000	600000	400000	200000	0	0
Jednostki CHP > 50 MW	6800000	6800000	6800000	4400000	2000000	1000000	400000	0	0	0	0	0	0
SUMA	20400000	20400000	20400000	17480000	13600000	11200000	9200000	7400000	6000000	4600000	3200000	1800000	400000

Załącznik nr 2 – Założenia przyjęte do wyliczenia maksymalnej wysokości premii kogeneracyjnej (wartości referencyjnej) dla jednostek kogeneracji uprawnionych do udziału w aukcji (o mocy zainstalowanej elektrycznej 1–50 MW) oraz wartości referencyjne.

Wyszczególnienie	Jednostka	Paliwo stałe	Paliwo gazowe	Pozostałe paliwa	Biomasa
Moc elektryczna brutto	MWe	30	30	30	30
Sprawność ogólna brutto	%	80%	82%	82%	80%
Udział produkcji e.e. przypadający na potrzeby własne	%	15%	5%	5%	15%
Czas wykorzystania max. mocy zainstalowanej	h / rok	4 000	4 000	4 000	4 000
Współczynnik skojarzenia	MWe/MWt	0,47	1	1	0,5
Jednostkowe nakłady inwestycyjne	mln PLN/MWe	12,5	5,5	5,5	14
Jednostkowe koszty operacyjne stałe z wyłączeniem kosztów amortyzacji	kPLN/MWe/rok	270	250	250	300
Jednostkowe koszty zmienne z wyłączeniem kosztów paliwa i kosztów EUA	PLN/MWh	10	5	5	10
Emisyjność jednostki paliwa	kg/GJ	94	56	56	0
Czas eksploatacji	lata	25	25	25	25
Okres wsparcia	lata	15	15	15	15
Stawka amortyzacji podatkowej	%	7%	7%	7%	7%
Stawka amortyzacji bilansowej	%	4%	4%	4%	4%
WACC nominalny po opodatkowaniu	%	8%	8%	8%	8%
Wyszczególnienie	Jednostka	Paliwo stałe	Paliwo gazowe	Pozostałe paliwa	Biomasa
Premia	PLN/MWh	216	178	102	272

Załącznik nr 3 – Planowana wysokość premii gwarantowanej dla nowej małej jednostki kogeneracji, znacznie zmodernizowanej małej jednostki kogeneracji oraz zmodernizowanej małej jednostki kogeneracji

Paliwo gazowe	Pozostałe paliwa
122	51

Załącznik nr 4 – Zestawienie kosztów nowego systemu wsparcia dla nowych i znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji oraz istniejących jednostek kogeneracji w latach 2019–2047

Rok	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028
Łączny koszt systemu dla nowych i znacznie zmodernizowanych JK [zł]	0	0	0	22 015 500	322 287 000	729 502 500	1 001 334 000	1 232 485 500	1 443 297 000	1 613 428 500
Łączny koszt systemu wsparcia dla istniejących JK [zł]	207 760 000	207 760 000	207 760 000	207 760 000	207 760 000	47 960 000	46 080 000	42 652 000	40 772 000	30 432 000
Rok	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035	2036	2037	2038
Łączny koszt systemu dla nowych i znacznie zmodernizowanych JK [zł]	1 783 560 000	1 953 691 500	2 123 823 000	2 271 939 000	2 334 615 000	2 334 615 000	2 334 615 000	2 334 615 000	2 312 599 500	2 012 328 000
Łączny koszt systemu wsparcia dla istniejących JK [zł]	27 580 000	7 792 000	4 764 000	376 000	0	0	0	0	0	0
Rok	2039	2040	2041	2042	2043	2044	2045	2046	2047	
Łączny koszt systemu dla nowych i znacznie zmodernizowanych JK [zł]	1 605 112 500	1 333 281 000	1 102 129 500	891 318 000	721 186 500	551 055 000	380 923 500	210 792 000	62 676 000	
Łączny koszt systemu wsparcia dla istniejących JK [zł]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	

Załącznik nr 5 – Stawki opłaty kogeneracyjnej w latach 2019–2047 (bez uwzględnienia ulgi w opłacie dla przedsiębiorstw energochłonnych)

Rok	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032
Opłata na gospodarstwo domowe [zł/miesiąc]	0,30	0,29	0,29	0,32	0,72	1,05	1,39	1,68	1,93	2,11	2,29	2,45	2,63	2,77
Stawka opłaty [zł/MWh]	1,4	1,4	1,4	1,5	3,5	5,0	6,7	8,0	9,2	10,1	11,0	11,8	12,6	13,3

2033	2034	2035	2036	2037	2038	2039	2040	2041	2042	2043	2044	2045	2046	2047
2,81	2,78	2,74	2,71	2,65	2,28	1,79	1,47	1,20	0,96	0,77	0,58	0,40	0,22	0,06
13,5	13,3	13,2	13,0	12,7	10,9	8,6	7,1	5,8	4,6	3,7	2,8	1,9	1,0	0,3

Załącznik nr 6 – Wpływy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej z tytułu opłaty zastępczej, o której mowa w art. 9a ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, w latach 2014–2017

	2014	2015	2016	2017
jednostki kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne	182 801,69 zł	115 809 039,75 zł	203 269 933,03 zł	315 381 055,27 zł
jednostki kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1a ustawy – Prawo energetyczne	48 851 165,02 zł	47 566 651,60 zł	78 348 779,98 zł	103 013 206,50 zł
jednostki kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne	182 390,91 zł	95 361 217,69 zł	94 163 130,84 zł	97 350 184,06 zł
zwroty i przeklasyfikowania	-4 678 779,10 zł	-173 341,64 zł	-519 085,88 zł	-32 523,20 zł
wpłaty do wyjaśnienia	1 059 325,71 zł	5 025 806,18 zł	7 648 124,07 zł	2 507 175,48 zł
Łącznie	45 596 904 zł	263 589 374 zł	382 910 882 zł	518 219 098 zł

Warszawa, dnia 10 października 2018 r.

**Raport z konsultacji publicznych
dotyczących projektu ustawy o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej
kogeneracji oraz o zmianie innych ustaw**

5 kwietnia 2018 r. Ministerstwo Energii opublikowało projektu *ustawy o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji* i rozpoczęło proces konsultacji publicznych oraz uzgodnień międzyresortowych. W okresie do dnia 15 maja 2018 r. swoje uwagi zgłosiło 35 podmiotów, łącznie wpłynęło blisko 1000 uwag, z czego około 220 pochodzi z uzgodnień międzyresortowych. W wyniku dokonanej analizy zgłoszonych uwag, uwzględniona ich część znalazła wyraz w nowej wersji projektu ustawy.

W ramach konsultacji publicznych do przedmiotowego projektu uwagi zgłosiły następujące podmioty:

Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości - ARP

Barlinek S.A.

Chorzowsko Świętochłowickie Przedsiębiorstwo

Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. - ChSPWiK

ENEA Wytwarzanie sp. z o.o. - ENEA

ENERGA S.A.

Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa - HIPH

Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii - IEPiOE

IZBA GOSPODARCZA CIEPŁOWNICTWO POLSKIE - IGCP

Izba Gospodarcza Wodociągi Polskie - IGWP

KGHM Polska Miedź S.A - KGHM

Konfederacja Lewiatan - Lewiatan

Krakowski Holding Komunalny SA - KHK

PGE POLSKA GRUPA ENERGETYCZNA S.A. - GK PGE

Piotrowski Wojciech

PKN Orlen - ORLEN

Polska Izba Gospodarcza Energetyki Odnawialnej i Rozproszonej - PIGEOR

Polska Izba Gospodarcza Przemysłu Drzewnego - PIGPD
Polska Izba Przemysłu Chemicznego - PIPC
Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo - PGNiG
Polskie Sieci Energetyki PSE
Polskie Stowarzyszenie Producentów Biogazu Rolniczego PSPBR
Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych PTEZ
Porozumienie Zielonogórskie
Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej - PTPiREE
Skrzypczak Michał
Stowarzyszenia na rzecz Efektywności – ETA
Synthos Dwory 7 - Synthos
TAURON Polska Energia S.A. - TAURON
Towarowa Giełda Energii - TGE
Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie TGPE
Towarzystwo Obrotu Energią - TOE
TUV SUD Polska Sp. z o.o. - TUV
Zarządca Rozliczeń S.A. - ZR SA
Związek Przedsiębiorców i Pracodawców Sektora Energii - ZPP SE
Polenergia Elektrociepłownia Nowa Sarzyna Sp. z o.o. – ENS

Główne kwestie problemowe zgłaszane w ramach konsultacji publicznych:

- Usunięcie warunku udziału w projektowanym systemie wsparcia w postaci konieczności wprowadzenia do sieci i sprzedaży energii elektrycznej;
- Usunięcie warunku udziału w projektowanym systemie wsparcia w postaci konieczności wprowadzania do publicznej sieci ciepłowniczej ciepła użytkowego w kogeneracji na poziomie minimum 70% wyprodukowanego ciepła ogółem, aby uzyskać wsparcie na cały wprowadzony do sieci i sprzedany wolumen energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;
- Zweryfikowanie zagadnienia pomocy publicznej w relacji z innymi systemami wsparcia, w tym określenie zasad uczestniczenia jednostek kogeneracji w rynku mocy lub wsparcia odnawialnych źródeł energii. Jednostki te powinny mieć zapewnioną możliwość dostarczania mocy i otrzymywania wynagrodzenia z tego tytułu, ale też należy zapobiec możliwości wystąpienia nadwsparcia wynikającego z jednoczesnego udziału jednostki w różnych mechanizmach wsparcia;

- Pożądana jest promocja wysokosprawnej kogeneracji wykorzystującej odnawialne źródła energii – biomasę i biogaz, które powinny się stać wiodącym źródłem zasilania w ciepło małych miast i terenów wiejskich;
- Przyjęcie na potrzeby ustawy definicji paliw gazowych w zakresie tożsamym z ustawą – Prawo energetyczne. Wyłączenie gazów z procesów zgazowania paliw stałych, gazów systemowych, gazów z odmetanowania kopaliń, gazów koksowniczych, innych gazów odpadowych z procesów technologicznych, z uwagi na różne koszty jest ekonomicznie nieuzasadnione;
- Potrzeba określenia terminów wydawania aktów wykonawczych, warunkujących efektywne wdrażanie poszczególnych przepisów ustawy w pierwszym okresie ich stosowania;
- Uzupełnienie projektu ustawy o przepisy dotyczące obowiązku w zakresie przeprowadzenia analizy kosztów i korzyści budowy, przebudowy lub znacznej modernizacji jednostki lub sieci ciepłowniczej, a także opracowania i aktualizacji oceny potencjału wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji oraz efektywnych energetycznie systemów ciepłowniczych, o której sporządzeniu po konsultacjach publicznych, informowana jest Komisja Europejska;
- Okres od 1 stycznia 2013 r. do 31 marca 2014 r. był okresem, w którym jednostkom kogeneracji wprawdzie przyznawano świadectwa pochodzenia z kogeneracji, lecz nie funkcjonował wówczas obowiązek ich umorzenia, w związku z czym nie miały one wartości majątkowej. Okresu, w którym nie było wsparcia, nie powinno się uwzględniać przy ustalaniu okresu pobierania wsparcia;
- Eliminacja wsparcia kogeneracyjnego dla energetyki przemysłowej jest sprzeczna z celem projektu ustawy. Kogeneracja przemysłowa ma największy potencjał rozwoju oraz jest bardziej efektywna niż kogeneracja komunalna, zatem aby się rozwijać potrzebuje relatywnie mniej wsparcia. Proponowane zapisy projektu ustawy mogą doprowadzić do trwałego braku rentowności elektrociepłowni przemysłowych. Postuluję się usunąć warunek pełnego wsparcia w projektowanym systemie w postaci konieczności wprowadzania do publicznej sieci ciepłowniczej ciepła użytkowego w kogeneracji na poziomie 70% wyprodukowanego ciepła ogółem;
- Jednostki kogeneracji powinny mieć prawo składania wniosków o wypłatę premii obejmującej więcej niż jeden miesiąc wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji;

- Współczynnik wieku jednostki kogeneracji jako dodatkowy czynnik, po mocy zainstalowanej oraz rodzaju paliwa, różnicujący poziom wsparcia, jako stanowiący istotny parametr mający wpływ na wysokość premii, powinien zostać określony w ustawie, a nie w rozporządzeniu wykonawczym;
- W związku z planowanym wprowadzeniem nowego instrumentu wsparcia (aukcyjnego) dla wytwarzania energii w kogeneracji, zaproponowano wydłużenie funkcjonowania obecnego systemu wsparcia w postaci świadectw pochodzenia do 2025 r. Biorąc pod uwagę dotychczasowe doświadczenia wynikające z przebiegu aukcji w odniesieniu do energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii, a także konieczność odpowiedniego dostosowania narzędzi do przeprowadzania aukcji dotyczących kogeneracji, wprowadzenie odpowiedniego okresu przejściowego, a tym samym wydłużenie okresu obowiązywania dotychczasowego instrumentu wsparcia wydaje się być w pełni uzasadnione. W tym celu należałoby w projekcie ustawy wprowadzić odpowiedni przepis przejściowy.
- Modyfikacja terminu wejścia w życie regulacji.

Sposób i zakres uwzględnienia uwag zgłoszonych w ramach konsultacji publicznych:

- Komisja Europejska wydała wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z produkcją energii elektrycznej w latach 2014-2020. W ramach wytycznych przedstawione zostało m.in. zaktualizowane podejście Komisji Europejskiej do zagadnień związanych z pomocą publiczną o charakterze operacyjnym w energetyce. Jedną z powyższych wytycznych jest konieczność zastosowania procedury przetargowej opartej na jasnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych zasadach;
- Zgodnie z przesłankami wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią, należy unikać nadwsparcia wynikającego z różnych systemów dla tej samej jednostki energii elektrycznej (CHP versus OZE oraz rynek mocy);
- Przewidziana w projekcie pomoc publiczna wymaga niejako dwustopniowej notyfikacji KE. Po pierwsze notyfikacji wymaga sama konstrukcja systemu jako programu pomocowego. System ten nie może być wdrożony bez zgody KE. Jednocześnie, z uwagi na pkt 20 lit. d wytycznych KE w sprawie pomocy na ochronę środowiska i energetykę,

konieczne jest dokonanie także każdej pomocy indywidualnej dla tego typu instalacji. Nie jest zasadne powiązanie ze sobą obu przepisów, ponieważ każdy z nich dotyczy innego przedmiotu notyfikacji;

- Charakter pomocy w formie świadectw pochodzenia jest dwojaki - zarówno operacyjny, jak i inwestycyjny. Inwestycyjny, ponieważ wartość świadectw ma w założeniu pokrywać także składniki inwestycyjne składające się na uśredniony koszt wytwarzania energii. Ze względu na wątpliwości w tym zakresie, zgłaszane przez beneficjentów systemów certyfikatowych, zasadne jest jednoznaczne wskazanie, że wartość pomocy w formie świadectw nie podlega sumowaniu z projektowanym wsparciem;
- Udzielanie wsparcia jednostkom o mocy co najmniej 50 MW w drodze procedury indywidualnej oceny jest jak najbardziej zasadne. Pozwoli na dopasowanie wysokości wsparcia do poziomu faktycznych potrzeb jednostki. Takie podejście znalazło akceptację KE w analizowanym przez nią przypadku niemieckiego systemu wsparcia. Ze względu na niewielką ilość istniejących jednostek tego typu oraz niewielką spodziewaną ilość jednostek planowanych, wiążące się z indywidualną oceną obciążenie administracyjne nie wydaje się nadmierne. Co więcej, indywidualna ocena wsparcia dla dużych jednostek wyeliminuje nierówność traktowania jednostek różnej wielkości
- Pozostałe uwagi w ocenie ME nie wymagają zmian w projekcie ponieważ albo regulowane są już innymi przepisami, albo są przedmiotem prac legislacyjnych procedowanych w innych aktach prawnych, czy w reszcie stoją w sprzeczności z przyjętym kierunkiem inicjatywy legislacyjnej.

2) przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt ustawy o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji oraz o zmianie innych ustaw wymaga pozytywnej decyzji komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w niniejszej ustawie ze wspólnym rynkiem. Od połowy czerwca 2018 roku przedstawiciele Ministerstwa Energii prowadzą konsultacje z Dyrekcją Generalną ds. Konkurencji Unii Europejskiej w celu dokonania ostatecznych uzgodnień. Przedstawiany projekt jest wynikiem aktualnego stanu dyskusji z przedstawicielami Komisji Europejskiej

3) wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku

Nie występują.



Warszawa, dnia 27 listopada 2018 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.522.2018/29/mrz

dot.: RM-10-182-18 z 27.11.2018 r.

Pan
Jacek Sasin
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

1 up. Ministra Spraw Zagranicznych
Bartosz Cichocki
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:

Pan Krzysztof Tchórzewski
Minister Energii

Podstawowe założenia aktów wykonawczych do projektu ustawy o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji

1) Rozporządzenie w sprawie wartości referencyjnych dla nowych i znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji (art. 15 ust. 7)

Zgodnie z upoważnieniem ustawowym zawartym w art. 15 ust. 7, minister właściwy do spraw energii corocznie, w terminie do 31 października, określa w drodze rozporządzenia wartości referencyjne, określone w zł/MWh, dla potrzeb przeprowadzenia aukcji oddzielnie dla jednostek kogeneracji nowych i znacznie zmodernizowanych, w zależności od stosowanego w tej jednostce paliwa (odrębnie dla jednostek opalanych paliwami gazowymi, paliwami stałymi, biomasą oraz innymi paliwami). Dodatkowo, w przypadku znacznie zmodernizowanych jednostek kogeneracji, wartości referencyjne będą zróżnicowane w zależności od wielkości poniesionych nakładów inwestycyjnych jak dla nowej jednostki – w przedziałach (51 % - 60%> , (60% - 70%>, (70 % - 80%>, (80% - 90%> oraz (90% - 100%>; odpowiadać one będą iloczynowi współczynnika przypisanego danemu przedziałowi (określonego w art. 15 ust. 6 projektu ustawy) oraz wartości referencyjnej dla nowej jednostki kogeneracji.

Na podstawie wytycznych zawartych w upoważnieniu ustawowym, minister właściwy do spraw energii przy określaniu wartości referencyjnych bierze pod uwagę istotne parametry techniczne i ekonomiczne funkcjonowania jednostek kogeneracji, koszty operacyjne oraz dodatkowe koszty inwestycyjne ponoszone w okresie eksploatacji, w którym jednostka kogeneracji podlega mechanizmom i instrumentom wsparcia.

Zgodnie z przepisem przejściowym (art. 103 projektu ustawy) pierwsze wartości referencyjne – na aukcje w roku 2019 - minister właściwy do spraw energii określi w terminie 3 miesięcy od wejścia w życie ustawy.

2) Rozporządzenie w sprawie metodyki rozstrzygania naboru (art. 49 ust. 6)

Premia kogeneracyjna indywidualna, jest przyznawana przez Prezesa URE w drodze naboru i dotyczy jednostek powyżej 50 MW o statusie nowej lub znacznie zmodernizowanej.

Zgodnie z upoważnieniem ustawowym zawartym w art. 49 ust. 6 projektu ustawy, minister właściwy do spraw energii jest zobowiązany do określenia w formie rozporządzenia metodyki rozstrzygania naboru na podstawie parametrów tj.

- Wysokość premii kogeneracyjnej indywidualnej,
- Lokalizacja jednostki kogeneracji,
- Rodzaj paliw wykorzystywanych w jednostce kogeneracji,

oraz współczynników przypisanych do wyżej wymienionych parametrów. Art. 49 ust. 4 projektu ustawy precyzuje, że wartość tych współczynników nie może być wyższa niż 1,5.

Zgodnie z art. 49 ust. 1 projektu ustawy, nabór wygrywają uczestnicy naboru, którzy otrzymali najniższą wartość punktową w naborze przy uwzględnieniu parametrów (iloczynu jednostkowej wysokości premii kogeneracyjnej indywidualnej oraz współczynników przypisanych parametrom lokalizacji jednostki kogeneracji oraz rodzaju paliwa wykorzystywanego do produkcji energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji), aż do wyczerpania maksymalnej ilości lub wartości energii elektrycznej określonej w ogłoszeniu o naborze.

Minister właściwy do spraw energii, określając wartość współczynników, bierze pod uwagę politykę energetyczną państwa, potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego, ocenę potencjału wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji oraz efektywnych energetycznie systemów ciepłowniczych. Rozporządzenie to będzie stanowiło prawny instrument dla ministra właściwego do spraw energii do kształtowania i stymulowania budowy lub znacznej modernizacji jednostek kogeneracyjnych w zależności od zapotrzebowania w danej lokalizacji, wykorzystywania danego rodzaju paliwa czy też wspieraniu konkurencyjności jednostek.

3) Rozporządzenie w sprawie maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji objętej wsparciem oraz jednostkowych wysokości premii gwarantowanej (art. 56)

Zgodnie z art. 56 ust. 1 projektu ustawy, minister właściwy do spraw energii określać będzie w drodze rozporządzenia maksymalne ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, których sprzedaż może zostać objęta premią kogeneracyjną oraz premią kogeneracyjną indywidualną w kolejnym roku kalendarzowym, maksymalne wartości wynikające z powyższych ilości energii, maksymalną moc zainstalowaną elektryczną nowych oraz znacznie zmodernizowanych małych jednostek kogeneracji, które mogą uzyskać premię gwarantowaną w danym roku kalendarzowym, a także jednostkowe wysokości premii gwarantowanych dla odpowiednio (z podziałem na następujące paliwa – gazowe, stałe,

biomasę oraz pozostałe): nowej małej jednostki kogeneracji, znacznie zmodernizowanej małej jednostki kogeneracji zmodernizowanej małej jednostki kogeneracji, istniejącej jednostki kogeneracji, zmodernizowanej jednostki kogeneracji oraz istniejącej małej jednostki kogeneracji, a także maksymalne wysokości premii kogeneracyjnej indywidualnej (również z podziałem na poszczególne paliwa), corocznie, do 31 października każdego roku. W przypadku maksymalnej wartości premii kogeneracyjnej wynikającej z ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, której sprzedaż może zostać objęta premią kogeneracyjną w kolejnym roku kalendarzowym oraz maksymalnej wysokości premii kogeneracyjnej indywidualnej w kolejnym roku kalendarzowym, wielkości te będą określone również w odniesieniu do jednostek kogeneracji zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z przepisem przejściowym (art. 104 projektu ustawy), pierwsze rozporządzenie w tej sprawie powinno zostać wydane przez ministra właściwego do spraw energii w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, dla roku 2019 i 2020.

4) Rozporządzenie w sprawie zakresu danych niezbędnych do wyliczania premii gwarantowanej indywidualnej oraz premii kogeneracyjnej indywidualnej, w tym sposobu uwzględniania wartości otrzymanej pomocy publicznej (art. 57)

Zgodnie z art. 57 projektu ustawy, minister właściwy do spraw energii jest zobligowany, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, do określenia w drodze rozporządzenia zakresu danych niezbędnych do wyliczania premii gwarantowanej indywidualnej oraz premii kogeneracyjnej indywidualnej, w tym sposobu uwzględniania wartości otrzymanej pomocy publicznej.

Zgodnie z art. 37 ust. 2 pkt 12 oraz art. 47 ust. 3 pkt 10 projektu ustawy, wytwórca, który ubiega się o wypłatę premii gwarantowanej indywidualnej oraz wytwórca będący uczestnikiem naboru na premię kogeneracyjną indywidualną przedkłada Prezesowi URE m.in. odpowiednie dane techniczne i ekonomiczne umożliwiające wyznaczenie wysokości odpowiedniej wysokości premii.

Celem przedmiotowego rozporządzenia jest określenie zakresu danych, które zgodnie z ustawą wytwórca jest zobligowany do przedłożenia organowi regulacyjnemu kalkulującemu wysokość indywidualnego wsparcia.

Proponuje się, żeby ww. zakres obejmował:

- Bilans oraz Rachunek Zysków i Strat za dwa ostatnie zamknięte lata obrotowe (z opinią biegłych rewidentów),
- Bilans oraz Rachunek Zysków i Strat za ostatni zamknięty kwartał,
- Prognoza przychodów i kosztów dla najbliższego roku kalendarzowego, uzasadniająca wysokość wnioskowanej premii, wraz z zestawem założeń przyjętych do kalkulacji prognozy,
- Dla jednostek nowych – przedstawienie kalkulacji efektywności ekonomicznej projektu, uzasadniającej wnioskowaną wysokość premii, wraz z zestawem przyjętych założeń,
- Założenia – w szczególności dot. ceny energii, cen ciepła, cen surowców oraz kosztów operacyjnych (w tym m.in. koszty opłat środowiskowych, emisji CO₂, stawki amortyzacji),
- Założenia makroekonomiczne – m.in. stopa inflacji, stopy procentowe, WACC.

Sposób wyliczania premii gwarantowanej indywidualnej:

- 1) Wniosek o wypłatę premii gwarantowanej indywidualnej składać mogą istniejące lub zmodernizowane jednostki kogeneracyjne o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 50 MWe;
- 2) Wysokość premii będzie corocznie ustalana indywidualnie przez Prezesa URE na podstawie danych techniczno – ekonomicznych uwzględniając:
 - istotne parametry techniczne i ekonomiczne funkcjonowania jednostek kogeneracji,
 - koszty operacyjne oraz dodatkowe nakłady inwestycyjne ponoszone w objętym wsparciem okresie eksploatacji jednostki,
 - nakłady inwestycyjne ponoszone w okresie przygotowania projektu i budowy jednostki kogeneracji wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną;
 - założenia dotyczące technicznych warunków pracy jednostki kogeneracji, w tym:
 - sprawności wytwarzania energii elektrycznej,
 - współczynniki wykorzystania dostępnej mocy elektrycznej,
 - współczynniki zużycia wytworzonej energii elektrycznej na pokrycie potrzeb własnych oraz na pokrycie strat powstających przed wprowadzeniem energii elektrycznej do sieci,

- przewidywane kształtowanie się cen paliw oraz jednostkowe ceny uprawnień do emisji CO₂,
 - koszty kapitału własnego wytwórcy energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;
- 3) Wartość premii ustalana jest przez Prezesa URE z uwzględnieniem wartości otrzymanej przez wytwórcę pomocy inwestycyjnej, określonej analogicznie jak dla jednostek ubiegających się o wypłatę premii gwarantowanych lub uczestniczących w aukcji kogeneracyjnej (zgodnie z art. 14 projektu ustawy) - wartość premii jest pomniejszana o pomoc inwestycyjną przeznaczoną na realizację danej inwestycji w tą jednostkę kogeneracji udzieloną w okresie 10 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o dopuszczenie do udziału w systemie premii indywidualnych.

Sposób ustalania wysokości premii kogeneracyjnej indywidualnej jest analogiczny do premii gwarantowanej indywidualnej, z zastrzeżeniem, że o tę formę premii może ubiegać się jednostka kogeneracji o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 50 MW o statusie nowej lub znacznie zmodernizowanej. Ponadto, Prezes URE wyliczając premię kogeneracyjną indywidualną bierze pod uwagę maksymalną jej wysokość określoną w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw energii.

Wytycznymi, jakimi minister właściwy do spraw energii będzie kierował się przy wydawaniu przedmiotowego rozporządzenia, jest polityka energetyczna państwa, ocena potencjału wytwarzania energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji oraz efektywnych energetycznie systemów ciepłowniczych, wielkość minimalnego poziomu pomocy publicznej w jednostkach kogeneracji oraz uzasadnione technicznie i ekonomicznie możliwości wykorzystania krajowego potencjału wysokosprawnej kogeneracji.

Zgodnie z przepisem przejściowym (art. 102 projektu ustawy) pierwsze rozporządzenie w tej sprawie powinno zostać wydane przez ministra właściwego do spraw energii w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.

5) Rozporządzenie w sprawie sposobu obliczania danych podanych na potrzeby systemu wsparcia oraz szczegółowego zakresu obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej (art. 58)

Przedmiotowe rozporządzenie zostanie wydane przez ministra właściwego do spraw energii na podstawie art. 58 projektu ustawy. Swoim zakresem odpowiada obecnie obowiązującemu rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 10 kwietnia 2017 r. w sprawie

sposobu obliczania danych podanych we wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia z kogeneracji oraz szczegółowego zakresu obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji (Dz.U. z 2017 r. poz. 834), które zostało wydane na podstawie art. 9a ust. 16 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

Przepis przejściowy, zawarty w art. 102 projektu ustawy, przewiduje, że pierwsze rozporządzenie w tej sprawie powinno zostać wydane przez ministra właściwego do spraw energii w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.

6) Rozporządzenie w sprawie maksymalnych wartości kosztów inwestycyjnych oraz kosztów operacyjnych wybudowania i funkcjonowania nowej porównywalnej jednostki kogeneracji (art. 59 ust. 3)

Zgodnie z upoważnieniem ustawowym zawartym w art. 59 ust. 3 ustawy o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, minister właściwy do spraw energii jest zobligowany do określenia w drodze rozporządzenia szczegółowego maksymalnych wysokości kosztów inwestycyjnych oraz kosztów operacyjnych wybudowania i funkcjonowania nowej porównywalnej jednostki kogeneracji.

Rozporządzenie to będzie miało istotne znaczenie dla kwalifikowania jednostek kogeneracyjnych w kontekście modernizacji i znacznej modernizacji, a tym samym będzie determinantą kwalifikacji danej jednostki kogeneracji do odpowiedniej formy wsparcia jak również do wydłużenia jego okresu.

Zgodnie z projektem ustawy, w przypadku gdy na daną jednostkę kogeneracji poniesione zostały koszty inwestycyjne nie mniejsze niż 25 % ale nie większe niż 50 % jak na nową porównywalną jednostkę kogeneracji, o której mowa w przedmiotowym rozporządzeniu, jednostka taka jest kwalifikowana jako jednostka modernizowana (zgodnie z definicją modernizacji, zawartą w art. 2 pkt 13 projektu ustawy)

Natomiast w odniesieniu do znacznej modernizacji, o której mowa w art. 2 pkt 45 projektu ustawy, jednostką kwalifikującą się w tym zakresie będzie ta, na którą m.in. poniesione zostały koszty inwestycyjne powyżej 50 % jak na nową porównywalną jednostkę kogeneracji, o której mowa w tym rozporządzeniu.

Zgodnie z projektem ustawy w odniesieniu do jednostek modernizowanych – okres wsparcia wydłuża się o 5, 6 lub 7 lat w przypadku poniesienia nakładów inwestycyjnych jak

na nową porównywalną jednostkę w wysokości odpowiednio do 33%, 33%- 40% oraz 40%-50%.

Dla jednostki znacznie zmodernizowanej o mocy zainstalowanej elektrycznej 1 – 50 MWe w zależności od wysokości poniesionych nakładów inwestycyjnych ustalana będzie wartość referencyjna, w oparciu o którą ustalana będzie wysokość premii będzie odpowiednio korygowana, określonym w ustawie współczynnikiem korygującym (im większe nakłady inwestycyjne tym premia wyższa).

Do katalogu kwalifikowanych kosztów będzie się zaliczać, zgodnie z art. 59 projektu ustawy, koszty inwestycyjne oraz koszty operacyjne.

Do kosztów inwestycyjnych w źródła wytwarzające energię elektryczną w kogeneracji z ciepłem zalicza się koszty poniesione na:

1. zakup lub wytworzenie instalacji odnawialnego źródła energii w całości, jak i poszczególnych urządzeń i elementów wchodzących w jej skład;
2. zakup narzędzi i wyposażenia niezbędnego do prawidłowego funkcjonowania instalacji odnawialnego źródła energii;
3. opracowanie dokumentacji przygotowawczej celem uzyskania niezbędnych pozwoleń i decyzji, w tym koszty:
 - a. przygotowania studium wykonalności,
 - b. przygotowania projektu inwestycyjnego,
 - c. przygotowania raportu oddziaływania na środowisko;
4. dostawę urządzeń i instalacji, obsługę projektu oraz przeprowadzenie robót budowlano montażowych bezpośrednio związanych z przedsięwzięciem i niezbędnych do jego realizacji, w tym koszty:
 - a. transportu, załadunku i wyładunku urządzeń i instalacji,
 - b. prac rozbiórkowych lub demontażowych niezbędnych do przeprowadzenia robót budowlanych,
 - c. robót budowlanych oraz zakupu materiałów niezbędnych do ich przeprowadzenia,
 - d. montażu urządzeń i instalacji,
 - e. opłat przyłączeniowych,
 - f. nadzoru inwestorskiego;
5. rozruch urządzeń i instalacji.

Do kosztów operacyjnych w źródła wytwarzające energię elektryczną w kogeneracji z ciepłem zalicza się koszty poniesione na:

1. paliwo,
2. Inne koszty zmienne związane z produkcją (w tym środowiskowe, oraz te związane z zagospodarowaniem odpadów)
3. serwis, eksploatację oraz utrzymanie,
4. remonty,
5. personel,
6. podatki i opłaty lokalne

W przedmiotowym rozporządzeniu określone będą maksymalne wartości w odniesieniu do ww. katalogu kosztów. Przy określaniu wartości, minister zgodnie z upoważnieniem ustawowym bierze pod uwagę istotne parametry techniczne i ekonomiczne jednostki kogeneracji, koszty inwestycyjne ponoszone w okresie przygotowania projektu i jego budowy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, koszty operacyjne ponoszone w okresie maksymalnego okresu wsparcia jednostki oraz założenia dotyczące technicznych warunków pracy jednostki, w tym sprawności wytwarzania energii elektrycznej i ciepła.

Zgodnie z przepisem przejściowym (art. 102 projektu ustawy) pierwsze rozporządzenie w tej sprawie powinno zostać wydane przez ministra właściwego do spraw energii w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

7) Rozporządzenie w sprawie wysokości stawki opłaty kogeneracyjnej na rok „i” (art. 64 ust. 4)

Przedmiotowe rozporządzenie zostanie wydane przez ministra właściwego do spraw energii na podstawie art. 64 ust. 4 projektu ustawy. Stawkę opłaty kogeneracyjnej oblicza się zgodnie ze wzorem określonym w art. 64 ust. 1 projektu ustawy, przy czym, zgodnie z art. 64 ust. 2 projektu ustawy, maksymalna wysokość stawki opłaty kogeneracyjnej na rok „i” nie może przekroczyć równowartości 10% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ogłoszonej w roku „i-1”. Stawka ta, dla roku „i”, ustalana jest w przedmiotowym rozporządzeniu przez ministra właściwego do spraw energii, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, corocznie, w terminie do dnia 30 listopada roku „i-1”. Jej wartość ustala się w złotych za 1 MWh, z dokładnością do jednego grosza.

Minister właściwy do spraw energii, ustalając wysokość stawki opłaty kogeneracyjnej na rok „i”, bierze pod uwagę planowany koszt systemu wsparcia dla jednostek kogeneracji, będący wynikiem planowanej maksymalnej ilości wytworzonej energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji w tych jednostkach objętej systemem wsparcia w stosunku do ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych w danym roku kalendarzowym.

Stawka opłaty kogeneracyjnej na rok 2019 określona została w przepisach przejściowych projektu ustawy (art. 106).